

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István és
dr. Latorcai János*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gúr Nándor, Móring József Attila,
Schmuck Erzsébet, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	7355
Napirenden kívüli felszólalók:	
Dr. Aradszki András (KDNP)	7355
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	7356
Sallai R. Benedek (LMP)	7358
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	7360
Dr. Lukács László György (Jobbik)	7361
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	7363
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP)	7365
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	7367
Rogán Antal (Fidesz)	7369
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	7370
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Schmuck Erzsébet jegyző	7372
Döntés időkeretben történő tárgyalásról.....	
Határozathozatal	7373
Az időkeret ismertetése:	
Földi László jegyző	7373
Határozathozatal	7373
Az időkeret ismertetése:	
Schmuck Erzsébet jegyző	7373
Döntés Házsabálytól való eltérés tárgyában.....	7374
Az ülés napirendjének elfogadása	7374
Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvénynek az Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszerrel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	7374
A pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseivel összefüggő, valamint egyéb magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	7375

Interpellációk

Heringes Anita (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Mi folyik Fazekas Sándor vezetése alatt a Földművelésügyi Minisztériumban?” címmel.....	7375
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	7376
Viszontválasz:	
Heringes Anita (MSZP).....	7378
Határozathozatal	7378
Volner János (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Milyen intézkedéseket kíván tenni a kormány a Norvég Civil Alap-ügyhöz hasonló külföldi befolyásszerzéssel járó esetek jövőbeni megelőzése érdekében?” címmel	7378
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	7380
Viszontválasz:	
Volner János (Jobbik)	7381
Határozathozatal	7382

Schmuck Erzsébet (LMP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Miért ködösít a kormány a szabadkereskedelmi megállapodások ügyében?” címmel	7382
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	7383
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	7384
Határozathozatal	7385
Hadházy Sándor (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Ki mikor érezheti a pénztárcáján a devizahitelek forintosításából eredő törlesztőrészlet-csökkenést?” címmel	7385
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	7386
Viszonzválasz:	
Hadházy Sándor (Fidesz).....	7387
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Segély helyett semmi?!” címmel	7387
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	7388
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP).....	7390
Határozathozatal	7391
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Közvetítő szerep helyett mikor hoznak végre tényleges intézkedést?” címmel	7391
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	7392
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	7393
Határozathozatal	7394
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A kormány mikortól hozza vissza a kordkedvezményes nyugdíjazás lehetőségét?” címmel.....	7394
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	7395
Viszonzválasz:	
Gúr Nándor (MSZP).....	7396
Határozathozatal	7397
Magyarországnak nincs szüksége megélhetési bevándorlókra című politikai vita	7397
A vita menetének ismertetése:	
Földi László jegyző	7397
A vita időkeretének ismertetése:	
Schmuck Erzsébet jegyző	7398
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár nyilatkozata	7398
Felszólalók:	
Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7404
Rogán Antal , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7408
Dr. Harangozó Tamás Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7409
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	7414
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7419
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	7424
Szabó Tímea (független)	7429
Kósa Lajos (Fidesz)	7432
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)	7433
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	7436
Földi László (KDNP)	7438
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	7440
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	7445
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)	7445
Gúr Nándor (MSZP).....	7446
Németh Szilárd István (Fidesz)	7447

Harangozó Gábor István (MSZP).....	7449
Tuzson Bence (Fidesz)	7451
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	7454
László Tamás (Fidesz)	7457
Tukacs István (MSZP).....	7458
Dunai Mónika (Fidesz).....	7460
Novák Előd (Jobbik).....	7460
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP)	7467
Szilágyi György (Jobbik).....	7467
Dunai Mónika (Fidesz).....	7468
Dr. Pósn László (Fidesz)	7468
Kiss László (MSZP)	7470
Tessely Zoltán (Fidesz)	7471
Ander Balázs (Jobbik)	7473
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Dr. Latorcai János (KDNP)	7476
Felszólalók:	
Vantara Gyula (Fidesz).....	7476
Dr. Szakács László (MSZP).....	7477
Balla Mihály (Fidesz)	7478
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	7481
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	7484
Kara Ákos (Fidesz)	7485
Demeter Márta (MSZP)	7486
Kulcsár Gergely (Jobbik)	7487
Gúr Nándor (MSZP).....	7490
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	7490
Teleki László (MSZP).....	7491
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza a vitában elhangzottakra	7492
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	7496
A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	7496
Kucsák László (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	7496
Felszólalók:	
Czunyiné dr. Bertalan Judit emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	7498
Kunhalmi Ágnes , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7499
Dúró Dóra , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7503
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	7505
Kucsák László (Fidesz).....	7507
Szabó Szabolcs (független)	7509
Gúr Nándor (MSZP).....	7510
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	7511
Sallai R. Benedek (LMP)	7512
Kucsák László (Fidesz).....	7513
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	7514
Teleki László (MSZP).....	7515
Gúr Nándor (MSZP).....	7516
Czunyiné dr. Bertalan Judit emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	7516
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	7519
Dúró Dóra (Jobbik)	7521
Gúr Nándor (MSZP).....	7522
Kucsák László (Fidesz) előterjesztői válasza	7523
Egyes felsőoktatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	7523
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	7524

Felszólalók:

Dr. Pósn László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7527
Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	7528
Dúró Dóra , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7532
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	7535
Gúr Nándor (MSZP).....	7536
Dr. Pósn László (Fidesz).....	7537
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	7538

A területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények

módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	7538
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	7539

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	7543
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	7544
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7549
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	7552
Heringes Anita (MSZP).....	7555
B. Nagy László (Fidesz).....	7555
Korózs Lajos (MSZP).....	7556
Sallai R. Benedek (LMP)	7561
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára	7566
Kepli Lajos (Jobbik).....	7567
Sallai R. Benedek (LMP)	7569
B. Nagy László (Fidesz).....	7570
Gúr Nándor (MSZP).....	7571
Kepli Lajos (Jobbik).....	7572
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	7572

A földgazellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája.....	7576
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	7576

Felszólalók:

Bencsik János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	7578
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	7580
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	7584
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	7589
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	7591

Napirenden kívüli felszólalók:

Kepli Lajos (Jobbik)	7594
Ikotity István (LMP)	7596

Az ülésnap bezárása	7598
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS és DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN, MAGYAR LEVENTE és DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkárok, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, ORBÁN GÁBOR, DR. RÁKOSSY BALÁZS és TÁLLAI ANDRÁS államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT és DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkárok.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
3. ülésnapja
2015. február 20-án, pénteken
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Földi László és Schmuck Erzsébet)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselőtársaim. Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai ülésünket. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Schmuck Erzsébet és Földi László úr lesznek a segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett a KDNP képviselőcsoportjából Aradszki András képviselő úr: „Munka nélkül nincs méltóság” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! 2013 szeptemberében Ferenc pápa a következőket mondta: „Ahol nincs munka, ott hiányzik a méltóság. A munkanélküliség egy világméretű döntés, egy gazdasági rendszer következménye, amely ehhez a tragédiához vezet. Olyan gazdasági rendszerről van szó, amelynek középpontjában a pénz nevezetű bálvány áll. Isten azt akarta, hogy a világ középpontjában ne egy bálvány álljon, hanem egy férfi és egy nő, akik munkájukkal előbbre viszik a világot.”

A Szentatya szavainak valóságát, a munkanélküliség növekedésének tragédiáját mélyen átélhette a magyar társadalom is 2010 előtt, a szociálliberális kormányzás időszakában. Azóta azonban, hogy kereszténydemokrata szellemiségű vezetése van Magyarországnak, megfordult a trend, egyre többen találtnak vissza az emberi méltóságukhoz a munkavégzés lehetősége által.

Mélyen egyetértek Balog Zoltán miniszter úrral, aki szerint a kiszolgáltatottságba nem szabad beletörődni, a kormányzati politika középpontjában ezért az aktivizálás, a munkahelyteremtés áll. A munka annyit jelent, mint méltóság, azt jelenti, hogy kenyeret viszünk haza, hogy szeretünk - tanította a pápa Szardínián 2013 szeptemberében.

Tisztelt Ház! A Fidesz-KDNP-kormány 2010-től kezdődően számos intézkedést tett azért, hogy a munka világában hátrányos helyzetben lévők számára megoldást biztosítson, azaz javítsa a munkavállalás feltételeit. A 2011-től induló munkahelyvédelmi akcióterv során több ezer munkavállaló munkahelyét biztosította azokban az években, amikor a magyar gazdaság a mély visszaesés után elindult a növekedés útján. Nőtt a foglalkoztatottak száma, több mint négymillió munkavállaló dolgozik, ami a rendszer-váltás időszaka óta a legmagasabb foglalkoztatotti létszám.

Magyarországon 2013 novembere és 2014 novembere között 2 százalékponttal, 9,3 százalékról 7,3 százalékra csökkent a munkanélküliség, ami jóval az uniós átlag alatt van. Egy év alatt ez a második leg-

nagyobb értékű csökkenés az Európai Unió 28 tagállama közül, így a munkanélküliségi rátát tekintve közvetlenül Svédország, Belgium és Finnország előtt állunk.

Köztudomású, hogy a munkavállalók közel 70 százaléka kis- és középvállalkozásoknál dolgozik. A kis- és középvállalkozások egyrészt a legkítettebbek a piaci változásoknak, másrészt nagyon kreatívak, és gyorsan tudnak reagálni a megváltozott körülményekre. Képesek megélhetést biztosítani a tulajdonosoknak, családtagjaiknak, és nem utolsósorban a munkavállalóiknak. Támogatásuk, a gazdasági életben betöltött szerepük erősítése elsődleges feladata a kormány gazdaságpolitikájának.

E cél megvalósulását szolgálja a Magyar Nemzeti Bank által a napokban meghirdetett akció és lehetőség, a növekedési hitelprogram plusz. Az MNB azokra a kis- és középvállalkozásokra terjeszti ki a növekedési hitelprogramot, amelyek eddig túl kockázatos ügyfelek voltak a bankok számára ahhoz, hogy a programban előírt legfeljebb 2,5 százalékos banki kamatmarzs mellett érdemes legyen őket hitelezni. Most azonban március közepétől év végéig azok a kkv-k is kaphatnak a legfeljebb 2,5 százalékos kamatozású hitelből, amelyek eddig erre nem voltak jogosultak. Továbbá alapvetően új beruházási hitelként lehetne felhasználni ezt a forrást.

A kkv-knak nyújtott ezen segítség, ezen lehetőség biztosítja a feltételeit annak, hogy a hazai kis- és középvállalkozások olyan hitelhez jussanak, amelyből beruházhatnak és fejleszthetnek, ezáltal pedig új munkahelyeket hozhatnak létre. Ezen a területen elengedhetetlen, hogy a hazai gazdaságot ily módon is támogassa az állam. A sajtó csodafegyverként hangosozta be, nem biztos, hogy csodafegyver, de mindenesetre nagy segítség lehet. Az MNB ezen programja kapcsolódik a kormány azon stratégiájához, hogy a 2014-20 között folyósítandó uniós támogatások 60 százalékát szintén hazai kis- és középvállalkozások kaphatják.

Mindezen eszközök biztosítják annak a lehetőségét, hogy a következő években jelentősen megerősödjék a magyar gazdaság, ezáltal munkahelyek jöjjenek létre, a munkavégzés lehetősége pedig lélekben is megerősítse a magyar társadalmat, amikor visszaadja a méltóságát. Mert nekünk, kereszténydemokratáknak ez utóbbi legalább annyira fontos feladatunk, mint a gazdaság teljesítményének növelése. Mert a pápával együtt valljuk, hogy a munka része Isten szeretettervének.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Magyar Nemzeti

Bank 2015. március 16-án növekedési hitelprogram plusz néven valóban új eszközzel fogja támogatni azon kis- és középvállalkozásokat, amelyek korábban nem jutottak a kedvezményes forráshoz a pénzüpiacokon.

Többnyire olyan, a bankok által kockázatosabbnak ítélt vállalkozásokról van szó, amelyek valamilyen okból kiszorultak a korábbi NHP-programból, így a bankrendszer csak túl drágán adott volna nekik hitelt, vagy korábbi hitelek révén nem rendelkeznek már elegendő fedezettel egy újabb banki forrás megszerzéséhez. Az új konstrukció a korábbi NHP-program 500 milliárd forintja mellé az év végéig újabb 500 milliárd forintot juttat a magyar kis- és középvállalkozásoknak, mint ahogy azt ön is elmondta; mindezt hasonlóan alacsony kamatfeltételekkel és biztosítéki követelményekkel.

A legfontosabb különbség, hogy az NHP pluszban az MNB átvállalja a hitelezési veszteségek egy részét a bankoktól, ezáltal élénkítve a kockázatvállalási hajlandóságukat. A tervek szerint az NHP plusz a korábbi NHP-vel együtt el fogja érni a kis- és középvállalkozások kétharmadát, amely szektorban dolgozik a munkavállalók közel háromnegyede, így forráshoz jutásuk elengedhetetlen a további munkahelyteremtéshez.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar gazdaságban a kormányzat és a jegybank intézkedéseinek köszönhetően 2013-ban megindult az elmozdulás egy egészségesebb, egységesebb, kiegyensúlyozottabb növekedési szerkezet irányába. Az elmúlt negyedévekben beérkezett adatok pedig rendre azt bizonyítják, hogy ez az elmozdulás most már tartóssá vált. Az intézkedések központi elemei voltak az MNB-nek a hitelezés élénkítésére irányuló lépései, köztük a kamatok sorozatos csökkentése, ami eddig is jelentős mértékben javította a hazai kis- és középvállalatok hitelhez jutási feltételeit.

A vállalati hitelezés javítása és a folyamatos vállalati működés fenntartása rendkívül fontos az új beruházások finanszírozása szempontjából, mint ahogy ön is hangsúlyozta. A hazai vállalati szektor erősödése következtében egyre nagyobb mértékben támogatja a program a foglalkoztatás bővülését, így egyre nagyobb réteg számára nyílik lehetőség a munkavállalásra.

A növekvő munkaerő-piaci kereslet megmutatkozott a bérek dinamikus növekedésében is, miközben a kormány rezsicsökkentő lépései nagymértékben hozzájárultak ahhoz, hogy az infláció rekordszintre zsugorodjon. Ennek következtében a reálbérek kiugró mértékben, jóval 3 százalék felett növekedtek az elmúlt évben, ami egyre vonzóbbá teszi a munkavállalást az addig inaktív csoportok körében is.

(9.10)

A kormány kiemelt célja a munka becsületének helyreállítása, egy munkaalapú társadalom létrehozása és annak elérése, hogy minél többen jussanak

munkához. Az intézkedések eredményeként mind a nemzetközi összehasonlításban korábban kiugróan alacsony aktivitási ráta, mind a foglalkoztatási ráta jelentősen növekedett. A foglalkoztatottak száma rekordszintű, 4,2 millió fő közelébe emelkedett, miközben a munkanélküliségi ráta 7,1 százalékra csökkent.

A tartósan stabil és kedvező munkaerő-piaci teljesítmény nemzetközi összehasonlításban is számottevő. Az elmúlt négy évben Magyarország 3,6 százalékponttal mérsékelte a munkanélküliségi rátáját, amellyel a balti államok után a negyedik legnagyobb csökkenést vitte végbe az Európai Unió tagállamai közül. A hazai vállalkozások támogatásával mindezt úgy értük el, hogy szembe tűnő a külső konjunktúra lassulása főleg a fejlett országokban, amit jól tükröz, hogy míg az eurózána tagállamai az elmúlt negyedévben átlagosan 1 százalék alatti ütemben növekedtek, addig a magyar gazdaság rendre jócskán 3 százalék feletti bővülést produkált. A kedvező folyamatok tartósságát a nemzetközi intézmények is rendre elismerik, és sorra javítják a Magyarországra vonatkozó gazdasági várakozásaikat. Példájukat reményem szerint a hitelminősítők is a jövőben várhatóan követni fogják.

Tisztelt képviselő úr, köszönöm felszólalását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjából: „Az ország energiapolitikája: gáz és atom kontra megújuló” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Két nappal ezelőtti párbeszédünkön, vitánkon sokat morfondíroztam még mindig, és habár számos nagyon fontos közügy lenne, amiről szót kellene ejteni, én azt gondolom, jó lenne, ha még egy alkalommal azért a kormány képviselőjeként elmondanám azt, hogy hogyan is gondolták hosszabb távon azt az energiapolitikát, amely olyan alapokon nyugszik, ami kiszolgáltatottságot teremt. Épp az előbb én örömmel hallgattam napirend előtti felszólalásában, amikor arról beszélt, hogy nem szabad a kiszolgáltatottságot túrni, ugyanakkor az ország energiapolitikáját kiszolgáltatjuk teljes mértékben Oroszországnak, és az látható, hogy gyakorlatilag, hogyha energiapolitikáról van szó, akkor itt orosz földgázzal vagy putyini pénzből épült orosz atomenergiáról tudunk gondolkodni. Ez az, ami valódi kiszolgáltatottságot jelent.

Utána pedig örömmel hallgattam államtitkár úr napirend előtti napirendjében, illetve Tállai államtitkár úrnak válaszában a kis- és középvállalkozások felkarolásának az ügyét, mert olyan jó ezeket hallgatni. Ugyanakkor a való életben azt látjuk, hogy ezek a támogatások igazából soha nem a célcsoportokhoz jutnak el,

mert nem érhető az, hogy hogyan lehet az, hogy nem az emberekhez jut a pénz, hogy lehet, hogy a kis- és középvállalkozások nem attól erősödnek, hogy az embereknél fizetőképesebb kereslet legyen arra, hogy szolgáltatásokat tudjanak igénybe venni.

Hogyha ezen elgondolkodunk, akkor már rögtön ott vagyunk a megújulószektornál, és ott vagyunk az épületszigeteléseknél, az energiahatékonyságnál, hogy mennyivel jobb lenne, ha a magyar társadalom lehető legszélesebb köre jutna hozzá olyan támogatásokhoz, olyan eszközökhöz, amelyek segítik lehetőség szerint azt, hogy ők helyi kis- és középvállalkozások szolgáltatásait vegyék igénybe; az, hogy a házukra napelem kerüljön, napkollektor kerüljön, az, hogy akár a használati meleg vízből, akár a villamos energiából tudjanak olyan technológiákat beépíteni, amelyek a függetlenségét segítik a kistérségeknek és a családoknak.

Ehelyett van az a folyamat, amiről még nem beszéltünk, mióta megkezdődött a tavaszi ülészak, ami januárban lett sajtónyilvánosan mindenki számára világos, mégpedig a megújuló energiaforrások energiatermelő eszközeinek a környezetvédelmi termékdíj rendszerével az az adósújtása, amivel még tovább lehetetlenítik és piaci hátrányait még tovább nehezítik annak, hogy ezek az ágazatok erősödni tudjanak. Ez azért szembetűnő, mert míg Ausztria, Hollandia, Spanyolország, Németország adókedvezményekkel, különböző forgalmiadó-csökkentésekkel, támogatásokkal segíti az állampolgáraikat azt, hogy hozzáférjenek a lakossági szintű energia-előállítás eszközeihez, addig Magyarországon újabb adókat és terheket teszünk ezekre.

Hogyan lehetséges az, hogy a kormány elmondja az ilyen irányú céljait, hozzárendel 1 milliárd forintot, 2 milliárd forintot, miközben ennek az ezerszeresét vagy inkább kétezerszeresét, 3000 milliárdot, 4000 milliárdot egy teljesen más irányú energiapolitikára kíván fordítani. Miért nem juthatnak hozzá a magyar állampolgárok azokhoz a támogatásokhoz, amit a Nyugat-Európában élő ugyanilyen uniós állampolgárok megtehetnek? Mitől lehetséges az, hogy Magyarországon nincs esélye annak, hogy kistérségek - megújuló energiában gondolkozva - térségi energiaellátó rendszereket hozzanak létre akár szélenergiára gondolva, akár napenergiára gondolva?

Az lenne a megfelelő irány, ha szakítanánk azzal az úttal, amit az Orbán-kormány jelenleg kitűzött, de én arra vagyok kíváncsi, államtitkár úr, ha elmondaná, hogy miben különbözik energiapolitika tekintetében a gyurcsányi kormányzás meg az orbáni kormányzás, mikor mind a kettő orosz energiára épít, mind a kettő ugyanazokat az atomenergia-fejlesztési célokat nevezi meg. Mi a különbség energiapolitika tekintetében önök között és a gyurcsányi nyolc év között? Mi az, amiben önök ebben változást tudtak hozni? Mi az, amiben előrelépést tudtak hozni, és jobbá tették a magyar társadalom életét? Hangzatosan hallottuk ezeket a kis- és középvállalkozásokat segítő felszólalásokat, ugyanakkor azt látjuk, nem-

hogy a társadalomnak nincs pénze, aminek lehetősége lenne arra, hogy fejlesszen, de az a szektor, ami a megújuló energiaforrások térnyerését lehetővé tenné, éppúgy adókkal és nehezítésekkel sújtott, miközben egy másik irányba halad az ország.

Államtitkár úr, arra szeretnénk választ kapni, hogy az ön véleménye szerint hogyan fog megvalósulni az, hogy a megújulószektor az Európai Unió célkitűzéseinek megfelelően terjedni tudjon Magyarországon, ha egyszer minden ellenkező irányba halad. Köszönöm szépen a szót. *(Taps az LMP soraiban.)*

*(Földi Lászlót a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Aradszki András államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm képviselő úrnak a kérdését és felvetését. Az energiapolitikával kapcsolatban annyit azért biztos tud a képviselő úr, hogy 2011-ben elfogadtuk az energiastratégiát, amely a magyar emberek érdekének megfelelően politizálva biztosítani fogja a versenyképes, a lakosság számára elérhető módon a megfelelő minőségű és mennyiségű energiát a következő 15-20-30 évben. Ez az atomenergiastratégia arról szól, hogy három lábbon áll a magyar energiatermelés: az atomerőműre, a fosszilisra és a megújulókra támaszkodik. Ebből látszik az a biztos cél, hogy nem zárjuk ki a megújuló létét, hanem igenis azt támogatva fontos eleme lesz a magyar energiamezsgének a megújulókból származó energiaforrás is.

E tekintetben hadd mondjam el, hogy az a kitétele, az a mondata, hogy függőséget teremtünk gáz- és atomfronton, ez tényszerűen nem igaz. Gázfronton, a Paksi Atomerőmű frontján azt kell mondanom, hogy ez egy jól tárolható üzemanyag, előre két évre legalább be kell biztosítani, és azon túl, hogy az orosz cég építi meg az atomerőművet és finanszírozza kölcsön formájában, amit vissza kell majd fizetnünk, azon túl nincs más függőségünk. Az orosz fél nem kér az atomerőműből részesedést, nem kéri, hogy meghatározzuk az áramarat, biztosítva a visszafizetését, semmilyen egyéb további garanciát nem kér, és ahogy említettem, e tekintetben az atomerőmű működtetése inkább a függetlenség irányába hat, mert egyébként ennek a típusú atomerőműnek az üzemanyaga más, nem csak orosz atomerőmű üzemanyagával is helyettesíthető.

A gázal kapcsolatban elfelejti a képviselő úr, hogy Magyarország elsőként tett az irányban lépéseket, hogy megfelelő hálózat kiépítésével, határkeresztezők kiépítésével biztosítsa más források meglétét is. Arról jelen pillanatban nem Magyarország tehet, hogy bár a vezetékek megvannak, partnerországaink egyike-másika nem hajlandó, nem képes

ezt a vezetékét úgy üzemeltetni, hogy Magyarország felé is jöhessen a gáz, annak ellenére, hogy egyébként erre nemzetközi kötelezettségei vannak.

Az más kérdés, hogy ha az európai gázbiztonság helyzetét megnézzük, jelen pillanatban hiányzik egy délkeletről jövő gázkapacitás, ami lett volna a Nabucco, ez leesett magától, lett volna a Déli Áramlat, ez sem valósul meg, úgyhogy tényleg kritikus helyzetben van az ország ebből a szempontból, de biztató az, hogy az orosz gáz, amely nélkül Közép-Kelet-Európa energiapiaca - és hangsúlyozom, aláhúzom: energiapiaca - nem működhet, rendelkezésre fog állni.

(9.20)

Ha megvalósul az Északi és a Déli Áramlat, megvalósul az LNG-terminálok megvalósítása, megvalósul a fekete-tengeri gáz megléte és Magyarországra hozatala, amire komoly tervek vannak - benne vannak az európai uniós támogatott projektek között -, akkor függetlenségünk a gáz tekintetében piaci alapra tud helyeződni, és függetlenedünk a függőség-től, ahogy azt az energiastratégia elmondta.

A megújulókkal kapcsolatban azért szeretném elmondani, hogy az elmúlt években Magyarország európai vállalásainak megfelelően a 2020. évi kötelező részarányt, ami 13 százalék, saját szándékából felemelte 14,65 százalékra, és jelentem, jelenleg jól állunk ennek a tervnek a megvalósításával. 2012-ben időarányosan már 9,6 százalékot ért el a megújuló részaránya a magyar energiatermelésben, és ez első sorban a fűtési oldalon jelentkezik.

Számos módon, a kötelező átvételi rendszeren keresztül is támogatja a magyar kormány a megújulókat. Például most kezdenek egy beruházást egy fotovoltaikus erőmű létesítésével a Mátrai Erőmű területén, és számos más KEOP-os pályázat nyújt erre majd lehetőséget, aminek következtében a 14,65 százalékos részarány 2020-ra meg fog valósulni.

Úgy látom, hogy amikor ön ilyen problémákat vet fel, a tényeket nem szokta kellő alaposággal megvizsgálni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjából Lukács László György képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra: „Baltával a sebészeti szike helyett? Ez a Zombor-csomag” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem napirend előtt szót, mert a tavasz egyik talán legfájdalmasabb és legvitatottabb eseménye kezdődött el, illetve talán már van folyamatban zárt ajtók mögött. A probléma nemcsak a szakmát, hanem a társadalmat is érinti. A probléma pedig nem más,

mint az egészségügyi átalakítás, az úgynevezett Zombor-csomag, illetve az egészségügyi intézmények finanszírozásának elégtelensége. A probléma pedig szintén nem más, mint amire a kormány, úgy tűnik, most már sokadjára sajnálja a pénzt. A kétharmad az elmúlt öt évben halogatta az egészségügy átalakítását, a finanszírozás megoldását, öt éve egy helyben áll az egészségügy kérdése.

Nézzük meg, mi az a három terület, amelyekről beszélnünk kell! Sorra véve: az átalakítás, az egészségügyi struktúraváltás, az adósság, a tartozásállomány kérdése és a dolgozók kilátástalan helyzete. Zombor Gábor egészségügyért felelős államtitkár 2014 októberében jelentette be, hogy tervbe vették - és írásban letett egy erre vonatkozó tervet - az egészségügy komplett átalakítását. Az átalakítási terveket, amelyek érintik az alapellátást, a fekvőbeteg-ellátást és az egészségügyi háttérintézményeket, már akkor is aggódva figyelte a szakma, és 2015 januárjától egyre nagyobb aggodalommal figyeli nemcsak a szakma, hanem a társadalom egésze is, ugyanis nyilvánvalóvá vált, hogy az átalakítás során olyan következmények lesznek, amelyek 8-10 ezer állás-hely megszüntetését, megszűnését, egészségügyi dolgozók elbocsátását irányozzák elő, sőt a kormány számos szakmai szervezetet szimplán kihagyott az egészségügyi átalakítás és a tervezés véleményezéséből. Az egészségügyi átalakítás harmadik fő problémája az, hogy az egész méltatlan körülmények között, zárt ajtók mögött zajlik, rátestálva a döntést azokra az egészségügyi megyei vezetőkre, akiknek a kényelmetlen döntéseket meg kell hozniuk. Ezzel táncol ki a kormány a kínos, kényelmetlen helyzet elől.

Az egészségügyi átalakítás már oda jutott, hogy egy egész csomagot neveztek el róla, és azt az Országgyűlési Napló, de az álmokönyvek sem tekintik jó jelnek, ha valakiről csomagot neveznek el. Ugyanis láthatjuk, hogy a Bokros-csomag, korábban a Gyurcsány-csomag vagy a 2006-2008-as baloldali egészségügyi átmokfutásnál a Molnár-csomag sem jelentett jót, és a Zombor-csomag sem fog jót jelenteni. Sőt tudomásunkra jutott, hogy az egész csomagot, az átalakítást talán még az Orvosi Kamarával sem egyeztetette a kormány. Nagyon úgy tűnik, hogy nem tartják azokat az ígéreteket és azt a tervüket, amit annak idején 2006-2008-ban Mikola István hajdani egészségügyi bizottsági tag még elmondott, hogy miért nem egyeztet az MSZP és az SZDSZ az átalakításoknál. Nos, a Fidesz, a Fidesz kormánya ugyanezt csinálja, saját maguk ugyanebbe lépnek. A higgadt, nyugodt átalakítás helyett egy meggondolatlan, kapkodó egészségügyi átalakításba kezd a kormány. A Fidesz egy meggondolatlan, kapkodó erő az egészségügyi átalakítás terén. Húsz év alatt megfelelték az ágyszámokat a magyar egészségügyben. A Fidesz tovább fogja folytatni ennek a csökkentését, továbbbrombolja a magyar egészségügyet.

Jó lenne tisztázni, hogy milyen strukturális átalakítások vannak, de szintén fontos a tartozásáll-

mány kérdése. Jelenleg Magyarországon az egészségügyi intézményeknek közel 100 milliárdos adósságállománya van, ami nemcsak az ő vállukat nyomja, hanem az őket hitelező vállalkozások terheit is jelenti. Ezek a vállalkozások ma már ott tartanak, hogy nem tudnak adót fizetni, járulékot fizetni, és a mindennapi gazdálkodásukat fenyegeti. De van egy másik oldala is ennek az éremnek: vannak olyan egészségügyi vállalkozók, akik külföldiek, tőkeerősök és saját magukat az egészségügy bankjának, az egészségügyi kormányzat bankjának tekintik, s ez a cég, valamint az ehhez tartozó csoportok privát magánkórházat kívánnak építeni Magyarországon. Tehát jól látható, hogy egy kettős játszma, egy rendkívül veszélyes helyzetbe ment bele a kormány.

Szintén megoldatlan kérdés az egészségügyben dolgozók helyzete. Az egészségügyi életpályamodell, a bérrendezés évek óta gyakorlatilag egy helyben toporog, elszigetelt, kicsi esetektől eltekintve - amikor egy-egy szakmát kiragadva, házi orvosoknál, rezidenseknél bizonyos bérfejlesztések voltak - nincs igazi, érdembeli előrelépés.

Így hát az a kérdés, és arra kérem államtitkár urat, hogy nyíltan válaszoljon, álljon a választópolgárok szeme elé, és mondja meg nekik, hogy lesz-e ágyszámcsökkentés, mely osztályokat, mely kórházakat fogják bezárni, be fog-e zárni a mezőtúri, a tapolcai kórház. Valljanak végre színt, mert a Zomborcsoaggal tönkre fogják tenni az egészségügyet! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön nagyon sokszor mondta, hogy itt zárt ajtók mögötti, titkos dokumentumokról van szó. De a tisztelt képviselő úr is nagyon jól tudja, hogy a Magyar Közlönyben jelent meg az az „Egészséges Magyarország 2010-2020” stratégia, amelynek mentén a kormány halad. Nem mondhatnám zárt ajtók mögötti, titkos dokumentumnak azt, ami a Magyar Közlönyben megjelenik, tehát mindenki számára látható. Ennek van egy fő célkitűzése is: a mentén szervezzük az egészségügy átalakítását, hogy mindenkinek az egészségben eltöltött éveinek a száma kettővel növekedjen. Plusz két egészséges évet szeretnénk ezen átalakítás nyomán mindenki számára biztosítani Magyarországon.

Az egy kicsit fura volt és konfúz az ön felszólalásában, hogy a kormányt olykor azzal vádolta, hogy nem cselekszik, máskor pedig azzal, hogy kapkod. E kettő között önnek kell valahogy egyensúlyt teremteni.

Ami az egészségügyben dolgozók helyzetét jelenti: mi is úgy látjuk, valóban, hogy itt óriási lemaradás van, amit ez a kormány fokozatosan be kíván hozni. Ön is tudja, hogy 95 ezer egészségügyi dolgo-

zónak átlag 27 százalékkal emeltük a fizetését, ez azt jelenti, hogy 76 milliárd forint pluszbért kaptak az egészségügyi szektorban dolgozók. Nyilván mindnyájan örülnénk, ha ez még több lenne, törekedni is fogunk rá, de azt hiszem, ez már egy szép eredmény a korábbi évek illetménycsökkentő „eredményeihez” képest. És az is nagyon fontos, hogy amíg eddig 1700 rezidens és fiatal gyógyszerész kapott 100 ezer forintos vagy adott esetben 200 ezer forintos pluszrezidensösztöndíjat, az idei évi költségvetésben további 700 fiatalnak az ilyesfajta bérkiegészítése szerepel.

Ön is tudja, hogy Magyarországon jelenleg négyszáz helyszínen folyik egészségügyi fejlesztés, egészségügyi beruházás kórházakban és más egészségügyi intézményekben. Ennek az összértéke 500 milliárd forint. Bízunk benne, hogy ennek mindenki hasznát fogja látni.

Nagyon nagy probléma, és már évtizedek óta probléma az egészségügy előtt görgetett adósságállomány, amelyik évről évre ott volt az egészségügy területén. A tavalyi évben is próbáltuk ezt csökkenteni 10 milliárdos nagyságrendben. Az idei évi költségvetés 60 milliárd forintot tartalmaz a költségvetési szervek adósságcsökkentésére. Ez a forrás szolgál többek között a kórházak adósságcsökkentésére is. Bízunk benne, hogy azon kórházak számára, amelyek az újratermelődést meg tudják akadályozni, amelyek erre tervet tesznek le, ez egy fontos forrás lehet.

(9.30)

Ugyanígy fontos a várólisták csökkentése, hiszen az elmúlt 25 évben csak azt hallhattuk, hogy hogyan nő a várakozási idő az egyes beavatkozásokra. Azt ön elfelejtette mondani, hogy a tavalyi év elején a kormány 1,5 milliárd forintot adott a várólisták csökkentésére, ez 3 ezer fővel tudta csökkenteni a várólistán szereplők számát. Év közben, nyáron plusz 1 milliárdot adott hozzá, december-januárban pedig plusz 6 milliárd forintnyi összeget folyósított a kórházak számára a várólisták csökkentésére a kormányzat. Ez 1,5 plusz 1 plusz 6 milliárd forint, az 8,5 milliárd forint. Nem hiszem, képviselő úr, hogy valaha bármelyik kormány ilyen összeget tudott volna fordítani a várólisták csökkentésére. Ezzel lényegében a csípőprotézisnél és más, a legfontosabb beavatkozásoknál olyan kismértékűre csökken a várólista hossza terveink szerint, hogy az már senki számára nem jelent nagyobb kellemetlenséget.

Nagyon fontos célkitűzésünk továbbá, ebben a stratégiában is elmondtuk, nemcsak a plusz két egészségben eltöltött év, hanem a piaci és a tb által mindenki számára ingyen finanszírozott egészségügyi ellátás szétválasztása. Mindenki, aki befizeti a társadalombiztosítás rendszerébe a járulékait, az kapjon ingyenes és magas szintű ellátást. Ettől teljesen különüljön el, de létezhet, csak nem egy intézményben, nem ugyanazon gépekkel, nem ugyanazon szobában a piaci alapú, az egészségügyipar részét képező ellátási forma, amit, aki kívánja, akár külföl-

diként, ha megfizeti, az ottani pluszszolgáltatásokat megkapja. De ez semmiképpen nem jelentheti azt, hogy ezek a szolgáltatások, a fizetős szolgáltatások az ingyenesen nyújtott szolgáltatások kárára kerülnek bevezetésre. Ezt szeretnénk szintén jól elválasztani, és mindenkinek az ingyenes ellátást garantálni, hiszen az egészség szerintünk nem üzlet.

Szeretném azt is cáfolni, amit ön mondott, hogy a megyei egészségügyi egyeztető bizottságok munkája túl szűk körű lenne. Ebben nemcsak az EMMI szakmai munkatársai vesznek részt, de az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, az Országos Tisztifőorvosi Hivatal, a Gyógyszerészeti és Egészségügyi Minőség- és Szervezetfejlesztési Intézet, a megyei kormányhivatalok, valamint az egyes megyék fekvőbeteg-ellátó intézményei is delegálnak képviselőt. Ön arról beszélt itt az előbb, hogy a Magyar Orvosi Kamara ki van ebből rekesztve. Természetesen nincsen, az ő delegáltjuk is megfigyelőként részt vesz ezeknek a testületeknek a munkájában.

Úgyhogy úgy gondolom, tisztelt képviselő úr, hogy nyílt lapokkal játszunk, a célunk a plusz két, egészségben eltöltött év mindenki számára. És bízom benne, hogy ha ennek a törvényjavaslatai idekerülnek, azokat önök is támogatni tudják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjából Harangozó Tamás Attila képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra: „Nem gyűlölködni és mellébeszélni, hanem kormányozni kellene végre, uraim!” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. „Keresztényként nem mondhatok mást: minden ember iránt szolidárisnak kell lennünk. Senki sem saját maga választja meg, hová születik, de mindenkinek joga van az élethez. A határok lezárását egyébként sem látom megvalósíthatónak.” Beer Miklós váci megyés püspök gondolatai világitanak rá leginkább arra, milyen szégyenletes az a propaganda, amit a Fidesz menekültkérdésben folytat. Hiszen bármennyire is furcsa önöknek, itt emberekről beszélünk, anyákról, apákról, gyerekekről. Mint ahogyan emberekről, ártatlanul meggyilkolt emberekről volt szó akkor is, amikor közel egymillió európai polgár menetelt Párizs utcáin, fejet hajtva az áldozatok előtt, és demonstrálva, hogy az európai értékeket, a sajtószabadságot, a demokráciát és a humanizmust senki nem veheti el tőlünk.

Ezen a napon sikerült Magyarország miniszterelnökének, Orbán Viktornak a gazdasági bevándorlók elleni uszító szövegét elmondania, mindannyiunk mélyeséges szégyenére. Tette azt annak az országnak a miniszterelnökként, ahonnan a munkanélküliség, a nyomor és a korrupció elől közel félmillió honfitársunk menekült el a kormányzása alatt. És tette ezt annak az országnak a miniszterelnökeként, ahol a valódi gazdasági bevándorlók döntő többsége, akik

más országból az életvitelszerű itt élés és munkavállalás miatt érkeztek, a határon túli magyar nemzetársaink közül kerül ki. Mondta-e már Orbán Viktor az ő szemükbe, hogy Magyarországnak nincs szüksége rájuk?

Ez az ügy újra megmutatja nekünk a Fidesz igazi arcát. Féligazságok és otromba hazugságok terjesztésével az emberek legösztönösebb félelmeinek felerősítéséből akarnak politikai tőkét kovácsolni.

Azonban nem akarunk úgy tenni, mintha a határainknál megjelenő több tízezer menedékkérelmet kérő ne jelentene súlyos rendészeti, határrendészeti és menekültügyi problémát. Csakhogy már egy hónappal ezelőtt a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésén az illetékes szervek pontosan jelezték, mire kell felkészülni. Kérem én, mit tettek azóta önök a helyzet kezelése érdekében. Mit kevereg egy hónappal később Rogán Antal a Keletiben? Csak nem eurót akart váltani? Mit bohóckodik Orbán Viktor a kérdőívével ahelyett, hogy tenné végre a dolgát?

Az elmúlt hetekben, hónapokban kommunikációs PR-fogások helyett a következő kérdésekre kellett volna önöknek választ adniuk. Miért húzódnak hónapokig az eljárások? Miért képtelenek 30 nap alatt elbírálni a nyilvánvalóan alaptalan kérelmeket? Hogyan tűnhet el az eljárás alatt a kérelmezők többsége, amikor engedély nélkül a befogadó állomást sem hagyhatnák el? Miért nem képesek a határon elfogni az illegális határátlépőket? Hogyan jutnak át tömegével a határon, hogy végül csak a Keleti pályaudvaron kerüljenek a hatóságok látókörébe? Ha egy percig is komolyan gondolnánk, hogy önök tényleg minden menekültet azonnal be akarnak csukni, válasszoljanak már, legyenek kedvesek, néhány alapvető kérdésre! Miből, hol, hogyan akarnak önök 100-150 ezer embert fogva tartani Magyarországon? Tudják az emberek, hogy az ő településük mellett lesz-e a menekülttábor? Tudják, hogy a táborokban iskolát, orvost kell biztosítani?

Összehasonlításként, a magyar börtönökben ma 17 ezer embert tartanak fogva. Ez évi 50 milliárd forintba kerül, és közel 10 ezer börtönőr kell hozzá. Miért csapják be megint önök a magyar embereket? A válasz egyre nyilvánvalóbb: a kormány nem képes kezelni a menekülthullámot. Holott az önök felelősége lenne, hogy biztosítsák a menedékkérelmek gyors, hatékony és tisztességes elbírálását. Nem az lenne sokkal inkább mindenkinek az érdeke, ha a pénzt és energiát a menekültügyi eljárások felgyorsítására, a menedékkérelmek ügyének tisztességes rendezésére fordítanák? Például a nemzeti konzultációra tervezett százmilliókat nyugodtan költhetnék erre, képviselőtársaim.

Egyben azonban biztosak vagyunk. Amíg Orbán Viktor a miniszterelnök, addig Magyarország biztosan nem válik a bevándorlók célországává. Nem válik, mert Orbán Viktor kormányzása alatt Koszovóhoz hasonlóan Magyarországon is a szegénység, a reménytelenség és a mindenre kiterjedő korrupció teszi elviselhetetlenné a mindennapi életet. Megélhe-

tési okokból ide nem jönni, hanem elmenni szoktak az emberek.

Egy szó, mint száz, tisztelt képviselőtársaim: gyűlöletkeltés és mellébeszélés helyett végre kezdjenek el kormányozni! Persze csak akkor, ha a közpénzek hazatalicskázása mellett a magyar emberek problémáira is tudnak egy kis időt szakítani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Konrát Károly államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

*(Móring József Attilát a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A pontos emlékezet nagyon fontos erény, függetlenül attól, hogy valaki politikus vagy az élet bármely más területén dolgozik. Engedje meg, hogy emlékeztessem önt arra: önök riogattak, önök uszítottak gyűlöltre 2001 végén, 2002 tavaszán, amikor 23 millió románnal ijesztgették Magyarországot. *(Balla György: Szégyen!)* Azzal ijesztgették a magyar embereket, hogy 23 millió román jön ide munkát vállalni, és a magyar emberek elől elveszik a határon túli magyarok és románok a megélhetést, elveszik a kenyerüket, az állásukat, a házukat.

Tisztelt Képviselő Úr! Önök riogattak, önök uszítottak, önök keltettek gyűlöletet 2001 végén, 2002 tavaszán a választási kampányban. Talán nem haszontalan, ha fölleveníti ezeket az időszakokat, és akkor talán szerényebben fogalmazza meg ezeket a valótlan állításait. *(Gógös Zoltán: Sorold csak, Karcsi, figyelünk!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném elmondani, ezt ön is tudja nagyon jól, hogy mind a magyar rendőrség határrendészeti kirendeltségei, minden magyar határrendész, minden magyar bevándorlási és állampolgári hivatali tisztviselő tisztességesen, becsületesen dolgozik. Visszautasítom azt a támadást, amit ön a rendőrök, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal munkatársai ellen indít. Úgy gondolom, ez teljes mértékben megalapozatlan és méltatlan. *(Gógös Zoltán: Ne told át a felelősséget!)*

Tisztelt Képviselő Úr! A tények önmagukért beszélnek. 2012-ben 2157 menekült érkezett Magyarországra, 2013-ban 18 900, 2014-ben közel 45 ezer, és ma 2015. február 20-a van, 50 nap alatt több mint 30 ezer menekült érkezett. Tehát 50 nap alatt 30 ezer.

(9.40)

Ez egy olyan probléma, amellyel foglalkozni kell. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Mi azt szeretnénk, ha ennek a problémának a megoldása érdekében a legna-

gyobb támogatást sikerülne kialakítani, egy olyan közmegegyezést sikerülne kialakítani, amely megfogalmazza a magyar érdekeket, és ezeket a magyar érdekeket a kormány teljes mértékben képviseli. A kormány most is mindent megtesz annak érdekében, hogy a jelenlegi helyzetben, a jelenlegi jogszabályi környezetben a magyar érdekeket képviselje.

De szeretném felhívni a figyelmet, tisztelt képviselő úr, az 1951-es genfi egyezményre és az uniós szabályokra, ami azt mondja ki, hogy a menekülteket - aki ma bejön Magyarországra, tiltott határátlépést követ el, ami egyébként szabálysértés, azonnal menedéj jogot kér, menekültstátus iránt folyamodik -, ezeket az embereket szabad mozgásukban nem lehet korlátozni. Ha ezt megtennénk, jogalap nélkül megtennénk, akkor ön itt a parlamentben joggal kéré számon ennek az ellenkezőjét.

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet, az uniós szabályokra. Az Európai Unió jelenleg is kötelezettségzegési eljárást folytat Magyarország ellen, mert a menekültügyi őrizet intézményét, amit nemrégiben pontosan azért vezettünk be, hogy a biztonságot növeljük, úgymond nem rendeltetésszerűen használjuk, nem rendeltetésszerűen alkalmazzuk. Majd egyébként a mai vitanap során, amiért köszönetet mondok a Fidesz-KDNP-frakciónak, hogy a megélhetési bevándorlásról vitanapot kezdeményezett, és a vitanap adta idő lehetőségével élve a menekültügyi probléma minden szegmensére ki tudunk térni, és el tudjuk mondani egyrészt a jogszabályi környezetet, a tényadatokat, a számokat, mindazt, ami most ezt a kérdést jellemzi, de hadd hívjam fel egy tegnapi jelentős eredményre a figyelmet. Pintér Sándor belügyminiszter úr tárgyalást folytatott Belgrádban a szerb és az osztrák belügyminiszterrel - egyébként a szerb és az osztrák kormánnyal Magyarország kormánya korábban is együttműködést folytatott az illegális migráció visszaszorítása érdekében -, nos, tegnap a szerb belügyminiszterrel egy olyan megállapodást sikerült aláírni, amely megállapodás lehetővé teszi, hogy a hazatoloncolásra váró koszovóiakat szárazföldi úton, Szerbián át Koszovóba visszajuttassuk. Ez vonatkozik a jelenleg itt tartózkodó koszovóiakra, akik hazatoloncolásra várnak, és jövőbeni hatálya is van ennek a megállapodásnak.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány Magyarország érdekében cselekszik. A kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy a megélhetési bevándorlótól megvédje Magyarországot, de látni kell, hogy a jelenlegi szabályok erre nem alkalmasak, ezért kell szigorítani, ezért kell változtatni, ezért fontos a vitanap. Kérem, hogy a vitában önök is vegyenek részt, és mondják el a véleményüket. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból. - Gógös Zoltán: Nem voltál meggyőző.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Rogán Antal frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra „A

devizahitelek forintosításáról” címmel. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt arra a témára, amit a címben is megjelöltem, rátérnék, azelőtt én is szeretném kiemelni, hogy a mai napon az általunk kezdeményezett politikai vitanap a megélhetési bevándorlásról a frakcióm meggyőződése szerint is egy rendkívül fontos téma. MSZP-s képviselőtársaimnak előre jelezném, mielőtt ők beszélnek idegengyűlöletről, itt talán nemcsak a 23 millió románozást érdemes nekik az emlékeztükbe felidézni. A kezemben tartom azt a 2004. december 5-i népszavazási kampányhoz kapcsolódó tájékoztató anyagot, amit az MSZP készített a saját munkatársainak, hogy hogy kell a magyarok ellen érvelni, a határon túli magyarok ellen, tisztelt képviselőtársaim. *(Felzúdulás és közbeszólások a kormányparti padosorokból: Szégyen! Szégyen! - Az elnök csenget.)* Önök 2004. december 5-én a magyaroktól akarták megvédeni a magyarokat; most, úgy tűnik, hogy a megélhetési bevándorlókkal nincsen problémájuk, de ezt a témát majd meg fogjuk beszélni a vitanapon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, a magyar családok számára az egyik legfontosabb döntés az elmúlt hónapokban a devizahitelek forintosításával kapcsolatban meghozott törvény volt. Őszintén sajnálom, hogy ellenzéki képviselőtársaim erre kivétel nélkül nemmel szavaztak, beleértve a szocialista képviselőket is. Ha az önök akarata érvényesült volna akkor, amikor ez a szavazás megtörtént, tisztelt képviselőtársaim, akkor azt kell hogy mondjam, hogy ma minden devizahiteles legalább 20-30 ezer forinttal több törlesztőrészletet fizetne. Ez az önök igazi kormányzati felelőtlensége. *(Dr. Schiffer András: Matolsynál van a pénz!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! 2014 decemberében, amikor ezt a döntést meghoztuk, akkor egy olyan pillanat előtt álltunk, amikor az utolsó pillanatban lehetett egy növekvő svájci árfolyam elől egyébként megmenteni a devizahiteleseket. Önök akkor ezt a lehetőséget nem használták volna ki, tisztelt képviselőtársaim, és csak emlékeztetném önöket az árfolyammal kapcsolatos érvelésre: az a 256 forintos árfolyam a mai árfolyamhoz képest finoman szólva kedvező árfolyamnak tekinthető.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy gyakoroljanak némi önkritikát. Ha önökön múlt volna, akkor devizahitelesek százezrei mentek volna tönkre február 1-jétől kezdve, hiszen februártól kellett volna a kiemelkedően magas törlesztőrészletet fizetniük. Köszönhetően az akkori döntésnek, devizahitelesek százezreit tudtuk megmenteni attól, hogy február 1-jétől emelkedjen a törlesztőrészletük. És ezután következik az, tisztelt képviselőtársaim, hogy 2015. március 1-jétől április 30-ig bezárólag Magyarországon több mint 600 ezer családban, ahol valaha volt vagy éppen jelenleg is van devizahitel, mindannyian

egy elszámolólevelet fognak kézhez kapni, azt az elszámolólevelet, amit a Magyar Nemzeti Bank a tegnapi nap folyamán mutatott be, és ezzel elkezdődött a bankok elszámoltatásának végrehajtása és a devizahitelesek forintosítása.

Egy szakaszt zárunk le, tisztelt képviselőtársaim, egy olyan időszakot, amelyben egyébként szintén a baloldali kormányok felelőtlensége érhető tetten. Ha önök annak idején egy aktív politikával nem járulnak hozzá ahhoz, hogy egyrészt külföldi bankok lepják el a magyar bankpiacot, ha önök nem járulnak hozzá ahhoz, hogy a devizahitelek, ami addig csak szórványos jelenség volt, és csak azoknak volt megengedve, akik egyébként devizában is vették fel a fizetésüket, azok a devizaalapú hitelek ellepják a magyar piacot, akkor magyar családok százezreinek hosszú éveken keresztül nem kellett volna szenvedniük a devizahitelek terheitől. Hosszú évek kemény munkájával, 2015-ben zárjuk le ezt a korszakot, 2015-ben ér véget Magyarországon a devizahitelek korszaka, és kezdődik az új, fair bankrendszer időszaka, amelyben egyébként kiszámítható kamatú, egyoldalúan nem megváltoztatható forinthitelek mellett tudják finanszírozni a magyar családok a hosszú távú kiadásait.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra szeretném kérni önöket, hogy ha a jövőben olyan stratégiai döntésekre kerül sor, mint amilyen a devizahitelek forintosítása volt, akkor méltóztassanak legközelebb meggondolni a szavazatukat. Most már két alkalommal tapasztalhattuk azt, hogy nem kaptunk egyértelmű támogatást az ellenzéki padosorokból, nem kaptunk támogatást a rezsicsökkentésnél, és nem kaptunk támogatást a devizahitelek forintosításánál. *(Gógös Zoltán: Mert mi sokkal jobbat javasoltunk! Ne hazudj!)* Szeretném, ha a jövőben a döntéseiket egy picit alaposabban gondolnák végig *(Dr. Schiffer András: Miért nem felvételtörvény?)*, mert ezzel önök nem egész egyszerűen csak saját magukat kockáztatják, hanem magyar családok százezreit, tisztelt képviselőtársaim. Ez az igazi felelősség, és talán pontosan ezek a döntéseik mutatták ki azt mindenki számára egyértelműen, hogy az ellenzéki padosorokban csak felelőtlen, kormányzásra képtelen képviselők ülnek, mert különben mind a két ügyben, azt gondolom, időben felismerték volna a választók érdekét, és időben odaálltak volna a kormánypártok döntései mögé. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányparti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt frakcióvezető úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A devizahitelezés kialakulásáért és az okozott kárért a 2003 és 2010 között hivatalban lévő kormányokat súlyos felelősség terheli. 2003-tól az akkor regnáló kormány a kamattámogatott forinthitelt megszüntette,

és túlköltekező intézkedései ellensúlyozására a jegybanki alapkamat is magas volt. Emiatt a forintHITELEK jelentősen drágultak, a bankok viszont a forinthez képest alacsony kamatok mellett tudtak külföldi devizaforrásokat bevonni és hitelként kihelyezni. Az alacsony kamatok rendkívül vonzóvá tették a devizahiteleket a lakosság körében. Ez volt a devizahitelezés megindulásának valódi oka.

A devizahitelekben rejlő árfolyamkockázat már a 2008. évben induló pénzügyi válság kezdeti szakaszában megmutatkozott, akkor a forint az euróval és a svájci frankkal szemben mintegy 20 százalékot gyengült. Az Orbán-kormány megalakulásáig a bankok az árfolyamváltozásokat korlátlanul és teljes egészében áthárították az ügyfeleikre.

(9.50)

Ezzel szemben a kormány 2010-es megalakulását követően azonnal hozzákezdett ahhoz, hogy megszüntesse az örökölt, rendkívül súlyos helyzetet, amelyben családok százezrei veszíthették volna el otthonukat a devizaalapú jelzálogHITELEIK miatt.

A bajbajutottak megsegítése érdekében a kormány első lépésként gyakorlatilag megtiltotta az új devizahitelek kihelyezését, majd a törlesztéseknél kötelezővé tette a középárfolyam használatát. Emellett a devizahitelek problémájának csökkentésére számos intézkedést hozott. Többek között lehetővé tette a végtörlesztést, ezzel a lehetőséggel közel 170 ezer adós élt, az ily módon elengedett adósság mintegy 370 milliárd forint volt. Bevezette az árfolyamrögzítést az árfolyam-ingadozás hatásának tompítására. 2014. szeptember végéig 186 ezer devizaadós kötött ilyen szerződést. A legnehezebb helyzetbe került adóssokat a kormány a kilakoltatási moratóriummal védte meg, megakadályozva, hogy utcára kerüljenek. Emellett a devizahitelesek számára valódi megoldást jelenthetett a Nemzeti Eszközkezelő is. A Nemzeti Eszközkezelőnek 2014. augusztus végéig közel 23 ezer lakást ajánlottak föl, így több mint százezer ember lakhatása vált biztosítottá. A tervek szerint ez év végére 25 ezer lakás és 110 ezer ember lesz biztonságban.

A hamarosan bekövetkező forintosítás számos előnnyel jár. Egyrészt megszűnik a hitelfeltevők és a bankrendszer árfolyamkockázata, valamint a visszatérítések és a forintosítás hatására a törlesztőrészek jelentősen csökkennek. A korábbinál jóval alacsonyabb törlesztőrészek mellett az adósok hátralévő tőketartozása is számottevően mérséklődik.

A visszatérítések miatt a bankoknak 1100 milliárd forintot kell visszafizetniük az ügyfeleknek. Egy átlagos devizahiteles durván másfél millió forintot nyer vissza a bankoktól. Másrészt a Kúria döntése alapján jelentkező visszatérítések forintosítás nélkül a svájci frank esetleges további erősödése esetén könnyen eltűnhetnének, így a forintosítást követően nem kell attól tartani, hogy a törlesztőrészek kiszámíthatatlanul növekedni fognak.

Végezetül, azért volt szükség a devizahitelek piaci alapon történő forintosítására, mert amennyiben kedvezményes árfolyamon történt volna meg a konverzió, a devizahitelesek nagyságrendileg jobban járnának, mint a forinthelesek. A forintosítással a hitelintézetek is megszabadulnak a devizahitelek jelentette kockázattól.

Az elmúlt években úgy nőtt a magyar gazdaság, hogy a bankok nem segítették a hitelezéssel a vállalkozásokat. A kormány arra számít, hogy a devizahitelek megszüntetésével meglesz az esély arra, hogy jövőre beindul a banki hitelezés, ami a magyar vállalkozások beruházásait, fejlesztéseit támogatja, ezzel hozzájárulva a GDP növekedéséhez.

A forintosítással lezárhatjuk azt a felelőtlen gazdasági és emberi tragédiákkal járó hitelezési időszakot, amelyet a 2003-2010 közötti kormányok politikája okozott. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Most felkérem Schmuck Erzsébet jegyző asszonyt, ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalásokat**.

SCHMUCK ERZSÉBET jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos, Jobbik; Ikotity István, LMP.

A hétfői napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Ikotity István, LMP; Szászfalvi László, KDNP; Mirkóczki Ádám, Jobbik; Tóbiás József, MSZP; Kósa Lajos, Fidesz.

A hétfői napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bodó Sándor, Fidesz; Lukács László György, Jobbik; Kiss László, MSZP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Sallai R. Benedek, LMP; Ikotity István, LMP; Szávay István, Jobbik.

Tisztelt Országgyűlés! A február 26-ai, csütörtöki ülésnapra a napirenden kívüli felszólalások bejelentési határideje a jövő héten hétfőn, délelőtt 10 órakor jár le, így azok ismertetésére a hétfői ülés kezdetén lesz lehetőség.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. A napirend elfogadása során először időkeretekről határozunk, ezt követően házszabálytól eltéréstől döntünk, majd az elnöki napirendi javaslattól határozunk.

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés egyes napirendi pontok **időkeretben történő tárgyalását** határozhatja el. Az Országgyűlés elnöke ennek alapján azt kezdeményezte, hogy a „Magyarországnak nincs szüksége megélhetési bevándorlókra” című, V/2956. számú előterjesz-

tést az Országgyűlés 4 órás időkeretben tárgyalja meg. A napirend tartalmazza az előterjesztés időkereteit. A Jobbik képviselőcsoportja kérésére az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló határozat 37. § (4) bekezdése értelmében az időkeretes tárgyalás elfogadása esetén a képviselőcsoport rendelkezésére álló időkeret a kétszeresére emelkedik.

Most a határozathozatalok következnek. Kérdem tehát a tisztelt Országgyűlést, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést az Országgyűlés 4 órás időkeretben tárgyalja, amelyben a Jobbik időkerete duplázódik. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztés időkeretben történő tárgyalását 138 igen szavazattal, 10 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most felkérem Földi László jegyző urat, hogy ismertesse az egyes frakciók időkereteit.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt 4 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 83 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 46 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc - amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 82 perc -, a KDNP képviselőcsoportjának 37 perc, az LMP képviselőcsoportjának 25 perc, a független képviselőknek pedig 8 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A múlt heti házbizottsági ülésen a napirend előkészítése során „A transzatlanti befektetési és kereskedelmi partnerség veszélyei és hatásai a fenntarthatóságra és szuverenitásra” című politikai vita időkeretére 4 órás javaslat született. A tegnapi napon az LMP képviselőcsoportja kezdeményezte, hogy a politikai vitát 8 órás időkeretben tárgyalja az Országgyűlés.

Először az LMP képviselőcsoportjának indítványáról határozunk, amely 8 órás időkeretet tartalmaz. Kérdem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az LMP képviselőcsoportjának indítványát. Kérem, most a szavazatszámoló gép igénybevételével szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az indítványt 38 igen szavazattal, 113 nem ellenében, tartózkodás nélkül elvetette.

Most a napirendi javaslatban lévő 4 órás időkeretről határozunk. Kérem, most is szavazógép alkalmazásával szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatot 135 igen szavazattal, 18 nem ellenében és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Felkérem Schmuck Erzsébet jegyző asszonyt, hogy ismertesse ennek megfelelően az időkereteket.

SCHMUCK ERZSÉBET jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt 4 órás időkeret megoszlása a kö-

vetkező: a Fidesz képviselőcsoportjának 83 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 46 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 37 perc, az LMP képviselőcsoportjának 25 perc - amelynek duplázását kezdeményezte -, tehát összesen 50 perc, a független képviselőknek pedig 8 perc áll rendelkezésre.

A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

(10.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most házszabálytól való eltérésre tett javaslatról döntünk. A Házbizottság a házszabály 65. § (1) bekezdésében foglalt jogköre alapján az alábbiakat javasolja a tisztelt Háznak.

Az Országgyűlés a transzatlanti befektetési és kereskedelmi partnerség veszélyei és hatásai a fenntarthatóságra és szuverenitásra témakörben V/2258. számon indítványozott politikai vita megtartása során úgy térjen el a házszabály rendelkezéseitől, hogy dr. Navracsics Tibor, az Európai Bizottság tagja, a kormány képviselőjének nyilatkozatát követően, majd a vitában bármikor, összesen 15 perces időtartamban felszólalhat, azzal, hogy felszólalási ideje nem számít bele az időkeretbe. Felhívom a tisztelt figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdem ezért a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak a négyötödös szabály szerint! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házszabálytól való eltérést 150 igen szavazattal, 2 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról döntünk**. Tájékoztatom önöket, hogy a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló T/3116. számú törvényjavaslatot uniós napirendi pontként tárgyalja meg az Országgyűlés. Erről az EP magyarországi képviselői értesítést kaptak.

Kérdem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm, látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

Soron következik **az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvénynek az Elektronikus Közúti Áruforgalom Ellenőrző Rendszerrel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Mivel az előterjesztéshez módosító javaslat nem érkezett, most az előterjesztés eredeti szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3118. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 113 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 37 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseivel összefüggő, valamint egyéb magánjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.** Mivel az előterjesztéshez módosító javaslat nem érkezett, az előterjesztés eredeti szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3117. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 148 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre nem kerül sor.

Most az **interpellációk** tárgyalása következik.

Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Mi folyik Fazekas Sándor vezetése alatt a Földművelésügyi Minisztériumban?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úr nevében Nagy István államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót. Bár Orbán Viktorhoz írtam interpellációm, akit, úgy látszik, nem érdekel, hogy mi folyik a saját minisztériumában; 2010 óta ugyanaz a személy vezeti a Vidékfejlesztési Minisztériumot, majd később a Földművelésügyi Minisztériumot: Fazekas Sándor.

Az első ügy: a 2009-es adóévben több mint 177 ezer tudatos adózó parlagrafű-mentesítésre ajánlotta fel az 1 százalékot. Fazekas Sándor miniszter úr kinevezése után elég rugalmasan hagyta ezt felhasználni, röviden mondva: másra költötte el, mint amire kapták. 2014-ben beismerték bűnüket, hogy elherdálták ezt a pénzt, és visszaadták. A kérdés az, hogy ennek lesz-e további jogi következménye, felelőse, bár ez önkénel nem divat.

A második ügy: 2014 elején látott napvilágot a hír, hogy a Hortobágyi Nemzeti Park határán súlyosan szennyező anyagok találhatóak. Illés Zoltán államtitkár úr erről állítása szerint háromszor írt jelentést a kormány felé, de Fazekas Sándor levetette a témát a napirendről. Ha ez így van, akkor ez hivatali visszaélés.

A harmadik ügy: még azt sem tudni, ki volt Fazekas Sándor miniszteri biztosa és ki nem. A Harangozó Tamás írásbeli kérdésére adott miniszteri

válaszból kiderül, hogy Horváth István szekszárdi polgármester úgy intézkedett 2013 elejétől másfél éven keresztül, mint sertésprogramért felelős miniszteri biztos, hogy csak 2014 augusztusában kapta meg a kinevezést, ráadásul még akkor is törvénytelenül, hiszen trafikosztó polgármesterként nem léte-síthetett volna ilyen munkaviszonyt.

Végezetül: itt van az Orgovány és Vidéke Takarékszövetkezet ügyében előzetes letartóztatásba került Kiss Szilárd, aki 2014. december 14-ig közel három éven keresztül volt a keleti gazdasági kapcsolatokért felelős miniszteri biztos, legalábbis többször így nyilatkozott. A hivatalos jogi aktus a kinevezésről sehol nem található. Kiss Szilárd az a személy, akivel Fazekas Sándor - állítása szerint - nem állt közvetlen munkakapcsolatban, ennek ellenére munkáját miniszteri oklevéllel ismerte el Fazekas Sándor. Akkor mi alapján?

A miniszterelnök úr, úgy látszik, nem látja, mi folyik a saját kormányában: elherdálják az adófizetői 1 százalékot, Orbán Viktor minisztere, Fazekas Sándor eltussol törvénysértéseket, törvénytelen kinevezéseket, miniszteri biztos előzetes letartóztatásban. Ennyi kínos botrány után itt lenne az ideje, hogy Orbán Viktor felmentse Fazekas Sándort, de úgy látszik, számára a korrupció, az előzetes letartóztatás és hasonló botrányok elférnek a Földművelésügyi Minisztériumban.

Sajnálom, hogy ilyen kellemetlen helyzetbe hozták az államtitkár urat, hogy önnek kell megvédenie saját főnökét ezen védhetetlen időszakokkal kapcsolatban, amikor ön még nem volt az ő államtitkára. Várom válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Nagy István államtitkár úr következik. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselő Asszony! Engedje meg, hogy válaszom elején mindjárt a leghatározottabban visszautasítsam mindazokat a szavakat, amelyekkel minősíti azt a munkát, ami a minisztériumunkban folyik! *(Felzúdulás az MSZP soraiban.)*

Engedje meg, hogy felvetéséről felvetésre választ adjak önnek *(Az elnök csenget.)* mindazon kérdésekre, amelyeket felvetett, hiszen valamilyen formában, külön-külön korábban már részletes tájékoztatást adtunk erről, de most foglaljuk össze, tekintsük át sorra az ön által elmondottakat.

A 2011-ben hatályos államháztartási törvény kimondta, hogy a fejezetet irányító szerv dönthet a fejezeti kezelésű előirányzatok adott fejezeten belül történő átcsoportosításáról, az év közben felmerülő, az adott előirányzat eredeti céljával, rendeltetésével nem összefüggő többletkiadások teljesíthetősége céljából. Sokadszorra is hangsúlyozom tehát, hogy az akkori vidékfejlesztési miniszter szabályosan döntött arról, hogy a tárca költségvetésében lévő parlagrafű-

előirányzat fejezeten belüli átcsoportosításra kerüljön; nem egyedülálló módon, korábban a szocialista kormányok is éltek ezzel a lehetőséggel, és alkalmazták ezt a módszert. Ennek ellenére - ahogyan azt a képviselő asszony is elmondta - a kormány tavaly év végén 642 millió forint egyszeri átcsoportosítással visszapótolta a teljes összeget.

Jelenleg ott tartunk, hogy a kiírt pályázatokat - amelyekkel a civil szervezetek számára visszajuttatjuk a forrást - értékeljük, rövidesen eredményhirdetés következik, és egy új, parlamenti elleni akcióterv széles körű társadalmi és szakmai vitája zajlik a minisztériumban.

A következő kérdésre: a Balmazújváros-Lászlóháza területén található veszélyeshulladék-tároló problémájának rendezésével kapcsolatosan biztosíthatom, hogy tárcánk minden rendelkezésre álló eszközzel fellép, az ártalmatlanítás költsége azonban a hulladék tulajdonosát terheli.

(10.10)

Ha a szennyezés okozója jogutód nélkül szűnik meg, akkor veszi át ezt a feladatot az állam. A valódi probléma az, kedves képviselő asszony, hogy kommunikációs szinten elfogadottá vált, hogy egy környezetet veszélyeztető tevékenység után a kormánynak kell helyállnia. Szinte már természetessé vált, hogy a környezetszennyezést elkövető cég felszámolja magát, és a következményeket közpénzből kell megoldanunk.

Az illetékes környezetvédelmi felügyelőség az ügyben minden szükséges intézkedést megtett. Az intézkedéseknek köszönhetően a szennyezés nem jutott ki a telepről, ezen felül a felügyelőség feljelentést tett az illetékes rendőrkapitányságon.

Bocsásson meg, képviselő asszony, de a Horváth István miniszteri biztos személyét ért alacsony színvonalú támadás érthetetlen számomra. Horváth István munkáját az egész ágazat elismeri, amit a sertéslétszám növekedése számokban is kifejez. Hangsúlyozni szeretném *(Zaj az MSZP padsoraiban.)*, hogy a kérdéses időszakban Horváth István megbízatását megbízólevél alapján, társadalmi munkában, mindenféle juttatások nélkül látta el. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Törvénytelenül.)*

Kiss Szilárd volt miniszteri megbízottal kapcsolatban pedig szeretném kiemelni, hogy büntetőügye nem függ össze a minisztérium részére végzett munkájával. Az eljárással kapcsolatos nyilatkozattételre a nyomozó hatóságok jogosultak, azt a minisztérium nem kívánja kommentálni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Tárcánk kiemelkedő munkáját a KSH február 13-i, pénteki jelentése is bizonyítja: 2014. negyedik negyedévében 3,4 százalékkal nőtt a GDP Magyarországon, amit jelentősen befolyásolt a mezőgazdaság teljesítményének javulása. Azt hiszem, mindazon szakemberek, akik a minisztériumban dolgoznak, tettek azért kiváló munká-

jukkal, hogy ezzel az eredménnyel a magyar nemzetgazdaságot segítsük és javítsuk.

Köszönöm kérdéseit. Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Heringes Anita képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Sajnos nem tudom elfogadni államtitkár úr választát. Nagyon kellemetlen, hogy önt ilyen ferdítésekre, kimondhatjuk, sajnos hazugságokra ösztökéli az, hogy a főnökét kell megvédenie. Értem én, hogy ez egy nagyon kellemetlen helyzet, de önök elherdálták, eltussolták, és törvénytelenül neveztek ki miniszteri biztosokat.

C típusú átvilágítása volt Kiss Szilárdnak. Ha ez nem függ össze az ügyvel, akkor is tudnunk kéne, hogy egyébként hogy nevezhették őt ki, vagy egyáltalán kinevezték-e, ugye.

És akkor most a védhetetlenről. Még Tiba István, a körzet országgyűlési képviselője is elmondta, hogy fiataloknál mérik, hogy az egészség károsodott-e, és toxikus anyagokkal, fémekkel van tele a víz és a föld. Hoztunk is Orbán Viktornak: Balmazújváros lelkes képviselője, országgyűlési képviselőnk, Bangóné Borbély Ildikó lerakja az asztalra. *(Zaj, közbeszólások a kormánypárti padsorokban.)*

Egyetlenegy feladatuk van: felmenteni Fazekas Sándort, semmi más. Törvénytelenül nevez ki *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, eltussol, elherdál! Szerintem nem maradhat a kormányban! *(Taps és közbeszólások az MSZP padsoraiból: Így van! - Bangóné Borbély Ildikó „Mérgező!” feliratú üvegben vizet, narancssárga vödörben földet helyez a miniszterelnök asztalára. - Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, a képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem, hogy a tisztelt Országgyűlés elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás. - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 94 igen szavazattal, 26 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(Németh Szilárd István a Bangóné Borbély Ildikó által elhelyezett vizet és földet elveszi a miniszterelnök asztaláról, majd átadja a Terembiztos Szolgálat munkatársának. - Nagy zaj. - Az elnök csenget.)

Tisztelt Országgyűlés! Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: **„Milyen intézkedéseket kíván tenni a kormány a Norvég Civil Alap-üghöz hasonló külföldi befolyásszerzéssel járó esetek jövőbeni megelőzése érdekében?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel ren-

delkező Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úr fog válaszolni.

Most pedig Volner János képviselő úré a szó, parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon régóta tisztában vagyunk már azzal, hogy a magyar baloldal külföldi pénzekből él, külföldi pénzekből folytat politikai tevékenységet (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*), külföldi pénzekből kampányol. Megjegyzem, ezt egyébként nem változtatja meg az sem, ha a baloldali képviselők üvöltözve hallgatják végig a beszédemet, engem sem fog őszintén szólva különösebben zavarni. (*Felzúdulás az MSZP padsoraiban. - Az elnök csenget.*)

Akkor, amikor a sajtóban arról olvastunk, hogy a Norvég Civil Alap körül kormányzati ellenőrzési tevékenység bontakozott ki, bevallom őszintén, először nem tudtuk, hogy ennek vajon mi lehet az alapja, aztán később megismertük a tényeket. Kiderült a kormányzati vizsgálatból az, hogy egy, az LMP-hez köthető, szűk szerveződés, az Okotárs Alapítvány (*Dr. Schiffer András: Miről beszélés?*) részesedik azokból a pénzekből, melyeket a Norvég Civil Alap oszt a részükre, és ilyen módon több mint 500 millió forint került be gyakorlatilag az LMP-hez köthető (*Dr. Schiffer András: Miről mesélsz?*) pártalapítvány formájába és az LMP-hez köthető magánszemélyekhez. (*Dr. Schiffer András: Hogyan? Hová? - Nagy zaj. - Az elnök csenget.*)

Látható az is, hogy egyértelmű és kimutatható személyes kapcsolat volt 55 esetből 21 esetben, amit a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal azonnal meg tudott állapítani; olyan, a baloldalhoz és az LMP-hez köthető személyiségek részesedtek vagy bírálóként, vagy kedvezményezettként ezekből a pénzekből, mint Kaufer Virág, Foltányi Zsuzsa, Móra Veronika vagy az azóta a LMP-ből a PM-be távozott Szabó Timea, vagy éppen egy MSZP-s képviselő is kapott ebből a pénzből: Matiszlovicsné Horváth Évának hívják.

A Norvég Alap bőkezűen támogatott olyan liberális célokat szolgáló politikai szerveződések is, mint a Roma Sajtóközpont vagy éppen a magát függetlennek ábrázoló diákszervezet, a Hallgatói Hálózat, vagy éppen a szintén liberálisként megismert Humán Platform szerveződés. A kormányzati ellenőrzés 63 vizsgált projektből 61 esetben tárt fel egyértelmű szabálytalanságot: hűtlen kezelés, költségvetési csalás, jogosulatlan pénzügyi tevékenység szerepel a megállapítás tényei között.

Emlékeztetni szeretném a miniszter urat, hogy mi voltunk az a párt, aki nyilvánossá tette a családtagok vagyonnyilatkozatát a képviselőknél, és mi voltunk azok, akik minden esetben követeltük a kormánytól azt, hogy óvja meg Magyarország szuverenitását a külföldi befolyásszerzési kísérletektől, és nagyon keményen hasson oda annak érdekében, hogy ilyenek ne fordulhassanak elő.

Kérdezem én: miniszter úr, mit tettek önök az elmúlt időszakban azért, hogy más államok a magyar belpolitikát ne befolyásolják?

Köszönöm, elnök úr. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kérdést, mint hallhattuk, Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úr fogja megválaszolni.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönve képviselőtársunk interpellációját, hadd hívjam fel arra minden képviselőtársam figyelmét, hogy Magyarországon az elmúlt 25 évben a modern demokráciában kifejezetten fontos alapértéknek tekintjük a magyar civil társadalom működését, és ebben a parlamenti pártok között teljes konszenzus alakult ki az elmúlt időszakban. 80 ezer magyar civil szervezet működik, amire a választópolgárok is áldoznak, hiszen személyi jövedelemadójuk 1 százalékaival támogathatják ezeket a civil szervezeteket, ezenkívül 2015-ben a magyar kormány, illetve a törvényhozás a költségvetésben keresztül 5,6 milliárd forintot juttat majd a Nemzeti Együttműködési Alap segítségével a civileknek.

Tehát Magyarországon a civil szféra, a civil élet és mindaz a munka, amit végeznek helyi vagy országos közösségekben, kiemelt érték mindannyiunk számára, ezért kell a kérdéssel körültekintően foglalkoznunk, azonban kellő alaposítással és kellő figyelemmel. Olyan ítéletet, amely elhamarkodott lenne, nem hozhatunk, hiszen ez veszélyeztetné a civil szféra iránti bizalmat, ugyanakkor vannak aggodalomra okot adó jelenségek.

Kezdjük talán az átláthatósággal! Az Amerikai Egyesült Államok Brüsszelbe delegált nagykövete nem olyan régen azt mondta, hogy a transzparencia nem egy egyirányú utca, ahol csak a kormányoknak szükséges világossá tenni a céljaikat, mindkét irányban működnie kell a transzparenciának. A kritikáknak transzparensnek kell lenni, különös tekintettel az NGO-kra, civilekre abban a tekintetben, hogy hogyan finanszírozzák őket.

Meglepetéssel tapasztalja a Brüsszelbe akkreditált amerikai nagykövet, hogy Európában milyen kis mértékű a civil szervezetek, NGO-k transzparenciája a tekintetben, hogy kik finanszírozzák őket. Utal rá, hogy az Amerikai Egyesült Államokban minden civil szervezet finanszírozója köteles nyilvánosságra hozni a támogatást és maga a civil szervezet is.

Ami a vagyonnyilatkozatokot illeti, képviselő úr, itt szeretnék erre a kérdésre válaszolni. A kormány álláspontja a következő. Magyarországon mindenkinek vagyonnyilatkozatot kell tennie a következő időszakban, aki döntést hoz vagy döntés befolyásolására alkalmas pozícióban van.

Az a véleményünk, hogy a civil szervezetek képesek döntéseket befolyásolni akár helyi vagy orszá-

gos szinten, ezért szigorúan el kell számolniuk azzal, hogy kitől kapták a támogatást, ezt nyilvánosságra kell hozniuk, és a civil szervezetekre is vonatkoznia kell az átláthatóságnak a vezetők vagyoni viszonyait illetően is.

Ha politikai pártoknak, politikusoknak el kell számolni a vagyonukkal, állami támogatásokkal, civilektől vagy magánszemélyektől kapott támogatásokkal, akkor elvárható, hogy az egyébként politikai döntések befolyásolására alkalmas csoportok, civil szervezetek elszámoljanak tételesen, hozzák nyilvánosságra, hogy kitől kapják a pénzt.

(10.20)

Hadd hívjam fel a képviselőtársaim figyelmét egy megdöbbentő esetre, hogy ne csak a norvég ügyről legyen szó. Néhány nappal ezelőtt három év börtönre ítélte és három évre eltiltotta a közügyektől a Debreceni Törvényszék azt a Zsák Ferencet, aki a Tiszántúli Természetvédők Társulata nevében először 30, majd 200 millió forintot kért a győri Auditól annak érdekében, hogy a környezethasználati engedélyt visszavonja. Az eljárás folyamán, amelyben titkos eszközöket is bevetett a rendőrség, 72 millió forintos részletet kért három napon belül annak érdekében Zsák Ferenc, hogy a felülvizsgálati kérelmet visszavonja. Amikor az Audi megígérte neki, hogy fizet, bizonyítva, hogy miről van szó, visszavonta a felülvizsgálati kérelmet, és ezek után indult meg a rendőrségi ügy.

Azt hiszem, amit a Kehi tapasztalt a Norvég Alapot kezelő magyar civileknél - és ez a megjegyzés nem a norvég kormányra és nem a norvég kormány magyarországi szándékaira vagy terveire vonatkozik -, vagy amit néhány környezetvédelmi ügynél tapasztaltunk, vagy amit a civil szervezetek néhányának működésénél tapasztalunk, az mindannyiunkat megerősíthet abban, hogy a civil szervezeteknek és mindenkinek, aki Magyarországon döntéseket képes befolyásolni, el kell számolnia, hogy kitől kapja a pénzt, és el kell számolni a személyes vagyonával is. Köszönöm szépen a kérdéseit. *(Harangozó Gábor István: Nektek is! - Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a miniszter úr válaszát.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Miniszter úr, a választ nem áll módomban elfogadni, mégpedig azért nem, mert a Jobbik képviselői voltak az egyetlenek a parlamenti pártok képviselői közül a mai napig, akik nyilvánosságra hozták a családtagok vagyonyilatkozatát. Valamint azért is, mert többször felhívtuk már a kormány figyelmét, sőt törvényjavaslatot nyújtottunk be önöknek arra vonatkozóan, hogy a hasonló külföldi kampánypénzeknek vegye elejét az Ország-

gyűlés törvényi erővel. Márpedig ebben az esetben is kimutatható, hogy 63 esetből 61 esetben szabálytalanságot tartalmazott a különböző elbírálási módszerek alkalmazása, és teljesen egyértelmű volt az MSZP-hez, a PM-hez vagy éppen az LMP-hez kötődő politikusok személyes érintettsége egy olyan ügyben, amikor külföldről 500 millió forintot osztottak szét ezek között az emberek között.

Amíg a kormányoldal nem rendezi törvényi erővel ezt a kérdést, addig nem áll módomban elfogadni a választ. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a miniszter úr válaszát. Kérdezem ezért, hogy a tisztelt Országgyűlés elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 106 igen, 11 nem szavazat és 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője, az LMP képviselője interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Miért ködösít a kormány a szabadkereskedelmi megállapodások ügyében?**” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Unió 2014. szeptember 26-án bejelentette az átfogó gazdasági és kereskedelmi egyezmény, CETA, megkötését Kanadával. Ebben a nagy horderejű szabadkereskedelmi egyezményben, hasonlóan a készülő USA-EU szabadkereskedelmi egyezményhez, megtaláljuk a befektető állam vitarendezési mechanizmusát. Ez megnyithatja az utat Kanada, az EU és az uniós tagállamok elleni vállalati peres eljárások előtt, és mélyen alááshatja az állampolgárok és a környezet védelme érdekében tett erőfeszítéseket.

Ez a vitarendezési mechanizmus lehetőséget ad a külföldi vállalatoknak arra, hogy nemzetközi választottbíróóságokon pereljék az országokat, ha azok olyan szabályokat hoznak, amelyek a profitjukat veszélyeztetik. A Kanada és az EU között bejelentett szabadkereskedelmi egyezmény az Unió gazdagabb országainak is kockázatot jelent, de tragikus következményekkel járhat Magyarország számára. A szabadkereskedelmi egyezmények jellemzően az erős gazdaságoknak kedveznek, míg a gyengébb országokban munkahelyek szűnnek meg, a helyben termelt hasznot külföldre viszik. Veszélybe kerülhetnek a magyar vállalatok és gazdák piacai, meggyengülhetnek az emberek egészségét, a természetet védő jogszabályok. Hogy csak egyetlen példát említek: ha a CETA hatályba lép, kanadai befektetők rákényszeríthetik a román kormányra a cianidos technológiájú verespataki aranybánya engedélyezését.

Azt már tudjuk, hogy az USA-EU szabadkereskedelmi egyezményt zárt ajtók mögött, titkosan készítik elő, de sajnos hasonlóan jártak el a szeptemberben bejelentett Kanada-EU szabadkereskedelmi egyezménnyel is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hogyan fordulhatott elő, hogy önök részt vettek a CETA előkészítésében, de a magyar parlamenttel, a magyar emberekkel semmilyen információt nem osztottak meg az egyezmény részleteiről? Kérem, nyilatkozzon, kész-e a magyar kormány arra, hogy elutasítsa a CETA ratifikálását. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. A választ Magyar Levente államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Öröndetesnek tartjuk azt, ahogyan az LMP örködik a magyar külkereskedelmi, külgazdasági érdekek védelme felett, azonban szeretném megnyugtatni a képviselő asszonyt és az LMP képviselőcsoportját, hogy a kormány, ahogyan azt az elmúlt hetek diplomáciai eseményei is mutatták, kérlelhetetlen és kompromisszummentes következetességgel képviseli ezeket az érdekeket, akár diplomáciai konfliktusok felvállalása árán is.

Tisztelt Képviselő Asszony! Az elmúlt hetekben intenzív vitát folytattunk a szabadkereskedelmi megállapodásokról, és számos alkalommal tényekkel támasztottuk alá azon álláspontunkat, hogy a magyar embereknek, a magyar vállalkozóknak, a magyar gazdaságnak a legkisebb, a legkevesebb félníválójára sincs a megkötött vagy éppen a megkötés, tárgyalás alatt álló szabadkereskedelmi megállapodásoktól. Ennek pedig három fő oka van a számokon túl. Még hozzá, hogy Magyarországnak egy olyan kormánya van, amely akár a ratifikáció fázisában is hajlandó megállítani ezeket a szabadkereskedelmi megállapodásokat, ha azok nincsenek tökéletes összhangban a magyar vállalkozások, a magyar gazdaság, a magyar társadalom érdekeivel.

Másodsorban, tisztelt képviselő asszony, szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy Magyarország intenzíven részt vett, illetve részt vesz ezeknek a szabadkereskedelmi tárgyalásoknak az előkészítésében, és már az előkészítés fázisában tud arról gondoskodni, hogy a magyar érdekek kompromisszummentesen megjelenjenek ezekben a megállapodásokban.

Képviselő asszony, ami a konkrét ügyet illeti, szeretném tájékoztatni arról, hogy tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkére, a kereskedelempolitika keretében sorra kerülő tárgyalásokhoz az Európai Bizottság a Tanácstól kap felhatalmazást és iránymutatást a tárgyalások során képviselendő álláspontra, ilyen módon Magyarország már ebben a fázisban is ki tudja nyilvánítani

álláspontját. A Bizottság kötelessége rendszeresen beszámolni a tárgyalások előrehaladásáról. Emellett a Bizottság rendszeresen aktuális információkat helyez el a weblapján az összes, EU és harmadik ország közötti szabadkereskedelmi megállapodásról, többek között a CETA-ról és a TTIP-ről, amelyről a jövő héten egy egész napos vita keretében tudunk véleményt cserélni.

A hivatkozott cikk szerinti eljárás érvényes az összes EU által kitárgyalt megállapodásra, így a CETA-ra és a TTIP-re is. Mint ahogyan a CETA-hoz kapcsolódó korábbi írásbeli kérdésére adott válaszomban arról tájékoztattam önt, az EU és Kanada között létrehozott átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás szövegtervezete még a tárgyalások lezárásának bejelentésekor, vagyis 2014. szeptember 26-án megartott EU-kanadai csúcstalálkozó alkalmával elérhetővé vált a Bizottság honlapján. Tekintettel arra, hogy a megállapodás közel 1500 oldalas teljes szövege elérhető, nem állítható, hogy semmilyen információ nem áll rendelkezésre a megállapodás részleteiről. Hozzátenném, hogy a CETA-tárgyalások még 2009 májusában kezdődtek meg, amelyről a Bizottság rendszeresen, különböző fórumokon, többek között az EP-ben is beszámolt, valamint a weblapon is közzétett különböző tájékoztatókat.

Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány meggyőződése, hogy a magyar gazdaság van olyan erős, van olyan állapotban, van olyan felkészültségi fokon, hogy megállja a versenyt a világ akár legigényesebb, legnagyobb versenyt támasztó piacain is, ebben mi szilárdan hiszünk, és ezt a számok is alátámasztják.

Szeretném végül kifejezni egyetértésemet önnel, tisztelt képviselő asszony, hogy az előterjesztendő megállapodás részleteit megismerve és azokat mérlegelve a magyar parlamentnek valóban felelősségteljesen kell majd döntenie a CETA ratifikációját illetően. A magyar kormány, ahogyan jeleztem, kész akár a ratifikáció blokkolására, amennyiben az egyezmény nem esik egybe tökéletesen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a magyar érdekekkel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

(10.30)

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Nem fogadom el az államtitkár úr választát. Először is azt szeretném mondani, hogy óriási önbizalom kell ahhoz, hogy azt mondjuk, hogy a magyar gazdaság a nagy nemzetközi szabadkereskedelmi versenyben megállja a helyét, és győztesen fog kikerülni.

A másik, amit szeretnék hangsúlyozni: az LMP nem a magyar kormány külgazdasági érdekein kíván

örködni, hanem a magyar emberek érdekeit tartja szem előtt. Ön azt mondta, hogy intenzíven részt vettek az előkészítésben, de akkor fölöttébb érdekes, hogy ugyanúgy titkolóztak, mint ahogy az Európai Bizottság. Óriási nemzetközi kampánynak kellett kibontakozni ahhoz, hogy az USA és az EU között készülő szabadkereskedelmi egyezményről valamit megtudjanak az emberek.

Nem tudom elfogadni a választ, és nem értünk egyet azzal, ahogy titokban, az emberek feje fölött kívánják ezeket az egyezményeket elfogadni. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony, jegyző asszony. Mint hallhattuk, nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 25 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Sándor képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„Ki mikor érezheti a pénztárcáján a devizahitelek forintosításából eredő törlesztőrészlet-csökkenést?”** címmel. Hadházy Sándor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-KDNP-frakciószövetség és a magyar kormány 2010 óta dolgozik azon, hogy a devizahitelekkel rendelkező állampolgárok életét megkönnyítse, ezeket a hitelkonstrukciókat kivezesse a piacról. A végtörlesztés, az árfolyamgát és a Nemzeti Eszközkezelő intézményének bevezetését követően a parlament tavaly nyáron a Kúria jogegységi határozatban rögzített elveit emelte jogszabályi szintre, vagyis a Kúria jogértelmezése általános érvényűvé, mindenki számára kötelezővé vált. Ezáltal a jogegységi törvény mentesítette a devizahitelesek a perindítás alól, és a bankokat kötelezte arra, hogy elszámoljanak az adósokkal az árfolyamrés és az egyoldalú szerződésmódosítások alkalmazásával tisztességtelenül beszedett túlfizetésekkel. Az elszámolást az elszámolási törvény szigorú határidőhöz köti, mely biztosítja az elszámolások gyors lebonyolítását.

Az elszámolással egyidejűleg a forintosítási törvény az állampolgárok számára legkiszolgáltatottabb, legérzékenyebb területen, a lakhatás vonatkozásában a jelzáloghitelek esetén kötelezővé teszi a forintosítást. Ez az átváltási árfolyamot svájci frank esetében 256 forint 47 fillérben, az eurónál 308 forint 97 fillérben, a japán jennél pedig 2,163 forintban határozta meg.

A svájci jegybank azon döntése, miszerint nem védi tovább a frank árfolyamát a felértékelődés ellen, különösen időszerűvé teszi a kérdést: milyen üteme-

zés alapján történik a bankok elszámoltatása és a forintosítás? Tisztelt Államtitkár Úr! Milyen menetrend alapján forintosítják a közel 500 ezer érintett hitelszerződést? Mikortól törleszt kevesebbet egy átlagos devizahiteles?

Várom megtisztelő választát. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Répássy Róbert államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A forintosítási törvény tulajdonképpen az elszámolási törvényben foglalt intézkedések folytatása, azzal a különbséggel, hogy a forintosítási törvény nem a Kúria jogegységi döntésében foglalt elveket emelte törvényi szintre, hanem az elszámolási törvényben foglalt elszámolást követően a legkiszolgáltatottabb, legszenzitívebb fogyasztói kör esetében megszüntette az árfolyam-ingadozásból eredő bizonytalanságot, kiszámítható, kedvező feltételeket biztosított a tartozás további visszafizetése során. Ahogyan ön is említette, hozzávetőlegesen 500 ezer család tartozik ebbe a körbe.

A devizahitelesek a pénztárcájukon mikor érzik majd ennek a forintosításnak a hatásait? - kérdezi a képviselő úr. A törvény rendelkezése szerint a 2015-ben fizetendő törlesztőrészleteket már a törvényben meghatározott árfolyamon kell forintra váltani. Az első csökkenés tehát már a januári törlesztőrészletben megmutatkozott.

Az elszámolás és a forintosítás fordulónapja egységesen 2015. február 1-je volt, tekintettel arra, hogy az elszámolás és a forintosítás jelentős számú szerződést érint, a szerződésmódosulásokat a pénzügyi intézmények nem tudták volna egy nap alatt elkészíteni. Erre tekintettel az elszámolási törvény határidőt állapít meg az elszámolás megküldésére vonatkozóan, amelyhez kapcsolódik a forintosítással kapcsolatos tájékoztató is, hiszen egyszerre fog értesülni a fogyasztó az elszámolási kötelezettség teljesítéséhez kapcsolódó túlfizetéséről, valamint a jelzáloggal biztosított deviza- és devizaalapú kölcsönszerződések esetén a tartozás forintra átváltásáról.

A januári törlesztőrészlet-csökkenés tehát kizárólag az árfolyam rögzítéséből adódik, az elszámolás és a forintosítás miatt keletkező törlesztőrészlet-csökkenés fő szabály szerint a 2015 májusában esedékes törlesztőrészlet megállapításától kezdődően fog jelentkezni. Természetesen a februártól májusig terjedő időszakra vonatkozóan már csak a csökkentett törlesztőrészleteket számolhatja el a pénzügyi intézmény, így a fenti időszakra vonatkozóan a bankok el fognak számolni az ügyfelekkel.

A törlesztőrészletek csökkenését számos tényező befolyásolhatja, így az, hogy milyen összegű hitelt vett fel a fogyasztó, mikor vette fel a hitelt, mi annak

a futamideje; volt-e közben elmaradás, érintette-e a hitelt bármilyen adósmentő csomag, pénzügyi intézmény által adott kedvezmény, és ha igen, milyen mértékben; milyen módon élt a pénzügyi intézet az egyoldalú kamat-, díj- és költségemelés lehetőségével, mikor, milyen gyakran, milyen mértékben; végül pedig, hogy mekkora árfolyamrést alkalmazott a pénzügyi intézmény.

A jegybank adatai alapján a teljesítő svájcifrank-alapú jelzáloghitelk esetében az adósságcsökkenés mértéke a következő: 30 százalékos fölötti adósságcsökkenésre számíthat a fogyasztók körülbelül 13 százaléka, 25-30 százalékos adósságcsökkenésre számíthat a fogyasztók közel 17 százaléka, 20 és 25 százalékos közötti adósságcsökkenésre számíthat a fogyasztók közel 13 százaléka, 15-20 százalékos adósságcsökkenésre számíthat a fogyasztók közel 25 százaléka, 10-15 százalékos adósságcsökkenésre számíthat a fogyasztók 19 százaléka, és 0 és 10 százalékos közötti csökkenésre csak a fogyasztók 3 százaléka számíthat. Tehát, képviselő úr, ez hozzávetőleg az 500 ezer családot érintő csökkenés.

Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy elmondhattam a választ. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkár úr választát.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elfogadom a választ, és nagyra becsülöm az eddig végzett munkát ezen a téren, azonban szeretném még felhívni a figyelmet arra, hogy nagyon sok embert érint ez az intézkedés, és nagyon fontos volna, hogy a bankok olyan elszámolást küldjenek az érintetteknek, amelyek világosan, egyértelműen, tömören tartalmazzák a forinthitel alakulását, a tartozás alakulását és a visszajáró összeget is. Kérem tisztelettel, hogy tegyünk meg mindent ennek érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Segély helyett semmi!**” címmel. Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ha jól emlékszem, először az volt a szlogen, hogy segély helyett munkát, ebből aztán később kifejlődött a segély helyett közmunkát, sőt segélyért is közmunkát, és most már úgy látom, hogy a munka helyett is közmunkát szlogen dívik a kormányzati oldalon.

Márciustól semmi sem lesz: sem önkormányzati segély, sem lakásfenntartási támogatás, sem adósságcsökkentési támogatás, sőt tudjuk, hogy meg fogják szüntetni az ápolási díj és a közgyógyellátás

méltányosságából adható típusát is, rendszeres szociális segély sem lesz ebben a formában, ahogy eddig volt.

(10.40)

Hogy nézzük tételelesen, mit is jelent ez pontosan, nézzük a számokat! Az önkormányzati segély, ami korábban három másik ellátást jelentett, akkor mindösszesen 850 ezer esetben segítette a rászorulókat egy évben, és az esetek 98 százalékában ez nem jelentett ugyan többet 6-7 ezer forintnál, de nagy segítség volt ezeknek az embereknek, és a kormány kasszáját sem terhelte különösebben, 6,5 milliárd forintot szántak erre.

A lakásfenntartási támogatást - rezsicsökkentés ide vagy oda - közel félmillió család kapta - hangsúlyozom: félmillió család kapta -, havi összege átlagosan kevesebb mint 4 ezer forint volt, és ez mintegy 21 milliárd forintba rúgott. Ezt is megszüntetik március 1-jével.

Az adósságcsökkentési támogatás már jóval kevesebbet segített, alig több mint tízezer családot, de számukra legalább volt egy ilyenfajta segítség. És a költségvetésnek sem került nagyon sok pénzébe, mintegy egymilliárd forintot szántak az előző évben erre a tételre.

A méltányosságából adható ápolási díjra és a közgyógyellátásra már régóta egyre kevesebbet költenek az önkormányzatok, tudniillik nincs rá pénzük. A Széll Kálmán 2. számú terv 2012-ben a méltányossági segélyek rossz elosztására hivatkozva nagyjából 10 milliárd forintot vont ki az önkormányzatok segélykasszájából, holott a válság közepette véleményem szerint éppen hogy növelni kellett volna ezt a tételt, és nem csökkenteni. 2010-ben még 4,3 milliárd forint jutott arra, hogy a nagykorú hozzátartozóik ápolását végzők méltányosságából ellátást kapjanak, 2013-ban már csak 2,6 milliárd forint, nagyjából megfelelték a tételnek. Az alig tízezer főt érintő ellátás szintén március 1-jével meg fog szűnni. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Botrányos!)* A beteg, sok esetben idős emberek támogatását segítő méltányos közgyógyellátás 36 ezer embert érintett.

Kérdezem államtitkár urat, hogy nem gondolják-e, hogy ezen pénzbeli transferek eltörlésével éppen az elszegényedést, a nyomorba döntést fogják elősegíteni, és nem az embereken és nem a települési önkormányzatokon fognak segíteni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormánynak nem változott az álláspontja az

elmúlt négy és fél évben. Mi úgy gondoljuk, és minden rászoruló személy számára ezt a jövőképet szeretnénk felvázolni és felmutatni, hogy segély helyett mindenkinek munkát szeretnénk kínálni. Vannak olyanok, akik kapnának piaci munkát is, de vannak olyanok, akik a piacon nem tudnának elhelyezkedni, valószínűleg elsősorban azért, mert 5-10 éve nincsen munkahelyük, nincsen munkatapasztalatuk. Nekik a Start munkarendszerén keresztül, a közmunkákon keresztül vezet az út vissza a piaci munka világába, másoknak pedig igyekszünk a munkahelyvédelmi akciótervvel, ugye több százezer embernek segítünk megőrizni, megtartani a munkahelyét. Mi továbbra is erre törekszünk.

Úgy gondoljuk, hogy nem képzelhető el Magyarországon a szegénység minimumszintre szorítása (*Gúr Nándor: A „szegénység” szót nem használjuk! Nem tudod?*), anélkül, hogy ne tennénk a teljes foglalkoztatásért, a teljes foglalkoztatás az út, az eszköz, a lehetőség arra, hogy a szegénység is Magyarországon a minimális szintre szoruljon vissza. Bár hozzá kell tennem, hogy az elmúlt négy év politikájának köszönhetően azoknak az embereknek a száma, akik valamilyen módon ki vannak téve a szegénység kockázatának, 241 ezer fővel csökkent; majdnem negyedmillióval kevesebb ember van most, aki a nehéz anyagi körülmények veszélyeztettségében él. Ez sokféle részből adódik össze, például a fizetési hátralékkal küszködők száma 130 ezer fővel csökkent az elmúlt négy és fél évben; azoknak a száma, akik nem megfelelő fűtésű lakásban élnek, tehát akik hidegben voltak télen is, az ő arányuk is 250 ezer fővel csökkent. Ennek egyik része nyilván az, hogy most már 400 ezer emberrel több dolgozik, mint négy évvel ezelőtt, 150 ezer fővel csökkent a munkanélküliek száma is emellett, a másik része pedig nyilván a rezsicsökkentés, hogy könnyebben ki tudják fizetni az emberek a rezsiszámláikat. Ez a leginkább a nyugdíjasok terén jelentette azt, hogy a rászoruló aránya csökkent. Míg az Európai Unióban az itt szegénységgel veszélyeztetettek száma 13,8 százalék, addig Magyarországon ez mindösszesen 4,4 százalék.

De ugyanígy segít a rászoruló embereknek az, hogy ingyenesen jutnak tankönyvhöz, ez is több tízezer forintos kiadáscsökkenést jelent. Ugyanígy segít nekik, hogy az óvodai, iskolai étkeztetésben ez a kormány, a Fidesz-KDNP-kormány megduplázta, 29 milliárdról 58 milliárd forintra emelte a támogatások összegét, amit az ingyenes és kedvezményes iskolai, köznevelési étkeztetéshez nyújt. Ez teljesen szembe megy azzal a politikával, amit korábban az MSZP folytatott, hiszen 2007-ben, az akkori költségvetésben önkormányzatok 30 ezer forinttal csökkentették a szociális intézményekben ápoltság támogatását, fejenkénti kvótáját. Ugyanígy az emelt szintű ápoltságnál pedig 100 ezer forinttal csökkentette az akkori szocialista kormány ezeknek a rászoruló embereknek az illeténi való támogatását. Mindemellett az ott dolgozóktól elvett egyhavi bért is, és azt mondta, hogy majd a

szomszédok és barátok ellátják ezeket az embereket, de a szociális ellátórendszer nem.

Mi valóban átalakítjuk március 1-jétől a szociális támogatások rendszerét. Vannak jövedelemkompenzáló támogatások, amelyeket most már teljesen automatikusan és száz százalékban az állam visel, a járási kormányhivatalokon keresztül kapják meg, így az önkormányzatok az önrészt nem kell hogy ezekhez hozzátegyék; van, ahol 10 százalék, van, ahol magasabb, 30-40 százalék volt az az önrész, amit az önkormányzatok hozzáadtak. Ezzel a teherrel kevesebb lesz a későbbiekben az önkormányzatoknak, az állam ezt teljes mértékben vállalja.

A kiadásokat kompenzáló támogatások azonban átkerülnek felelősségi körben az önkormányzatokhoz, mert ők ismerik jobban ezeknek az embereknek a mindennapi életszínvonalát. Nyilván senki nem szeretné, ha valaki valamilyen támogatásért, ahogy azt sokan, sokszor hallották, Mercedesszel érkezne. Azokhoz jusson el, akiknek valóban szüksége van erre.

Ugyanakkor tudjuk, hogy nem minden önkormányzat képes ezt kigazdálkodni, éppen ezért a központi költségvetésben az alacsony adóerő-képességgel (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) rendelkező önkormányzatoknak egy 30 milliárdos plusztételt állítottunk be, illetve a Belügyminisztériumtól 5 milliárd forintos plusz önhiki-támogatást kaphatnak, így az önkormányzatoknál a települési támogatások fedezete fennáll. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem Korózs Lajos képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Előrebocsátom, hogy nem fogadom el a választ. Hát, a papír sok mindent elbír, államtitkár úr!

Nézze, az elmúlt kormányzati ciklusban, ahogy én számoltam, több mint 300 milliárd forintot vontak ki a szociális ellátórendszerből. Ha ez utóbbiról beszélünk csak, 2014-ben 99 milliárd forint volt a költségvetési rovaton, és ebben az évben ennek kétharmadát el fogják venni. Meglehetősen sovány vigasz az, hogy 30 milliárd forintot pályázati pénzként betettek, mert ha a kettőt összeadom, akkor is hibádzik még 40 milliárd forint. Tehát ezt konkrétan elvették az ellátórendszerből. Ez az egyik dolog.

A másik. Nézzék, ha a települési önkormányzatok az adóívetési kapacitásuk függvényében tudnak szociális segélyt adni, ebben az országban nem lesz olyan önkormányzat, amelyik tud valamilyen segélyt adni. Elveszik a fejlesztési forrásokat (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és el fog indítani egy belső migrációt az országban, mert ahol még valamilyen szociális biztonság van, ezek az emberek oda fognak áramolni.

Nem fogadom el a választ. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen, 29 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Közvetítő szerep helyett mikor hoznak végre tényleges intézkedést?”** címmel. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormányzat az utóbbi egy év során számtalanszor elborította óriásplakátjaival Magyarország közterületeit, miszerint elszámoltatták a bankokat, miszerint rendbe tettek egy olyan rendszert, amely mögött egy évtizedes mulasztás húzódik.

A helyzet ezzel szemben az, hogy kimaradt két nagyon komoly társadalmi csoport a rendezésből, akiket most a svájci frank árfolyamának az irtózatossá mértékű elszállása nagyon-nagyon keményen terhel. 250 ezer gépjárműhitellel rendelkező szerződés tulajdonosának és a mögöttük álló családtagoknak, valamint mintegy 300 ezer szabad felhasználású kölcsön birtokosának üzenté azt a kormányzat, hogy gyakorlati lépéssel nem segít rajtuk, esetleg majd közvetítői szerepet vállal. Pontosabban azóta kiegészítésre került Trócsányi László által ez a nyilatkozat azzal, hogy a Bankszövetség javaslatát várja a kormány az autóhitelek megemelkedett terheinek csökkentéséhez, a kabinet ugyanis e téren már nem tervez beavatkozást, nem tervez módosítást.

(10.50)

Ezen elképesztő szavak azt jelentik, hogy nemcsak az évszázad pénzügyi átverése, a devizahiteles csalás érinti nagyon keményen az autóhiteleseket és a szabad felhasználású kölcsönök tulajdonosait, hanem a jelen esetben - amikor a lakáshiteleseket látszólag megsegítette a kormányzat, azonban a gyakorlatban csak megakadályozta, hogy még jobban elharapózzanak az ő terheik - azt üzenik ennek a teljes társadalmi csoportnak, hogy majd esetleg közvetítünk. Abban az esetben közvetítünk, ha a bankok, a Bankszövetség méltóztatnak valamifajta megoldást felajánlani. A helyzet az, hogy megint csak a farkasoktól várják azt, hogy vegetarianizmusra térjenek át, és megint csak azt várják, hogy az önök cselekvése helyett a piac vagy valaki más majd megoldja ezt a kérdéskört.

Azt fogják erre mondani, jelesül azt szokták válszolni sokszor, hogy 6, azaz hat alkalommal volt előttünk a devizahitelesekkel foglalkozó csomag az

utóbbi években, önök mennyit segítettek. Azt nem akarom elvitatni, hogy a mostani nagyon durva árfolyamelszállás lecsapódását tudták csökkenteni bizonyos csoportok esetében. De hogyan fordulhat elő az, hogy bizonyos csoportok esetében pedig nem? Tehát 250 ezer, plusz 300 ezer embert olyan helyzetben tartanak, hogy egyértelmű üzenetet küldenek nekik, nem segítenek. Magyarország kormánya ezeken az embereken nem segít, és elképesztő, kétharmados felhatalmazással bírva azt mondják, hogy gyengék beavatkozni ezen teljesen igazságtalan, piacnak nem igazán nevezhető folyamatokba, ahol az árfolyamelszállás csak egy következmény. Egy évtizedes pénzügyi csalás alapozza meg azt, amit devizahitelezésnek nevezünk, és aminek a hatásaitól igenis kutya kötelességük lenne megóvni a magyar állampolgárokat. Ehelyett mit csinálnak? Paktumot kötnek a Bankszövetséggel a bankadó csökkentéséről, a kilakoltatási kvóta és a magáncsőd intézményének a bankok szájíze szerint történő bevezetéséről.

Adódik tehát a kérdés, hogy lesz-e önökben lélek, bátorság, hogy ezen több százezer, az út szélén hagyott magyar emberen segítsenek. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Tállai András államtitkár úr fogja elmondani. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Talán egy pillanatra megérintné visszatérni 2010-re, a Fidesz-KDNP-kormány örökségére, ami Európában a devizahitelek tekintetében a leg súlyosabb örökség volt, hiszen Európa egyetlen országában sem adósodtak el úgy az emberek devizahitelben, elsősorban svájci frankban és euróban, mint Magyarországon. Persze, ennek is megvan a maga oka, a szocialista kormányok felelőtlenül inkább elősegítették, az embereket szinte ösztönözték, hogy vegyenek fel devizahitelt, aminek a sajnálatos következményei aztán meglettek, amivel a Fidesz-kormánynak kellett szembenéznie.

A kormány már 2010-ben egyértelműen kimondta, hogy meg fogja állítani a devizahitelezést, ezért megtette a megfelelő lépéseket, és azt is kimondta, hogy azokon az embereken segít, akik jelzáloghitelt, devizahitelt vettek fel. Azt tekinti elsődlegesnek, hogy azokon a családokon segítsen, akik ebből lakást vásároltak, korszerűsítettek vagy bővítettek. Tehát 1 millió 300 ezer családról, szerződésről van szó, ennyi emberen kellett segíteni.

Azért azt senki nem vitathatja el, hogy a kormány intézkedéseinek, amiket az elmúlt négy, illetve öt évben hozott, nagyon komolyan megvannak az eredményei, hiszen ma már lényegében azt mondhatjuk, hogy a devizahitelezést, legalábbis ami a magánszemélyeket illeti, teljes egészében kiveztük a piacról és megszüntettük, hiszen ez az év erről szól az elszámolással, a forintosítással, illetve a jövőben

hatályba lépő fairbank-törvénnyel. De ha végig gondoljuk, hogy a kormány az önkormányzatok hitelét is átvállalta, és az államadósság tekintetében is csökkentette a devizakitettséget, akkor úgy gondolom, hogy nagyon komoly eredmények vannak.

Az ön által említett probléma valóban létezik, hogy a gépjárműhitelesekre, a lízinghitelesekre, a fogyasztási hitelt felvevőkre nem terjed ki a kormány, illetve az Országgyűlés döntése. Ez egyébként az összes hitelfelvevőnek a 13 százaléka. Ezzel szemben például a forintosítás 700 ezer embert, szerződést fog érinteni, és 3600 milliárd forint értékben történik meg a forintosítás. Úgy gondolom, hogy a probléma jelentős részében, a magánemberek, a családok szempontjából a valós problémát tekintve a kormány segíteni tudott és a nehézségeket megoldotta.

A gépjárműhitelek tekintetében egyébként már a svájci jegybank bejelentéséhez képest sem olyan rossz a helyzet, mert akkor 340 forint körül volt a svájci frank árfolyama, a ma reggeli árfolyam szerint pedig 282 forint. Tehát már kedvezőbb a helyzet, még ha nem is állt vissza arra a szintre.

Egyébként pedig a lízingszövetség elnökének nyilatkozata alapján a probléma nem akkora súlyú, hiszen a gépjárműhitelek tekintetében maximum két év van hátra a lejáratig, tehát szó sincs arról, hogy hosszú távú, 10, 15 vagy 20 éves elköteleződésük lenne az embereknek. Ez nem azt jelenti, hogy ez társadalmi szempontból nem probléma, ez nehézség ezeknek az embereknek, de nem akkora horderejű, mint amit már hátrahagytunk gondot, problémát, magyarul: mint azoknak az embereknek a nehézségei, akik jelzáloghitelt vettek fel devizában. Ezt a kérdést a kormány rendezte. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Z. Kárpát Dániel képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A válasz azért nem fogadható el, mert lényegében egy mondat vonatkozott arra, amit én feltettem, és ez a válasznak nevezhető valami úgy szólt, hogy nem jelent akkora problémát 250 ezer gépjárműhiteles nehéz helyzete Magyarországon, hiszen ez nem egy hosszú távú elköteleződés önök szerint. Ez bizonyítja, hogy teljesen elszakadtak a valóságtól, és nem érzik azt, hogy egy átlagos, egyszerű magyar adófizető állampolgárnak az a 15-20 ezer forintnyi havi tehernövekedés mit jelent. Hogy ön nem érzi, az egy dolog, de hogy a kormánya, a szakértői és az egész rendszerük ne érezze, az egyenesen vérlázító.

Ha arról beszélünk, hogy önök 2010-ben mit örökölték: hát örökölték egy 200 forint alatti, lényegében ott mozgó svájcifrank-árfolyamot. Ha akkor a Jobbik felszólítása mentén a hiteleket a felvétel nap-

jának árfolyamán forintosították volna, akkor ezermilliárdos nagyságrendű összeget spórolhattak volna meg a károsultak számára.

Ezzel szemben mit csinálnak? Jóváírják ezt a bankok számláin, legalizálják az évszázad pénzügyi csalását és rablását, ami szégyen és gyalázat. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 101 igen szavazattal, 21 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője, az Országgyűlés jegyzője interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„A kormány mikortól hozza vissza a kerkedvezményes nyugdíjazás lehetőségét?”** címmel. Gúr Nándor képviselő úré a szó.

Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A kerkedvezményes nyugdíj, mint tudjuk, 2014. december 31-ével megszűnt. Lehet másról beszélni, lehet mást mondani, de ez az intézményrendszer gyakorlatilag meghalt, január 1-jétől nem lehet kerkedvezmény-jogosultságot szerezni, hiába dolgoznak az emberek olyan munkakörülmények között, olyan munkaviszonyban, ami erre alapot adna. Több tízezer embert fosztottak meg ettől a lehetőségtől, minden józan gondolkodással ellentétesen, hiszen ezek az emberek alapvetően egészségkárosító munkahelyeken végezték a munkatevékenységüket. Ezeknek az egészségkárosító munkahelyeknek a sokasága nem szűnt meg, ott a munkakörülmények nem változtak meg, sőt még azt is mondhatom, hogy az elmúlt öt esztendőben nem lettek jobbak, nem lettek kedvezőbbek, de a kedvezményt önök lenullázták, azt elvették az emberektől.

Mi van ezeknek az embereknek a fejében, amikor ez megtörténik velük? Rettegnek. Rettegnek, mert ha 55-60 évesen nem tudnak több jogszerző időt, kedvezményt szerezni, akkor azzal kell szembenéznük, hogy ha elveszítik a munkahelyüket, a munkalehetőségüket, akkor a nyugdíj időszakáig csak senyvedni fognak, és a nyugdíj elérhetetlenné válik számukra, az elhelyezkedés meg lehetetlen. Aki egy picit is ismeri a munkaerőpiacot, az tudja, hogy nem az 50, 55 vagy 60 év feletti emberek azok, akik újra el tudnak helyezkedni a munkaerőpiacon.

De van ennek más üzenete is, ha belegondolnak. Van ennek a fiatalabb korosztály felé is üzenete, hiszen azt a jogintézményt, amely évtizedeken keresztül működött és jogszerző időt adhatott, ami alapján jogszerző időt szerezhetett a munkavállaló, önök egy lendülettel kilúgozták, kimosták.

(11.00)

Nincs ilyen értelemben jogbiztonság az önkormányzásának időszakában. A másik üzenete az, hogy ők, a pályakezdők is nyilván ebből fakadóan nehezebben tudnak elhelyezkedni. Az ő számukra pedig az az üzenet, ha van munka, akkor van értelme azon gondolkodni, hogy itthon éljék le az életüket. Ha nincs munka, akkor keresik a megélhetésüket máshol, külföldön; tudják, Matolcsy szerint is az az 500 ezer ember, akik esetében ma már nagyon sokan nem 500, hanem 600 ezerről beszélnek, és joggal, megalapozottan támasztják mindezt alá.

Végül is tehát nem tehetek mást, csak és annyit kérdezek, mikor vizsgálják felül ezt a hibás döntésüket. Mikor változtatják meg, mikor lesz újra jogszerező lehetőség, kerkedvezmény-szerzési lehetőség ezen emberek számára? Azt kérem a válaszadótól, hogy ne hadovázzon összevissza, a kérdésre válaszoljon. Ne azzal foglalkozzon, hogy mi volt addig. Január 1-jétől nincs jogszerező idő.

Erről beszéljen, erre válaszoljon! Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Tállai András államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kerkedvezményes nyugdíjrendszer megszüntetésével kapcsolatos meghatározó lépéseket éppen önök, a Magyar Szocialista Párt kezdte meg, mégpedig 2006-ban, amikor hatályon kívül helyezték a kedvezményre jogosító munkaköri jegyzéket, és a kerkedvezmény finanszírozásának terheit részben a munkáltatókra hárították. Tehát azt már önök is felismerték, hiába mosolyog most rajta a képviselő úr.

Tehát önök is fölismerték, hogy Magyarország nyugdíjrendszere egyre inkább fenntarthatatlanná vált, aminek egyik oka volt, hogy sok olyan tapasztalt és életerős ember ment idő előtt nyugdíjba, aki még nem érte el a nyugdíjkorhatárt, akinek még helye lett volna az aktív munkavállalók között. Vagy kérdezem önt, képviselő úr: ön egyetért azzal, hogy 36-38 éves emberek mennek nyugdíjba, és másnapról újra dolgoznak, ne adj' isten, ugyanabban a munkakörben, és a nyugdíjukat is fölveszik, emellett pedig a munkaerőpiacon mástól elveszik a munkalehetőséget? Ön egyetért ezzel? *(Gúr Nándor jelzésére:)* Egyetért, úgy látom.

Ön is tudja, hogy a kerkedvezmény 2012. január 1-je óta nem a nyugdíjrendszer része, tekintettel arra, hogy fő szabályként csak a nyugdíjkorhatár betöltésétől lehet öregségi nyugdíjat megállapítani, kivételként öregségi teljes nyugdíjra életkortól függetlenül továbbra is jogosultak a legalább 40 év jogosultsági idővel rendelkező nők. A korhatár előtti nyugdíjak, így a kerkedvezményes nyugdíjak is

2012-től korhatár előtti ellátássá alakultak, a szabályok változtatásával a kormány célja az volt, hogy a munkavállalók az öregségi nyugdíjkorhatárig minél nagyobb számban dolgozzanak, szűnjön meg a munka világából történő idő előtti kivonulás.

Amit a fiatalok munkavállalási lehetőségeivel kapcsolatban mondott, összemérve az idősebb munkavállalók foglalkoztatási lehetőségeivel, arra itt szeretném elmondani, hogy a kormány többféle eszközzel is segíti, támogatja a 15-24 év közötti fiatalok munkába állását. A munkanélküliségi rátájuk 18,3 százalék, ez 6,8 százalékkal csökkent 2010 azonos időszakához képest.

Most 273 ezren állnak munkában, ami 24,6 százalékos foglalkoztatást jelent. Erre a kormány több komoly lépést tett, ilyen az első munkahely garanciaprogram, vagy az ifjúsági garanciaprogram, ami fokozatosan kerül bevezetésre.

Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném hangsúlyozni, hogy a kerkedvezményes ellátásban részesülő mintegy 10 ezer fő továbbra is megkapja a neki megállapított juttatást, nem veszik el a megszerzett jogosultságát sem. Ugyanis a kedvezmény korhatár előtti ellátás formájában, időkorlát nélkül továbbra is igénybe vehető, amit ön is nagyon jól tud. És azt is bizonyára tudja, hogy a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fóruma 2014. december 29-én megállapodást kötött arról, hogy felülvizsgálják a nagymértékű fizikai vagy pszichés megterhelést okozó munkakörülmények között dolgozó munkavállalók helyzetének javításáról szóló programot, lehetőséget. Egy munkabizottság megalakulásával ezen a kormányzat, illetve a versenyszféra képviselői megkezdtek a munkát.

Tehát a kormányzaton belül folyik ilyen jellegű munka. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Gúr Nándor képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem! Nem, de ettől több a véleményem. Mesélje ezt majd a paksi primer szektorban dolgozó embereknek, mesélje el majd a fiataloknak, azoknak, akik külföldön mintegy 350 ezren gazdasági menekültként kell éljék az életüket. Mesélje el nekik, ne itt próbálja ezt elhitetni velünk. Míg az Orbán-kormány, hitem szerint, parazita módon él az emberek nyakán, másik oldalról azt a tevékenységet folytatja, hogy sajátjaiknak, pereputtyuknak, a haverjaiknak a gazdagodását szolgálja, addig, államtitkár úr, ebben az országban rengeteg ember nyomorog.

Beszéljen Vida Ildikóval! Beszéljen a NAV-osokkal, hogy 4,3 millió, személyi jövedelemadó fizető emberből 2,2 millió a létminimum alatt él. Tudja, önök elveszik még az egészségkárosító munkahelyek kedvezményeit is az emberektől. Szégyen, amit csinálnak, azt kell mondjam.

A válaszát nem tudom elfogadni, és azt kérem önöktől, hogy ne hazudjanak, ne engedjenek senkinek lopni, csalni, hazudni. Nem! Arra törekedjenek, hogy az emberek érdekét szolgálják, így kormányozzanak. Önök nem ezt teszik. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 98 igen szavazattal, 27 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 11 óra 7 perc van, az interpellációs időszak végéhez értünk.

Most soron következnek a „**Magyarországnak nincs szüksége megélhetési bevándorlókra**” című **politikai vita**, amit Rogán Antal és képviselőtársai kezdeményeztek. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítványt V/2956. számon kapták kézhez képviselőtársaim.

Felkérem Földi László jegyző urat, hogy ismeresse a politikai vita menetét.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Ismertetem a vita menetét.

Elsőként a kormány képviselőinek nyilatkozatára kerül sor, összesen 40 perces időtartamban. Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés házszabálytól eltérést fogadott el, ennek értelmében a kormány álláspontjának ismertetése után, majd ezt követően a vita során bármikor, 15 perces időkeretben Navracsics Tibor úr, az Európai Bizottság tagja kap szót. Ezt követően az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalása következik, 15-15 percen. Majd az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Ezután további képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben. Végül a kormány képviselője 20 percen válaszol a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira. A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe számít. Navracsics Tibornak, az Európai Bizottság tagjának felszólalása nem számít bele az időkeretbe. Vita közben a kétperces felszólalásokat, a személyes érintettségre történő reagálás kivételével, bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat értelemszerűen nem számítjuk bele az időkeretbe.

Az ülésteremi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását.

Mielőtt megkezdenénk a vitát, felkérem Schmuck Erzsébet jegyző asszonyt, ismertesse az egyes időkereteket.

SCHMUCK ERZSÉBET jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt 4 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 83 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 46 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 82 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 37 perc, az LMP képviselőcsoportjának 25 perc, a független képviselőknek pedig 8 perc áll rendelkezésre.

(11.10)

A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is. Navracsics Tibor, az Európai Bizottság tagja az időkereten felül 15 perces időkeretben szólhat.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a kormány vitaindítójára kerül sor, 40 perces időkeretben. Ennek során megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, aki a vitaindítót innen az emelvényről mondja el. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm, hogy a Fidesz-KDNP-frakciószövetség kezdeményezésére az Országgyűlés napirendre tűzte a megélhetési bevándorlás kérdését. Fontos ügyről van szó, amely joggal foglalkoztatja a magyar embereket, a magyar közvéleményt. Hatásai Magyarországon túlmutatnak, érintik a szomszédos országokat, érintik egész Európát, befolyásolják biztonságunkat, kihatással vannak mindennapjainkra. Olyan problémáról beszélünk, amely mindannyiunk részéről azonnali és határozott lépéseket követel.

Az ügy súlyosságának alátámasztására engedjék meg, hogy néhány adatot kiemeljek! Ebben az évben a mai napig 30 436 főt fogott el a rendőrség tiltott határátlépés miatt, ebből 25 468 fő koszovói. 26 746 fő, ebből 22 618 koszovói azonnal kérte menekültként történő elismerését. Míg 2013-ban az Európai Unióban a menedékkérők száma 30 százalékkal növekedett, hazánkban a növekedés mértéke 800 százalékos, még egyszer mondom: 800 százalékos volt. 2012-ben még csak 2157, 2013-ban már 18 900, menedékjog iránti kérelmet nyújtottak be, 2014-ben pedig a menekültügyi hatóság 42 777 menedékkérőt regisztrált. A kérelmek számának növekedése az idei évben is tovább folytatódik, hiszen a mai napig - 2015-ben 50 nap telt el, tehát 50 nap alatt - 26 746 fő nyújtott be menedékjog iránti kérelmet. Gondoljanak bele, csak 2014-ben egy Salgótarján méretű város népességét meghaladó menekült érkezett hazánkba, idén egy síófoknyi embertömeg árasztotta el a déli határszakaszunkat.

Magyarország az elmúlt években rendkívüli mértékű illegális migrációs és menekültügyi nyo-

mással szembesült. A menekültek jelentős része nem valódi menekült, nincs háború a hazájában, nem üldözik őket, sem családjukat, nincsenek életveszélyben nemzetiségük, vallásuk vagy politikai hitvallásuk miatt, biztonságos országból érkeznek. Gazdasági okokból indulnak el szülőhazájukból, céljuk a könnyebb megélhetés. A megélhetési bevándorlók így visszaélnék a nemzetközi jog által nyújtott védelemmel.

Magyarország ma még tranzitországnak számít. A megélhetési bevándorlók sok esetben csak a menekültügyi eljárás megindításáig tartózkodnak hazánkban, kipihenik magukat, kihasználják a nemzetközi szerződések által nyújtott előnyöket, és az első adandó alkalmat megragadják, hogy útjukat Nyugat-Európa felé folytassák. De ne legyen kétségeink afelől, hogy amennyiben nem születik hatékony megoldás a menekültáradat kezelésére, úgy hamarosan hazánk is célszággá válhat, ami azt jelenti, hogy a menekültek tartósan Magyarország területén maradnak.

Európa szigorítást tervez. Várhatóan a németek és az osztrákok is szigorításokat vezetnek be, aminek következtében attól kell tartanunk, attól tarthatunk, hogy a visszatoloncolás okán akár több tízezer megélhetési bevándorlót kell majd eltartanunk. Ha nem lesznek időben szigorú törvényeink, nem tudjuk megvédeni Magyarországot az itt rekedő megélhetési bevándorlóktól. Magyarország menekülttáborra változhat, ezt nem engedhetjük.

Jelenleg arra van szükség, hogy a kérdésben egységesen és egyértelműen lépjen fel a magyar közvélemény, ezért a Fidesz-KDNP-frakciószövetség nemzeti konzultációt kezdeményezett. A konzultáció célja, hogy egyértelmű felhatalmazást adjon a kormánynak arra, hogy a megélhetési bevándorlókkal szemben eredményesen tudjunk fellépni, és döntéseinknek érvényt tudjunk szerezni Brüsszelben is. Az elmúlt évben jelentősen csökkent a munkanélküliek száma, de Magyarország nem képes arra, hogy nagy számban tartson el megélhetési bevándorlókat. Ez gazdaságilag megoldhatatlan feladat elé állítaná az országot, nem vállalható ilyen jellegű menekülttáborok fenntartása.

A kormány továbbra is kiáll amellett, hogy a magyar embereknek kell dönteniük minden fontos kérdésben, így a menekültkérdésben is, hiszen a mi mindennapi életünkre vannak befolyással a megélhetési bevándorlók. Választóink azzal bíztak meg bennünket, hogy képviseljük érdekeiket, vezessük az országot. Ennek alapján esküben vállalt kötelességünk a magyar emberek érdekeinek szem előtt tartása, előttük kell felelősséget vállalnunk úgy, hogy közben eleget teszünk a hazánkra háruló jogi és keresztény erkölcsi kötelezettségeknek is.

A vita tehát nem a politikai üldözöttekről, hanem a megélhetési bevándorlókról szól az Unióban is. Magyarországnak azonban nincs ideje kivárni, amíg az Unió szigorít a megélhetési bevándorlással kapcsolatos jogszabályokon, ezért első lépésként a

kormány elfogadta a Fidesz-KDNP-frakció kezdeményezését, és a megélhetési bevándorlásról nemzeti konzultációt indít. Ennek az előkészületei már megkezdődtek.

Tisztelt Országgyűlés! A világszerte tapasztalható nagyszámú és évek óta elhúzódó háborús, gazdasági, társadalmi válság hatására 2015 elejére Magyarország déli, magyar-szerb határszakasza vált a schengeni térség legveszélyeztetettebb részévé. Hazánk uniós és schengeni tagságából fakadóan Magyarországnak nemcsak a saját, hanem a schengeni övezetben lévő többi tagállam biztonságát is garantálnia kell.

Az illegális migráció a statisztikai adatok szerint 2012-től folyamatosan növekszik. 2013-ban a növekedés az előző évi adatokhoz képest 130 százalékos volt. 2014-ben a rendőrség közel 45 ezer főt fogott el illegális határátlépés vagy annak kísérlete során. Ez a szám nap mint nap növekszik. Le kell szögezmem, hogy a rendőrség eredményesen látja el feladatát, és ezúton is köszönetet mondok a rendőrség személyi állományának a magas szintű feladatellátásáért.

Az elfogások elképesztően magas száma is jelzi, nem az illegális migrációban érintett személyek elfogása jelenti a problémát, hanem az, hogy a migránsok jelentős része visszaél a hatályos jog adta lehetőségekkel. A genfi egyezmény előírja, hogy a menedékkérők legalább addig az adott ország területén maradhatnak, amíg döntés nem születik arról, hogy az illető személy számára védelmet biztosítanak-e vagy sem. Annak érdekében azonban, hogy a kérelmet egyedileg, érdemben meg lehessen vizsgálni, az európai uniós és nemzetközi jog alapján kötelező a kérelmezőknek az ország területére történő beengedése, ezért az illegálisan érkező menedékkérőket az országhatáron jelenleg nem lehet visszafordítani.

Tisztelt Országgyűlés! Miért jön a menekültáradat? A menedékkérők számának drasztikus emelkedése több tényezőre vezethető vissza. Elsődlegesen említhető a koszovói gazdasági menekültek áramlása, valamint a szíriai, iraki, afganisztáni biztonsági helyzet további romlása. Kiemelkedő a megélhetési nehézségek miatt útnak induló, a menedékjog intézményét kihasználó gazdasági migránsok számának növekedése. Jelentős a tranzitországokból - mint például Görögország - kiinduló másodlagos migráció is.

Magyarország földrajzi elhelyezkedésénél fogva az Európába irányuló két fő balkáni migrációs útvonal metszéspontjában fekszik. Az Európán kívüli migránsok jellemzően Törökországon, Görögországon, Macedónián és Szerbián át vagy a Törökország-Bulgária-Szerbia útvonalon érkeznek illegálisan hazánkba. Az uniós viszonylatban is jelentős, alapvetően gazdasági migránsokat kibocsátó nyugat-balkáni országok állampolgárai szintén jellemzően a szerb-magyar határon át érkeznek. A tiltott határátlépések, illetve azok kísérletének számaránya is itt a legmagasabb. Az elfogott illegális migránsok jelentős hányada, több mint 96 százaléka azonnal menedékjog iránti kérelmet terjeszt elő.

A menedékkérők állampolgársági összetételét tekintve a 2014. év adatai alapján elmondható, hogy a kérelmezők 50 százaléka, több mint 21 ezer fő kosovói, 20 százaléka, több mint 8700 fő afgán. E három állampolgársági kategóriából kerül ki az összes kérelmező 87 százaléka. A kosovói kérelmezők aránya 2014-ben folyamatosan nőtt. Míg az év első hónapjaiban arányuk nem érte el az összes kérelmező 6 százalékát, addig az év végére a benyújtott kérelmek száma, számaránya meghaladta az 50 százalékot.

(11.20)

2015-ben a mai napig a menedékkérők száma 26 746 fő, ebből 22 618 fő kosovói megélhetési bevándorló. Ezen külföldiek kizárólag gazdasági okok miatt hagyták el Koszovót, és indultak el hazájukból, sokan kifejezetten a magyar vagy az európai uniós menekültügyi ellátás igénybevétele céljából. Szintén jelentős számú kérelmező érkezett a palesztin területekről és Szomáliából, Irakból, Nigériából és Pakisztánból.

A menedékkérők európai uniós befogadását tekintve Magyarország felzárkózott azon tagállamok sorába, amelyek a lakosság számához viszonyítva a legtöbb menedékkérőt regisztrálták, megelőzve olyan nagy befogadó államokat, mint Németország vagy Franciaország. Hazánk 2014-ben a lakosság számához viszonyítva a második legtöbb nemzetközi védelem iránti kérelmet regisztrálta. Magyarország az Unión belüli illegális migráció szempontjából jelenleg tranzitornak minősül. Számukra a menedékkérelmek előterjesztésének lehetősége csupán azt jelenti, hogy ennek segítségével elkerülhetik a visszafogadási egyezmény keretében történő visszaadást rögtön a határon.

A jelentős számú kérelem ellenére a mozgásszabadságukban nem korlátozott menedékkérők 40-50 százaléka a Magyarországra érkezést követően a nyilvántartásba vételük után szinte azonnal elhagyja az országunkat. További 30-40 százalék pedig 3-10 napon belül ismeretlen helyre távozik. Nem várják meg a menekültügyi eljárás eredményét. A menekültügyi hatóság megállapítása szerint 2013-ban a 18 900 fő összes kérelmezőből 360 fő, 2014-ben pedig a 42 777 kérelmező közül 503 fő volt menekült vagy részesült nemzetközi védelemben. Nem tudjuk fogva tartani a menedéktátust kérőket az eljárás idejére. A hatályos szabályozás a menekültügyi őrizetet csak végső lehetőségként engedi alkalmazni. Mivel az érintett személyek mozgásszabadságukban nem korlátozhatók, mint említettem, kivonják magukat az eljárás alól, és ismeretlen helyre távoznak.

Bevezetésre kerültek a menekültügyi őrizet alternatívái, így a kötelező tartózkodási hely kijelölése vagy a menekültügyi óvadék intézménye. A tapasztalatok alapján ezek nem jelentenek kellő visszatartó erőt. Hazánk abban a helyzetben van, hogy bár tö-

megesen érkeznek a határaitra a gazdasági menedékkérők, az őrizet elrendelésén kívül nincs eszközünk az Unión belüli mozgásukat megakadályozni.

Magyarországgal szemben az Európai Unió ketős mércét alkalmaz. Egyrészt az Unió érdeke is, hogy az illegális migránsok ne lépjék el Európát, másrészt pedig hazánkkal szemben kötelezettségességi eljárást is folytat azért, mert nem csak végső eszközként alkalmazzuk a menekültügyi őrizetet. Mindezt teszi annak ellenére, hogy 2014-ben a menekültügyi őrizetbe vett személyek aránya alig haladta meg az összes menedékkérő 10 százalékát, összesen 4829 fő volt.

Mindannyian abban vagyunk érdekeltek, hogy az Európai Unió ismerje fel a gazdasági migrációban rejlő veszélyt, és tegyen szigorú lépéseket a bevándorlási politika terén, mert a jelenlegi uniós szabályozás gyenge és visszaélésekre ösztönöz. Ennek megváltoztatása érdekében Pintér Sándor, Magyarország belügyminisztere több alkalommal tett szigorítási javaslatot az Európai Unió Belügyi Tanácsának ülésein. Ezen túl a miniszter úr a tegnapi napon egyeztetést folytatott a szerb belügyminiszterrel Belgrádban. A tárgyalást követően a felek aláírták a kosovói személyek Szerbián keresztül, szárazföldön történő hazautaztatásáról szóló tárcaközi megállapodást. Az egyezmény jelentős előrelépést jelent Magyarország számára a megélhetési bevándorlási hullám által okozott problémák kezelésében.

A megállapodás aláírásával elhárul minden akadály az elől, hogy a Magyarország területén feltartóztatott illegális határátlépők hazaszállítása az eddigieknél hatékonyabban és olcsóbban történhessen. A szerb fél hozzájárult a kosovói állampolgárok szárazföldön, szerb területen a kosovói adminisztratív vonalig autóbusszal történő hazautaztatásához. Az egyezmény a mai napon lép hatályba, az átszállítások húsz nap elteltével kezdődhetnek meg. Szigorításért kiált, hogy a jelenleg érvényesülő jogszabályi környezetben létezik olyan eljárási időszak, amikor az elutasított menedékkérő már nem áll a menekültügyi eljárás hatálya alatt, ezért menekültügyi őrizete nem rendelhető el vagy tartható fenn, azonban kiutasítási eljárás sem folyhat vele szemben. Ezáltal szabadon mozoghat a schengeni térségben.

Tisztelt Országgyűlés! A növekvő migrációs nyomás kezelése érdekében már 2013-ban rendkívüli intézkedéseket vezettünk be. Miután a meglévő befogadó létesítményekben végrehajtott kapacitásnövelés kevésnek bizonyult, Vámosszabadiban új befogadóállomást nyitottunk. Nagyfán ideiglenes befogadóállomás került kialakításra, és 2013. július 1-jétől a menekültügyi őrizet végrehajtása érdekében létrehoztuk a menekültügyi őrzött befogadó központokat Debrecenben, Békéscsabán és Nyírbátorban.

A tavalyi év augusztusától mind nagyobb számban érkező menedékkérők elhelyezésének biztosítása érdekében indokoltta vált további új befogadó intézmény mielőbbi megnyitása. A kormány döntött arról, hogy e cél érdekében 2014. október 15-től 300

fő befogadására alkalmas ideiglenes befogadó intézmény kezdje meg működését, ezzel egyidejűleg a menekültügyi többletfeladatokhoz szükséges források biztosítása érdekében átcsoportosításokat rendelt el. A menekültügyi eljárás gyorsítása érdekében a kormány döntött a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal állományának 60 fővel történő megerősítéséről. A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal által működtetett menekültügyi őrzött befogadó központ telephelyei jelenleg 90 százalékos kihasználtsággal működnek.

A befogadó intézményekben elhelyezettek számának növekedését meghaladóan nőtték a kérelmezőkre, a menekültekre és az egyéb nemzetközi védelemben részesítettek fordított költségek is. Amíg 2012-ben 1,1 milliárd forintot költöttünk ellátásukra, addig 2013-ban ez az összeg 1 milliárd 880 millió forint, azaz 71,3 százalékkal volt több. 2014-ben pedig ezek a költségek már a 2,6 milliárd forintot is meghaladták. Az elmúlt évben ez naponta 4642 forint/fő összeget jelentett. Az illegális határátlépők a rendőrség számára csak 2015 januárjában 120 millió forintos többletkiadást jelentettek.

Fontos kiemelni, hogy az elfogott, tiltott határátlépést elkövető személyek egy részét, akik olyan válságzócból érkeztek, mint Szíria, Afganisztán vagy Szomália, valóban megilleti a nemzetközi védelem. De ha már Szíriáról beszélek, ha eredményes lesz a szárazföldi harc az Iszlám Állam ellen, akkor a jelenlegi terroristák lesznek a menekültek. Ezt érdemes átgondolni, tisztelt képviselőtársaim. A kormány többek között uniós források felhasználásával is biztosítja, hogy a védelmet igénylőket a lehető leghamarabb azonosítsa a menekültügyi hatóság, kérelmüket gyors és hatékony eljárásban elbírálva a szükséges védelemben részesítse őket.

A jövőben még határozottabban érvényesíteni kívánjuk az illegális migráció elleni fellépést, valamint a menekültügyi eljárásokkal való visszaélés megelőzését. Ennek érdekében a Belügyminisztérium levélben fordult az Európai Bizottság migrációért és belügyekért felelős biztosához, valamint a tagállami képviselőkhöz. A levélben gyakorlati együttműködést szorgalmaztunk és javasoltunk a migrációs, menekültügyi folyamatok kiváltó okainak a kibocsátó és származási országokban történő kezeléséről. A nemzeti erőfeszítések mellett folyamatos a műveleti és stratégiai együttműködés a magyar, német, osztrák és szerb határrendészetért felelős hatóságok között. Ennek keretében 2015. február 6-án levélben kértük a Frontex ügynökség igazgatóját a magyar-szerb határra tervezett közös művelet azonnali megkezdésére, amely komoly tagállami jelenlétet biztosítana a magyar-szerb határon. Továbbra is szorgalmazzuk a többi nyugat-balkáni országgal, elsősorban Koszovóval folytatott együttműködés ösztönzését annak érdekében, hogy az illegális migráció ellen már az Unió határain kívül lépünk fel.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország nem válhat több, a megélhetési bevándorlók jelentette

terhet. Új szabályokat kell alkotnunk, amelyek szigorítanak mind az eljáráson, az ügyek hatékony lezárásának érdekében lerövidítik az ügymenetet. Ha Magyarország erőteljesen tud fellépni a megélhetési bevándorlók tömeges megjelenése ellen, akkor a Balkánon is világossá válik, hogy jogellenesen nem érdemes Magyarországra jönni. Magyarországnak nincs szüksége megélhetési bevándorlókra, Magyarország nem válhat a megélhetési bevándorlók célországává, Magyarországnak nemzeti egyetértésre van szüksége ebben a kérdésben.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a kormány erőfeszítéseit, a magyar érdekek érvényesítését. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket arról, hogy téves bejelentés hangzott el a vita felkonferálásával kapcsolatban. „Navracsics Tibor úr, az Európai Bizottság tagja a mai vitában felszólal” - ez hangzott el. Tájékoztatom önöket, hogy erre a csütörtöki politikai vitában kerül sor. Kérem a megértésüket és majd ennek megfelelően a jegyzőkönyvezést.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben. A Fidesz képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját összesen 15 perces időkeretben két felszólaló ismerteti. Ennek alapján elsőnek megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

(11.30)

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mai vitanap témája, a megélhetési menekültek tömeges megjelenése Magyarországon, az elkövetkező évek egyik legfontosabb társadalompolitikai problémája lesz, ami az Európai Unióval kapcsolatos vitáinknak is a középpontjában fog állni.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Egész egyszerűen azért, mert aki járt már európai országokban, az láthatja, napnál világosabb, de mindenki leírja a szakemberek közül, hogy akármilyen is volt a különböző európai tagállamoknak a bevándorlási politikája és menekültpolitikája, sikeres integrációs modellt felmutatni tudó európai uniós tagállam nincs. Magyarul: úgy ülnek ott egy ilyen problémahalmaz tetején, hogy nem tudnak példát mutatni arra, hogy sikeres integrációs probléma bármelyik tagállamban lett volna, Svédországtól Spanyolországig, holott egyébként nagyon különböző kísérletek, nagyon különböző eljárások, nagyon különböző társadalmi fogadtatás, hozzáállás volt, és

rendkívül különböző pénztámogatással kísérletezett az Európai Közösség, és hiába, a legliberálisabb országok egyike, ahol a legnagyobb toleranciát mutatták, a legtöbb pénzt költötték erre, Svédország, ott éppúgy felgyűjtják időnként a menekültek, illetőleg az ő leszármazottaik a nyilvánvaló integrációs kudarcokán a svéd főváros utcáit és kerületeit, mint egyébként ezt láttuk Párizsban vagy szerte az Európai Unióban, ahol látszik, hogy ez a probléma megoldatlan.

Magyarország hosszú-hosszú ideig az Európai Unió tagjaként szemlélte ezt a helyzetet, de nem voltunk érintettek, mert egészen 2012-ig a Magyarországra érkező menekültek száma elhanyagolható mértékű volt, volt egy speciális magyar eljárás, ami egyébként kellő visszatartó erővel is bírt ahhoz, hogy nagy tömegű menekültek érkezzenek Magyarországon keresztül az Európai Unióba. Az idegenrendészeti őrizetbe vétel mint eljárás azt jelentette, hogy mindenkit, aki illegálisan lépi át a magyar határt, a magyar hatóság őrizetbe vesz, egészen addig, míg a vele kapcsolatos eljárást le nem bonyolítják. És ez az eljárás, ez a rendszer minden évben a 2000-2500 fő között tartotta a Magyarországra illegálisan beérkezők számát.

Az Európai Unió ezt megkifogásolta, Magyarországnak el kellett törölnie 2012 első harmadában az idegenrendészeti őrizet intézményét, és onnantól kezdve a menekültáradat elképesztő mértékben nő. Önök is ismerik a számokat, de érdemes ezt ideidézni: 2012-ben 2500 volt a menekültek száma Magyarországon, akik illegális határátlépéssel menedéket kértek, 2013-ban 18 ezer, 2014-ben több mint 42 ezer, és ma február 20-áig, az év első két hónapjában több mint 26 ezer! Ráadásul napnál világosabb: ezeknek az embereknek a kérelme döntő többségben nem jogos, nekik nem lehet menekültstátust adni. Például azért, mert a február 20-áig több mint 26 ezer menedéket kérőből 22 ezer Albániából (*Sic!*) jött, akiknek nem lehet megadni, mert Albánia biztonságos harmadik országnak számít. Nincs olyan európai uniós ország, amelyik megadná nekik a menekültstátust!

Az is napnál világosabb, hogy ez a probléma bennünket terhel. Az uniós szabályok azok, hogy ott, ahol először menedékért folyamodott az illegális határbelépő, ott kell lefolytatni az eljárást, akkor is, ha egyébként időközben innen elmegy. Ezért ma potenciálisan azzal nézünk szembe, hogy durván több mint százezer olyan ember van, akiket előbbutóbb Magyarországra fognak visszaküldeni az európai uniós országokból, már csak azért is, mert egyébként számukra vagy ezek döntő többsége számára nincs is lehetőség jogi értelemben arra, hogy bármely európai ország lefolytassa a menedékkérelmi eljárásokat, hiszen beléptek az országba, Magyarországra, itt vettek tőlük adatokat, ujjlenyomatot, és ez az európai nyilvántartásba bekerült. Bárhol, ahol hivatalos eljárás alá vonják őket az Európai Unió bármely országában, az a feladat, hogy onnan Magyarországra fogják visszaküldeni őket, hogy itt foly-

tassuk le az eljárást. Tehát ez a százezer ember potenciálisan már bennünket terhel.

Még akkor is, hogy ha most nincsenek itt, mert tudjuk egyébként - és ez is nagyon fontos -, ezek az emberek nem jóhiszeműek, hiszen nekik is tudni kell, ugyanis nagyon fel vannak készülve, hiszen az idei illegális határátlépőkön látszik, hogy felkészítettek őket erre szakosodott ügyvédek, embercsempészbandák, tehát nekik azt is tudni kell, hogy ha Magyarországon nyilvántartásba veszik őket, hiába mondja azt a magyar hatóság, hogy nincs módunk idegenrendészeti őrizetbe venni őket, és egyelőre a menekültügyi őrizet is rendkívül szűk körüket érinti, de ők nem jogosultak továbbutazni másik európai uniós országba. Tehát akkor, amikor ők eltűnnek innen, azonnal a rosszhiszeműségükről tesznek tanúbizonyságot. Megjegyzem, a magyar hatóságok természetesen mindenkinek elmondják - külön meglehetősen sok pénzt költve a tolmácsokra -, hogy azért, mert menekültstátusért folyamodott Magyarországon, Magyarországon kell maradnia. Ezt egyébként kötelező elmondani. Tehát ők pontosan tudják, mert ha még az embercsempész nem mondta el nekik, a magyar hatóság mindenkinek megmondja, hogy neki Magyarországon kell maradnia, nem jogosult más európai országba utazni. Ehhez képest a felük egy nap alatt megy el, és körülbelül a maradékból 20-30 százalék néhány nap alatt. Tehát igazából a töredékük marad egyelőre Magyarországon. Amikor elhagyják Magyarországot, már rosszhiszeművé válnak, függetlenül attól, hogy egyébként jogosan fordultak menekültstátusért vagy sem. És vissza fogják őket küldeni. Ez nem választható, kötelező visszaküldeni őket. A német hatóságok vagy a franciák, bárkit mondok, akkor sem tudnák lefolytatni az eljárást, ha akarnák, mert jogszerűtlenné válik.

Nem lehet nem észrevenni azt a rendkívül szoros összefüggést néhány hónap elcsúszással, hogy ha a hazánkba beérkező menekültek azzal néznek szembe, hogy idegenrendészeti őrizetbe vétetnek azonnal az eljárás végéig, vagy pedig menekültügyi őrizetbe veszik őket tömegesen, akkor ez a szám lecsökken, mindig lecsökkent drámaian, amikor ez a fenyegetés volt, és mindig megemelkedett ugrásszerűen, amikor ez elmúlt. És ma ott tartunk, hogy Magyarország a második tranzitország Európában az olaszok után a menekültek számát tekintve. És a számok döbbenetesek. Ha valaki erre azt mondja, hogy ezzel nem kell foglalkozni, vagy az ezzel az ügygel foglalkozás, nem tudom, milyen szélsőséges politikai irányzatokra jellemző, az a homokba dugja a fejét, az súlyosan téved; ez nem oldódik meg magától, látszik a számokon. Arról nem is beszélve, hogy kötelességünk ezzel foglalkozni, míg nem teremtünk olyan helyzetet, amikor az első számú feladatunkért, a magyar emberek biztonságért és annak biztosításá-
ra mindent megtettünk.

Ráadásul mindez nem kerül kevésbe a magyar államnak. Gondoljuk csak meg, hogy az egy menekültre jutó költség egy nap 4600 forint. Tessenek

kiszámolni, hogy ez mennyi pénz! Milyen boldogok lennénk, ha más eljárásban is ennyit tudnánk adni adott esetben másoknak. És ezért azt gondoljuk, hogy ha nem most foglalkozunk ezzel a kérdéssel, akkor lehet, hogy úgy szabadul ki a szellem a palackból, hogy már nem lesz módunk normális keretek között ezzel foglalkozni.

Sokan vetik fel, hogy segíteni kell ezeket az embereket. De hát hogy lehet azokon segíteni, akik azonnal el is mennek? Akik nem jóhiszeműen állnak egyébként a magyar hatóságokhoz, mert tudván-tudva, hogy megszegik a szabályokat, azonnal elmennek? Hogy lehet segíteni nekik, amikor tudjuk, hogy egyébként a döntő többségük olyan országokból jön, olyan státusban van, hogy nem jogosult menekültstátusra? Akkor mi a segítség módja? Magyarország nem tudja magára vállalni akár még csak az európai összes szerencsétlen ember sorsát, ez teljesen világos, még akkor is, ha adott esetben tőlünk nem távoli vidékről érkeznek.

(11.40)

Arról nem beszélve, hogy látjuk, hogy az Unió sem boldogul ezzel. Miért, hogyan lehetne elvárni Magyarországtól azt, hogy megbirkózzunk egyedül ezzel a problémával?

Ezért ennek a vitának a kapcsán is, a nemzeti konzultáció kapcsán is igenis kezdeményeznünk kell, hogy az Európai Unió a jelenlegi politikáján változtasson, mert ez lehetetlen helyzeteket idéz elő, és ez már emberiességi probléma is. Tessenek elmenni Lampedusa szigetére! Tessenek elmenni azokba az európai nagyvárosokba, ahol a teljesen sikertelen integrációs program kezelhetetlen helyzeteket teremtett! És ma már tudjuk – persze, aki egy picit előrelátó volt, az is tudhatta -, hogy azt, ami kialakult Franciaországban, Hollandiában, más országokban, nem most kell kezelni; 1990-ben kellett volna, amikor még ez az egész probléma nem nőtt ilyen irdatlanra. A magyarországi helyzetet is most kell kezelni, mert 2020-ban régen késő lesz, ha nem csinálunk semmit; a számokból ez látszik vissza.

Ezért arra szeretném kérni a tisztelt képviselőket, hogy segítsenek a közös megoldás megtalálásában, Magyarország számára ez eminens feladat. Meg kell kérdezni az embereket, közös álláspontot kell kialakítani, nemzeti álláspontot, és képviselni az Európai Unió előtt a különböző fórumokon. És hogy ezt milyen technikával lehet elképzelni, a nemzeti konzultációt is hogyan képzeljük el, arról szeretném, ha meghallgatnák Rogán Antal frakcióvezetőtársamat. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Közbeiktatás az ellenzéki oldalon: Huú!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk a munkánkat. Megadom a szót Rogán Antalnak, a Fidesz másik vezérszónokának. Parancsoljon!

ROGÁN ANTAL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kósa Lajos képviselő úr, mint a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke egyben, szerintem világossá tette azt a helyzetet, ami kialakult Magyarországon, és ennek az okait is értelemszerűen. Mi az okokat elsősorban ott látjuk, hogy 2012 végén az Európai Unió nyomására meg kellett változtatnunk az addig helyesen működő magyar gyakorlatot, amelyik visszatartotta Magyarországról az illegális bevándorlókat, és Magyarországot nem tette a megélhetési bevándorlás célpontjává. Az Európai Unió nyomására kellett ezen változtatnunk, és nyilvánvaló, ha visszatérünk a 2012 előtti szabályokhoz - amit szeretnénk -, akkor az Európai Unió ismételt eljárásával, kötelezettségszegési eljárással fogunk szembenézni.

(Schmuck Erzsébetet a jegyzői székben Gúr Nándor váltja fel.)

Ezzel tisztában van Magyarország, de azt gondoljuk, hogy nincs időnk megvárni, amíg az Európai Unió hosszú-hosszú viták árán átalakítja a Közösség erre vonatkozó joganyagát, hiszen ma nyilvánvalóan Brüsszel még bevándorláspárti; az Európai Unió tagállamainak egy jó része már ugyan nem az, de Brüsszel még igen. Amíg ez a helyzet megváltozik, addigra Magyarország lehetetlen helyzetbe kerülne, tehát nemzeti megoldásra van szükség. A nemzeti megoldást mi abban látjuk, hogy ha visszatérünk a 2012 előtti szabályokhoz, azaz a Magyarországra érkező illegális bevándorlókat őrizetbe vesszük, ellenőrzés alatt tartjuk, amíg Magyarország területén tartózkodnak, és minél hamarabb, minél rövidebb eljárással kiutasítjuk őket az országból, akkor azt gondoljuk, hogy Magyarország sem lesz a megélhetési bevándorlás céltáblája, és egyébként eleget teszünk schengeni országgént, a schengeni határ őrzését ellátó országgént a közös európai feladatainknak is.

Mivel ez az Európai Unió részéről kötelezettségszegési eljárással fenyeget, azt gondoljuk, hogy ehhez szükség van a parlament felhatalmazására, minél szélesebb körű felhatalmazására, és értelemszerűen szükség van a magyar választók támogatására is. Ezért gondoltuk azt, hogy a kormány minél hamarabb erről a három kérdésről nemzeti konzultáció formájában kérdezze meg a magyar családokat, mert tudnunk kell, hogy az emberek támogatják-e, hogy a kormány drasztikus, szigorító intézkedéseket hozzon, annak ellenére, hogy ez valószínűleg az Európai Unió részéről kötelezettségszegési eljárással fenyeget.

Itt azt szeretném mindenki számára nyilvánvalóvá tenni, hogy 2012 előtt már működtettük ezt a gyakorlatot, sikeres gyakorlat volt, távol tartotta a bevándorlókat Magyarországtól, és nem került sok pénzébe az országnak. Tehát minden olyan ijesztgetés, amit a baloldaltól már megint - a 23 millió román mintájára - hallani lehet, hogy ez százmilliárdba kerül, azt gondolom, ostobaság, hiszen pont az lenne

az eredménye, hogy távol tartaná azokat, akik ma tízezerrel jönnek be Magyarországra, próbálnak innen kijutni, és kockáztatjuk azt, hogy ide fogják őket visszatoloncolni. Éppen ezért, ha nem csinálunk semmit, az fog sok pénzbe kerülni. Ha változtatunk, akkor, azt gondolom, nem kell erre pénzt költenünk, hanem meg tudjuk előzni a bevándorlók ideáramlását.

A mai vitának tehát az én meggyőződésem szerint az is fontos célja, hogy itt minden frakció tegye világossá azt, hogy támogatja a megélhetési bevándorlást vagy ellenzi azt, és tegye azt is világossá, hogy támogatja-e azt, hogy a kormány szigorító intézkedéseket hozzon, és ismét bevezesse az idegrendészeti őrizet gyakorlatát az illegális bevándorlókkal szemben.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Harangozó Tamás képviselő úr következik, az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP minden, a menekülthullám kezelése érdekében előterjesztett ésszerű szakmai javaslatról kész tárgyalni, amely a magyar emberek biztonságát erősíti és a menedékkérőket emberként kezeli, azaz humánus és tisztességes elbárást biztosít számukra.

Ha valóban szükséges a vonatkozó törvények módosítása, abban az MSZP konstruktív partner lesz, azonban a leghatározottabban fel fogunk lépni az ellen, ha a most tapasztalt menekülthullámot a Fidesz hisztériakeltésre, az ideggyűlölet szítására kívánja felhasználni, márpedig éppen ennek lehetünk tanúi. Amit a Fidesz előad, az a legsötétebb, legaljasabb politikai propaganda: gátlástalan manipuláció, aminek során a valós adatokat féligazságokon alapuló közhiedelmekkel és nyilvánvalóan otromba hazugságokkal mossák össze.

Talán még mindenki jól emlékszik, hogy január 7-én a világ döbbenetesen szembesült a Charlie Hebdo szerkesztőségének lemészárlásáról szóló hírrel. E szörnyű merénylet volt az, amiben Orbán Viktor új politikai lehetőséget látott: miközben Európa vezetői látványosan kiálltak a szabadság, a demokrácia és a szolidaritás értékei mellett, addig Orbán Viktor meghirdette az úgymond megélhetési bevándorlás elleni küzdelmet, az emberek legösztönösebb félelmeinek felerősítéséből akar politikai tőkét kovácsolni. Mindezt egy olyan ország miniszterelnöke mondja, akinek kormányzása alatt közel félmillió ember hagyta el hazáját megélhetési okokból.

Ezen aljas propaganda-hadjárat megindításához éppen kapóra jött az a terrortámadásoktól teljesen független körülmény, hogy az elmúlt hónapokban valóban drámaian megnőtt a hazánk határainál menedéket kérő személyek száma. A Fidesz célja egy új

ellenségkép kialakítása, amivel ismét gyanakvást és félelmet lehet kelteni az emberek szívében. Ez az új ellenség, a Magyarországot sáskaként ellepő gazdasági menekültek hada a Fidesz szerint. Ettől a magyar létformánkat fenyegető hatalmas veszedelemtől egyedül Orbán Viktor és élcsapata képes megvédeni a nemzetet, ők pedig nem fognak tétlenkedni. Lesz itt minden, ami egy sikeres szabadságharchoz nélkülözhetetlen: párját ritkító szigorú törvények, az ázsiai diktatúrák leghaladóbb intézményeinek átvétele, valamint állandó konfrontáció az Európai Unióval és nyugati szövetségeseinkkel, aki pedig kritikát mer megfogalmazni, az nyilvánvalóan bevándorlaspárti és ezzel a magyarság idegen kultúrákban történő feloldását kívánó hazaáruló.

Elborzasztó, hogy ezen aljas kommunikációs kampány ötlete a párizsi merényletek láttán pattant ki a Fidesz kommunikációs csapatának fejéből. Feltehetően ők azok, akik a bevándorlásban és az idegen kultúrák elleni küzdelemben vélték megtalálni azt a csodaszert, amelynek révén Orbán Viktor ismét erőteljes, harcos vezéreként pózolhat a magyar nép előtt.

Itt az idő, hogy a hamis propagandával szemben lássuk világosan a tényeket, és leplezzük le a hazugságokat. Tény, hogy az elmúlt két évben drámaian nőtt a menekültkérők száma. Tény, hogy a kérelmezőknek csupán egy elenyésző hányada kapja meg végül a menekültstátust. Az is tény, hogy a menedékkérelmet benyújtók egy jelentős része még az eljárás befejezése előtt eltűnik a hatóságok elől. Tény, hogy mindez létező probléma, és elengedhetetlen a menekültügyi eljárások menetének és az abban közreműködő szervezeteknek a felülvizsgálata. Igen, valóban újra kell gondolni az Európai Unió tagállamai közti tehermegosztás kérdését is, ugyanakkor hazug manipuláció a menekültek ügyét összekeverni a gazdasági bevándorlással. Magyarországon a lakosság kevesebb mint 2 százalékát kitevő 140 ezer bevándorló háromnegyede valamely európai uniós országból érkezett, döntő többségben magyar származásúak. *(Dr. Répássy Róbert: Ez fáj nektek!)* Különösen félrevezető a határainknál jelentkező több ezer menedékkérőt úgy beállítani, mint akik Magyarországra akarnak bevándorolni és letelepedni. Ezzel szemben ugyanis tény az, hogy a menedékkérők és az elismert menekültek, ahogy tehetik, továbbállnak Magyarországról.

Abban egyetérthetünk a miniszterelnök úrral, hogy ezekről a kérdésekről nyíltabban, őszintebben és teljes egyenességgel kell beszélni. Hát tegyük ezt! A párizsi, valamint korábban a londoni és madridi merényletekkel az volt a terroristák nyilvánvaló célja, hogy feszültséget szítsanak a társadalom többsége és a muszlim kisebbség között; ők a tolerancián és a befogadáson alapuló európai politikai kultúrát akarják felszámolni. Tehát a merényletek célja éppen az volt, hogy az európai politikusok szájából olyan, kultúrák harcát vizionáló mondatok hangozzanak el, miszerint a gazdasági bevándorlás csak bajt és veszedelmet hoz az európai emberre.

(11.50)

A terrorizmus táptalaja ugyanis az, ha a különböző kultúrákban élő emberek fenyegetve érzik magukat. Ezt a fenyegetést pedig épp az ilyen, vezető politikus szájából elhangzó megnyilvánulások teszik félelmetesen hihetővé és átélhetővé. Szégyenletes, hogy éppen hazánk miniszterelnöke játszik a terroristák kottájából. *(Dr. Répássy Róbert: Mit mondott?)* Különösen fájó, hogy Orbán Viktor megnyilvánulására éppen aznap került sor, amikor Párizsban a terrortámadás áldozatai előtt tisztelegve, származásától, bőrszínétől és vallási hovatartozástól függetlenül több mint egymillió ember tett hitet a szabadság és a demokrácia értékei mellett.

Ami pedig a magyarországi helyzetet illeti, Orbán Viktor nyugodt lehet. Amíg ő a miniszterelnök, addig Magyarország biztosan nem válik a bevándorlók célországává. Az az Európa centrumától leszakadó, egyre inkább a közép-ázsiai diktatúrákra jellemző viszonyokat idéző ország, amivé Orbán Viktor teszi hazánkat, biztosan nem lesz a bevándorlók célpontja. Annak, aki azért hagyja el otthonát, hogy az Európai Unió területén vállaljon munkát, esze ágában sincs Magyarországra jönni. A magyarországi jövedelmi és megélhetési viszonyok ma már arra is alkalmatlanok, hogy az itt született, itt felnövő, hazájukat szerető magyar embereket itthon marasztalja. A valódi nemzeti sorskérdés ugyanis ma nem a bevándorlás, hanem az, hogy a magyar fiatalok százezrei sem Magyarországon képzelik el a jövőjüket.

Persze még a legmanipulatívabb propaganda is részben valós alapokra épül. A kormánypárti politikusok a tömeges bevándorlás veszélyét a menekültügyi statisztikákkal akarják hihetővé tenni.

A nemzetközi jog szerint a menekülteket védelem illeti meg. Ezek a nemzetközi jogi szabályok azt is meghatározzák, hogy pontosan kik jogosultak erre a védelemre. Az az ország, amelytől menedéket kérnek, köteles megvizsgálni, hogy a kérelmező jogosult-e a védelemre. E szabályok alapján kaptak menedékkjogot az '56-os forradalom után Nyugatra menekült magyar honfitársaink százezrei is. A menekültügyet ennek szellemében kell nekünk is kezelni. A mindenkori kormány felelőssége, hogy a Magyarország területére illegálisan belépni próbálókat a hatóságok feltartóztassák, és megvizsgálják, hogy az érkezők jogosultak-e menekülteket megillető védelemre vagy sem. Amennyiben a menedékkjog iránti kérelem nyilvánvalóan megalapozatlan, akkor az eljárásnak gyorsan le kell zárulnia. Kérelem elutasítása esetén szintén a kormány felelőssége az illegális határátlépők hazatoloncolása. Mindehhez ma is adottak a törvényi feltételek, bármit is állít ma itt önöknek Kósa Lajos vagy Rogán Antal. A jelenleg hatályos törvény szerint ugyanis 30 nap áll rendelkezésre a nyilvánvalóan alaptalan kérelmek elutasítására, és ezen idő alatt a kérelmezők nem hagyhatják el a kijelölt befogadóállomást. A hatályos szabályozás szerint is őrizetbe lehet venni a menedékkérőt, ha az

eljárást akadályozza vagy alapos okkal tartani kell a szökéstől.

Mindezek ellenére a Fidesz azt állítja, hogy a menekültstátusra nyilvánvalóan nem jogosult emberek ellátása fogja romba dönteni a magyar költségvetést. Mindeközben a rendőrség látványos akciókban szedi le a vonatokról az illegális határátlépőket. A kormánypárt frakcióvezetője is a Keleti pályaudvaron tartott sajtótájékoztatót, ahelyett, hogy itt, az Országgyűlésben kérte volna számon a kormányt az alábbi kérdésekben.

Miért húzódnak hónapokig az eljárások? Miért képtelenek a 30 napos előzetes vizsgálati eljárásban elbírálni a nyilvánvalóan alaptalan kérelmeket? Hogyan tűnhet el az eljárás alatt a kérelmezők többsége, amikor engedély nélkül a befogadóállomást sem hagyhatnák el? Miért nem képesek a határon elfogni az illegális határátlépőket? Hogyan jutnak át tömegével a határon, hogy végül csak a Keleti pályaudvaron vagy éppen Győrben kerüljenek a hatóságok látókörébe?

A válasz nyilvánvaló. A kormány nem képes kezelni a menekülthullámot. Vagy talán nem is akarja. Hiszen valódi bevándorlók híján csak a hazánkon átutazni próbáló menekültekre mutogatva hihető el az idegen kultúrájú emberekkel szembeni szabadságharc létjogosultsága.

Ezért kezdett a kormány úgynevezett nemzeti konzultációba ahelyett, hogy érdemi megoldásokat tenne a menekültkérdés kezelésére. Holott a mindenkori kormány felelőssége, hogy a menekülthullám fogadására alkalmassá tegye az erre hivatott szerveket. A lehető leghamarabb dönteni kell azokban az esetekben, ahol nyilvánvalóan nem állnak fenn a menekültté nyilvánítás feltételei.

De nemcsak a gyorsaság, hanem a tisztességes eljárás követelményeinek érvényesítése is alapvető követelmény. Automatikusan, a kérelem érdemi elbírálása nélkül senkit nem lehet visszafordítani, és ezzel üldöztetésnek, rosszabb esetben halálos veszedelemnek kitenni. Legalább az előzetes vizsgálati eljárás alatt biztosítani kell, hogy a kérelmező ne távozzon el, és a hatóságok rendelkezésére álljon. Ugyanakkor a nyomor, a háború vagy az üldöztetés elől menekülőket nem lehet bűnözőként kezelni és börtönkörülmények között fogva tartani. A Fidesz ötlete a menedékkérők automatikus, tömeges őrizetbe vételére nemcsak embertelen, de rendkívül drága és haszontalan is, sőt hosszú távon még a magyar emberek biztonságát is aláássa. Pontosán tudható, mekkora terhet jelent az adófizetőknek a börtönkörülmények közötti fogva tartás.

A magyar börtönökben megközelítőleg 18 ezer embert tartanak fogva, ami hatalmas intézményhálózatot, évente 50 milliárd forintot meghaladó közpénzt és majd' 9 ezer főnyi személyzet munkáját igényli. Ezekkel a számokkal érdemes összevetni, hogy a sok más feladata mellett a menekültügyi eljárásokat lefolytató Bevándorlási Hivatal létszáma 1150 fő, költségvetése pedig 9 milliárd forint. Vagyis

menekültügyre jelenleg a büntetés-végrehajtásra szánt források töredékét fordítja a kormány.

Ennek tudatában kértem én: hova zárnák el a becsléseik szerint idén érkező 100-150 ezer menedékkérőt, amikor jelenleg is 140 százalék felett van a bv-intézetek telítettsége? Árulják el, hol lesznek a menedékkérők fogva tartására szánt új táborok? Kik fognak vigyázni a fogvatartottakra, vagy hogyan fogják biztosítani a fogva tartás feltételeit? Önök a tűzzel játszanak, hiszen katasztrofális következményei lehetnek, ha a menedékkérőket borzasztó körülmények közé zárják, miközben az őrzésükről sem tudnak megfelelően gondoskodni.

Kérdezem fideszes képviselőtársaimat: melyikük örülne egy ilyen potenciális időzített bombának saját választókerületében? Melyikük nézne azon város lakóinak szemébe, ahol ilyen, menekülteknek szánt táborot vagy börtönt kívánnak létrehozni? Nem az lenne sokkal inkább mindenki érdeke, ha a pénzt és energiát a menekültügyi eljárások felgyorsítására, a menedékkérők ügyének tisztességes rendezésére fordítanák? Mert mindez bizony komoly kormányzati erőfeszítést és nyilván nem kevés pénzt kíván.

A magyar emberek biztonságának szavatolása és a legalapvetőbb emberiességi szempontok érvényesítése azonban nem pénz kérdése. Például a nemzeti konzultációra tervezett százmilliókat nyugodtan fordíthatnák erre a célra, de a bankvásárlásokra költött tízmilliárdokból is jutna pénz bőven.

Nagyon fájó és legkevésbé keresztény emberekhez méltó hozzáállás, hogy az idegen kultúrákból érkezőkkel szemben nem viseltetnek kellő empátiával. Ha már azonban sajnálatosan ez a helyzet, akkor legalább a határon túli magyarok szemszögéből próbálják nézni a kérdést. Mert bizony közülük most is sokan vannak, akik nem rendelkeznek magyar állampolgársággal. Különösen igaz ez a súlyos háborús konfliktussal terhelt Ukrajna esetében.

Abban azonban egyetérthetünk a Fidesz vezérszónokával, hogy az Európai Unió által folytatott politika valóban felelőssé tehető az egyre súlyosodó helyzetért. Na persze nem azért, mert a Fidesz kívánóságával szemben nem engedi bűnözőként kezelni a menedékkérőket. Az a menekülthullám, amivel ma a magyar hatóságoknak meg kell küzdeniük, nem kis részben a kudarcos európai kül- és biztonságpolitika következménye. A hazánkba érkező menekültkérők többsége ugyanis koszovói. Beszámolók szerint Koszovó fejlődését az óriási munkanélküliség mellett a szervezett bűnözés és a mindenre kiterjedő korrupció teszi lehetetlenné. Ugye, milyen ismerős problémák ezek, tisztelt képviselőtársaim? Mindez több év nemzetközi igazgatás után óriási kudarc egy olyan országban, ahol a felhasználást fizetőeszköz az euró, aminek biztonságát a NATO szavatolja, az igazságügyi rendszere felett pedig az Európai Unió bábáskodik. Hasonlóképpen elkeserítő a kép, ha az afrikai, észak-afrikai térséget tekintjük, ami Dél-Európa országai számára okoz nehezen kezelhető migrációs nyomást. Hosszú távon tehát a migrációs nyomás

csökkentésére csak akkor van esély, ha az Európai Unió tágabb környezetében lévő országok biztonságát és megélhetést képesek biztosítani saját polgárai számára. Ennek érdekében azonban az Európai Uniónak is tennie kell. Segítenie kell a gazdasági felzárkózást, és aktív szerepvállalásra van szükség a válságövezetekben. Ha Orbán Viktor valóban a magyar emberek biztonságáért akar tenni, akkor azért küzdjön az Európai Tanács ülésein!

Tisztelt Országgyűlés! A kormány a nemzeti konzultációval megoldás helyett szemmel láthatóan csak politikai haszonszerzésre, újabb százmilliók kitalicskázására vagy épp a Kubatov-lista frissítésére kívánja használni a kialakult helyzetet.

Arra kérjük az Országgyűlést, legyen méltó a választói felhatalmazásához, és a politikai hisztériakeltés helyett a valódi megoldások megtalálásának és a döntéseknek adjon csak terepet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most Firtl Máttyás képviselő úr következik, a KDNP vezérszónoka. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Harangozó képviselőtársam után, aki alelnöktársam is a Honvédelmi és rendészeti bizottságban, ahol ezekről a kérdésekről már beszéltünk, nehéz úgy megnyilatkozni, hogy az ember ne utasítsa vissza, hogy az egész beszáradt egy Orbán Viktor-ellenes hisztériakeltés volt. Ő beszél hisztériakeltésről *(Közbekiáltások a kormánypartok padsoraiból: Így van! - Taps.)*, amikor ezt megtette már ma a napirend előtti felszólalásában is, ahol a váci püspököt idézte.

A mai felszólalásomban, hogy nehogy véletlenül ő idézze nekem, II. János Pál pápát idézném. 2001-ben a vándorok és menekültek világnapja alkalmából II. János Pál pápa üzenetében azt hangsúlyozta, hogy a közjó egyetemessége átöleli a népek egész családját, felülemelkedik az önző nemzeti érdekeken. Ebben az összefüggésben kell szemlélnünk a migrációhoz való jogot is, az egyház minden ember számára elismeri azt a jogot, hogy elhagyja saját országát, és más országba menjen, ahol jobb megélhetési körülményeket talál. Erre talán azt mondják, hogy ez illik. De aztán van ennek folytatása is, amikor II. János Pál azt mondja: azonban az államoknak joguk van ahhoz, hogy szabályozzák a migráció mértékét, hogy védjék saját határaikat. Tehát így fejezi be II. János Pál pápa, és most itt tartunk mi, kedves Harangozó képviselőtársam, hogy a saját határainkat kell védeni azon a bizonyos szerb határszakaszon, amelyikért most mi vagyunk felelősek. Kétszeresen is hangsúlyoznám azt, hogy az államoknak joguk van ahhoz, hogy szabályozzák a migráció mértékét.

Azokból a számokból indulok ki, amelyek már többször elhangzottak, és még többször el fognak hangozni, amelyek, akárhogy is vesszük, tisztelt képviselőtársaim, tények. Tény, hogy 2150-en voltak még csak 2012-ben. Tény az, hogy '13-ban már 18 900-an. Tény az, hogy 2014-ben már 42 700-an, és tény az is, hogy már több mint 26 ezren, sőt közelítjük a 30 ezres számot jelen pillanatban, 2015-ben. Ezek a számok, tisztelt képviselőtársaim, önmagukért beszélnek. Ezek idézik azt, hogy ezzel a kérdéssel foglalkoznunk kell, mert különben, ha nem foglalkozunk vele, lehet olyan irányba menni, olyan irányba venni a szóhasználatot, mint ahogy az előbb hallottuk, hogy a Fidesz ezzel hisztériát kelt. Nem hisztériát kelt, tisztelt hölgyeim és uraim, hanem pontosan arra világít rá, hogy mi van jelen pillanatban az ország déli határain.

Tisztelt Ház! A személyek szabad mozgása az Európai Unió polgárai számára szerződések által garantált alapvető jog, amely a szabadságról, a biztonságról és a jog érvényesülésén alapuló tevékenységen keresztül valósul meg. A belső határok megszüntetése az Unió külső határainak megerősített ellenőrzését, valamint az EU-n kívüli országok állampolgárainak az EU területére való belépésének és tartózkodásának szabályozását igényli, aminek egyik eszköze a közös menekültügyi és bevándorlás-politika. A személyek szabad mozgásának elve az 1985-ös schengeni egyezmény, illetve az azt követő 1990-es schengeni szerződés aláírásával valósult meg, amellyel megkezdődött a részt vevő országok közötti határellenőrzés megszüntetésének folyamata, az EU jogintézményi kereteinek részeként a schengeni együttműködést fokozatosan kiterjesztették, így ma már magában foglalja a legtöbb uniós tagállamot és egyes nem tagállamokat.

A genfi egyezmény egy sor európai uniós irányelvvel együtt marad az alapja a menekültstátus meghatározásának, annak ellenére, hogy az egyezmény már eléggé elavult, és ezáltal nem foglalkozik egy sor olyan témával, mint az országon belüli és a környezeti menekültek helyzetével, vagy azokkal az emberekkel, akik társadalmi-gazdasági okokból vagy a szegénység miatt kénytelenek elhagyni otthonukat, hiszen ezek a problémák nagy részben a globális, neoliberális gazdaságpolitika eredményei. Annak az eredménye az, hogy az emberek kénytelenek elhagyni országaikat, menekülni a jobb megélhetés reményében.

A dublini eljárás a harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 2013. június 20-án kelt 604/2013. EU parlamenti és tanácsi rendelet, az úgynevezett dublini III. rendelet 4. cikke szerinti tájékoztató: amennyiben elismerés iránti kérelmet benyújt Magyarországon, még feltétlenül nem jelenti azt, hogy a menekültügyi eljárás lefolytatására Magyarországon fog

sor kerülni. A dublini rendeletek alapján ugyanis bizonyos jogi előfeltételek fennállása esetén a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért a rendeletekben részes valamely más állam, az Európai Unió valamennyi tagállama, továbbá Svájc, Norvégia, Izland és Liechtenstein is felelős lehet.

Tisztelt Képviselőtársaim! 1998-ig Magyarország egyfajta földrajzi határt szabott a genfi egyezménynek, ami azt jelentette, hogy a nemzeti hatóságok csak európai menekültekért voltak felelősek, amikor arról döntöttek, hogy ki kapjon menekültstátust Magyarországon. A nem európai menekültekért az ENSZ menekültügyi főbiztosa volt a felelős. Nem sokkal azután, hogy a földrajzi korlátozást eltörölték, 2000-ben létrehozták a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalt a Belügyminisztériumnak alárendelve. A BÁH dönt Magyarországon a menedékkérelmekről, de ők döntenek arról is, hogy kit tartanak fogva, és kit nem. A BÁH által meghozott döntés ellen később a bíróságokhoz fordulhatnak. Azoknak a menekülteknek, akik elutasító választ kapnak, mindössze 8 nap áll rendelkezésükre. Engedjék meg, hogy itt megköszönjük a BÁH munkatársainak azt az emberfeletti munkát, amit ilyen hatalmas tömegű ügy kezelése kapcsán kell hogy végezzenek.

Sok magyarországi menekülttábor vagy őrzött központ a szocializmus alatt a szovjet hadsereg lakotánya vagy munkásszálló volt. A menekültáradat az 1990-es években kezdődött, tisztelt képviselőtársaim, csak akkor a balkáni háború elől menekültek Magyarországra, és a balkáni háború menekültáradatát kezelte Magyarország. És tisztességgel kezelte! Tisztességgel kezelte, mert háború elől menekültek azok az emberek, akik elhagyták akkor az országukat. Azoknak egy része vagy letelepedett, vagy viszszaemelt valamilyik országba, Szerbiába, Horvátországba, Boszniába. Sok menekült számára, mint ahogy már elhangzott, valóban, Magyarország tranzitország, nem akarnak Magyarországon maradni a menekültek, el akarnak menni nyugatabbra, a családjaik után, és megpróbálnak ott olyan integrációs megállapodást elérni, hogy ott tudjanak maradni. De ez nem olyan egyszerű, hiszen az Európai Unió éppen ezen kínlódik, hogyan fogja megoldani ezt az integrációs szerződést, hogyan tudja megvalósítani, hiszen ez valóban előbb-utóbb az Európai Unióban is nagy gondot fog okozni.

Magyarország 2004-ben csatlakozott az EU-hoz, vagyis ekkor igazította jogszabályait az EU menekültügyi szabályozásához. Az EU szabályaival való harmonizáció pedig egészen azóta tart. Magyarország 2013-ra dolgozta ki első migrációs politikáját, ami a dublini rendelet egy nagy lépése révén a schengeni övezet tagjaként tudta ezt integrálni a jogszabályaiba. A tranzitország jellege változatlanul megmarad, az ENSZ főbiztosa is ezt mondja, hogy változatlanul megmarad. Ez a hatalmas számnövekedés, amit az előbb többen is felsoroltak, jómagam is, valóban a tranzitország jellegét mutatja, de ha vitanapot tartunk, akkor jó, ha a közvélemény, a

tévénézők valóban tisztában vannak azzal, hogy a menekültek ebből az országból mint tranzitországból elmennek tovább, de - mint már elhangzott - miután ott sem kapják meg a státust, ugyanúgy visszakerülnek Magyarországra. Ugyanúgy itt jelentkeznek továbbra is problémaként Magyarországon, és Magyarországon kell lefolytatni változatlanul azt az eljárást, amely során egy hosszú időszak után a kitoloncolás meg tud történni. Zárójelesen jegyzem meg, hogy jelenleg a koszovóiak, mint már elhangzott, tisztában vannak azzal, hogy ha erről igazolást kapnak, a lehető leggyorsabban elmennek ebből az országból, és szabadon mozoghatnak az Unió területén, amíg valahol valóban egy hivatalos eljárás alá nem kerülnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egyetértek Nógrádi Zoltánnal, Mórahalom polgármesterével, akivel nyolc évig együtt dolgoztunk a magyar parlament európai bizottságában, miszerint Európa jogilag túl könnyen kezeli a menekültkérdést, mert a zöldhatáron való átlépés jogsérelme felett elsiklik azzal, hogy az illető politikai menekültstátusért folyamodik. A szabályozás fellazításával Európa magára szabadít egy olyan migrációs nyomást, amit elsősorban Magyarország szenved el, és itt is kell kezelni.

(12.10)

Mi ezt ideiglenes állapotnak tartjuk, nem kívánunk erre hosszú távon berendezkedni, és nem véletlenül a vitanapon is kezdeményezzük a bevándorlás szigorítását, mert úgy gondoljuk, hogy mindenképpen szigorítani kell ezen a felpuhított rendszeren.

Erről sokkal többet tudna Ásotthalom és Mórahalom polgármestere még részletesen beszélni, de ha hozzáteszem, jómagam, aki a nyugati határszélen lakom, látom, mi történik a Railjeten, amikor leszállítják őket Győrben a vonatról, de azt is látom, amikor Sopronban szállítják le ezeket a migrációs bevándorlókat. Mint már említettem, Ausztriából és Németországból hozzánk toloncolják vissza őket, és nem szeretnénk, ha itt rekednének, ezért olyan törvényt kell hoznunk Magyarországon, hogy a lehető legrövidebb időn belül kitoloncolhassuk őket Magyarországról, mert nem szeretnénk, hogy Magyarország menekülttáborra váljon.

Azt sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy ez a nagyfokú migráció magában hordoz biztonságpolitikai kérdéseket is - hiszen a tömeges megjelenésen keresztül nem minden kerül a rendőrség és a Bevándorlási Hivatal látókörébe, és akár különböző terroristasejtek létrejöttét is elősegítheti -, nem beszélve az egészségügyi kérdésekről, ahol szintén Mórahalom polgármesterét lehetne idézni: mindenki, aki a hulladékgazdálkodásban dolgozik, rendszeresen kapja a védőoltásokat, hetente jár orvosi vizsgálatra, és steril védőruhában gyűjti össze azt a heti több konténernyi hulladékot, amelynek rendkívül magas közegészségügyi kockázata van. Naponta több kilo-

méternyi eldobott ruházatot szednek össze, a menekültek ugyanis levetik az átázott, elhasznált kabátot, pulóvert, használati tárgyat, amelyet azonnal össze kell gyűjteni, nehogy egy helyi lakos vegye magához, mert nem tudni, hogy esetleg milyen kórt hordoz magában. Ez csak egy példa arról, ami Ásotthalom és Mórahalom környékén történik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország stabilizálja pénzügyi és gazdasági helyzetét, ezáltal minél több munkahelyet teremt a magyar emberek számára. Ezt az elért eredményt kell megvédenünk, és nem engedhetjük meg magunknak azt - példaként már elmondták -, hogy mondjuk, 2012-ben 1,1 milliárdot, 2013-ban 1,8 milliárdot, 2014-ben pedig 2,6 milliárd forintot fordítottunk a megnövekedett migráció költségeire, hiszen az itt rekedtek végleges visszafordításáig, a határozatok elkészültéig Magyarországnak kell gondoskodni a napi ellátásukról, orvosi, egészségügyi és további szociális ellátásukról, de például még a zsebpénzükről is. Ez mind a mi adófizetőink pénzéből van rájuk fordítva.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselőtársak! Szolidárisak, humánusak vagyunk, de van egy határ, amit ez az ország elbír, van, amit már nem. Nyugat-Európában is bebizonyosodott, hogy nemcsak gazdasági, terror- vagy biztonságpolitikai, de akár kulturális téren is különböző problémák jelentek meg. Minekünk kötelességünk ezt megakadályozni. Amit lehet, azt próbáljuk meg minél előbb meghatározni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A bevándorlással kapcsolatban a hazai jogszabályok szigorítása most a vitanapon keresztül is napirendre került. A Kereszténydemokrata Néppárt részéről kijelenthetem, hogy a szigorúbb szabályozás hívei vagyunk. Az államoknak joguk van ahhoz, hogy szabályozzák a migráció mértékét, védjék saját határaikat.

Még a hátralévő rövid időben arról - mert Harangozó képviselőtársam 1956-ot emlegette -, hogy 1956-ban, tisztelt képviselőtársam, pont az akkori kommunista-szocialista rezsim elől menekültek innen ki, mert háborús helyzet volt, és a háborús helyzetből fakadóan valóban befogadták az országok. De szeretném elmondani önnek, mert én megéltem, hogy akkor is kontingensek voltak meghatározva, hogy melyik ország mennyi menekültet fogad be, és nem mindenkit fogadtak be a különböző országok. Aki már a kontingensen felül volt, az mehetett Ausztráliába, Amerikába vagy Argentínába. Tehát nem egészen úgy volt, hogy csak úgy gyertek, és itt mi mindenkit ellátunk és mindenkit befogadunk.

De ha már itt vagyok, akkor még egy gondolatot, mert a háborús helyzetet említettem. Amikor ezt a törvényt létrehozuk, nem szabad megfeledkeznünk annak figyelembevételéről, hogy jelenleg is háborús helyzet van Ukrajnában. Számtalan, háború elől menekülő magyar honfitársunknak egy olyan megoldást kell kitalálnunk, hogy számukra biztosítani tudjuk azt a lehetőséget, hogy valóban, a bevándorlási szigorításuk rájuk ne vonatkozzanak.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(A jegyzői székben Gúr Nándort Schmuck Erzsébet váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik vezérőnköve következik.

Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Első szóként szeretném elismerésemet kifejezni azért, hogy végre, bár egy két éves fáziskéséssel, de erről a nagyon fontos kérdésről egyrészt beszélünk, beszélhetünk, másrészt egy olyan kivételes vitának lehetünk szem- és fültanúja, ahol a Fidesz-KDNP a vitához méltó létszámban képviselteti magát. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiban.)* Állításom szerint ennek így kéne lennie mindig, és nagyon remélem, hogy egy konstruktív, következetesen végigvitt vita-folyamatot követően így lesz a jövőben is; ha a pusmogás ezzel egyetért, akkor is, ha nem, akkor is.

Meg kell jegyezzem viszont, hogy felháborítónak tartom azt, hogy Morvai Krisztina európai parlamenti képviselő, aki a köreinkben van, nem szólhat hozzá ehhez a vitához, mondván, hogy állítólag nem uniós napirendről van szó. Pedig hát adódik a kérdés: mi uniós kötöttségű felvetés, ha a menekültkérdés nem az, ha a gazdasági bevándorlás kérdése nem az? És azért figyelembe kell vennünk azt is, hogy Magyarország több fronton harcol egyszerre ezen kérdéskör tekintetében, igenis rá van szorulva a magyar parlament is az összes olyan tapasztalatra, ami előreviheti ezt a kérdéskört, tehát nagyon szerencsétlennek tartom, hogy ilyen korlátozásokkal folyik ez a vita. Arról már nem is beszélve, hogy Toroczkai László, Ásott-halom polgármestere tudomásom szerint az épületbe sem léphet be, tehát igen csonka így a diskurzus kerete.

De azt is látnunk kell, hogy előrébb léptünk ahhoz képest, ahol 2012-ben, 2013-ban vagy 2014-ben voltunk, amikor például Konkrét államtitkár úrnak szegeztem azt a kérdést, ha jól emlékszem, interpelláció formában, hogy mégis mit gondol a debreceni menekülttábor lakóinak viselkedéséről vagy a balassagyarmatiakéről. Egyébként Balassagyarmat egyik önkormányzati képviselője, Dobrocsi Lénárd, akinek önerőből kellett ez ügyben felvilágosító kampányt folytatnia, honlapot létrehoznia, szintén itt van a körünkben, szintén építünk a tapasztalataira, hiszen első kézből való tapasztalatokról kell beszélünk. Államtitkár úr akkor egy nagyon szakszerű választ adott - és ezért elismerésem -, tényekkel, számokkal, de kifejezte abbéli meggyőződését is, hogy az érintett területeken a bűnözési statisztikák nem romlottak, aztán két mondatral később hozzátette azt, hogy ha mégis bűnöznek ezek az illetők vagy elemek, akkor a rendőrség fellép a kellő hatékonysággal. Tehát egy

érdekes gondolatmenet volt már akkor tapasztalható, de nem vettem tudomást a problémáról.

Most itt vagyunk, és végre elmondhatjuk azt, hogy már beszédtema tárgyát képezi az, ami egyébként évek óta nagyon komoly vita tárgya kellene hogy legyen itt a Házban. És egészen elképedve állok az MSZP kritikus gondolatai előtt, azon MSZP gondolatai előtt, amely a határőrség leépítésével elképesztő módon hozzájárult a mostani katasztrofális helyzet kialakulásához, és engedett kibontakozni egy olyan szituációt, aminek az eredménye az, hogy ma szó szerint százezres nagyságrendben közelítik meg hazánkat menekültek, tehát valódi szükségét szenvedők, akiken segíteni kell álláspontom szerint. Tehát akik politikai üldöztetés elől menekülnek - ezt 8-16 százalékra teszik a szakértők az összes ideérkező szízonlatában -, valóban segítséget érdemelnek, csak hogy őket összesmosni a kárpátaljai magyarokkal vagy az elszakított részekben élő magyar testvéreinkkel, elképesztő arcátlan demagógia, és azt sem lehet eltagadni, hogy az úgynevezett menekültek között számtalan bűnöző jön be Magyarországra, számtalan bűnöző megy innen tovább.

Ha végigsétálnak a határszakaszon - tegyék meg, kérem! -, az összetépett személyi okmányokat meg lehet találni. A legnépszerűbb videómegosztó portálon lévő kisfilmekben, az N1 televízió, az Alfahír és más stábok által készített filmekben is tökéletesen látszanak az elszórt, összetépett iratok, azonosíthatatlanná teszik magukat az érintettek. *(Dr. Schiffer András: Honnan tudod, hogy bűnözők?)* És azt is látnunk kell, hogy a táborok lakói közül például komoly kivizsgálást igényelne az, hogy a madridi robbantó valóban egy magyarországi menekültszállón tetetett-e tíz és fél hónapot azelőtt, hogy arra adta a fejét, amire. Tehát azonosíthatatlan elemekkel vannak tele a menekültszállók is, és elképesztő helyzetbe kerül Magyarország, hiszen nem tudja, hogy kik azok, akikről beszélünk.

Itt adódik egy nagyon fontos kérdés: ha azt szeretnénk - a Jobbik azt szeretné -, hogy a határőrséget állítsuk vissza, ha azt szeretnénk, hogy lakott területen belül ne lehessenek olyan menekültszállók, amelyek részben vagy egészében nyitottak, tehát ahonnan ki-be lehet grasszálni, és érintkezni lehet a polgári lakossággal, ha mindezt meg szeretnénk valósítani - és a kormányzatot egyébként most nagyon nehéz jobbról előzni, hiszen retorikailag nagyon bekeményített, a kérdés az, hogy cselekvés szintjére mi szűrődik le ebből -, tehát ha meg szeretnénk mindezen szigorításokat valósítani, akkor adódik a kérdés, hogy le tetszettek-e már ülni az Európai Unió illetékes szerveivel, hiszen a háromból kettő komoly terv, az bizony a jelenleg hatályos uniós szabályokba ütközik.

(12.20)

Minket, jobbikosokat ez annyira nem zavar, a magyar polgárok védelme abszolút prioritást élvez

számunkra, de önöknél már számtalanszor bebizonyosodott az, hogy ha az Unió előír valamit, csettint, akkor Magyarország - legalábbis önök, Magyarország jelenlegi kormánya - úgy cselekszik. Tehát adódik a kérdés, hogy az illetékes szerbekkel le tetszettek-e már ülni, vagy pedig egy gyönyörű szép kommunikációs háborút folytatnak a magyar virtuális térben belpolitikai stabilizációs szándékkal, miközben nem történik semmi. A miniszterelnöki nyilatkozatot, miszerint keményen szigorítani kell, én maximálisan tudom támogatni. Az óriási probléma az, hogy amióta ezek a nyilatkozatok elhangzottak, szerény becsléseink szerint legalább 15 ezer illegális határsértő tört be Magyarországra, az Európai Unió területén belülre úgy, hogy önök semmit nem tettek ez ellen, meg sem mozdultak.

Az ásatthalmi térségben, ahol Toroczkai László polgármester, aki három mezőőrrel folytat egy nagyon komoly hadjáratot azért, hogy az illegális határsértők minél kevésbé sértsék a polgári lakosság jogait és mindennapjait, életviszonyait, működik egy hőkamera, amely elvileg hét-nyolc kilométerre ellát, amely elvileg bárkinek a mozgását látja. Az egy monitorszobába fut be, ha jól tudom, Röszkére. Tippetjenek, hogy hányszor ment ki bárki is ennek a jelzéseire! Tulajdonképpen egyszer sem, mert a hőkamera lábánál - a hóban szépen kirajzolódott - van egy ösvény, amelyen naponta több száz határsértő bemasírozik Magyarország területén belülre anélkül, hogy bárkivel találkozna. Aztán majd belterületen, persze, a rendőrség egységei megkeresik ezeket az embereket, összetereleik őket, és végül Szegedre kerülnek adatfelvételre, ahol megmutatják nekik, hogy arra van a debreceni menekültszálló, és aztán ezek az emberek elindulnak gyakorlatilag felügyelet, őrizet nélkül, keresztülgrasszálnak az országon.

Amikor egy éve Konkrét államtitkár úr figyelmét felhívtuk erre a problémára, az akkori számok alapján azt mondtuk, hogy nyolc-kilencszerezésre nőtt a menedékkérők száma Magyarországon, de akkor ezzel kapcsolatban nem érzékeltek problémát, azt mondták, hogy a bűnügyi statisztikák nem romlottak, komoly bűncselekmények nem következtek be. De ha megkérdezzük Kulcsár Gergelyt, aki Debrecenben él és a debreceni menekülttábor viszonyaival kapcsolatban jártas, vagy ha megkérdezzük a balassagyarmatiakat, ahol kétszáz méteren belül templom és iskola is található a menekültszálló közelében, ők a konkrét eseteket fogják sorolni azon több ezer helyi lakos aláírásával, amelyek megtöltik azokat a petíciókat, amelyeket önök éveken keresztül nem vettek figyelembe. Itt a cselekvés ideje, itt a cselekvés órája, lehet végre lépni.

S még egyszer mondom, nagyon óvni mindenkit attól az MSZP-s összemosásról, amely megpróbál '56-os magyar menekültek, kárpátaljai magyarok, harmadik országból jövő valódi politikai menekültek és bűnözők közé egyenlőséget tenni. Ez tarthatatlan álláspont! Mindannyian tudjuk ebben a teremben, hogy a Magyarországot fenyegető 10 ezres nagy-

ságrendű menekültek között igen szép számban bújnak meg bűnözők, igen szép számban bújnak meg olyanok, akik visszaélnak a liberális szabályozással, és részben Magyarország szociális rendszerén élőködvé szeretnének bejutni az Európai Unió területén belülre gazdasági megfontolásokból, anélkül, hogy bármiféle-fajta politikai üldöztetés érne őket. Még egyszer szeretném kihangsúlyozni, ha valakit valódi üldöztetés ér, azt meg kell védeni, annak számára Magyarország is védelmet kell hogy nyújtson, de ez csak az esetek elenyésző részében mutatható ki és tapasztalható.

Még egyszer szeretném kihangsúlyozni, hogy a határőrség leépítése elképesztő hiba volt, a Jobbik ennek a visszaállítását szorgalmazza, de addig is a jelenlegi eszközparkkal is - említettem a hőkamera példáját, de említhetnék másokat is - elérhető lenne nemcsak a határaink biztosítása, de az is, hogy a nagy menekültáradat egy jó részét vissza tudjuk fordítani. Ne higgyék el azt, hogy például szerb oldalon kizárólag a menekültek visszafordítását szándékozó célok merülnek fel. Szintén Toroczkai László ásatthalmi polgármester előadásából derül ki, hogy onnan még a hatósági személyek megvesztegetése által is nagyon sok menedékkérő egyszerűen könnyebben jut be az Unió határain belülre, mintha nem is lett volna szerb határőrizet.

S azt is látnunk kell, hogy Koszovóból nem egyes emberek kelnek útra, hanem teljes utcák, teljes nagycsaládok, teljes faluközösségek nagyon jól eligazítva, az embercsempészek által kiokosítva, először Szabadka környékén megtelepedve és a megfelelő időpontban átlépve a határon. Látható tehát, hogy szervezeten zajlik ez az egész.

Várható-e ennek a lecsengése? Nem igazán. Még ha a koszovói helyzet rendeződik, akkor is láthatjuk azt, hogy a szír menedékkérők száma egy év alatt 601 százalékkal, az irániaké pedig 688 százalékkal növekedett. S azt is láthattuk eközben, hogy nagyon komoly, milliós nagyságrendű tömegek várnak menekültként az Unióba való belépésre más vidékeken. Csak Jordániában 1,2 millió ember szakértői becslések szerint, Libanonban 1,5 millió, a szír és török határon pedig 1,7 millió menekült vár arra, hogy Európába érkezhessen akármilyen úton-módon. Nem Magyarország felé vezet az egyetlen ösvény. Tehát való igaz az, hogy egy belső szigorítással el lehetne érni, hogy ne Magyarországon keresztül zúduljon az áradat.

S itt emlékezzünk meg arról is, hogy humanitárius katasztrófa is zajlik. Amikor Morvai Krisztina egy hétvégére leköltözött a térségbe, vagy a Jobbik vezetőségének több tagja tiszteletét tette ott, s egy nagyon tisztességes eligazítást kaptunk és betekintést nyerhettünk az ottani mindennapokba, akkor azért láthattuk, hogy nagyon sok menedékkérő kisgyermekkel jön, pár hónapos kisbabákkal jön, és haláleset is történt már. Tehát ne feledkezzünk meg arról, hogy egy komoly humanitárius katasztrófa elhárításának a felelőssége hárul Magyarországra,

valamint az összes érintettre. Aztán a helyi lakosok szubjektív biztonságérzetét nagyon zavarja azt, ha két szír fiatalember betör a tanyára, felszedi a parkettát és tüzet rak belőle - mert ez megtörtént, ez is filmen szerepel -, de az is nagyon zavarja a szubjektív biztonságérzetüket, ha eltérítik az autójukat, körbeállja egy 40 fős csoport és követeli, hogy taxisként vigyék be őket Szegedre. Ugyanakkor az is zavarja őket, teljes joggal, hogy átfagyott kisgyermekek szenvedését kell hogy szemléljék nap mint nap azért, mert a magyar hatóságok és más hatóságok - noha eszközrendszer még lenne - bár erejüket megfeszítve próbálnak fellépni, de ekkora emberi erőforrással és ilyen kormányzati határozatlansággal a hátuk mögött egész egyszerűen nem képesek ellátni teljes körűen a feladatukat.

Látható, hogy az a 17,8 kilométeres ásothalmi határszakasz, amiről beszélünk, és a 62 kilométeres, ami az egész térséget érinti, könnyedén biztosítható lenne, ez még a jelenlegi eszközparkkal is nagy nehezen megoldható volna, tehát nem kellene azonnal a 2500 fős határőrséget visszaállítani a két schengeni határszakaszon, ez egy hosszabb távú folyamat is lehetne, vagy legalábbis hosszabb kifutású, de ami jelen pillanatban zajlik, hogy Magyarország határait - a határátkelőhelyeket leszámítva - lényegében nem védi senki, az, hogy a Kálvária sugárúton egy ötvenfős koszovói csapat sétálhat, vagy hogy a határtól besétálnak a nagyvárosig és senkivel nem találkoznak, egészen elképesztő. Mint ahogy az is, hogy ebből a több tízezres áradatból nagyságrendileg 50 százalékra tehető azok száma, akik két héten belül eltűnnek a hatóságok látóköréből. Tehát 10 ezres nagyságrendben azonosíthatatlan személyek vagy egyelőre azonosíthatatlan személyek keresztülmasíroznak Magyarországon, és kontaktust létesítenek a polgári lakossággal. Itt már nemcsak emberi jogi kérdésekről van szó, hanem Magyarország és lakossága szubjektív biztonságérzetének a szavatolásáról is szó van.

S itt fel kell vetnünk egy hosszabb távú problémát is. Való igaz, hogy a kivándorlás kérdése legalább ennyi hangsúlyt érdemelne, de azt is látnunk kell, hogy ha Magyarország képtelen önmaga reprodukciójára, tehát ha nem vagyunk képesek az elnéptelenedett magyar vidéket újra feltölteni élettel és újra lehetővé tenni elegendő számú gyermek születését, akkor a kiürült Magyarország egyfajta szívóhatást, vákuumhatást gyakorolva ide fogja csalogatni azokat a bevándorlókat, azokat a menekülteket, akik számára az itteni viszonyok sokkal inkább csábítók ahhoz képest, ahonnan jöttek. Tehát ha ezt a kérdéskört hosszú távon egy stratégiai gondolkodás mentén nem oldjuk meg, akkor Magyarország előbb-utóbb célországá válik, kormányzati színezettől és politikai viszonyoktól függetlenül.

Éppen ezért minden egyes magyar kormány és politikai erő múlhatatlan felelőssége az, hogy hozzájáruljon Magyarország reprodukciójának a lehetővé tételéhez, hogy ne ürüljön ki a hazánk, hogy ne vál-

jon csábító célponttá bármilyen menekült, bármilyen bevándorló számára, mert még egyszer hangsúlyozom, a nélkülözést és üldöztetést átélőket segíteni kell, támogatni kell, de nem lehet cél, hogy tömegesen letelepítésre kerüljenek Magyarországon, nem lehet cél, hogy százezres nagyságrendben évekig itt finanszírozzuk a magyar adófizetők pénzéből az ellátásukat.

Viszont egy lüktető, erős, gyarapodó Magyarország képes megvédeni magát bármilyen invázióval szemben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schiffer András képviselő úr, az LMP frakcióvezetője, vezérszónoka következik. Tessék parancsolni!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egyrészt valóban örömdetes, hogy szemben például a kivándorlási vitanappal, a Fidesz-frakció ilyen intenzitással és létszámban részt vesz ezen a vitán. Szeretnék viszont visszamenni az időben, hogyan kerül sor arra, hogy a Habony-művek vegykonhájában megszületett ez a legújabb főműsorszám. A januári tragikus párizsi merénylet után, a Charlie Hebdo-merénylet után hirtelen ez a téma lett az, amivel a Fidesz - ahogyan az előttem szóló kolléga nagyon helyesen elmondta - jobbról elkezdte előzni a Jobbikot.

(12.30)

Szeretnék visszamenni még oda, hogy januárban nem arról volt szó, hogy itt bevándorlási vitanapot fog szervezni a Fidesz. Arról volt szó, hogy a párizsi merénylet hatására, a merénylet után pár nappal Rogán Antal frakcióvezető a Hír TV-ben egy többpárti egyeztetést kezdeményezett egy nemzeti terrorellenes stratégia kidolgozása érdekében. Akkor még arról volt szó, hogy önök, nagyon felelősen, a terrorizmus elleni nemzeti stratégiára próbálnak lépéseket tenni. Ebben partnerek is voltunk.

De már akkor jeleztük, hogy összekeverni a terrorizmus elleni fellépést a bevándorlás elleni fellépéssel egész egyszerűen gátlástalanság. Szépen lassan, ahogy teltek a hetek, és készültek a különböző felmérések, elfelejtődött az, hogy egyébként lenne teendője Magyarországnak a terrorizmus elleni fellépés tekintetében, és szépen lassan, kevésbé szépen és kevésbé lassan persze, de a Habony-művek kommunikációja átcúsúzott a bevándorlás elleni fellépésre. Szó nincsen már arról, hogy bármiféle többpárti egyeztetést akarnának egy nemzeti terrorizmus elleni stratégia mögé tenni!

Ami jellemezte az elmúlt hetek kommunikációját, hogy lazán, gátlástalanul keverték össze a terrorizmust a bevándorlással, a bevándorlókat a menekültekkel, keverték össze a kelet-európai, dél-euró-

pai helyzetet a nyugat-európai helyzettel. (Balla György közbeszól.) Nagyon érdekes viszont az, hogy bár a statisztikai adatokat mi is ismerjük, ezzel együtt én azért várnám, Balla frakcióigazgató úr, a magyarázatot arra, hogyan történhet az, hogy a probléma nem létezett a Charlie Hebdo-merénylet előtt, nem beszéltek önök itt egyáltalán a bevándorlók áradatáról, Kósa Lajos nem képezte ki magát menekültügyi szakemberré január 11-ét megelőzően, majd megtörtént a Charlie Hebdo-merénylet, és utána hirtelen ez csúszott föl a Fidesz-kommunikáció élére.

Mi történt Magyarországon január 11-ét követően? Tudniillik azok a riasztó számok, amiket elmondtak, léteztek már január 11-ét megelőzően is. Ez semmi másra nem bizonyíték, mint hogy egyszerű, profán, szavazatszerző szándék és gátlástalanság vezeti önöket. Mondom még egyszer, nagyon helyesen elmondta itt a kolléga, egyszerűen arról volt szó, hogy megnézték az adatokat: be kell előzni jobbról a Jobbikot. Erről szól az egész történet.

Tisztelt Képviselőház! Azzal együtt, hogy önök nagyon lazán váltottak a terrorizmus elleni fellépésről a bevándorlás elleni fellépésre, azt gondolom, felelős kormánynak és felelős Országgyűlésnek viszont a másik kérdéssel is talán foglalkoznia kéne. Talán foglalkozni kéne például azzal, hogy nem túl messze Magyarország déli határától, Bosznia-Hercegovinában működnek már kiképzőtáborok. Foglalkozni kéne azzal, hogy nem messze Magyarország déli határától létezik már egy szélsőséges iszlamista mozgalmak regionális központja, és vannak információk arra, hogy a balkáni radikális vahabita csoportok Bécs mellett Budapesten is egy régiós központot létre akarnak hozni. Erről miért nem beszélnek? Miért nem beszélnek arról, hogy ebben a borulékony balkáni helyzetben egyébként Magyarország milyen európai együttműködést kíván kezdeményezni?

Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy talán célszerű lenne ebben a vitában bizonyos fogalmakat helyretenni. A menedéjog megkülönbözteti világosan a menekültet, az oltalmazottat és a menedékest. A menekült, ugye, az, aki hazájában faji, vallási okból üldöztetést szenved vagy politikai meggyőződése miatt üldöztetést szenved, és ezért kér, ezért terjeszt elő menekültstátus iránti kérelmet. Az oltalmazott esetében nem áll fenn ugyan a menekültkénti elismerés feltétele, de megvan a veszélye annak, hogy amennyiben visszaküldik a származási országba, ott őt súlyos sérelem érné. Menedékes pedig, és hát, ilyen helyzet is előfordult az elmúlt 20-25 évben, amikor a hazájukat tömegesen elhagyó csoportok esetében akár az Unió, akár a kormány döntése alapján került sor arra, hogy tömegesen befogadnak menekülteket Magyarországon vagy más uniós országban.

Tisztelt Országgyűlés! Az Eurostat 2013-as adatai alapján Magyarországon 141 ezer külföldi állampolgár él, ez nagyjából az itt élő emberek 1,4 százaléka. Világosan el kell különíteni azt a 7,5-8 ezer legális

kérelmet benyújtó személyt egyrészt az illegális bevándorlótól, másrészt a menedékkérőtől. Azt is kimutatják a különböző felmérések, miközben önök gazdasági bevándorlókkal ijesztgetik az embereket, és gazdasági bevándorlókról, megélhetési bevándorlókról hadoválnak, hogy azoknak, akik itt letelepedtek az elmúlt 15-20 évben, a foglalkoztatottsági aktivitási rátájuk magasabb a magyar átlagnál, a munkanélküliség alacsonyabb, több tb-t, több adót fizetnek. Tehát történetesen a gazdasági célú bevándorlás Magyarországon, ez nem minden országra igaz, hiába ordibál a rezsibiztos úr, speciel a gazdasági bevándorlás az elmúlt 15-20 évben pozitívumot hozott Magyarországra számára.

Ezért kérem önöket, hogy fogalmazzanak világosan, és hagyják abba azt a gátlástalan csúsztatást, amit az elmúlt hetekben elkezdték itt a különböző fogalmak és a különböző csoportok között. A Magyarországra érkezők 90 százaléka továbbmegy Magyarországról. Magyarország egy tranzitország. A menekült, oltalmazott státust élvezők száma kevesebb mint 3 ezer fő. 2014. december 31-én 213 ezer külföldi tartózkodott tartósan Magyarországon. Magyarország a büdzsé 15 ezrelékét költi a menekültügyi rendszerre, az elmúlt három évben, a növekvő nyomás ellenére is 1,1 milliárdról 2,6 milliárdra növekedett ez a büdzsé.

Tisztelt Országgyűlés! Azt is különböző kriminológiai kutatások kimutatták, hogy az idegenek, szemben azzal, amit Z. Kárpát képviselő úr itt az előbb sejtetni engedett, a bevándorlók inkább sértettjei a bűnelkövetésnek, mint elkövetői. 1991-92-ben Magyarországon volt egy nagy menekültnyomás, a délszláv háború miatt. Az egyik évben 50 ezren, a következő évben 19 ezren folyamodtak menedékkért Magyarországon. Az akkor nem EU-tag Magyarország képes volt kezelni ezt a problémát.

Az Európai Unió 2014-ben 456 millió forintot adott menekültügyi feladatokra Magyarországnak, 385 milliót a migránsok visszairányítására és 4,3 milliárdot a határőrizetre. A magyar gyakorlatról megállapíthatjuk továbbá, hogy nem befogadó jellegű, például azért, mert hiányoznak azok a szociális, oktatási kapacitások, amelyek segítenék a menekültek szociális integrációját. Érdemes megnézni azt, hogy hiába növekedett a kérelmek száma, 2012-ben 462 kérelmet bíráltak el pozitívan Magyarországon, 2014-ben, a növekmény ellenére, 535-öt. Ausztria nem éppen a befogadásáról híres, ott a kérelmezők 28 százalékat éri pozitív elbírálás, Magyarországon, 2013-as adat, 2 százalékot. Az európai uniós átlag töredéke az, ami Magyarországon a pozitív elbírálást illeti.

Tehát lehet, hogy Z. Kárpát képviselő úr szerint hála isten, én ezt hadd ne minősítsem, viszont a tények arról tanúskodnak, hogy az a típusú invázió, amiről ön beszélt, meg az a típusú válság, amiről önök beszélnek, egész egyszerűen nem létezik. Érdemes azt is föllapozni, hogy mit mondott maga a kormány. Nem az előző kormány, az Orbán-kormány

2013-ban. Azt mondta, ez az 1698/2013. kormányhatározat, amit idézek: „Annak ellenére, hogy a külföldiek összlakosságához viszonyított aránya az utóbbi három évtizedben folyamatos emelkedést mutatott, valószínűsíthető, hogy a 2014-2020 közötti időszakban jelentős mértékben nem fog tovább növekedni a célországai migráció Magyarországra. Nemzetgazdasági, valamint demográfiai indokokból is szükséges élenkíteni az országba gazdasági céllal, keresőtevékenységgel” - kedves Kósa úr -, „megélhetési szándékkal érkezők számát.” Ezt az ön kormánya foglalta határozatba, aláírás Orbán Viktor sk. miniszterelnök. *(Kósa Lajos közbeszól.)*

Kedves Kósa Lajos! Tudok még idézni Orbán Viktortól, egy korábbi Orbán Viktortól. *(Kósa Lajos és Balla György folyamatosan közbeszól.)*

(12.40)

Kedves Kósa Lajos! Ha már nem engedi, hogy végigmondjam *(Kósa Lajos: Dehogynem! ...sok hülyeséget!)*, én csak arra szeretném emlékeztetni, hogy ön az, aki folyamatosan csúsztat. Ön az, aki összekeveri a koszovói menekültet a gazdasági bevándorlókkal. Nézze meg, hogy mi a vitanap címe, nézze meg a korábbi nyilatkozatait! Önök azok, akik tudatosan és gátlástalanul csúsztatnak és hazudoznak hetek óta. Önök azok, akik ezeket a kategóriákat tudatosan, célzatosan összekeverik. *(Moraj a Fidesz soraiban.)*

Orbán Viktor az első miniszterelnöksége idején azt mondta: több milliós bevándorlót kellene befogadnia Magyarországnak a következő öt évben, mert így tudja biztosítani a gazdasági növekedés ütemét. Azt is mondta: Magyarország akár 14 millió embernek is megélhetést tud biztosítani.

Tisztelt Országgyűlés! Érdemes azt is szemügyre venni, hogy milyen javaslatokat tettek itt az elmúlt hetekben. Gyorsított eljárásról beszélnek. Kósa Lajos odáig ment, hogy három napra - három napra! - csökkentené le ezt az eljárást. Ez egész egyszerűen képtelenség.

Azt kéne figyelembe venni, hogy a menedékkérők egy jelentős része - nem a koszovóiakról beszélnek, nem csak róluk van szó *(Balla György: Róluk miért nem?)* -, a menedékkérőknek egy... *(Kósa Lajos: 90 százalékuk koszovói!)* Elnök úr, próbáljon meg rendet tenni, vagy vezettesse ki a házórséggel...

ELNÖK: Ne adjon tanácsokat az elnöknek, ne bírálja az elnök tevékenységét!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szedje össze a gondolatait! *(Derültség a Fidesz soraiban.)* Önök meg higgadjanak le! *(Taps a kormánypártok soraiban.)* Itt van még péntek

egész délután, mindenki, ha szót kér, meg fogja kapni. *(Derültség a Fidesz soraiban.)*

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Én örülök, hogy Németh Szilárdnak ez ilyen derültséget okoz, hogy akkor, amikor üldözött emberek érkeznek Magyarországra vagy bármilyen idegen földrészre, országba, súlyosan traumatizált emberekről van szó, akiknek sok esetben a kihallgatása sem lehetséges három napon belül. Fel kell venni adott esetben a kínzások nyomait, be kell szerezni szakvéleményeket, adott esetben *(Kósa Lajos: Ne bolondozz már, András!)* tudakozódni kell egy idegen országban. Ehhez képest ma Magyarországon ez az eljárás az egyik leggyorsabb Európában: 3-6 hónap alatt a jogerős határozatig el lehet jutni.

Ami a menekültügyi őrizetet illeti, az a helyzet, hogy az, amit önök javasolnak, pontosan ez az, ami menekülttáborra változtatná Magyarországot. Erre jelenleg költségvetési források nem állnak rendelkezésre. 2007-2009 között, amikor nem volt gyakorlat az, hogy automatikusan őrizetbe vegyenek személyeket, 2-4 ezer ember folyamodott menekültkérelemért. 2014-ben, amikor bejött a szigorú őrizetbevételi gyakorlat, 43 ezer volt a menedékkérők száma. Tehát nem igaz az, hogy az automatikus menekültügyi őrizet majd visszarettenene úgymond embereket attól, hogy menedéket kérjenek.

Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy fontos lenne például beszélni arról, hogy Koszovóban magában az államiság összeomlott, hiszen ez az apropója annak, hogy itt vagyunk, erről kéne beszélni. Arról kéne beszélni, hogy Magyarországnak milyen nemzetközi fejlesztéspolitikája van. Arról kéne beszélni, hogy Magyarország milyen kezdeményezéseket tesz az Európai Unió menekültügyi politikáját, bevándorlási politikáját illetően. Arról kellene beszélni, hogy a bevándorláspolitikát illetően hogyan lehetne egy mélyebb integrációt megvalósítani az Európai Unión belül.

És nem utolsósorban arról kellene beszélni, hogy addig, amíg a globális egyensúlytalanságokra nincsen válasz az Európai Unión belül, nincsen válasz az Amerikai Egyesült Államoknak sem, addig ezek a problémák folyamatosan újra fognak termelődni. A kizsákmányoló gazdaságpolitika szerte a világon a menekültáradatokat újra és újra fogja termelni.

A helyzet az, hogy ma az Európai Uniónak a legversenyképesebb gazdasága Németország; azért a legversenyképesebb gazdaság, mert 8 millió bevándorló esetében kihasználja azt, hogy alacsony bérért lehet őket foglalkoztatni. Addig, amíg a lefelé tartó ár- és bérversenyben Magyarország versenyre akar kelni más országokkal, maga is gerjesztője lesz *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeleteltét.)* azoknak a globális folyamatoknak, amik egyébként folyamatosan előidézik a menekültáradatot. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk, így most független képviselői felszólalás következik. Felhívom a figyelmüket, hogy a független képviselőknak a vita egésze során mindösszesen 8 perc áll rendelkezésre.

Most megadom a szót Szabó Timea képviselő asszonynak, aki elsőként jelentkezett. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Ha idefigyelnek... *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* Önök hazudnak, hazudnak és hazudnak. És a legjobb indulattal is azt kell hogy mondjam *(Dr. Répássy Róbert: Süt rólad!)*, hogy fogalmuk sincs, hogy miről beszélnek; az, amikor egyszer azt mondják az egyik mondatukban, hogy „menekült”, a másik mondatukban pedig azt, hogy „gazdasági bevándorló”.

Elmondja Orbán Viktor és önök is papagájként ismétlik, hogy nem leszünk menekülttábor *(Balla György: Úgy van!)*, de közben a következő mondatukban elmondják, hogy természetesen a menedékkérőknek segítenünk kell, majd utána elmondják, hogy tulajdonképpen itt nem is menekülttáborról van szó, hanem megélhetési bevándorlók célpontjai vagyunk. És utána elmondják, hogy tulajdonképpen azért Magyarország nem is célpontja a bevándorlók-nak, hiszen nem is akarnak itt maradni. Kontrát Károly mondta el nem egyszer, hogy Magyarország tranzitország. *(Kontrát Károly: Most!)* Tehát önöknek a legjobb indulattal sincs semmilyen fogalmuk arról, hogy miről beszélnek.

Sosem volt célja a bevándorlóknak Magyarország, ezt önök is elmondták. Sajnos, miközben egyébként erről beszélünk, azt látjuk, hogy az önök haverjai azok, akik pontosan nagyon-nagyon sok millióért osztogatják a letelepedési kötvényeket. Az önök haverjai, volt bibós kollégistatársai Máltán osztogatják szomáliai, azerbajdzsáni, dél-afrikai és thaiföldi letelepedésikérvény-igénylőknek ezt a dolgot.

Kontrát Károly elmondta, hogy a magyar embereket joggal foglalkoztatja ez a kérdés. De államtitkár úr, a magyar embereket nem foglalkoztatja ez a kérdés! Ezt a kérdést önök generálják *(Tukacs István: Pontosan! Igaza van!)*, pontosan azért, mert még önök se tudják eldönteni, hogy ez most menekültkérdés vagy bevándorlási kérdés, és összemossák a terrorizmussal.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Mi sem ékeesebb példa arra, hogy önöknek fogalmuk sincs arról, hogy miről beszélnek, Rogán Antal nemrégiben az RTL Klubban tett kijelentése, ahol Baló György feltette neki az első nyilvánvalóan evidens kérdést, hogy ön szerint hány bevándorló él Magyarországon. Rogán Antal erre azt mondta, idézem: „Én erre nem tudok választ adni, de nem is tartjuk fontos kérdésnek.” *(Derűltség az MSZP soraiban.)* Akkor, kedves kormánypárti képviselőtársaim, mi a turo a fontos kérdés ebben, ha nem az, hogy hány beván-

dorló van Magyarországon?! *(Dr. Répássy Róbert: Szépen kell beszélni a parlamentben! - Folyamatos közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Önök hazudnak ebben az egész kérdésben, összekeverik a fogalmakat. *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* De tudják, hogy ki a bevándorló Magyarországon? Elmondom. Például Kubatov Gábor Ferencváros-futballcsapatában a Somalia nevű csatár. Vagy éppen a felcsúti Braniszlav Danilovics kapus. *(Dr. Répássy Róbert: Rasszista! Ez egy rasszista felszólalás!)* Vagy, kedves Kósa Lajos, az ön debreceni csapatában a szenegáli Ibrahim Sidibe, aki az elmúlt 132 meccsen 53 gólt rúgott. *(Kósa Lajos: Ő francia állampolgár!)* Akkor is bevándorló! *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget. - Kósa Lajos: Nácizmus! Négerzik!)* Szenegáli származású, a francia...

ELNÖK: Állj!

SZABÓ TIMEA (független): A francia állampolgár is bevándorló, ha itt lakik, kedves képviselőtársam. *(Folyamatos közbeszólások. - Kósa Lajos: Szégyellje magát! Francia állampolgárról beszél!)*

ELNÖK: Kedves Képviselőtársaim! Pillanat, állítsuk meg az órát! Tisztelt kormánypárti és ellenzéki Képviselők!

SZABÓ TIMEA (független): De az önök mércéjével...

ELNÖK: Még Kósa Lajos képviselő úr is! Az a helyzet, hogy...

SZABÓ TIMEA (független): ...még Orbán Réhel is bevándorló...

ELNÖK: ...még három óra áll rendelkezésükre, mindenki szót kérhet. *(Folyamatos közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

SZABÓ TIMEA (független): Elnök úr, kérem, az órát állítsa meg erre az időre! *(Folyamatos zaj.)*

ELNÖK: Mindenki szót kérhet, és megkapja a szót. Egy kicsit fogják vissza magukat, majd elkövetkezik a hétvége, akkor megnyugodhatnak.

SZABÓ TIMEA (független): Így van, köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Három óra még rendelkezésre áll a vitából. A képviselő asszonynak állítsuk vissza az órát, és a mondandóját elmondja, önök tisztelettel hallgatják, ahogy mindenki más az önök felszólalását is. Tessék!

SZABÓ TIMEA (független): Tisztelt Elnök Úr! Fél perc hosszabbítást majd kérek szépen emiatt.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Önök akkor is hazudnak, amikor azt mondják, hogy az Európai Unió nem segít Magyarországnak. Évente több mint ötmilliárd forintot kap Magyarország az Európai Uniótól határvédelemre és menekültügyre. Mi nem átalottuk és megnéztük ezeket a költségeket, és mit látunk: hogy több száz millió forintot költenek például éjjellátó kamerákra. Hát talán értelmesebben kell elkölteni. De hát akkor hol jönnek be ezek a bevándorlók, kedves államtitkár úr? *(Dr. Répássy Róbert: Úgy, hogy nincs elég éjjellátó kamera!)* Talán nem éjjellátó kamerákra kellene költeni, hanem értelmesebb célra.

Hazudnak, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, a fogva tartással kapcsolatban is. A menedékkérőket már eddig is hat hónapig fogva lehetett tartani, és önök fogva is tartják őket pontosan hat hónapig. Az összes idegenrendészeti fogda tele van ma Magyarországon, és nagyrészt sajnos valóban menedékkérőket tartanak fogva.

Nem melleleg elmondom, hogy mi történne akkor, tisztelt képviselőtársaim, ha az önök családját kínoznák meg, ha az önök feleségét, párját erőszakolnák meg, kínoznák meg a gyerekeiket, ölnék meg, és háború elől menekülnének. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban.)* Azt gondolják, hogy ezek az emberek csak azért nem fognak elmenekülni a hazájukból, mert néhány hónapig fogdában fogják őket tartani? Amikor az életüket féltik, és a halál elől menekülnék? Micsoda gondolkodás ez!? Egy kicsit emberségesebben ezekkel a társainkkal!

(12.50)

Sajnos, az is hazugság, kedves Kósa képviselőtársam, hogy lehet ezen gyorsítani. Nem lehet! Így is 6 hónapig lehet őket fogva tartani, 4-5 hónap az eljárás. Akkor már így is tovább lehet őket fogva tartani, mint ameddig az eljárás tart - akkor minek szigorítani ezen? A Kúria is megmondta, nem szigorítani kell, hanem valóban, hogyha jól értettem államtitkár úr szavaiból is, a BÁH-ot most egy kicsit feltökésítik, hogy úgy mondjam, több embert tudnak felvenni. Valóban, akkor ez lehet egy megoldás, de az idő gyorsítása fizikailag lehetetlen. És tudják, hogy miért? Nem az Unió miatt, hanem az európai emberi jogi egyezmény miatt, ugyanis hogyha ezen gyorsítanak, akkor az egyezményt - és ezt Gulyás Gergelynek is mondom, mint aki legalább ért a joghoz *(Derült-ség. - Zaj a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)* -, az egyezményt fogják sárba tiporni, ugyanis ezzel, hogyha nem hagyják, hogy végigmenjen az eljárás, a tisztességes eljáráshoz való jogukat fogják sérteni. Mi fog ehhez vezetni? Strasbourg-i eljárások sora. Mi fog ahhoz vezetni? Büntetések és százmilliók bírságok, amiket a magyar államnak kell majd kifizetnie. *(Szabó Timea vizet iszik az előtte lévő pohárból. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Nem a kocsmában vagyunk!)* Nem, ne keverjen össze, képviselőtársam, én nem a kocsmában vagyok, hi-

szén vizet ittam, hanem itt vagyok önök között, bár sokszor önök tényleg kocsmai hangulatot teremtenek itt. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A koszovói probléma valóban létezik, de nem olyan válaszokat kell adni erre, amelyeket önök adnak. Például lehet az is, hogyha jól értettem, elhangzott, hogy ideiglenes táborokat nyitnak ezeknek a szerencsétleneknek az ellátására. Ez valóban egy olyan megoldás, amit akár mi is tudnánk támogatni, hogy pláne most, télvíz idején, és Firtl Mátyással ellentétben, nem tudok egyetérteni, illetve értelmezni sem tudom azt, hogy több kilométer hosszan eldobálják a ruháikat. Persze, egy szerencsétlen sorsú, menekülő ember a télvíz idején mit sem csinál, mint eldobálja a ruháit, és fürdőruhában megy tovább, mert ez a hobbija.

Tehát tényleg, legalább ezeket a bornírt dolgokat hagyjuk már itt a Ház falai között! Segítsünk nekik ideiglenes elszállásolással, segítsünk nekik azzal, hogy ha valóban nem felelnek meg a menekültkérelem elvárásainak, illetve a genfi egyezményben foglaltaknak, akkor gyorsan segítsünk nekik visszajutni. De most mit csinálnak a határőrök, mit csinál a magyar hatóság? Egyébként nem a saját hibájából, ezt hozzáteszem: szárazföldön nem lehet őket visszajuttatni, ezért rettenetes költséges eljárással a bécsi vagy az isztambuli repülőtéren keresztül kell őket visszajuttatni, ugyanis amióta a Malév csődbe ment, azóta nem lehet légi úton őket visszaszállítani.

Azt javaslom tisztelt képviselőtársaimnak, hogy mielőtt folytatják ezt a teljesen agyament vitanapot, amit önök kezdeményeztek, válaszoljanak arra, hogy hova megy az 5 milliárd forint évente, amit az Unió ad *(Az elnök csenget.)*, hogyan kívánnak segíteni? És például nem gondolják-e azt...

ELNÖK: Kérem szépen, hogy fejezze be!

SZABÓ TIMEA (független): ...hogy a problémát a forrásánál kell megakadályozni, és mondjuk, azért kell lobbizni az EU-nál, hogy nagyobb fejlesztési pénzek menjenek Koszovóba, hiszen magától nem fog megszűnni *(Kikapcsolják a mikrofonját.)*, a problémát a gyökerénél kell megszüntetni.

ELNÖK: Képviselő asszony, rátettem a fél perccet, ön túllépte még negyed perccel. Kérem szépen, hogy fejezze be a hozzászólását. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra van mód. Több szempontból is előnyös, hogy elsőként Kósa Lajos képviselő úr jelentkezett szövege. Ön a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elején azt mondtam, hogy tényleg kerüljük el, hogy a fogalmak összekeveredjenek, ehhez képest a legtöbb felszólaló összevissza zagyvált mindent. Például Schiffer képviselőtársam megvádolt minket

azzal, hogy összekeverjük a bevándorlást a terrorizmussal, majd hosszasan elkezdett a terroristaveszélyről beszélni, miközben egyébként bevándorlásról szól a vitanap. Többen elkövették azt a hibát, hogy a hazánkban munkát vállaló, európai uniós tagállam polgárát összekeverték azokkal a bevándorlókkal, akik egyébként az Európai Uniót kívül kérték menedékkérelmet az Európai Unióba.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az Európai Unióban van egy olyan alapjog, ami lehetővé teszi, hogy az európai uniós polgárok szabadon eldöntsék, hogy az Európai Unió milyen területén laknak. Ezek nem kivándorlók és nem bevándorlók, mint ahogyan ezt tetszetek mondani Harangozó úrtól Szabó Timeáig. *(Közbeszólások az ellenzéki padosorokból.)* Szeretném még egyszer felhívni a figyelmet arra, hogy vegyék észre, az Európai Uniónak az az alapjoga, hogy bármelyik európai polgár eldöntheti, hogy hol kíván élni, dolgozni, tanulni szabadon, nem keverendő össze azzal, hogy egyébként az Európai Unióba például a magyar határon több tízezren kérnek menekültstátust. Önök ezt folyamatosan összekeverik. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Nem értik.)* Biztos nem értik ezt a fogalmat, de ezek nem kivándorlók, nem bevándorlók, európai polgárok.

Az egészen megdöbbentő volt, hogy az '56-os események kapcsán a magyar politikai menekülthullámot pont az MSZP szónoka hangsúlyozta, elfeledkezve arról, hogy pont az önök jogelődjétől menekültek azok az emberek egy háborús országból, ami azért vált háborús országgá, mert az önök jogelődjei behívták a szovjet hadsereget az országba. *(Kunhalmi Ágnes: Önök miatt mennyien mentek ki öt év alatt? Mennyien hagyták el az országot?)* Ezt összekeverni a mostani menekülthullámmal, felháborító! *(Kunhalmi Ágnes: Beszéljétek meg Putyinnal! Szovjetek vagytok, ez az igazság, bolsevikok! - Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Minthogy nem kért most egyetlen más képviselő sem szót két percen belül, folytatjuk, illetve megkezdjük az előre bejelentett felszólalók hozzászólásait.

Elsőként megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon! Kérem, hogy hallgassák a felszólaló képviselőt. Tessék!

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ma olyan napirendi pontot tárgyalunk, amelyről sajnos egyértelműen jól nem tudunk mondani. Szomorú tény az, ha valakinek el kell menekülnie a szülőföldjéről, elkésérítő, ha nem tud megélni a hazájában, és az sem könnyű, ha ismeretlen szokású embereknek kell kényszerből más népek között letelepedni, annak minden nehézségével.

Nincsen ebben a történetben egyetlen felemelő mozzanat sem, mégis foglalkozni kell vele, mert eb-

ben a bizonytalan világgazdasági és politikai időszakban a társadalomban nyugtalanságot vált ki, és súlyosan érinti hétköznapi életünket. Ezért nekünk politikusoknak feladatunk, hogy megismerjük a társadalom és egymás nézeteit, beszéljünk a lehetséges megoldásokról és próbáljuk előre látni a lehetséges következményeket.

Az előre megjósolható, hogy nem mindenben értünk egyet, de a felelős gondolkodás és az egyenes beszéd itt az egyetlen megoldás. A bevándorlás kérdéséről minden aktuálpolitikai haszonszerzés nélkül, az egymást megérteni képes emberek komolyságával és felelősségével kell szólnunk. A bevándorlás kezelésének kérdései ugyan a jövőre vonatkoznak, de válaszaink csak a múlt tapasztalataiból és a jelen tudásából táplálkozhatnak.

A polgári kormány az Alaptörvényben is rögzítette Magyarország erkölcsi alapelveit, eszerint „védelmezzük az utánunk jövő nemzedékek életfeltételeit”. Ezért is javasolta a Fidesz-KDNP-frakciószövetség a közös gondolkodást a nemzet jövőjét érintő, de európai szinten is nyugtalanító aktuális problémáról. A bevándorlás Európában nem valami új keletű probléma, csak a látásunk és hallásunk nem akarta felfogni annak valódi jelentőségét. Ebben a témakörben tehát távol kell tartani magunkat az idegenellenesség méltatlan gondolkodásmódjától, és közben felelős politikusként kell viselkednünk, érte és érezve ennek minden veszélyét. Kerülni kell a dogmatikus közhelyek felsorolását, mert azzal nem tisztul sem az egymás, sem a helyzet megértésére irányuló képességünk.

Milyen elveken és gyakorlati szükségszerűségeken nyugszik ma Európában a bevándorlás lehetősége? - tehetjük fel a kérdést. A jövevények befogadása az európai társadalmi elvek emberségén alapul, amelyet egy évezredes szenvedéstörténet alapozott meg üldözöttséggel, megaláztatással, háborúkkal, népirtással és kegyetlenséggel.

Az európai megmaradás tapasztalatait ma már nemzetközi egyezmények rögzítik - lásd a genfi egyezményt -, és törvény, a hazájukat elhagyni kényszerülő ember jogainak és alapvető szabadságainak védelméről szóló törvény, a 2007. évi LXXX. törvény a menedékkérelméről.

Tisztelt Országgyűlés! A bevándorlás kérdéskörének másik eredője a jóléthez szokott európai nemzedékek kényelme. Miközben a fejlett európai országokban az emberek sokasága egyéni életcéljai miatt kevesebb gyermeket vállal, ez a csökkenő népesség magas elvárásokat támasztó, igényes munkavállalóvá vált.

(13.00)

Bizonyos munkakörökben és bizonyos időszakokban ösztönözték a bevándorlást. A bevándorlók közreműködése nélkül a komfortos életük ugyanis hetek alatt összeomolna. A magyar társadalomban

azonban nem ilyen, nem ez a jellemző. Nálunk vannak dolgos kezek, akik a kényelmetlen munkára is vállalkoznak, sőt a polgári kormány ösztönzi a magyar embereket, hogy inkább munkából éljenek, mint támogatásból. Felfogásunk szerint minden munka hasznos, amely értéket teremt és megélhetést nyújt. Mi a bevándorlótól elsősorban szakértelmet, új ismereteket, jobb szokásokat és színesebb hétköznapiakat várunk. A kiindulópont az, hogy a bevándorlás ügyét ne úgy tárgyaljuk, mint egy elméleti, tőlünk távol eső kérdést, hanem úgy, mint európai problémát, amely közvetve vagy közvetlenül minden országot érint.

A folyamatokból és az adatokból tényszerűen levonhatjuk azt a következtetést, hogy már nem bevándorlásról, hanem népvándorlásról beszélhetünk. Tengeren és szárazföldön a menekültáradat olyan méréseket ölt, hogy az már nem bevándorlási kérdés, hanem a biztonságpolitika része. A menekülő tömegek nem hadak által és nem fegyverekkel jönnek, de szervezeten, tömegekben, családosan és véglegesen. Új hazát keresnek népeiknek. Ezért ezt a kérdést nemcsak idegenrendészeti kérdésként kell felvetnünk európai szinten, hanem a betelepülés értelmében.

A becsület megkívánja annak megemlékését, hogy napjainkban az elkeseredett vándorlás egy részét sajnos az a rövidlátás okozta, amely elhitette a más szokásrendben élő népekkel, hogy a jóléti demokrácia elterjesztése jobba, igazságosabbá teheti országukat. A demokráciaexport csúfosan megbukott. Amerre ezek a hittérítők jártak, őket fegyverek kísérték, és nyomukban ma káosz és nagyobb kilátástalanság van, mint a forradalmak előtt, és polgárháború és menekültek százai. A jobbító szándékba százezrek pusztultak bele, országok bomlottak fel, a kegyetlenség elképzelhetetlen méreteket öltött, és milliók váltak földönfutókká, menekültek el országaikból.

Meg kell említenünk még a bevándorláshoz kapcsolódó kockázatot. Azzal is szembe kell nézni, hogy azok a bevándorlók, akik nem jutnak az általuk elképzelt megélhetéshez, létharcukban elfáradva könnyen tévedhetnek a törvénysértés útjára. A növekvő bevándorlás munkahelyteremtést, tisztas megélhetés biztosítását kívánja az állam részéről, amit jelentősen nehezít a nyelvtudás hiánya és a kulturális szokásrendek különbözősége. A másik ilyen terület pedig a népegészségügyi kockázat. A bevándorlás ügyében az egyik leggazdagabb tapasztalatokkal ma Franciaország rendelkezik Európában. A második, harmadik generációs bevándorlók, akik Franciaországban születtek, francia iskolába járnak, francia kultúrát tanítottak nekik, mégis megmaradtak idegennek. Arra a kérdésre, hogy franciának érzik-e magukat, kórusban válaszolják, hogy nem. Vannak olyan kultúrkörből érkezők, akiknek könnyen megy a beilleszkedés, míg mások soha nem fognak alkalmazkodni a befogadó ország szokásrendjéhez. Ha a kérdésre úgy válaszolunk, hogy nem akarjuk integrálni a bevándorlókat, és bátorítjuk,

hogy maradjanak meg őseik hitében és szokásaiban, mekkora létszámig viselhető el az idegen szokásrend és új életforma jelenléte a magyar városokban? - bárki felteheti ezt a kérdést.

Aki ma Párizs, London vagy Brüsszel egyes kerületeiben jár, ha nem tekintene fel az évszázados épületekre, olykor bizony Európán kívülinek érezné magát. A bevándorlótól elvárható a nyelvismeret, a hagyomány és a kultúra örökösei nevében a helyi szokások felvétele és a szabad vallásgyakorlathoz való jog megőrzése mellett a helyi hagyományok tisztelete. Az ebből keletkező konfliktusokat nem lehet a bevándorlók igényei szerint értelmezni. Akik sérelmezik a hagyományainkat, azok rossz helyre jöttek.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek mellett vállalt kötelezettségeinket teljesíteni kell az üldözöttek iránt, akiknek életét szülőföldjükön bizony veszély fenyegeti. A menekültekről nemzetközi egyezmény és törvény is rendelkezik.

Visszatérve a vitanap nagy kérdéseire, érdemes történelmi példákat keresnünk. Nekünk, magyaroknak Szent István királyunk intelmei adhatnak útmutatást, más történelmi helyzetben és körülményekben értékelve. Ma sem gondolom, hogy ennél meszebb kellene mennünk. „A vendégek és a jövevények akkora hasznot hajtanak, hogy méltán állhatnak a királyi méltóság hatodik helyén. Hiszen kezdetben úgy növekedett a római birodalom, úgy magasztalták fel és lettek dicsőséggé a római királyok, hogy sok nemes és bölcs áradt hozzájuk különböző tájakról. Mert amiként különböző tájakról és tartományokból jönnek a vendégek, úgy különböző nyelvet és szokást, különböző példát és fegyvert hoznak magukkal, s mindez az országot díszíti, az udvar fényét emeli, s a külföldieket a pöffeszkedéstől elrettenti. Mert az egy nyelvű és egy szokású ország gyenge és esendő.”

Tisztelt Országgyűlés! Helyesen értelmezve a magyar államalapító bölcs tanácsait, ki kell emelnünk néhány máig is érvényes történelmi fordulatát. Az idegenek hasznot hajtanak, az érkezők nemesek és bölcsek. Különb példát hoznak magukkal, amely az országot díszíti és az udvar fényét emeli. Azt hiszem, hogy a bevándorlás ügyében Magyarországnak ennél jobb iránymutatás ezer év után sem rendelkezik.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Valójában nem is értelmezhető az a fogalom, hogy megélhetési bevándorló. Ezt a kifejezést a Fidesz azért találta ki, hogy megbélyegezze az ideérkező külföldieket, hogy újabb bűnbakot találjon, akikre haragudhatnak az emberek. Ez a szélsőjobb retorikája. Veszélyes vizek-

re evezett a kormány. Tudjuk, hogy azért beszélnek erről, hogy eltereljék a figyelmet a valódi problémákról.

Mik ezek a valódi problémák, kérdések? Az egyik évek óta aktuális kérdés a korrupciós üzletág, az a mutyigépezet, amit a haverok érdekében működtet a Fidesz-KDNP, de beszélhetünk két másik, nagyon kapcsolódó témáról is. Beszéljünk a kivándorlásról! Az elmúlt években több százezer magyar állampolgár hagyta el az országot egy jobb élet reményében. A kivándorlásról sokféle szám kering, de még a KSH is legalább 350 ezer fővel számol, de van, aki 500 ezer főről beszél. Az biztos, hogy ha megkérdezzük az ismerőseinket, mindenki hallott, tud kivándorló magyarokról, viszont kevesen tudnak a koszovói problémáról, akiknek egy része már itt sem lenne, ha nem szállítják le őket a vonatról.

Őnök szerint azok a magyar állampolgárok, akik Magyarországról kivándorolnak, kik? Minek nevezik őket? Megélhetési kivándorlóknak? Mit gondolnánk, ha egy német vagy egy brit kormánypárt megélhetési bevándorlóként beszélne honfitársainkról? Egy adatot szeretnék maguknak mondani: ma a megkérdezett 20 darab 18 évesből 19 azt mondja, hogy el akarja hagyni Magyarországot. Mit szól a kormány ahhoz, hogy ma már a GDP 3-4 százalékát is kiteheti az a pénz, amit a kint élők küldenek haza családjaiknak, hogy meg tudjanak élni itthon? Felmérések bizonyítják, hogy ma már sokaknak ez jelent valódi bevételt, nem az, amit itthon munkával meg tudnak keresni, vagy nem az, amit az állam ad nagy kegyesen, egyébként pedig pár évtized múlva szükség lesz az országnak bevándorlókra, hogyha így hagyják el hazánkat a fiatalok.

Beszéljünk a másik fő témáról, a szegénységről. Ez talán a legfontosabb kérdés ma Magyarországon. Bár Balog Zoltán miniszter úr szerint primitív, ostoba dolog ezen vitatkozni, hogy csökken vagy nő a szegénység, azért ne felejtjük el, hogy dinamikusan emelkedik a szegénységben élők aránya, köztük a gyermekeké is, ezt OECD-, Eurostat-, UNICEF-adatok alapján állítom, őket csak nem vádolják azzal, hogy ostobaságot állítanak.

Ma már azt is tudjuk, hogy szegénységről nem szabad beszélni Magyarországon - mint az átkosban. Szegények helyett rászorulóknak vannak, stadion helyett sportlétesítmény, hiszen Magyarország jobban teljesít. Nem elég ezt elhinni, így is kell kommunikálni, hogy mélyen, a tudatalattiban átíródjon a világ, hogy magunk mossuk át a saját agyunkat, ha esetleg a 80 milliárdért működő közszolgálati médiának csúfolt kormányzati propagandagépezet nem érné el az eredményeket.

(13.10)

Erről szól a minisztériumi útmutató, amely megmondja a dolgozóknak, hogy milyen kifejezéseket szabad és milyeneket nem szabad használni.

Ezzel lényegében az igazság helyett hazugságra, a tények ismertetése helyett félremagyarázásra buzdítja a kormány a beosztottjait.

Igaz, az emberek, a választók megtéveszthetők. Ezt tudja nagyon jól a Fidesz is. De nem lehet sokáig hazugságban tartani őket, mert az igazság mindig kiderül. Kiderül, hogy azok a rokkantak, akiket csalóknak állítottak be, tényleg megváltozott munkaképességűek; kiderül, hogy amit ígértek nekik, amikor elvették az ellátásukat, az nincs is - nincs munka még az egészségeseknek sem. Nem lett egymillió új munkahely, nem lett több normálisan megfizetett munka, nem maradt több a magyar családok zsebében. Biztonságot ígértek a nyugdíjasoknak, de kiderült, néhány százezer embernek elvették a nyugdíját, az ellátását. Azt mondták, senkit nem hagynak az út szélén, de kiderült, hogy mégis. Most több százezer ember szociális segélyét veszik el.

Amikor már mindenkit ott hagytak az út szélén, akkor is csak annyit tesznek, hogy még szélesebb árkot ásnak, hogy legyen hely mindenkit belelökni. Ma Magyarországon ez a fő kérdés és nem a bevándorlás. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik Földi László képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt frakciója. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magyarország történelme folyamán mindig befogadó ország volt. Ezt többször bizonyította a történelem folyamán, hogy erejét megfeszítve tudott segíteni a bajba jutottaknak. Nincs ellentmondásban ezzel az a tény, hogy a jelenlegi kormány és parlamenti többség a magyar emberek érdekeit szem előtt tartva végzi munkáját, számunkra különösen fontos, hogy a magyar embereknek legyen otthonuk, munkájuk és létbiztonságuk. Erre kaptunk felhatalmazást a választóktól, erre tettünk esküt, amikor elnyertük a mandátumunkat.

Az elmúlt hetekben régen látott menekültáradattal kellett szembesülnünk. Ez nemcsak a mi problémánk, nemcsak a mi ügyünk, hanem az egész Európai Unió számára azonnali megoldásért kiáltó probléma. Ugyanakkor a földrajzi adottságok miatt hazánk speciális helyzetben van, hiszen Szerbia felől mi vagyunk az Unió határa, így ez komoly feladatot ránk.

Az Unió szabályai szerint a schengeni övezet országai minden további indoklás nélkül jogosultak visszaküldeni az illegális határátlépőket abba az országba, ahonnan jöttek, és a velük kapcsolatos eljárást is ott kell lefolytatni. Gondolom, abban talán mindannyian egyetértünk, hogy nem szeretnénk, ha Magyarország menekülttáborrá válna, pedig ha nem lépünk fel erélyesen, akkor még ennek a veszélye is fenyeget.

Cselekednünk kell nekünk is, ugyanúgy, ahogy a német és az osztrák kormány is cselekedni fog. A német és osztrák döntéshozók ugyanis minden biztonnal meg fogják változtatni a bevándorlókkal kapcsolatos szabályokat. Így a Magyarországra érkező menekültek sem tudnak majd továbbmenni, hanem itt rekednek. Megbecsülhetetlen számú gazdasági bevándorló lepheti el hazánkat, ezt pedig egyikünk sem szeretné, így ennek megfelelően határozottan fel kell lépniünk a határsértőkkel szemben. A megélhetési, gazdasági bevándorlók ügyében szigorítani kell a szabályokat, meg kell teremteni annak lehetőségét, hogy a rendőrök idegenrendészeti őrizetbe vehessék a migránsokat, és amint lehet, toloncolják ki őket Magyarországról, annak érdekében, hogy Magyarország valóban csak a rászorulóknak biztosítson menekültstátust. Hiszek benne, hogy a magyar rendőrség erőteljes fellépésének köszönhetően a Balkánon is világossá válik, hogy nem érdemes Magyarországra jönni, hiszen ki fogják őket toloncolni. Ha ezek mind megtörténnék, akkor automatikusan csillapodik majd a menekültáradat, meggyőződésem.

Akik azt mondják, hogy nem szabad bezárni a határainkat a gazdasági bevándorlók előtt, azok talán nincsenek tisztában Magyarország gazdasági lehetőségeivel. Hozzáteszem, most azok nyitnák ki a kapukat a migránsok előtt, akik 2004. december 5-én bezárták azokat a határon túli magyarok előtt. *(Közbeszólás a kormányparti padsorokból: Így van.)* De ezzel küzdjön meg az ő lelkiismeretük. Ezt a helyzetet hat évvel később megoldottuk, de most nem várhatunk újabb hat évet, cselekedni kell. Már csak azért is, mert a magyarországi befogadóállomások maximális kihasználtsággal működnek, megoldhatatlan a menekültáradat elhelyezése, márpedig a várhatóan szigorodó német és osztrák szabályozás miatt ezt várnák el tőlünk. Ez jelentős anyagi ráfordítást is jelent Magyarország számára, hiszen a menekülteknek szállást, egészségügyi ellátást és egyéb támogatásokat kell biztosítanunk. Erre még a gazdaságunk dinamikus fejlődése mellett sincs lehetőségünk.

Ki kell mondani: nem vagyunk képesek ellátást és munkát adni a megélhetési bevándorlóknak. Eből következik, hogy azonnali megoldást kell találnunk a problémára. Szeretném emlékeztetni önöket arra, hogy egyszer már hoztunk ilyen döntést, de az Unió eljárást indított ellenünk, így a kormánynak 2013-ban meg kellett változtatnia ezeket az előírásokat. Ezt követően emelkedett meg az illegális bevándorlók száma.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nincs más választásunk, mint a magyar emberek érdekeit szem előtt tartva döntenünk kell. Lehet, hogy kemény a szóhasználat, de ettől még igaz: be kell zárunk Magyarországot és az Európai Unió kapuit a gazdasági bevándorlók előtt. Ehhez meg kell hoznunk a megfelelő, szigorú döntéseket. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Lukács László György képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én egy kevésbé érintett és ritkábban elhangzott témában, a migrációs vagy ha úgy tetszik, bevándorlási egészségügyről szeretnék beszélni, ugyanis látni kell azt is, hogy egészségügyi szempontból is komoly felmérésnek, helyzetértékelésnek van helye, ha már a migrációs kérdéssről beszélünk, hiszen ezek szigorúan véve is biztonsági kérdések, még hozzá közegészségügyi, illetve járványügyi kérdéseket is felvetnek. Így hát a legfontosabb, hogy legelőször felmérjük az egészségügyi veszélyhelyzetet, felismerjük, hogy veszélyhelyzetben van-e országunk, illetve akár térségünk is. Az egészségügyi ellátás lehetőségeit és a járványügyi intézkedések lehetőségeit is meg kell vizsgálni; és azt is meg kell vizsgálni, hogy a jelenlegi egészségügyi struktúránk alkalmas-e, illetve milyen változásokat kell végbevenni benne, és milyen jogszabályi változások szükségesek ahhoz, hogy megfelelően tudjunk a Magyarországot egyébként hullámokban érő és egyre jobban elhatalmasodó bevándorlási hullám, illetve mozgalmak ellen megfelelően fellépni, illetve azokat kezelni, ha nem is ellene lépünk fel.

Az első tehát a veszélyfelmérés és a veszély felismerése. Az szerintem senki előtt nem vitatott, hogy a növekvő számban érkező menekültek, illetve bevándorlók olyan országokból érkeznek, ahol megfelelőnek mondható közegészségügyi állapotok egyáltalán nincsenek, még a tőlünk délebbre fekvő Koszovóban is komoly közegészségügyi, illetve járványügyi kihívásokkal találkozunk az ember, és az az egyébként Magyarországon, mondhatjuk úgy, hogy európai szinten is a legmagasabb szintre tartozó közegészségügyi és járványügyi helyzet nyomokban sem található, pláne, ha egy kicsit szélesebbre nyitjuk a spektrumát, és akár a keleti országokról vagy akár az afrikai országokról beszélünk. Nagyon jól látszik, hogy Koszovóban, ahonnan a bevándorlók többsége érkezik, például 2015. januártól a mai napokig egy olyan tularémiajárvány tört ki, amely legutoljára az 1990-es évek elején volt, és amely egyébként meglehetősen gyorsan terjed, ugyanis ez alatt az egy hónap alatt már 206 megbetegedés történt. Annyit kell tudni erről a veszélyről, a tularémiáról, amit a köznyelv nyúlpestisnek hív, hogy ez egy erősen fertőző és potenciálisan halálos kimenetelű járvány, amit egyébként antibiotikumokkal jól lehetne kezelni, az egyik kezelési mód pedig nagyon radikális, a gennyes nyirokcsomóknak sebészeti eltávolítása. És hogy mennyire veszélyes ez a járvány vagy maga ez a fertőzés, jól mutatja, hogy korábban az Egyesült Államok, a Szovjetunió, illetve Japán is biológiai fegyverek fejlesztéséhez hónapokig kísérletezett vele, és ki is alakítottak ilyen biológiai fegyvert, amellyel gyakorlatilag komolyabb cselekményeket lehetett volna elkövetni. Tehát, ha úgy tetszik, egy biológiai fegy-

ver, egy migrációs folyamat által elszabadulni készülő fegyver lapul itt a szomszédunkban.

A veszélyhelyzetet jól mutatják az Európai Unióba érkező, illetve országunkba is érkező azon országokbeli, jellemzően afrikai embereknek a betegségei is, amelyekre az ebola hívta fel a figyelmet. Az elmúlt év végén, illetve ennek az évnek az elején mindent a nemzetközi sajtóban, ahol közegészségügyről és járványügyről volt szó, az ebola tematizált.

(13.20)

És bizony nagyon sok ember akár azokból a térségekből potenciálisan hordozhatta is, vagy hordozza is ezt a betegséget, bár ugye, ebben eltérő álláspontok vannak, hiszen magának a vírusnak az inkubációs ideje, illetve az általa megtett útban természetesen vannak átfedések. De ettől függetlenül egy reális veszélyhelyzetet teremt Magyarországon az, hogy ilyen járvány van, és ezt nem a magyarok mondták ki először, hanem Olaszország lépett fel először, és ő hívta fel a figyelmet, hogy az ebolával fertőzött térségekből jövő bevándorlókkal nekik kell megbirkóznuk. Szerencsére Magyarországon jóval kisebb a bevándorlóknak, illetve az érkezőknek az aránya ezekből az országokból, de egy reális veszélyt jelent.

A másik, ami pedig egy ott fellépő immanens, tehát egy azonnali veszélyhelyzetet jelent, az pedig a hosszú, kimerítő és embertelen körülmények között, gyakorlatilag kizsigerelten érkező bevándorlókat jelenti, akik a téli útviszonyok és a téli időszak közepette olyan egészségügyi problémákkal érkeznek a határra, illetve olyan egészségügyi problémákkal érkeznek meg országunkba, amely azonnali, sokszor életmentő ellátást követel meg. Megfagyóban vagy kihűlőfélben lévő gyermekeknek, várandós anyáknak, illetve fiataloknak számtalan beavatkozásra volt szükségük, ami komoly terhet jelent a magyar állam részére, és komoly forrásokat von el az egyébként is nem túl rózsásan álló egészségügy részéről.

A további veszély, ami ebben egészségügyileg és közegészségügyileg felmerül, az, hogy hogy viszonyulunk ezekhez a bevándorlókhoz, tehát hogy mi az a menet, amiben tudjuk egyáltalán ellenőrizni az ő egészségügyi állapotukat. Itt tehát ugye, ketté kell választani azokat, akik valamilyen mód alapján vagy saját ügyességük alapján gyakorlatilag kicsúsznak a hatóság keze közül, és úgy tudnak átlépni, és úgy tudnak kisebb vagy egyáltalán semmilyen ellenőrzés nélkül továbbhaladni az országban, hogy rajtuk semmilyen közegészségügyi vagy járványügyi vizsgálat nem volt meg. Ezek a személyek azután tömegközlekedési eszközökön továbbmennek az országban, és számtalan olyan magyar állampolgárral vagy bárki utazóval érintkeznek, akire potenciális veszélyt jelenthetnek; még akár mondhatjuk azt is, hogy olyan banális kórokkal is, mint mondjuk, egy influenza-járvány, amely bizonyos korcsoportban - akár gyer-

mekeknél, akár idősebbeknél vagy krónikus betegeknek - halálos következménnyel is járhat.

A vizsgálatok menete jóval egyszerűbb akkor, amikor az állam a befogadottakról beszél, ugyanis itt kötelező jogszabály szerint a befogadóállomáson végzik el ezeket a vizsgálatokat, és ezt azért is mondom el, mert remélem, hogy a nyilvánosság egy kicsit talán jobban is megismeri ezt az egyébként jól elhallgatott részletet. Tehát a kötelező jogszabály szerinti befogadóállomáson végzett szűrővizsgálatokba olyanok tartoznak, illetve olyan tevékenységeket végeznek, mint ektoparazita-szűrés, ami rühességre, a tetvesség vizsgálatára vonatkozik, de vérvétel is zajlik, amelyen a HIV-1-, illetve HIV-2-fertőzöttséget, illetve bizonyos, szifilisz és nemi betegségek szűrésére is alkalmas vizsgálatokat végeznek túl azon, hogy a hepatitis B, C szűréseket szintén elvégzik ezeknél a személyeknél.

Tehát leszögezhetjük, hogy az igazi baj talán ott feszül, hogy azok a személyek, akik befogadásra kerülnek, ők egy jó és ellenőrzött környezetben vannak, és mondjuk úgy, hogy bár egy komoly terhet rónak a magyar egészségügyre, de mégis egy magyar, viszonylag európai szinten magas egészségügyi színvonalon egy biztonságos ellátásban részesülnek. Egy biztonságos szűrésben részesülnek, amellyel egyébként megakadályozhatják azt, hogy veszélybe hozzák a magyar lakosságot, ellenben azokkal, akik kicsúsznak valamilyen módon a hatóság kezei közül. Vagy éppen egyébként a menekültek nagy számára tekintettel nem vagy nem teljesen tudják részükre elvégezni ezeket a szűrővizsgálatokat, és enélkül tudják elhagyni ezeket a befogadóállomásokat, vagy egyébként befogadóállomásra nem is kerülnek.

Úgyhogy nagyon fontos lenne az is, és ez talán egy európai szintű, de mivel most Magyarországról beszélünk, egy magyar stratégiának is egy kialakítása, ami rendkívül hatékony és azonnali lépéshez tudja segíteni az egészségügyi szűrést, és ehhez egy nagyon hatékony magyar jogi szabályozásra is szükség van. Hiszen úgy tűnik, hogy azoknál, akik nem kerülnek őrizetbe, befogadásra, számukra egy komoly kihívás az, hogy egyáltalán egészségesen továbbközlekedjenek, és nem hagyják egyébként érintetlenül a magyar lakosságot sem.

Erre vonatkozóan egyébként voltak intenciók, és volt egy olyan kutatás, amelyben megfogalmazták, hogy hogy lehetne talán a leghatékonyabban közegészségügyi intervencióval és prevencióval hozzáállni ehhez a kérdéshez, és hogy lehetne a határövezetekben a legjobban és legadekvátabb válasszal felkészülni az ellátásra. Ez Csepregi Péter, Révai Róbert és Huszár András közös, a Hadtudományi Szemlében megjelent írásában van, amelyben azt írják, hogy úgy lehet erre felkészülni, hogy a kockázat nagyságának és természetének ismeretét, a kockázatkezelésre való felkészülést, itt az eredet országa szerinti morbiditási profilokat, az egészségkulturális és vallási különbségek és kapcsolódó egészségügyi, közegészségügyi konzekvenciákat fel kell tárnunk.

A migránsok speciális ellátási igényeire felkészült szakembereket kell foglalkoztatni, és ezeknek a szakembereknek könnyű elérhetőségűeknek kell lenniük. És nem mellesleg, ugye, itt most már határőrszemélyzetről nem is nagyon lehet beszélni, de a határőrszemélyzet munka-egészségügyi felkészítése már az alapképzésben is speciális igények, egészségügyi kockázatok figyelembevételével meg kell hogy történjen, hiszen enélkül olyan kockázati tényezőt jelentenek a bevándorlók, amelyet közegészségügyileg nem tudunk, illetve járványügyileg sem tudunk kezelni.

Mindenesetre azt is konklúzióként el lehet mondani, hogy a jelenlegi egészségügyi rendszer már a befogadott és a befogadóállomásokon tartózkodó személyek vonatkozásában is komoly kihívásokkal küzd, hiszen már az alapszintű, akár alapellátás, akár fekvőbeteg-ellátás is komoly terhet jelent az állam részére. És úgy tűnik, a kormány számára is komoly terhet jelent, és sokszor még sajnálja is rá a pénzt, és most még ezt az egészségügyi ellátást is és az egészségügyi kapacitást is meg kell osztani azokkal az egyébként befogadott személyekkel, akik szintén a mi kevés orvosunkat használják, akik szintén az eladósodott kórházakban gyógyulnak. Hiszen ehhez egyébként joguk van, és ezt sem szabad elhallgatni, és nem is szabad véka alá rejteni, hogy minden embernek joga van ahhoz, hogy ilyen ellátásban részesüljön, viszont el kell gondolkodni azon, hogy ezeket az ellátásokat a magyar állam milyen forrásokból tudja finanszírozni és biztosítani, mikor a saját belső ellátásával is komoly gondok vannak.

Itt napirend előtt én már említettem az adószámlát, gondoljunk bele, egy még nagyobb befogadotti állomány milyen komoly terhet fog jelenteni az egészségügyre, ugye, egészségügyi intézmények százmilliárdos adósságát mennyivel fogják megnövelni az adott esetben elvégzendő vizsgálatok. De azt is mondhatjuk, hogy ki lesz az az orvos, aki egyébként ki fog menni, vagy ki lesz az a házi orvos, aki területileg illetékes, és például Debrecenben el fogja végezni a szükséges vizsgálatokat. És mikor fogja elvégezni azokat a vizsgálatokat, amelyeket a magyar, területileg szintén illetékes betegeknek kell végezni?

Amit a jövőbeli kérdésként és jövőbeli felvetésként javaslok megfontolásra, és talán ez egy vitaindító is ezen a téren, hiszen ha már konzultációról van szó, akkor mondjunk olyat, amivel felvetünk önmagunk konzultálnivalót is: itt tisztázni kell, hogy hogy kell alakulnia akár a befogadottaknak vagy akár a menekülteknek az egészségüghöz való hozzáférése. Milyen státustól függjön? Tehát függjön a bevándorló státusától, illegális bevándorlóknál erre lesznek jogosultak; tisztázni kell az Európai Unióban is ezeket a viszonyokat, hiszen ott sincs kristálytiszta jogalkotás ezen a téren, és még most is a szakemberek azon dolgoznak, hogy az egyes egészségügyi jogosultságokat pontosan definíció szerint meghatározzák, és hozzá tudják kötni az egyes státushoz.

Másrészt tisztázni kell, ahogy itt felolvastam, a hatékony fellépés kereteit, hogy mely jogszabályok alapján lesz Magyarországnak közegészségügyileg és járványügyileg lehetősége fellépni. Tisztázni kell, hogy mi legyen azokkal, akik ellenőrzés nélkül csúsznak át, és mennek útjukon tovább Nyugat-Európa felé, akik tranzitorként használják Magyarországot, mi lesz azokkal a fertőző betegségekkel, amelyek ezen a tranzitútvonalon Magyarországra kerülnek. Ma már a befogadott vagy őrizetbe került személyekkel egyébként a magyar állam egész jól meg tudja oldani az egészségügyi ellátást, ezt tisztáztuk, de azt is tisztázni kell, hogy ki fogja ennek a terhet viselni, és milyen forrásból fogja viselni.

Az imént említettem, hogy az egészségügy meglehetősen nagy teher alatt van, a kormány egyrésztől, úgy tűnik, nem is akar rá költeni, másrésztől nagyon kicsi a bejuttatott pénz. Ugye, itt egy globális problémával állunk szemben: Magyarország GDP-arányosan, az összes többi országhoz képest is sajnálja a pénzt az egészségügyre. Ha még több embernek kell még több ellátást adni, hiszen ez a közegészségügyi és járványügyi érdeünk, akkor ennél többet kell költeni majd az egészségügyre. Kérdés: ezt önállóan Magyarország viselje, ezeket a terheket a magyar adófizetők, a magyar állampolgárok viseljék, vagy járuljon hozzá adott esetben az Európai Unió annál sokkal több forrással, mint amennyivel hozzájárul jelenleg?

Így hát távlati megoldásként javaslok, hogy olyan megoldást kell keresni, amely nem rak terhet a költségvetésre, ne okozzon ebben az esetben egészségügyi ellátórendszernek extra terhet, tehát se az intézmények eladósodottságának, se a humán erőforrás oldalának, de védeni kell hatékonyan a lakosságot.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom, tisztelt képviselőtársaim, a közegészségügyi állapotok jelenlegi fenntartásában és javításában érdekelt és elkötelezett, illetve a járványos megbetegedések megelőzésében. Nagyon úgy tűnik, hogy jelenleg Magyarország, Olaszország és Nagy-Britannia Európa közegészségügyi végvárát jelenti, hiszen Európában nem ismert vagy már eltűnt betegségek utolsó mentővára, illetve utolsó bástyája lehet, amely ha elhullik, elbukik, akkor akadálytalanul közelítik meg a már eltűnt, illetve nem ismert betegségek Európa belső területeit.

(13.30)

Tehát én úgy gondolom, ezeket az intenciókat, ezeket a megfogalmazásokat, javaslatokat figyelembe kell vennünk akkor, amikor arról beszélünk, hogy milyen jogszabállyal lehet hatékonyan felvenni a versenyt a migráció, a bevándorlók egészségügyi kockázatával, illetve járványügyi kockázatával, így a fentieket javaslok figyelembe venni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces hozzászólások következnek. Először megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülünk annak, hogy a KDNP már második szónoka jutott el oda a mai nap folyamán, hogy cselekedni kell. Adódik a kérdés, hogy milyen cselekvési formákról beszélhetünk, hiszen az első miniszterelnöki és Fidesz-KDNP kormánypárti vezetői nyilatkozatok óta - mint említettem - több mint 15 ezren lépték át illegális módon Magyarország határait, lényegében zavartalanul. Tehát az érdemi változás a valóságban még nem látható, de az egyik KDNP-s szónok itt valamifajta törvény elfogadásáról is beszélt. Nem tudom, hogy ő nézte-e el a napirendet, vagy pedig van egy készülő törvény, amiről mi, ellenzékiek nem tudunk. Ha létezik ilyen, akkor nagyon örülünk neki, de nyilvánvaló módon a valóság terében ennek még nyomai nincsenek előttünk.

És azt is végig kell gondolnunk, hogy hogyan kívánja a mostani kormányzat a gyakorlatban konkrétan a határaink védelmét ellátni, hiszen az a képtelen helyzet állt elő - és nagyon sokan vannak itt, kérem, hogy valaki erre válaszoljon -, hogy lényegében az egyetlen schengeni határszakasszal bíró olyan európai uniós tagország vagyunk, amelynek szó szerinti kimondott határőrsége a megfelelő eszközellátottsággal nincsen. Tehát ezt a tarthatatlan helyzetet és ellentmondást valahogy fel kellene oldani.

És az is egy fontos, válaszért kiáltó kérdés - amit szintén már feltettünk, de nem válaszolt rá senki -, hogy a kormányzat részéről kicsoda és az Európai Unió melyik szervével ült már tárgyalóasztalhoz vagy egyáltalán jelzett számukra azt illetően, hogy Magyarországra nehezedik ez a nagyon súlyos helyzet, és itt igenis valamit kéne tenni tehermegosztás tekintetében is, és annak érdekében is, hogy ne a magyar adófizetők állják azokat a költségeket, amelyek tranzitországgként nem feltétlenül bennünket kellene hogy terheljenek ilyen mértékben.

Tehát miközben a kormányzat, mondom, retorikában, kommunikációban jobbról megpróbálja előzni a Jobbikot is, én a valóság terének a tényeire lennék kíváncsi: felvették-e már a kapcsolatot az Európai Unióval ez ügyben, illetve konkrétan hogyan kívánják a határőrzetet ellátni addig is, amíg véglegesen ki nem alakul a határőrség visszaállítása körüli problémák rendezése? Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mátrai Márta képviselő asszony, az Országgyűlés háznagya következik. Parancsoljon!

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó felszólalásához mondanék

néhány gondolatot, ugyanis az Európai Unióhoz tartozó országokon belül, képviselő asszony, nem beszélhetünk sem bevándorlásról, sem kivándorlásról; annál is inkább nem, mivel egy közös akarattal létrehozott gazdasági téren belül mozognak az emberek. *(Közbekiabálások az MSZP soraiból.)* Nagy tudatlanságról árulkodik az, ha valaki arról beszél, hogy Magyarországról kivándorolnak Angliába, Németországba, Franciaországba, vagy sorolhatnám a többi európai uniós tagországot, munkavállalás céljából, hiszen ön is tudja azt, hogy 2004. május 1-je óta Magyarország tagja az Európai Uniónak.

Ettől eltérő azonban az, hogy ha az Európai Unió területéhez nem tartozó országokból érkeznek tömegével az emberek, akkor ezt bevándorlásnak nevezzük, hiszen ezt deklarálja az európai uniós jog is - amit érdemes lenne elolvasni -, ugyanis, ha valaki engedély nélkül, képviselő asszony, átlépi Magyarország határát, akkor az tiltott határátlépést követ el, ami a mai hatályos jogszabályok szerint bűncselekménynek minősül. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Gúr Nándor képviselő úr a következő, MSZP. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Bevándorlás vagy kivándorlás? Inkább onnan közelíteném meg a kérdést - hiszen Európa más országaiból nézve a magyar gazdasági menekültek bevándorlónak számítanak, mármint az ő hazájukban -, hogy tudja, 2010-re visszamenve nagyjából 80 ezer ember volt, aki másutt élte az életét és dolgozott az Európai Unió keretei között, 2012-ben ez már 280-300 ezer ember volt. Matolcsy szerint 2013-ban 500 ezer ember, most meg ott tartunk, hogy 600 ezer ember: 300 ezren Angliában, 100 ezren Németországban, 50 ezren Ausztriában és másik 50 ezer ember pedig az Európai Unió más országaiban, de hozzáteszem, ez 2013. 2014-ben, egy év leforgása alatt 20 ezer fővel nőtt meg a Magyarországról Ausztriába kivándoroltak száma, gazdasági menekültek száma. Önöknek abban van felelősségük, hogy itthon nem teremtenek normális körülményeket az itt élő emberek számára, nincs munkalehetőség az emberek számára, és nincs normális megélhetés.

A bevándorlás kérdéskörét idehozni a parlament falai közé cinizmus, mert nem a bevándorlásról szól ez a történet. Most, amiről szól, az a menekültáradat, arra meg megvannak a megfelelő jogszabályi keretek, amelyeken keresztül kezelni lehet ezt a kérdést.

Nem véletlen, hiszen a tavalyi esztendőben 43 ezer menekült volt, és 43 ezer emberből mindössze 240 azoknak a száma, akik gyakorlatilag itt maradhattak, landolhattak Magyarországon. Ha nem lennének meg a szabályok, akkor nem lenne ilyen eredménye a történetnek.

Úgyhogy inkább arra hívnám fel a kormány figyelmét, hogy a kivándorlással foglalkozzon, meg arra hívnám fel a figyelmét, hogy ne nemzeti konzul-

tációkba kezdjen, hanem megoldásokat keressen arra, hogy a magyar, munkavállaló képességgel bíró emberek ne el kell hogy hagyják ezt az országot, hanem itthon tudjanak maradni, és tisztességes bért tudjanak keresni. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Úgy van!)* Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Németh Szilárd képviselő úr a következő, Fidesz. Tessék parancsolni!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Gondolkodtam azon, hogy elmondjam-e az előre megírt beszédemet *(Közbeiktatás az MSZP soraiból: Inkább ne! Ül le!)*, de úgy látom, hogy ebben a helyzetben erre nagyon nem számíthatnék, ebben a rövid időben, ami rendelkezésemre áll, hiszen néhány dolgot itt mindenféleképpen tisztába kell tenni.

Úgy látom, hogy a parlament két részre szakadt a mai nap folyamán is: egyrészt vannak a kommunista pártok utódjai, akik itt ülnek *(Felzúdulás és derűtség az MSZP soraiban.)*, és gyakorlatilag az illegálisan ideérkezők, az illegálisan bevándorlók, a gazdasági menekültek pártján állnak. Teljesen mindegy, hogy mi a tapasztalat ebben az országban, teljesen mindegy, hogy azok a magyar állampolgárok, azok a hazánk fiai, akik kénytelenek nap mint nap elszünni ezt az áradatot, mit tapasztalnak, mit mondanak, milyen üzenetet küldenek felénk, kizárólag egy ilyen brüsszeli bürokrata, liberális mantrát hallottunk egész nap, és gyakorlatilag ez még kiegészül egy kis Orbán-fóbiával, aztán el is mondták a saját maguk dolgát ebben a tekintetben.

Mi azért, azt gondolom, felelős kormánypártként nem állhatunk meg egy ilyen egyszerű vitánál, folyamatosan a magyar emberek, Magyarország érdekeit kell képviselnünk ebben a témában is. Elég egyértelmű mindenki előtt, hogy ma Magyarország egyik legnagyobb gazdasági kihívása és társadalmi kihívása az illegális bevándorlók helyzete 2015-ben. Jól látható, hogy a számok hogyan alakultak: tavaly 43 ezer illegális bevándorló volt, abból nem 270, hanem majdnem 500 ember kapott menekültstátust - a többiek viszont eltűntek. Eltűnhettek azért, mert Ausztriába és Németországba mint célországba ma még mehetnek, azonban ez június 1-jétől meg fog szűnni, hiszen mind a németek, mind pedig Ausztria egyértelművé tette, hogy meg fogja állítani az illegális gazdasági bevándorlást a határaikon belül. Mi mint schengeni ország viszont kénytelenek leszünk ebben a pillanatban azt elszünni, hogy az a sok tízezer ember - és ma már 2015-ben ott tartunk, hogy 2015. február 19-ig, február 19-ig majdnem 27 ezer ilyen bevándorló volt, és ha ezt év végéig megszorozzuk még hattal, akkor ott tartunk, hogy 150 ezer ember is érkezhessen Magyarországra -, ezek az emberek vissza fognak ide tódulni az év második felében, ez itt a fő probléma.

Illetve az a fő probléma, hogy jelenleg egy 2012-es európai uniós eljárás alapján nem alkalmazhatjuk azt az idegenrendészeti eljárást, amit 2012-ig alkalmazhattunk. Ennek nem az volt a lényege, mint ahogy itt megpróbálják beállítani, hogy ezeket az embereket százezerrel meg ezreivel - nem tudom, milyen számok hangzottak el - tömlőben kívánjuk, börtönökben, fogdáknak kívánjuk tartani, hanem ennek a lényege az volt, hogy ezzel az idegenrendészeti eljárással azt el lehetett érni, hogy Magyarországra nem jött havonta több tízezer koszovói ember, hogy magának Németországot vagy Ausztriát célpontként meghatározva innen rögtön lepattanjon. Tehát ahogy 2012-ben megszületett az Európai Unió döntése, onnantól kezdve a 2013-as, 2014-es és az előbb általam említett 2015-ös adatok egyértelművé teszik, hogy Magyarország nagyon komoly tranzitországgként tízezreket kénytelen befogadni.

(13.40)

Hallottuk Szent István király intelmeit, és azt is hallottuk, mennyire szükség van arra, hogy Magyarországra idegenek érkezzenek, Magyarország erejét, Magyarország sokszínűségét az idegenek által is lehessen képviselni.

Ez nagyon fontos és nagyon szép eljárás akkor, ha ez nem illegálisan történik. Akikről most mi beszélünk ezen a vitánapon, azok az illegális bevándorlók. Azok egyébként, akik nem az Európai Unióból, hanem az Európai Unión kívülről érkeznek, mindenféle úti okmány, vízum nélkül; ha úgy tetszik, eleve szabálysértést követnek el, amikor átlépik Magyarország határát.

Ezt persze, természetesen tudatosan keverik az elvtársak össze az Európán belüli szabad tőke-, szolgáltatás- és munkaerő-áramlással. A kettő nem ugyanaz. Az európai uniós okmányt az önök kormányzata idején, 2004. május 1-jén írtuk alá. Önök pontosan tudják, hogy mi van ebben az okmányban, és pontosan tudják, hogy az, amit önök tesznek, egész egyszerű csúsztatás, csak azért, hogy a saját szociálliberális elképzeléseiket fönnt tudják tartani. Egyébként az önök megoldásai nem a magyar emberek érdekeit szolgálják, hanem kizárólag az ideérkező gazdasági menekültek érdekeit.

Elhangzott még itt a bevándorlási kötvény, ami tudjuk, hogy nem bevándorlási kötvény, hanem letelepedési kötvény, és szintén nem érdemes összekeverni... *(Felzúdulás az MSZP padsoraiban. Egy hang: Szemantikailag! - Zaj. - Az elnök csenget.)* Szemantikailag bizony nem jó! Szintén nem abba a kérdéskörbe tartozik, amiről ma beszélünk, hiszen ez nem egy illegális ügy, hanem teljes egészében törvényi felhatalmazás alapján kibocsátott kötvényről van szó. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Offshore! - Heringes Anita: Mennyit ér egy magyar állampolgárság?)* Akik ezt a kötvényt megvásárolják...

ELNÖK: Kérem szépen, hogy figyeljék egymást!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): ...azok megfizetik annak lehetőségét, hogy Magyarországon, illetve az Európai Unióban letelepedhessenek, és Magyarországon vagy az Európai Unióban akár gazdasági tevékenységet folytathassanak, ha úgy tetszik, díszíthessék, gazdagíthassák az országunkat, mert ennek megvan az ára.

Ebből a kötvényből jól jár az is, aki képes megvásárolni a kötvényt, és jól jár természetesen Magyarország is. Ha az eddigi kötvényvásárlásokat nézem, akkor a magyar költségvetés eddig 20 milliárd forinttal gazdagodott a kötvények kibocsátása tekintetében.

Szintén összekeverik a terrorizmust és a bevándorlást. Senki nem beszél itt terrorizmusról. Meg sem említettük azt a szót, hogy terrorizmus, de egyébként az önök képviselői ott ültek a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén, ahol a szakemberek - akár az elhárítás, akár a hírszerzés, akár a terrorelhárítás, akár a Bevándorlási és Állampolgári Hivatal szakemberei, vezetői - egyértelművé tették, hogy bizony Európában nemcsak Magyarországon foglalkoznak azzal a kérdéskörrel, hogy a bevándorlás és a terrorizmus milyen kapcsolatban van, hanem európai szinten. Ha csak Párizsra gondolunk, Hamburgra vagy Koppenhágára, akkor azt gondolom, hogy önök értik, miről van szó, de ez ma nem témája a mai parlamenti ülésünknek.

Azért kértük ezt a parlamenti vitanapot, azért fordulunk egyébként konzultációval az emberek felé, mert a fő kérdés - véleményünk szerint, mégpedig a jövő tekintetében, nem a múlt idő tekintetében - az a 2015. évi változás, ami Ausztriában is és Németországban is be fog következni; a fő kérdés, hogy támogatják-e a magyar politikai pártok itt a parlamentben, támogatják-e az emberek, hogy a harmadik országból illegálisan hozzánk érkezőket őrizetbe vegyünk, amíg az idegenrendészeti eljárás folyik ellenük, addig ellenőrzés alatt tartjuk, és ha nem felelnek meg - még egyszer mondom a számot, 43 ezerből 500 -, és ha nem felelnek meg 43 ezerből 42 500-an, akkor ki lehessen őket utasítani az országból.

Ez az, amiért ma itt összejöttünk, és ezekre a kérdésekre kell majd választ adniuk önöknek is, nekünk is, és ezt szeretnénk, ha az emberek is megválaszolnák. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok és az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most Harangozó Gábor képviselő úr következik, MSZP. Őné a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. „Mert a szegények mindenkor veletek lesznek, és amikor csak akarjátok, jót tehettek velök; de én nem leszek mindenkor veletek.” (Márk 14:7) *(Taps és moraj a kormánypártok padsoraiban. - Közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Köztársaság, akarom mondani Magyarország keresztény, polgári értékrendet képviselő kormánypártjának visszafogott képviselője, Rogán Antal képviselő úr vitanapot hirdetett a következő címmel: „Magyarországnak nincs szüksége megélhetési bevándorlókra.”

Már a címből is süt a keresztényi megértés és türelem, amely egyébként is többször megnyilvánult már a 47 ezer forintból kitűnően megélő, később a Szerencsejáték Zrt. által milliós fizetéssel javadalmozott Fidesz-képviselőktől, akiknek tevékenységében a hajléktalanok alkotmányellenes üldözése, a szegények robotoltatása és nincstelenségre ítélt elsőrangú szerepet játszik. *(Moraj a kormánypárti padsorokban.)*

Kár, hogy nincs Rogán Antal képviselőtársunk jelen most itt a teremben, sőt az egész vitán nem vesz ezek után részt, mert neki szeretnék most tükröt tartani, mert úgy tűnik, hogy napról napra növekvő otthonában már elhasználódtak ezek az eszközök, pedig gondolom, egypár Gucci táska árából futhatna rá valamelyik hirtelen megnövekedett villájában. *(Egy hang az MSZP padsoraiból: Hoppá!)*

Már úgy tűnik, azt világosan látja a Fidesz, hogy árnyékboks nevű előadásában elfogytak az árnyékellenfelek, így most kreálni kell egy új, legyőzhető ellenfelet, akit alantas módon a legszegényebb, a legüldözöttebb embertársainkban találtak meg, akik ráadásul nem is akarnak Magyarországra jönni vagy itt letelepedni.

Rogán Antal mint reneszánsz ember, aki az általános iskolától a trafikokon keresztül a letelepedési és migrációs kérdésekben is egyaránt ugyanolyan jól tájékozódik, úgy üldözi a sorsukért nem felelős szegényeket, hogy másik kezével ellenőrizetlen módon offshore-lovagok - bocsánat, -haverok - milliárdos jutalmáért hátaát kiárusítja a magyar állampolgárságot. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Szegény! Gyalázat!)* A haza eladó, kedves képviselőtársaim, és azok a külföldiek, akik hajlandók a Rogán-haveroknak megfizetni az uzorát, azok bizony szívesen látott vendégek a vámszedő kormány országában.

Mondják, tisztelt képviselőtársak: az a koszovói menekült, akit épp most kapcsolnak le egy vonatról, az önök offshore-haverjainál mennyiért tudna legálisan magyar állampolgárságot venni? Mennyi a magyarság darabja önöknek? *(Dr. Répássy Róbert: Ugyanannyi! Ugyanannyi, mint a kínaiaknál! - Németh Szilárd István többször közbeszól. - Az elnök csenget.)* És mennyivel jobb az azoknál az embercsempészeknél, akik a nyugati világ életszínvonalának ígéretével 700-800 euróért az EU-ba csempészik ezeket a szerencsétleneket?! Feltették már maguknak ezt a kérdést?

És őszintén kérem, ne takarózzanak nekem a magyar állampolgárok védelmével úgy, hogy nap mint nap milliárdos tételekkel károsítják meg a Rogán Antal által védett és kitalált letelepedési rendszer által a magyar állampolgárokat. A magyarok ennél okosabbak - sőt, mondok mást is -, irgalmasabbak is

a magukat kereszténynek hazudó politikusaiknál. Mert vannak olyan magyarok, akik nem a vasárnapi zárva tartástól tartják magukat kereszténynek, hanem egyszerűen így is gondolkodnak. *(Egy hang a Fidesz padsoraiból: 2014-ben!)*

Tisztelt Képviselőtársak! Itt, ezen a helyen nem a szerencsétlen menekülők kiutasításáról kellene vitázni, hanem a letelepedési kötvények, az offshore Rogán-ügynökök milliárdjairól. De vitázhatnánk arról a több százezer magyar gazdasági kivándorlóról, aki az új magyar exodus tagjaként valamely európai országban keresi boldogulását. Lenne miről beszélni!

Ennek az országnak felvilágosodott és bölcs uralkodói tudták, hogy az ideérkezőket szívélyesen kell fogadni, és meg kell tanulnunk mindazt az újat, amit ők adnak nekünk, mert egy magában bízó és stabil országban nemcsak többen vagyunk velük, hanem többek is vagyunk velük, mert egy gazdagodó, előre vágyó és egészséges országba érkezők minél előbb magyarrá szeretnének válni. Persze a mostani menekülők sem hülyék. Nem vágnak egy nyomorgó és feudalista, oligarcháktól sanyargatott országba! Eszük ágában sincs Magyarországon maradni.

Dobrodošli na Madžarskem. *(Felzúdulás és taps a kormánypárti padsorokban: Bravó! - Dr. Répássy Róbert: Szavazzanak rád a koszovóiak! Már a koszovói voksokra hajtotok!? - Nagy zaj. - Az elnök csenget.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Rogán Antal nagyszüleit így fogadhatták Magyarországon, és nagyon-nagyon hálásak lehettek, hogy nem a Keletiben sziporkázó vagy éppen pénzt váltó, rövidlátó, cinikus és végtelenül populista leszármazott politikus fogadta akkor a hazánkba érkező, szlovén származású Rogán családot.

(13.50)

Rogán úr saját magát, saját családját is kiutasítaná ezek szerint az országból. Sajátos módon akkor most a jegyzőkönyvön keresztül vagy a tévén keresztül arra kérem Rogán Antalt, hogy kerekedjen felül benne az emberség, a kereszténység, és ha mindezek nem lennének ismerősek neki, nézzen a családfájára, mert hasznos ismereteket fog nyújtani neki. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban. - Zaj. - Balla Mihály: Gratulálok, szép volt!)*

ELNÖK: Kérem, hogy próbálják egymást tisztelettel meghallgatni, mindenki szót kap. Most például Tuzson képviselő úr, aki a Fidesz frakciójából a következő hozzászóló. Kérek mindenkit, ellenzékit meg kormánypártit, hogy úgy beszéljen, hogy a másikat is lehessen hallani. Most például hallgassuk Tuzson Bence képviselő urat! Parancsoljon!

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előbbi kissé heves, eklektikus és kevésbé érthető hozzászólás után engedjék meg, hogy visszakanyarodjak a mai nap témá-

jához, ami végül is a bevándorlásról, a gazdasági, megélhetési bevándorlásról szól.

Magyarország lakossága az Európai Unióban mindössze 2 százalék, az Európai Unió összlakosságának 2 százaléka, de mégis a tavalyi év alapján a menekültügyi kérelmek 16 százalékát Magyarországon nyújtották be az Európai Unióban. Ez azt jelenti, hogy ez különösen nagy terhet jelent számunkra, magyarok számára, a magyar emberek és a magyar hatóságok számára is. Ennek megfelelően, ennek megfelelő súllyal kell nekünk ebben a kérdésben fellépni mind Magyarországon, mind pedig az Európai Unióban.

A határőrizettel kapcsolatban a Jobbik részéről felvetődött az a kérdés, hogy vajon jól védik-e a magyar hatóságok a magyar határt. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy Magyarország schengeni határa 1109 kilométer, és erre az 1109 kilométerre 4 ezer határrendész van Magyarországon, és ebből a 164 kilométeres szerb-magyar határra összesen 1100 ember van. Ez azt jelenti, hogy minden kilométerre hét ember jut. Összességében nem az az elsődleges probléma, hogy úgy jönnek át a határon, hogy a későbbiekben őket ne kapják el, hiszen a határon illegálisan átlépő emberek 95 százalékát elkapják, a maradék 5 százalékot meg általában a mélységi ellenőrzés során kapják el. Tehát nem ez az alapvető probléma.

Az alapvető probléma abban áll, hogy az európai uniós szabályozás szerint azzal kapcsolatban, aki belép Magyarországra, odasétál az első határrendészhez, és azt mondja, hogy menekültügyi kérelmet szeretne benyújtani, elindul az eljárás, és az eljárás alatt az esetek 90 százalékában úgy védekezhet, úgy képviselheti magát az eljárásban, hogy szabadon mozoghat az Európai Unióban. Ez természetesen nem lenne baj, ha Magyarország elsődlegesen nem tranzitország lenne, de tranzitország mivoltunkból adódóan az emberek jelentős része eltűnik az eljárás alatt, és amíg eltűnik az eljárás alatt, nem lehet vele szemben folytatni az eljárást. Elindul tehát az eljárás, majd utána az Európai Unióban olyan emberek mászkálnak, akikről azt se tudjuk, hogy kicsodák, és velük szemben semmilyen eljárás nem folyt, semmilyen olyan határozat nem született, amely alapján hosszú távon az Európai Unióban tartózkodhatnak. Ez különösen nagy probléma.

Nagy probléma mindenki számára, aki itt, Magyarországon van, de egy sajátos aspektusát is szeretném ennek az ügynek megvilágítani. Az én választókerületemben, Fóton is van egy ilyen intézmény, amelynek az a sajátossága, hogy ott gyerekek vannak, olyan gyerekek, akik szülői felügyelet nélkül, azaz egymagukban érkeznek meg az Európai Unióba. Ebbe az intézménybe nagyon sok gyerek érkezik. 858 gyereknek kellene ellátást biztosítania ennek az intézménynek, annyian kerültek be ide, és ezek közül, kedves képviselőtársaim, 790-en tűntek el. Összesen 68 olyan gyerek van, aki ebben az intézményben megmaradt.

Ez az európai szabályozás hibája! 18 év alatti gyerekek úgy tűnnek el az Európai Unióban, hogy azt a felügyeletet, amit ezeknek az intézményeknek kéne nyújtaniuk, nem engedi az Európai Unió, hogy ilyen módon vigyázni lehessen ezekre a gyerekekre. Több száz olyan gyerek mászkál az Európai Unióban, akinek egyébként iskolába kellene járnia. De ezek a gyerekek nem tudnak iskolába járni, és nem is járnak sehol iskolába, hiszen ha valahol valamilyen hatóságnál jelentkeznének, akkor visszaraknák őket Magyarországra. Nem tudjuk, mi van ezekkel a gyerekekkel. Azt sem tudjuk, hogy ezek a gyerekek szerverkereskedők vagy emberkereskedők hálójába kerültek-e. Nem tudjuk, hol vannak, elvesznek az Európai Unióban. Ez különösen nagy probléma, és ebből a szempontból is közelíteni kell ezt a kérdést, és ezt a kérdést, ezt a problémát is külön kezelni kell.

Az az európai megengedő szabályozás, amely alapvetően abból adódik, hogy nem a tranzitországokra mérték ezeket a szabályokat, nem azokra alkották meg, hanem a célországokra, azt eredményezi, hogy az ide, Magyarországra nagy számban belépők az eljárás alatt egyszerűen eltűnnek, mert az európai szabályozás alpból abból indult ki, hogy ahova megérkeznek ezek az emberek, ott menedéket kérnek, és ahol menedéket kérnek, ott menedéket fognak kapni. El is indul az eljárás, de mivel nem itt akarnak maradni ezek az emberek, hanem tovább akarnak menni, átmennek Németországba vagy Ausztriába.

A hosszú távú következmény természetesen az, hogy azok az országok, mint például Németország vagy Ausztria, ma az európai szabályokat bizonyos módon liberálisan alkalmazzák. Hiszen nem azt alkalmazzák most még Németország, hogy elkapja ezeket az embereket, és visszaküldi az Európai Uniónak abba az országába, ahol a határt átlépték - jelesül Magyarországra -, hanem értesíti őket, hogy menjenek be az ottani hatósághoz, de mielőtt bemennének a hatósághoz, már továbbállnak máshova, mert természetesen nem akarnak visszajönni Magyarországra, nem akarják, hogy az eljárás velük szemben itt lefolyjon, és annak vége a kitoloncolás legyen.

Ez tehát egy sajátos probléma. Ezt a kérdést kell megoldanunk, és ennek megfelelő szabályokat kell alkotnunk. Egyeztetni kell az Európai Unióval, kezdeményezni kell a szabályok módosítását, de ha az Európai Unió nem hajlandó a szabályait módosítani, akkor nekünk, magyaroknak kell fellépni és magyar szabályokat kell alkotni, még akkor is, ha emiatt szembe kell mennünk az Európai Unióval. Nem várhatjuk meg az európai bürokrácia lassúságát! Fel kell lépniük, és meg kell alkotnunk a saját magyar szabályainkat, hogy a magyar embereket megvédjük!

Nagyon fontos kérdés az - erre többször is utaltak képviselőtársaim -, hogy ne keverjük össze egymással a fogalmakat. Mi nem véletlenül léptünk be az Európai Unióba. Mi egy értékközösséget alkotunk, és nem véletlenül szeretnénk volna egy gazdasági közösséget is alkotni. Ebben a közösségben vannak

alapjogok. Alapjog az, hogy mindenki oda megy ebben a közösségben, ahova akar, ott vállal munkát, ahol akar. Ezt a kérdést, az Európai Unió kérdését semmiképpen ne keverjük össze az Európai Unió kívüli kérdésekkel, és azzal, ami nem tartozik a közösségnek ilyenformán az alapjogai közé. Ezért kérem önöket, hogy ezeket a kérdéseket ne keverjük össze egymással, hanem azzal a valós problémával foglalkozunk, hogy emberek százai, ezrei lépik át a magyar határt, és egy kérelem benyújtásával szabadon mozoghatnak az egész Európai Unióban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úr a következő felszólaló, Jobbik. Tessék!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Bár több felszólaló elmondta előttem, hogy a fogalmakat ne keverjük össze, de úgy érzem, hogy ez az Országgyűlésben mégis megtörtént. Amikor például koszovói menekültekről beszél főleg az MSZP, vagy Szabó Timea is mindenféle vészharangokat kongatott itt meg, hogy a megérőszakolt nők és az elrabolt gyermekek jogaiért kiálljon, azt azért hozzá kell tenni, még a liberális jogvédő szervezetek is kijelentik, hogy a koszovóiak nem menekültek, őket senki nem üldözi az országukban. Lehet, hogy gazdasági bevándorlónak nevezhetjük őket, de jogilag menekültek nem.

Természetesen ameddig ez elbírálásra kerül - ezt is sok hozzászóló elmondta előttem -, addig hónapok vagy akár fél év is eltelhet, és addig itt lehet különféle tevékenységeket folytatni, vagy akár tovább lehet állni nyugat-európai országokba. Tehát meg kell különböztetni azokat, akik valami elől ténylegesen menekülnek; ez a 2013-14-es magyar statisztikák alapján 8-9 százalék, tehát a menedékkérőknek kevesebb mint a tizede érdemelte ki a hatóságok döntése alapján a menekültstátust, azaz ők voltak jogosultak a fokozottabb védelemre, míg a határt átlépők kilencetizede vagy még nagyobb százaléka egyéb okokból vándorolt el. Tehát az a liberális hiszti, amely arra vonatkozik, hogy kit milyen módon üldöznek a saját országában, a legtöbb esetben nem igaz.

(14.00)

Azt is ki kell mondani, hogy bár itt a Magyar Országgyűlés döntési lehetőségeiről beszélünk, összehasonlítva a problémáról van szó. És nem dughatjuk a fejünket a homokba, hiszen az Unió tagjaként egyrészt meg van kötve a kezünk, a Magyar Országgyűlésnek meg van kötve a keze, másrészt az sem jó válasz, hogy nem vagyunk célország, ezért aki idejön, az majd úgyis továbbmegy. Hiába adja be a kérelmet, majd megpróbál átmenni Ausztriába, megpróbál átmenni Németországba. Azért ennél sokkal inkább európaiként kell gondolkodnunk. És úgy gondoljuk, bár sokan szoktak a Jobbikra mindenféle jelzőt aggatni, de mi úgy gondoljuk, hogy Európa problémája

közös probléma ezen a téren. És nem oldottuk meg a problémát, ha ezek az emberek továbbmennek Ausztriába, Németországba. Mert lehet, hogy ma ez megoldásnak tűnik, de 10-20 év múlva már újra akár a nyugati irányból is visszakaphatjuk ezt a problémátömeget.

Tehát közös megoldásokban kell gondolkodni. Akkor viszont meg kell figyelni, meg kell vizsgálni azt, hogy vannak-e európai válaszok erre a problémára. A kérdésfeltevés valamennyire talán csak megtörtént, még az is hibásan, de a válaszok teljes mértékben hiányoznak. Ha meghallgatták az Európai Bizottság elnökjelöltjeinek vitáját, amelyben a bevándorlás is fontos kérdésként megjelent, és az illegális bevándorlás kezelése, ott a legtöbb jelölt azt az elfogadhatatlan választ adta, hogy úgy lehet az illegális bevándorlás ellen küzdeni, hogy legalizálni kell azt. Értik? Ha mondjuk, túl sok az emberölés Magyarországon, akkor a Btk.-ból vegyük ki a tényállást, és akkor nem ütközik a Btk.-ba. De attól még a száma nem fog változni, sőt nőni fog.

Na, ilyen válaszai vannak az Európai Uniónak. Nagyon szeretném, ha a magyar kormány is hatékonyabb álláspontot foglalna el, amikor Európa-szinten kell válaszokat találni ezekre a kérdésekre. Márpedig az biztos, hogy elő fognak jönni ezek a témák, mert a nyugati országokat egyre inkább érinti a probléma, és az ottani választópolgárok is rá fogják kényszeríteni bizony a saját kormányaikat, még ha nem is akartak foglalkozni ezzel a témával, hogy bizony-bizony vegyék elő, és hatékony megoldásokat találjanak erre. Azok a liberális, vagy magukat liberálisnak valló, vagy akármilyen oldalhoz tartozó pártok, amelyek erről nem vesznek tudomást, el fognak tűnni az európai süllyesztőben, és alig fognak szavazatokat kapni. Ebben egészen bizonyosak vagyunk.

(A jegyzői székben Földi Lászlót dr. Szűcs Lajos váltja fel.)

Azt se felejtjük el, ahogy Z. Kárpát képviselőtársaim is elmondta, hogy sokszor a többség jogai kerülnek háttérbe. Amikor a Magyar Országgyűlésben törvényeket alkotunk, és vitát folytatunk, akkor ne feledkezzünk meg azokról az emberekről, akik szenvednek a bevándorlástól, és akik a közbiztonság romlásaként élik meg azt, hogy nagyon sokan visszaélnék a menekültstátussal. Hiszen ahogy elmondtam, a kilenctizedük nem kapja meg végül is, és csak azért nyújtják be, ahogy addig is az előnyeiket élvezhesék, ez mindenképpen azt jelenti, hogy addig is visszaélnék ezekkel a jogokkal, valamiféle választ kell adni.

De Svájcban is oly mértékű a probléma, hogy ott is egy népszavazáson ennek korlátozása mellett döntöttek, és további lépések is várhatóak. Ott egyébként évi 80 ezer pluszban van a bevándorlás-kivándorlás mérlege, tehát 80 ezer fő vándorol be évente Svájcba, és ezt nem bírja a svájci lakosság, nem bírja a svájci gazdaság, és az emberek nem szeretnék azt, hogy 20-30 év múlva az a Svájc, amit ma ismernek,

teljes mértékben eltűnjön. Azt hiszem, ez minden szempontból érthető a svájci lakosok szempontjából. Egyébként, ha az interneten valaki látta, pont Svájcban történt meg, hogy egy vidéki befogadóállomáson szerették volna kitenni a bevándorlókat, akik fel voltak háborodva, hogy vidéken kell kiszállniuk, mert ők egy nagyvárosra, egy pezsgő, nyüzsgő nagyvárosra gondoltak, és nem voltak hajlandóak leszállni a buszról. Ha valakit nagyon üldöznek, akkor nem hiszem, hogy az a legnagyobb problémája, hogy vidéken vagy egy nyüzsgő nagyvárosban kell eltölteni a napjait.

Az is egy érdekes kérdés, hogy amíg Európában a munkanélküliség magas, a fiatalok körében meg extrém magas, addig arról beszélnek az Európai Unió vezetői, hogy majd a munkahelyek betöltése miatt szükség lesz a bevándorlásra, hiszen a demográfiai helyzet tragikus. Érezzük, hogy ebben mekkora ellentmondás van. Ha munkahelyek vannak, és munkaerőigény van az Európai Unióban, akkor mért nem tudják ezt a fiatal munkavállalók betölteni, akik nagymértékben, egyes országokban akár 30-40 százalékban is munkanélküliek? Másrészről, ha 20-30 éves távlatban gondolkodunk, akkor talán a demográfiai helyzeten kellene változtatni és nem azon gondolkodni, hogy ezeket az Európán kívüli embertömegeket hogyan csábítsuk arra, hogy itt telepedjenek le.

Fontos alapvetés, hogy mit tartunk Európának, mik az alapjai az európai létnek. Mi a római jogot, a görög gondolkodást és a keresztény erkölcsöt tartjuk annak a meghatározó három elemnek, ami Európát összetartja. És ha ehhez nem fogunk ragaszkodni bármi áron, akkor Európa nem az lesz, amit ma és ezer éven keresztül Európának gondoltunk. Nagyon is érdemes azokat a statisztikákat is megnézni, amelyek a magyar sajtóban is megjelentek, például Svédországban a 4 százaléknyi bevándorló követi el a bűncselekmények 77 százalékát. Azért ezek elég komoly számok. És miután a svédek a nagy liberális bevándorláspolitikájukkal kezdenek eljutni odáig, hogy ez tarthatatlan, olyan kiváló ötleteket javasolnak, hogy hát akkor minden ország a Svédországba jelentkező bevándorlókat fogadja be. Tehát a problémát szét kell osztani. Ugye, milyen kiváló megoldás? Szép liberális elvek, mindenki menjen oda, aztán, amikor elégük lesz, akkor majd a kelet-európai térségbe próbálják szétosztani ezeket a bevándorlókat. Nem hiszem, hogy ez járható út lenne.

És a végére azt azért el szeretném mondani, örülünk neki, hogy a Fidesz is szembenéz a problémával, és próbál valamit tenni. De azért felhívnam a figyelmet arra, hogy pont itt az Országgyűlésben tárgyalunk európai irányelvek átültetéséről, éppen bevándorlásügyben. Főleg a jogsegély, a bevándorlók számára nyújtandó jogsegély került napirendre. Akkor elmondtam, hogy az Országgyűlés, fideszes javaslatokra, néha túlmegy azon a határon, amit az Európai Unió egyébként elvár. Emlékeztetném önöket, akkor elmondtuk, hogy az Európai Unió csak azokban az esetekben követelte meg az ingyenes jogsegély nyújtását a bevándorlóknak, amikor ők valóban rászorú-

lók anyagi-jövedelmi viszonyaik tekintetében. Ezt a Magyar Országgyűlés megadta bármiféle vizsgálat nélkül, jövedelmi-vagyoni vizsgálat nélkül, amit annak idején itt az Országgyűlésben sérelmeztünk. Hiszen ha már az európai irányelv egy tól-ig határt határoz meg, akkor a Magyar Országgyűlés is próbáljon a szigorúbb irányba hatni.

Remélem, ha a jövőben ilyen problémák előke-
rülnek, akkor a Fidesz-KDNP-többségnek is megvál-
tozik egy kicsit a véleménye, mert jelen pillanatban
az ingyenes jogsegély akkor is jár ezeknek az embe-
reknek, ha egyébként bizonyíthatóan nagy vagyonnal
rendelkeznek, annak ellenére, hogy el kellett jönniük
a saját hazájukból. Ez a magyar állampolgárok részé-
re így, ebben a formában nem jár, úgyhogy nagyon
remélem, hogy ez a fellángolás, ami a Fidesz-KDNP
felől jött, a jövőben az országgyűlési jogalkotásban is
meg fog mutatkozni, akár az európai uniós irányel-
vek átültetésében, akár abban, hogy sok témában
megpróbálják az uniós jogalkotást is abba az irányba
vezetni, ami Európa jövőjét garantálni tudja. Köszö-
nöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyű-
lés! Most kétperces felszólalások következnenek, de
ilyen felszólalásra nem jelentkezett senki. Ennek
megfelelően előre bejelentett felszólalásokkal folytat-
juk a munkát. Elsőként László Tamás képviselő úr, a
Fidesz képviselője kap szót. Tessék parancsolni!

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök
úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Időnként nagyon
magasan szárnyal ez a vita, némi iróniával mondom
ezt, emiatt könnyen célt téveszthetnek a nyilak, hiszen
a probléma lent, a terepen feszül. Talán nem annyira
madártávlatból, hanem inkább alulnézetből kell tek-
intenünk erre a kérdésre. Éppen ezért a javaslatom az,
hogy egyszerűbben, konkrétan, érthetőbben kell
kezelni ezt az egész problémakört.

Többféle minőségben szólok hozzá ehhez az egy-
re inkább eszkalálódó, ugyanakkor nagyon sok
szempontból megítélhető kérdéshez. Hiszen az ügyre
tekinthetünk szociális, gazdasági, költségvetési, mentá-
lis együttélési, rendészeti szempontból, és láthatóan
sok egyéb szempont is kavarg az egyre inkább össz-
európai megközelítést igénylő ügyben.

Elsőként a Költségvetési bizottság tagjaként szó-
lok hozzá a témához. Elhangzott már, hogy ha a je-
lenlegi gazdasági migrációs trend tovább folytatódik,
akkor várhatóan másfél milliárd forintba kerül ha-
vonta a migráns családok ellátása; ismétlem: havon-
ta. Ez a 16 ezer lakásos újpalotai lakótelepen azt je-
lenti, hogy egy hónap alatt ezer panellakást lehet
felújítani nagyon magas szinten, vagyis 12 hónap
alatt 12 ezer lakást lehet felújítani.

(14.10)

Vagy egy másik összehasonlítás: a kerületben
lévő 70 háziorvosi rendelőnek legalább a fele nagyon

rossz állapotban van. A havonta jelentkező pénzből
valamennyi rendelőt magas szinten fel lehet újítani,
és mindenki a maga köréből találhat hasonló példákat.

Én Rákospalota, Pestújhely, Újpalota és részben
Újpest képviselőjeként szólok hozzá. Újpalotán a
mintegy 40 ezer lakos egyharmada egyedülálló kis
nyugdíjas, igen szerény körülmények között él. Má-
sik egyharmada egyszülős család, nehezen megélő
édesanya nevel két-három gyermeket. Amikor a
gyermekes családokként érkező megélhetési migrán-
sokat joggal szánakozva és együttérzéssel nézzük,
akkor, kérem, gondoljunk a saját gyermekeinkre is,
sőt kicsit előbb! Akiknek érdekében a kormány
rendkívül sokat tett és tesz. Csak például a sokat
emlegetett közétkeztetést tekintsük! A kormány
rendkívüli mértékben megemelte a normatívát, és
szeptembertől a teljes körű óvodáztatás révén tovább
bővül a gyermekétkeztetés rendszere. Az illegális mig-
ráció viszont akadálytalanul bővül, sőt abban az
esetben, ha már a 2014-es szinten tartanánk, már
mindez veszélyezteti a nemzeti törekvéseinket. Az
elsődleges felelősségünk, úgy gondolom, a saját hon-
fitársaink segítése, támogatása, ez úgynevezett álla-
potbeli kötelességünk.

Egy másik szám: az elmúlt négy évben 240 ezer-
rel csökkent a szegények száma az országban, na-
gyon jelentős erőfeszítések árán. Ezt a jelentős
eredményt egyetlen év alatt lenullázná a megélhetési
migránsok akadálytalan beengedése. Éppen ezért a
saját jól felfogott érdekünkben, nemzeti érdek alap-
ján kötelességünk nemcsak elvben, hanem szigorúan
gyakorlatban foglalkozni a témával. Gyors, szigorú,
ugyanakkor humánus megoldások kellene mind-
annyiunk érdekében. A vitából ugyanakkor látható,
hogy keskeny ösvényt kell megtalálnunk, szorító
sziklák között hajózunk (*Tukacs István: Szkillák és
Kharübdiszek között!*), éppen ezért közösen a nem-
zeti érdek figyelembevételével találhatjuk meg ezt az
ösvényt és haladhatunk rajta. Köszönöm a figyelmet.
(*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Tukacs István képviselő úr, az MSZP
képviselője a következő felszólaló.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Elnök úr, köszönöm
a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Miután már sokan
vádoltak meg sokakat azzal, hogy mindent összem-
sünk, mint ahogy a feleség vádolja a mosáshoz nem
értő férjet, szeretném tisztázni, hogy egy olyan elő-
terjesztést tárgyalunk, amely a „bevándorlás” címet
viseli, és különben a menekültekről szól. Ennyit az
összemosásról. Hozzá van biggyesztve még egy na-
gyon kedves jelző: ez a „megélhetési”, mintha valaki
talán azért menne máshova, mert nem jobb, szebb
vagy kellemesebb életet akar.

Tisztelt képviselőtársaim, ha a között kell vá-
lasztanom, hogy a kormányoldal képviselői hogyan
kezelik ezt a problémát, komoly politikai ügyként
vagy a megroppant népszerűségük miatti kommuni-
kációs és szavazatszerző manőverként, akkor az

utóbbira voksolok. Már csak azért is, mert meglepően könnyen jutottak el a párizsi véres történet után a terrorizmus veszélyétől a menekültekig. Nem történt tehát semmi egyéb, tisztelt képviselőtársaim, mint újra találtak egy ellenséget. Könnyen szoktak találni egyébként, hozzáteszem, mert megtalálják a nyugdíjcsalónak kikiáltott beteget és rokkantat, megtalálják a szegényt és megtalálják még a péket is. Tényleg, mi is van a pékekkel, tisztelt Rogán úr?

No, az ellenségkép képzése azonban nem mindig célravezető. Tisztelt képviselőtársaim, ha önök a kommunikációs manőver mellett döntöttek, hadd figyelmeztessem önöket, baj lesz! Az a részvétlenség, amivel kezelik ezt a problémát, alá fogja ásni az emberek és emberek viszonyát itthon is. Mert ezt az ügyet önök részvétlenül kezelik. Márpedig a részvétlenség emberi érték, és nem csak keresztyéni! Azért mondom ezt, tisztelt képviselőtársaim, mert önök azt mondják, hogy menjen máshol, menjen máshová, menjen vissza, vagy előbb csukjuk be és aztán menjen vissza oda, ahonnan jött, de semmi esetre sem kezelik részvétellel ezt az egész ügyet, ezeket a szerencsétleneket.

Ezért tehát szabolcsiként a következőket kell mondanom önöknek, tisztelt képviselőtársaim, figyelmeztetve önöket a veszélyre. Én látom a Záhonyban, a határon átjövő nénit árulni a szegényes ukrán boltok termékét. Mert olcsóbb. Én látom az állandó lakhelyet létesítő ukrán állampolgárt, aki magyar nyugdíjra számít. *(Dr. Tilki Attila közbeszólása.)* Bólogat képviselőtársam a térségből. *(Dr. Tilki Attila közbeszólása.)* Én látom azt az embert, aki dolgozik, átjőve a határon, a gazda földjén, nem különbözve egyébként a Londonba kiment magyar fiatalról. Ha őket is részvétlenül fogják kezelni, akkor vajon ez a vetemény hová fog majd bokrosodni, tisztelt képviselőtársaim? Azt gondolom, kicsit beleérzőbben kellene hozzászólni ehhez az egészhez, és nem pusztán szavazatszerzőként kezelni.

Második gondolat: ma két politikus szájából is hallottam, hogy az ukrán helyzet kritikus, és az úgynevezett tűzszüneti szerződés törekeny. Ha ott baj lesz, márpedig nem kell túlságosan nagy éleslátás belátni, hogy baj lehet, ha hozzánk jönnek azok, akik ott már nem tudnak élni, magyarok vagy sem, akkor mit fogunk mondani nekik? Tessék ezt a szempontot figyelembe venni!

Végül utoljára: azt mondják önök, hogy aki elment Londonba, az semmi egyebet nem csinál, csak kicsit távolabb dolgozik. Ezt komolyan gondolják önök? Komolyan gondolják, hogy annak az anyának a gyereke, aki azt mondta, hogy soha nem jövök vissza, az csak arrébb dolgozik, és nem jön haza a családjához a születési helyére? Komolyan gondolják, hogy ez nem kivándorlás? Komolyan gondolják, hogy nem gazdasági okokból tette, azért, mert meg akar élni? Kérem, hogy beszéljenek erről, mert úgy látszik, ehhez egy parlamenti vitanap kevés volt! Naponta három orvos megy el, nem beszélve mindenki másról, aki úgy gondolja, hogy ott jobban élhet.

Így hát erről kellene inkább szót váltani, tisztelt képviselőtársaim, mint arról, hogy propagandisztikus okokból rendészeti megoldással kezelünk egy olyan problémát, amely gyakorlatilag másképp is megoldható. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Dunai Mónika képviselő asszony, a Fidesz képviselője. Tessék parancsolni!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A bevándorlásról érkező adatok sokkolóak. Az év első 45 napján a hazánkban menedéket kérők száma elérte a tavalyinak több mint a felét. 23 ezernél is többen folyamodtak eddig ilyen kérelemmel a magyar hatóságokhoz. Ezek a számok azt mutatják, mindannyiunknak felelősséggel kell foglalkoznunk a témával. Itt az Országgyűlésben, a magyar társadalom egészében és az Európai Unióban is.

Ismert tény: 2014-ben hazánkban csökkent a legnagyobb mértékben a munkanélküliség, és Magyarországon volt a legnagyobb gazdasági növekedés ebben az évben, tehát tavaly. Ez azt mutatja, hogy Magyarország olyan helyé válik, ahol biztató a kilátás a jövőre nézve. Bár jelentősen csökkentettük a munkanélküliséget, ám Magyarország nem képes arra még, hogy nagy számban hozzon létre munkahelyeket a hozzánk illegálisan érkező megélhetési bevándorlók számára. Magyarország nem képes arra, hogy nagy számban fogadjon megélhetési bevándorlókat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyian felelősséggel tartozunk az itt élők iránt. Mindenkit, aki itt él, munkához szeretnénk juttatni, a családokat erősíteni, a szociális ellátórendszert szélesíteni. A kérdés az, és ebben számítunk a pártok, a társadalmi szervezetek és mindenekelőtt az itt élő emberek véleményére, hogy a valóban politikai üldözött menekülteken kívül - hangsúlyozom: a valóban politikai üldözött menekülteken kívül - költségvetésünk milyen erőig és milyen határig képes ellátni a hazai szociális ellátórendszerben a magyar felzárkóztatásra várókat és a hazánkban élő gazdasági bevándorlókat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Talán kevesen tudják önök között, hogy most, ezekben a percekben is milyen szociális és egészségügyi ellátást nyújtanak magyarországi szervezetek az itt élő menekültek számára.

(14.20)

Ezekből szeretnék felszólalásomban néhányat kiemelni. A menekültként vagy oltalmazottként elismert személy a menekültügyi hatósággal integrációs szerződést köthet. A menekült és az oltalmazott 2014. január 1-je után az elismerésről szóló jogerős határozat keltétől számított legfeljebb 60 napig jogosult befogadóállomáson tartózkodni, ahol ellátást

kap. A menekült és családja társadalmi beilleszkedését a családsegítő szolgálat segíti. Az integrációs szerződés aláírását követően a bevándorló havi rendszerességgel folyósított integrációs támogatásra jogosult, amivel a gondozási tervben kitűzött célok megvalósítása érdekében kell gazdálkodnia.

(Schmuck Erzsébetet a jegyzői székben Gúr Nándor váltja fel.)

Nem árt most ideidézni a Ház falai közé, hogy milyen összegű integrációs támogatást nyújtunk ma is a hozzánk érkezőknek, a bevándorlóknak. A menekült az integrációs szerződés ideje alatt a menekültügyi hatóság határozata alapján jogosult integrációs támogatásra. A támogatás összege hathavonta csökken, és különbözők egyedülálló, illetve családos személy esetén.

És akkor most nézzük a számokat! Először nézzük az egyedülálló személyeket! Az első félévben 90 ezer forintot kap havonta, a második félévben 67 500 forintot havonta, a második év első felében 45 ezer forintot havonta, és az utolsó, a negyedik félévben pedig 22 500 forintot kap havonta. Ők az egyedülálló személyek.

Nézzük, hogy mennyi támogatást nyújtunk a szerződés keretében a családosoknak! Családosok esetében nagykorú személy után havi 85 ezer forintot kap a felnőtt az első félévben, a második félévben 63 750 forintot havonta, a harmadik félévben 42 500 forintot havonta, a negyedik félévben pedig 21 250 forintot havonta. A kiskorúak után - családokról beszélünk - pedig további összegekkel támogatjuk támogatási szerződés alapján az itt élő bevándorlókat. Kiskorú személy után az első félévben 25 ezer forint támogatást nyújtunk, a második félévben 18 750 forint támogatást havonta, a második év első félévében 12 500 forintot havonta, a negyedik félévben 6250 forintot havonta. Természetesen maximalizálva van ez az összeg, egy család esetében nem haladhatja meg a 215 ezer forintot családonként ez a támogatás.

Hangsúlyozom, ezt az ellátást mi magyarok a magyar költségvetésből és a magyar adófizetők pénzéből nyújtjuk a bevándorlóknak, ma még tekintet nélkül arra, hogy valaki gazdasági okokból jön hazánkba vagy valóban politikai menedéj jogot kér, e tekintetben nincsen különbség.

Ma már esett szó az egészségügyi ellátások egy bizonyos kiegészítéséről, ezt még szeretném néhány gondolatlan kiegészíteni. Milyen egészségügyi ellátásban részesítjük a menekülteket? A Magyarországra érkező személyek a kérelemre induló idegenrendészeti eljárás jogerős lezárásáig, azaz, amíg az érintett személy nem kezdeményezte az eljárást, és nem is áll társadalombiztosítási jogviszonyban, az egészségügyről szóló törvény rendelkezései irányadók rá, amely szerint a Magyarország területén tartózkodó minden személy részére - annak jogállásától függet-

lenül - biztosítani kell a következőket térítésmentesen. Hangsúlyozom, itt olyan emberekről van szó, akik lehet, hogy éppen csak öt perce lépték át a határt. Tehát mit kell térítésmentesen azonnal biztosítani? A járványügyi ellátások közül a kötelező védőoltást, a járványügyi érdekből végzett szűrővizsgálatot, kötelező orvosi vizsgálatot, járványügyi elkülönítést, a fertőző betegek szállítását, a mentést, amennyiben az adott személy azonnali ellátásra szorul, sürgős szükség esetén a külön jogszabályban meghatározott ellátásokat.

A menekültet törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése esetén ugyanazok a jogok illetik meg, és ugyanazon kötelezettségek terhelik, mint a magyar állampolgárokat. Az elismerését kérő menekült és oltalmazott, amennyiben nem áll társadalombiztosítási jogviszonyban, betegsége esetén az egészségügyi szolgáltatások közül térítésmentesen jogosult a háziorvosi ellátás körébe tartozó vizsgálatokra és gyógykezelésre, a sürgős szükség esetén igénybe vett járóbeteg-szakellátás keretében történő vizsgálatra, gyógykezelésre, továbbá az ellátás során felhasznált gyógyszerre és kötszerre, a sürgős szükség esetén igénybe vett fekvőbeteg-gyógyintézeti ellátásra, valamint annak során az orvos előírása szerinti gyógykezelésre, gyógyászati ellátásra, a gyógykezeléshez szükséges gyógyszerre, kötszerre és étkezésre, a járóbeteg-szakellátást vagy a fekvőbeteg-gyógyintézeti kezelést követően a betegségből való gyógyulásáig, illetve állapota stabilizálásáig a szükséges vizsgálatra és gyógykezelésre, továbbá az orvos által rendelt egyéb gyógyászati segédeszközökre, annak javítására, sürgősségi fogászati ellátásra és fogmegtartó kezelésre, terhesség gondozásra, szülészeti ellátásra, és még sorolhatnám hosszasan, hogy milyen egészségügyi ellátást biztosítunk, merthogy minden ember, aki Magyarország területén van, gondoskodást igényel, és gondoskodunk is róla.

A menekültként, illetve oltalmazottként elismert személy, ha nem áll társadalombiztosítási jogviszonyban, az elismerésről szóló határozat jogerőre emelkedésétől számított egy évig egészségügyi ellátásra jogosult. Az egy év leteltét követően a belföldiséggel rendelkező menekültekre az általános társadalombiztosítási szabályok vonatkoznak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még sok számot és ellátási formát sorolhatnék itt, de azt gondolom, hogy elég lesz ez a néhány adat arra, hogy érzékeltessem, hogy ha a jelen jogi környezetben, a jelenlegi szabályozási keretek között fogadjuk és látjuk el a Magyarországra érkező menekülteket, azt nem figyelve, hogy gazdasági bevándorlókról van szó, vagy pedig politikai menedéj jogot kérőkről van szó, akkor nagyon rövid időn belül a hónapok alatt ideérkező tízezrek, akár százezrek olyan helyzetet tudnak előidézni, hogy nem tudjuk tartani az idej költségvetésünket.

A kérdés alapvetően az, hogy átcsoportosítsunk-e a magyar adófizetők pénzéből, az itt élő adófizetők forintjaiból áldozunk-e többet a hozzánk megélhe-

tési céllal érkező bevándorlókra, akik - még egyszer hangsúlyozom én magam is - illegálisan érkeznek az országba.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vitában elhangzott álláspontokat, amelyek érdemiek voltak - ilyenek is akadtak szép számban -, kérem, hogy felelősen vessük össze, és elfogulatlanul, pártállásra való tekintet nélkül mérlegeljük. Hallgassunk meg minden magyar embert a következő hetekben, hónapokban, és kérem, azután alakítsunk ki egy közös nemzeti álláspontot bevándorláspolitikánkban. Fontos, hogy ezt a kérdést gyorsan, mindenféle késlekedés és haladék nélkül kezeljük, orvosoljuk. Ebben kérem az önök segítségét.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője a következő felszólaló. Tessék!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés Népesedéspolitikai albizottságának elnökeként rávilágítsak a bevándorlás itt tárgyalt, főként gazdasági, közbiztonsági veszélyei mellett hazánk legnagyobb problémájának, a demográfiai katasztrófának arra a vetületére, amit szintén a bevándorlók okoznak, hiszen - ahogy azt például Z. Kárpát Dániel szakpolitikusunk ma talán nem, de úgy általában már többször elmondta e kérdéskörben - bizony vannak olyan időszakok, amikor Magyarországra több bevándorló érkezik, mint ahány gyermek születik. Sőt mi több, könnyen lehet, hogy az idei egész évben - nemcsak holmi kiragadott néhány hetes, hónapos időszak, hanem könnyen lehet, hogy az egész 2015-ös évben - több idegen bevándorló fog érkezni Magyarországra, mint ahány gyermek születik.

(14.30)

És akkor most még nem mentem bele abba, hogy az itt születetteknek mekkora része magyar, hiszen itt van a 13 kisebbség, nemzetiség, köztük a cigányság, amelynek szaporodása és a megszületendő gyermekek beleszámítanak még abba a még csak nem is évi százezer gyermekbe, akik, mégis úgy tűnik, hogy idén már könnyen lehet, hogy kevesebben lesznek, mint ahány idegen bevándorló érkezik Magyarországra.

Erre is fel kell hívni a figyelmet, hiszen hazánknek eleve a legnagyobb problémája a demográfiai katasztrófa. Ezek a bevándorlók pedig szabadon megérkezhetnek, bár főleg a közszolgálati híradásokban előszeretettel mutatják azokat a képeket, ahogy bizony, a rendőrség őrizetbe veszi ezeket a bevándorlókat, de mégis nagyon jól tudjuk, hogy némi igazoltatás után, némi papírmunka után sza-

badon grasszálhatnak szerte az országban, és ehhez bizony még nagyon komoly állami támogatást is igénybe vehetnek.

Szerte az országban, de talán a legfokozottabb a probléma, a helyzet hazánk ötödik legnagyobb községében, a szerbiai határ melletti Ásotthalmon. Nagyon sajnálom, hogy Toroczkai László polgármester nem lehet itt most a szakértői páholyunkban, mert Kövér László kiskirálykodásának eredményeként kitiltotta őt a Magyar Országgyűlésből, és ezért nem folytathatunk vele akár itt, akár az Irodaházban szakmai megbeszéléseket. Volt persze alkalmunk, nekem is volt alkalmam megtekinteni azt azonban, hogy Ásotthalomnak milyen hatalmas határvidéke van, amelyre nyilvánvalóan nem elég egy-két mezőrő, önálló határőrség hiányában.

Hosszasan idézhetnék még Pokol Bélának az Európa végnapjai című könyvéből, amit az ATV, az egyik műsorvezetője legutóbb már rasszista irodalomnak minősített, azonban engedjék meg, hogy én mégis komolyan figyelmükbe ajánljam azt, amit az előző ciklus összes országgyűlési képviselője megkapott egyébként Pokol Bélától tiszteletpéldányként. Attól a Pokol Bélától, aki ma az Alkotmánybíróság tagjaként végezheti a munkáját, és ő bizony rávilágított Európa végnapjaira, arra, hogy például a magyarság generációnként megfeleződik. Hogyha ehhez még hozzávesszük, hogy a cigányság lélekszáma pedig generációnként megduplázódik, akkor bizony nagyon komoly demográfiai katasztrófa fenyegeti Magyarországot. És ehhez jön még az a bevándorlás, amivel kapcsolatban eddig sajnos tetteket nem látunk. Szép szavakat igen, és persze, annak is örülni kell, hogy legalább szavak szintjén bátor a Fidesz, hiszen nem látjuk, mondjuk, ugyanezt a cigánykérdés esetében a Fidesz részéről. Nyilván azért, mert a bevándorlókkal szemben ők szavazati joggal rendelkeznek *(Dr. Répássy Róbert: Ők azért magyar állampolgárok!)*, azonban örülnénk, hogyha látnánk végre azt, hogy a demográfiai problémával kívánnak foglalkozni, nemcsak szavak, hanem tettek szintjén is.

És itt ne az Európai Unióra mutogassanak, hiszen bátran Magyarország önrendelkezése alapján megléphetné azokat, amelyeket lehet, hogy követ majd egy kötelezettségszegési eljárás, de ahogy más esetekben sem zavarta ez önöket, úgy azt gondolom, hogy itt sem az Európai Unióra kellene mutogatni, bizottságokat létrehozni, vitanapokat tartani, hanem cselekedni kellene. Utána aztán, ha ez az Európai Uniónak nem tetszik, akkor majd vitassuk meg, de ne húzzuk itt akár évekig ezt a vitát, miközben évről évre megtöbbszöröződik a hazánkba érkező bevándorlók száma.

Hogyha komolyan gondoljuk, hogy Magyarország legnagyobb problémája a népességfogyás, amit sajnos csak a Jobbik programjában olvashatunk, a kormányprogramban, a kormányprogramokban, sőt pártprogramokban sem, akkor nem lehetne forráshiányra hivatkozva lesöpörni a demográfiai fordulatot célzó javaslatunkat. Miközben, ahogy ma is hall-

hattuk például, családonként akár 215 ezer forintot kaphat Magyarországon egy bevándorló család, mindközben Magyarországon azt látjuk, hogy nem kapják meg még mindig - komoly előrelépések voltak, ezt nem vitatom, a Fidesz kormányzása alatt, de még mindig nem kapják meg - a szükséges és méltó támogatásokat.

Ezért kellene kimondani azt az alapvetést, hogy Magyarország legnagyobb problémája a demográfiai katasztrófa, amelynek mostanában sajnos egyik legújabb vetülete az idegenek bevándorlása. Tanuljunk Koszovó példájából, és abból, hogy nem lehet beengedni a hazánkba egy, akár háromszor-négyszer nagyobb szaporodási képességű népeiséget, így például a koszovói albánokat.

Ezzel szemben inkább a magyarság népességének növekedéséhez, a demográfiai fordulathoz kellene a pénzügyi erőforrásokat átcsoportosítani a saját költségvetésünkben is, és ezért sem szabad az Európai Unióra mutogatni, amikor megvannak a hazai lehetőségeink is. Hiszen radikális áfacsökkenést kellene például végrehajtani a gyermekneveléshez szükséges cikkeknel, ha önök az Európai Unió előírását elfogadják, akkor csak 5 százalékra, de ezt még az Európai Unió sem ellenezné.

Államilag támogatott otthon- és bérlakás-építési és -vásárlási programot is kellene kialakítani, hogy családok jöhessenek létre itthon a külföldre való gazdasági menekülés helyett, mert valóban ezzel a kérdéssel is kell foglalkozni, akár ezen a vitanapon is. Be kellene vezetni a szociális kártyát, hogy a családtámogatásra és bármilyen más szociális kiadásokra szánt pénzek ne a szülőknek vagy más segélyezetteknek a gyermeknevelést nem érintő igényeire vagy szvenedélyekre fordítódjanak.

A családi adókedvezményt több más adónemre is ki kellene terjeszteni, ahogy ezzel kapcsolatban láthattunk is folyamatokat. De ez még mindig messze nem elegendő, hiszen az alacsonyabb keresetű dolgozók nem tudják teljes mértékben igénybe venni azokat a hírekben sokszor tényként emlegetett összegeket, amelyekhez viszont tehát így mégsem férnek hozzá. A negyedik gyermek esetén is emelni kellene a családi adókedvezmény gyermekenkénti összegét, akár csak szimbolikus mértékben is, de a négygyermekes családmódellemelése, népszérsítés szerintem indokolt volna.

Be kellene vezetni a második gyermektől járó kedvezményt számos olyan területen, például a tömegközlekedés, táboroztatás, közétkeztetés esetén is, ahol ma még kizárólag a nagycsaládosoknak jár kedvezmény, és inflációkövetővé kellene tenni a családtámogatási rendszert a nyugdíjrendszerhez hasonlóan, hiszen miközben a hírek általában arról szólnak, hogy évről évre növekednek a családtámogatásra szánt összegek, erről valójában szó sincs. A sokat emlegetett második gyermek után járó adókedvezmény összege sem emelkedett, csak beszélnek róla, hogy mit terveznek majd hosszú évek alatt, és mindközben reálértéken évről évre csökken a gyes, a

családi pótlék és az önkéntes által oly sokat emlegetett családi adókedvezmény mértéke is.

El kellene törölni a bölcsődei gondozási díjat, és növelni kellene az intézmények és férőhelyeik számát az óvodák esetében is. Erre azért is fel kell hívjam a figyelmet, mert rendkívül ellentmondásosak azok az akár néha pozitívnak tűnő intézkedések is, amit önök családtámogatások címén folytatnak, hiszen valóban növelték a bölcsődei férőhelyek számát, de közben fizetőssé tették, a bölcsődei gondozási díj előző kormány alatti bevezetésével önök, a Fidesz fizetőssé tette a bölcsődei szolgáltatást.

Látszólag támogatják a házasság intézményét, de közben a Ptk.-ba beemelték az élettársi viszonyt. Visszaállították a 3 éves gyeset, de csak egy munkavállalási korlátozással kiegészítve, és sorolhatnánk még azokat az ellentmondásokat, amik az önkéntes családpolitikáját jellemzik.

Ezért én arra kérem önöket, hogy mondják ki azt, amit eddig nem voltak hajlandóak, vagy csak elvéve, akár csak a szakállamtitkár, de miniszteri, miniszterelnöki szinten még hiába intéztem írásbeli, illetve szóbeli kérdést is a miniszter úrhoz azzal a címmel, hogy egyetért-e azzal, hogy a magyarság legnagyobb problémája a népességfogyás, nem kaptunk egyértelmű választ. Azt, hogy az egyik legnagyobb probléma, azt sok mindenről el lehet mondani, mi azonban voltunk olyan bátrak, hogy a Jobbik programjában leszögeztük, hogy ez Magyarország legnagyobb problémája.

És mivel itt bizony a magyarság megszűnése is, eltűnése is fenyeget a Kárpát-medencében, engedjek meg, hogy egy kicsit történelmi távlatokból is szemlélve, beszédemet gróf Klebelsberg Kunó kultuszminiszter soraival zárjam, illetve egy 1926. évi beszéddel, amiben rávilágít a népesség fogyásának problémájára, illetve a magyar anyák termékenységére mint hatalmas kincsre is. Így fogalmazott:

„Jól tudjuk saját történelmünkéből, hogy a török időkben a Nagyalföldet, amely ma a mi nemzeti erőinknek nagy és fő erőforrása, valósággal kipusztították a törökök. Mikor a XVII. század végén a mi hatóságaink oda visszatértek, mocsarakat, sivatagokat, kopár területeket találtak, egymagukban álló templomtornyokat, amelyek mellől összeomlott a templom, elpusztult a falu, ahol ezek a magányos tornyok csak a pusztulást hirdették az utókornak. És akkor a magyar anyák termékenysége a XVIII. században és a XIX. század első felében benépesítette az elpusztult területet. Kevesen gondolnak arra, hogy a pusztaság és a pusztulni ige közös, és azt jelenti, hogy itt elpusztult helyekről van szó. Ami akkor pusztaság volt, az ma tele van magyar tanyákkal, amelyeknek friss, egészséges, erkölcsileg is egészséges levegőjéből szívjuk az erőt az ország újjáépítéséhez.”

Így szólt és dolgozott gróf Klebelsberg Kunó az ország és főleg a vidék megmentéséért, azért a vidékért, akár a tanyavidékért, gondoljunk csak az általa támogatott tanyasi iskolák beindítására, azért a tanyavidékért tehát, amelyiket most a legjobban fe-

nyegeti a déli végeken a bevándorlás, és nemcsak közbiztonsági, nemcsak gazdasági, de bizony demográfiai, népesedéspolitikai kérdés is. Ezért kérem, hogy a bevándorlásnak, a bevándorlás veszélyének e vetületét is megfontolni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: Most kétperces hozzászólások következnek. Elsőként megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőjének. Tessék!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az előző hozzászóláshoz csak annyit, hogy nem véletlenül mentünk ki a teremből, tisztelt elnök úr. A jobbikos képviselő hozzászólása egy olyan fajvédelmi, fajelméleti fejtegetésbe kezdett, amely egyszerűen méltatlan ennek a Háznak a falaihoz, egyáltalán úgy, ahogy van.

Tisztelt Képviselőtársaim! Dunai Mónika hosszasan sorolta, hogy a menekültek milyen pénzügyi támogatást kapnak, csak azt nem tette hozzá, hogy ezek azok a menekültek, akiknek egyébként a számát, ha megnézzük, a tavalyi összesen 500, azaz 500 emberről beszélünk. Ezek után Dunai Mónika arról beszélt hosszán, hogy az ideérkező menekültek még orvosi ellátásra, azon belül járványügyi ellátásra vagy épp sürgősségi életmentő kezelésre is jogosultak a mi pénzünkéből. Tessék már folytatni a gondolatot, tisztelt fideszes képviselőtársaim, akkor, jó?! Tessék már elmondani, hogy akkor mi a B-megoldás. Önök szerint az a B-megoldás, hogy hagyják majd a gyerekeket a határon meghalni?

Legyen kedves, Dunai Mónika, folytatni azt a gondolatot, amit itt elkezdett, mert amikor mi gyűlöletkeltésről és hisztériakeltésről beszélünk, akkor, bár a hangvételében nem, de tartalmában pontosan az ön hozzászólásáról beszéltünk, tisztelt képviselőtársam. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Szilágyi György képviselő úr, Jobbik, kétperces felszólalásra.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Muszáj reagálnom Harangozó képviselő úr mondataira. Nem értem, hogy ha valaki népesedéspolitikáról beszél, ha valaki népességfogyásról beszél, ha valaki szaporodásról beszél, akkor ez miért is fajelmélet, amikor ezek valóban a mai Magyarország problémái, és ezekről nyíltan kell véleményünk szerint beszélni, és nyíltan kell eszmecsere folytatni. Úgyhogy itt, úgy érzem, hogy ismételt az MSZP részéről semmi mással nem állunk szemben, mint hogy a valós problémákról eltereljük a szót különböző hisztikkel. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Dunai Mónika képviselő asszony kért szót két percre, tessék!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hogyha képviselőtársam jobban figyelt volna, akkor kiérezhette volna a felszólalásomból azt, hogy pont az ellenkezőjére céloztam. Azt mondtam, hogy mi gondoskodunk mindenkiről, aki itt él Magyarországon vagy átlépi a határainkat; erről beszéltem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Visszatérünk az előre bejelentett felszólalások sorára. Pósnán László képviselő úr a következő hozzászóló, a Fidesz képviselőcsoportjának tagja. Parancsoljon!

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Számos hozzászólásból - Schiffer András vagy Szabó Tímea, de Harangozó Tamás is hasonlót mondott - az derült ki számomra, hogy innen, a fővárosból nézve ez a probléma valóban mintha teoretikus dologként jönne elő, de engedjék meg, hogy én debreceni képviselőként, ahol egy igen nagy menekülttábor van, kicsit alulnézetből hadd mondjak erről egypár szót. Csak mondom néhány adatot, hogy lehessen érzékeltetni a problémakör mértékét.

2013 januárjában a befogadóállomáson ellátottak létszáma 334, júniusban 1114. Csak a növekmény mértékét mutatja, hogy júliusban szintén ugyanez a nagyságrend, 1119, és utána fokozatosan valamelyest csökken, decemberben 517. A 2014. évben átlagosan havonta 589 ember az ellátottak száma, nyilván az egyes hónapokban itt is van eltérés. A különbség nem azért következik be, tisztelt képviselőtársaim, mert mérséklődött volna a migrációs nyomás, hanem azért, mert időközben jó néhány új állomáshegyet kellett megnyitni.

De ugyanakkor jó, ha tudjuk azt, hogy a hétköznapi életben ez milyen típusú problémákat vetett fel. 2013. május: a korabeli sajtóban is bőven lehetett erről olvasni, két algériai kirabolt két debreceni lányt. Azóta az ügyben egyébként már bírósági ítélet is született, ahol az egyik vádlottat 16 évre ítélték. Csak úgy jelzem, az ítélet súlyossága is mutatja, hogy a bűncselekmény, amely ekkor megtörtént, azért nem tartozott a legyintendő kategóriába.

Ugyancsak 2013-ban, júniusban a befogadóállomás közelében, egy szórakozóhelyen menekültek verekedtek össze, június végén pedig tömegverekedés volt a menekülttáborban, mintegy 600 rendőr kellett ennek a megfékezésére. Tessék elképzelni egyébként, hogy ez milyen típusú mozgósítást, pénzt, logisztikát és sok minden egyebet követelt, úgyhogy valószínűnek tartom, hogy ezeket a rendőri erőket abban a pillanatban jó néhány egyéb helyen is lehetett volna használni.

A menekülttáborban 160 fő vigyáz a rendre mind a mai napig, és arról még akkor nem is beszéltünk, hogy a szabad közlekedésből következően napi szinten nagyon gyakran előfordul az, hogy debreceni vállalkozók kárvallottként kerülnek ki a velük való

kapcsolatból. Konkrétan arról van szó, hogy Debrecenben, az egyetemen tanul körülbelül 3500 külföldi diák, akik egyébként fizetnek természetesen a képzésért, ők angol nyelvű képzéseken vesznek részt. Nagyon sokszor előfordul az, hogy a menekülttáborban lévő menekültek magukat diáknak adják ki, ilyen módon rendelnek taxit vagy éppen pizzát, vagy ülnek be bármilyen szórakozóhelyre, és utána pillanatok alatt, a legkisebb figyelmetlenséget is kihasználva, egyszerűen lelépnek, nem fizetnek, tehát forintosítható károk vannak a mindennapi életben.

Mindezeket alapul véve, ha valaki azt mondja, hogy itt kifejezetten idegengyűlölet-keltés van meg új ellenségkép alkotása, akkor azt gondolom, hogy az nincs tisztában azzal, hogy azok az emberek, akik viszont ilyen helyzetben kárvallottak lesznek, azok számára ez nem egy ideológiai kérdés lesz, hanem egész egyszerűen napi gyakorlati tapasztalat, így teljesen másként állnak a kérdéshez. Úgyhogy azt javaslom a tisztelt szocialista képviselőknek is, hogy akkor szólítsák fel a debreceni képviselőjüket, a debreceni szocialistákat, álljanak ki az ottani emberek elé, és mondják azt, hogy kérem, ez így van jól, hadd jöjjenek nyugodtan a menekültek, tessék elszemvedni mindazt, ami ezzel jár, mert ez így van rendjén. Tessék ezt megtenni! *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem erről beszéltünk. - Kunhalmi Ágnes: Így szembeállítani egymással!)* Én valahogy nem láttam azt, hogy a debreceni szocialisták olyan lelkesen ennek érdekében zászlót lobogtattak volna. Lehet, hogy itt Budapesten könnyű ezt megtenni, de helyben nem ez a helyzet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egész egyszerűen nonszensz helyzet az, amit már többen felvetettek, és joggal, hogy a tiltott határátlépés tényét, ami egyébként büntetőjogi értelemben értelmezhető kategória, itt egyesek össze akarják keverni nagyon gyakran a legális lakóhely-változtatás problematikájával; ez két külön ügy. Az illegális határátlépés mint büntetőértelmelemben is értelmezhető kategória, független attól, hogy ki, miért követi ezt el.

Azt követően kell valóban rendezni azt a kérdést, hogy az illető politikai okból üldözött, és ezért megilleti a menedék, az oltalom, vagy valami egyéb okból történik mindez.

Én csak egyetlen példát szeretnék említeni: oly gyakran szokták, főleg baloldalon idézni az Amerikai Egyesült Államokat mint követendő mintát és példát. Tisztelt Képviselőtársaim! Az amerikai-mexikói határon bizony olyan szigorú határellenőrzés van, nem egy esetben drótkerítéssel és nem tudom, mi mindennel, hogy ott az illegális határátlépés esélye elég minimális, és természetesen ott is büntetik. Ott is büntetik!

Hogyha önöknek olyan komoly kifogása van az illegális határátlépés tényével szembeni határozottabb fellépés szándékát illetően, akkor kérem, jelezzék ezt az amerikai nagykövetségnek is.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Kiss László képviselő úr, az MSZP-frakció tagja a következő felszólaló. Tessék!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én továbbra sem vagyok hajlandó elnézést kérni, és a választóimat sem buzdítom erre, hogy kérjenek bocsánatot mindenkitől azért, mert egy toleráns közösség tagjai Óbudán, akik szerint a legfájdalmasabb kérdések ebben az országban nem ez a kamu balhé, amit idehoznak, hanem a szegénység, a korrupció és a biztonság hiánya.

(14.50)

Nem vagyok hajlandó ezért elnézést kérni. És nem gondolom azt egyébként, hogy az nem normális, aki nem azonosul ezekkel a kamupropagandákkal, amelyeket önök folyamatosan ide élénk citálnak, és nemzeti inzultációnak teszik ki a lakosságot, álkérdésekkel, kamukutatásokkal. Azt gondolom, az a normális, aki ezt elítéli, nem annak kell mantrákat megfogalmaznia magával szemben, aki ezt elítéli, hanem annak, aki újabb és újabb kamudolgokat idehoz élénk, mint ahogy ez is az.

A saját múltamból - ha megengedik - néhány illegális határátlépéssel kapcsolatos történet jut eszembe. Kisgyermek voltam, amikor az osztályomba két illegális határátlépő gyermeke érkezett, aki Ceaușescu diktatúrája elől menekült, és mind a két polgár gyakorlatilag az akkori állam teljes megbecsülését - nagyon helyesen - élvezte. Sőt, a két gyermek, a két osztálytársam rendkívüli módon nagy szeretettel talált közöttünk, hiszen éreztük, hogy jó, ha a magyar közösség ezeket az embereket támogatja, jó, hogy itt vannak közöttünk, mindenben segítjük őket, amiben csak tudjuk.

Már nagyobb voltam, középiskolás, amikor a délszláv háború pokla elől menekülő fiatalok érkeztek a középiskolai osztályomba. Szintén illegális határátlépők voltak, hiszen a szerb kormány... *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Magyarok voltak. Magyarok.)* - így van, ezek magyar emberek voltak, természetesen - ...nem támogatta ezeket a magyar embereket, akik elmenekültek az otthonukból, csak azért, mert nem kívántak a háború poklának áldozatává válni.

Az önök fogalmai szerint mind a három család, amiről beszélünk, illegális határátlépő, az én fogalmaim szerint pedig otthon találó és azt kereső magyar emberek, akik méltán számíthattak a haza támogatására.

Félek attól, hogy az ukrán katasztrófában, ami egyre inkább mélyül, hasonló lesz a helyzet, hasonló sors vár az önök felelőtlen uszítása miatt azokra a honpolgárainkra, azokra a kárpátaljai magyar emberekre, akik az ukrán háború borzalmi elől menekülnek Magyarországra, vagy akár az ukrán lét nehézsége, az állam összeomlása miatt próbálnak itt

Magyarországon menedéket találni. Kérem önöket, hogy fejezzék be ezt a felelőtlen magatartást.

És ha már a KDNP nem tette, akkor hadd mondjak néhány szót. 2014 nyarán Ferenc pápa üzent minden kereszténynek, minden katolikusnak abban, hogy miként is kell ezt a kérdést kezelni: „Korunkban ugyanis tanúi vagyunk egy valóban széles körű migrációnak; sokan elhagyják származási helyüket, kockázatos utazásokra vállalkoznak, magukkal cipelik reményeiket, félelmeiket és vágyaikkal teli poggyászaikat. Ez a vándormozgalom azonban nem ritkán bizalmatlanságot és ellenségeskedést idéz elő, még a keresztény közösségekben is. Ezek a gyanakvások és előítéletek ilyenkor konfliktusba kerülnek a bibliai paranccsal, miszerint tisztelettel és együttérző szeretettel be kell fogadnunk a szükségét szenvedő idegent.”

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tessely Zoltán képviselő úr, a Fidesz képviselője a következő felszólaló. Tessék!

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Arról a 12 ezer lakosú kisvárosról, amelynek hat esztendőn keresztül a polgármestere lehettem, és amelyik jelenleg is a választókerületem központja, méltán mondható el, hogy Bicske kisváros, nagy múlttal és még nagyobb szívvel.

Igen, nagy szívvel, hiszen a bicskeiek a befogadás legjobb példáját hozzák elénk. Bicske lakói 275 éve élnek harmóniában a cigány kisebbséggel. Az elmúlt 85 év során több ezer, az ország minden pontjáról érkező nehéz sorsú gyermek életét változtatták meg a gyermekotthon védelmező falai között. Az ápoló- és gondozóotthon megyénk idős embereinek százain segít, és több mint 25 éve nyújtunk menedéket a hazánkba érkező külföldi menekültek számára is Bicskén.

Igen, mindezekből jól látható: az itt élő emberek karakterében fontos szerepe volt és van az ideérkezetekkel békességben, egymás mellett, csöndesen, de a másik sorsára nézve sohasem közönyösen viselkedve élni. Sokkal inkább kimondható Bicskén, tudják, csakis toleranciával, nyugalommal, megértéssel, szeretettel és gondoskodással, azaz szívvel lehet csak e változatos, nehéz élethelyzetek által okozott kihívásokra választ adni. Legyen fehér vagy színesebb bőrű, muszlim, katolikus vagy baptista, roma, magyar vagy afrikai, árva vagy elhagyott, ha betartotta az együttélés szabályait, mindig otthonra és menedékre találhatott Bicskén. Ilyen tehát a mi városunk, Bicske, és ilyenek a benne élő emberek. Kisváros, nagy múlttal és még nagyobb szívvel.

Kedves Képviselőtársaim! Ez a nagy szív a közelmúlt menekülttáborral kapcsolatos történésein, keserű új tapasztalatain kezd megkérgesedni, az itt élők igazságérzete segítségért kiált. Tudom, a múlt tapasztalatai megtanították az itt élőket arra - mert

módjuk nyíltott rá saját magukon megtapasztalni -, hogy segíteni jó dolog, ugyanakkor érthető az oka annak is, miért töri össze, miért rombolja le mégis a negyed évszázad alatt lépésről lépésre felépített bizonyságot napjaink történése.

A rémálom 2013 közepén vette kezdetét. Az évtizedek alatt jó szakmaisággal felépített rendszer akkor robbant fel, mikor európai uniós nyomásra a menedékkérőket tilos lett idegenrendészeti őrizetbe venni, és megszűntek az őrzött közösségi szálláshelyek. Ekkor árasztotta el a mi városunkat is az idegenáradat. A 12 ezer fős városban működő bicskei befogadóállomás költségvetésében szereplő 200 fős engedélyezett menekültlétszámmal szemben 2013. év júniusára a csúcsra, 753 főre emelkedett a táborban elhelyezettek száma.

Ez óriási, szinte elviselhetetlen terhet rótt a táborban dolgozókra és a város lakosságára egyaránt. A táboron belül ez azt jelentette, hogy mindenütt emberek, zsúfolásig megtelt szobák, fekhelyek, matracok a folyosókon, a sportcsarnokban és végül a sátor táborban is. Igen, katonai sátorerdő a város határán. A kialakult helyzetek kezelésére a táboron belül, volt, hogy 750 menekült ellátására az intézménynek mindösszesen 14 közalkalmazottja volt. Az elviselhetetlen munkateher miatt érthető, hogy sokan elhagyták évtizedek óta gyakorolt hivatásukat.

A városban uralkodó helyzetet pedig úgy írhatjuk le, hogy letarolt, szemetes közterületek, szétört padok, levert kandeláberek, szétaposott virágos kertek és kerítések, megdézsmált konyhakertek, romló biztonságérzet, munkájukat, gyermekeiket féltő lakosság, pattanásig feszült légkör.

Az önkormányzat mindvégig a kialakult helyzet orvoslására törekszik, nem támad, és nem az olajat önti a tűzre, hanem maga is a megoldásokat keresi, maga is megtesz minden tőle telhetőt, megerősíti a polgárőrséget, kamerás figyelőhálózatot épít ki, fokozottan figyel a közterületek tisztaságára, segít a táboron belül a wifihálózat kialakításában, és a tábor számítógépes termei gépparkjának a bővítésében is részt vesz.

A Belügyminisztérium pedig minden kért segítséget megad. A jelentős célzott anyagi támogatásokon túl a nyár folyamán a Készenléti Rendőrség 20 fős állománya segíti a közbiztonság helyreállítását. Jelentős számú közmunkást vonhatunk be a közterületeink rendbetételére. A kamerás figyelőhálózatunk bővítését is támogatják pályázat útján, és a jogszabályi környezet megváltoztatására tett javaslatunkat is minden esetben mérlegelik.

2014 elejére, úgy tűnt, a közös erőfeszítéseinknek is köszönhetően normalizálódhat a helyzet. Sajnos nem így történt, mert az elmúlt hónapokban minden elkezdődött előlről.

(15.00)

A mi megítélésünk szerint az utóbbi időben megváltoztak a menedéket kérők. Számunkra úgy

tűnik, mi azt tapasztaljuk, hogy leginkább azért jönnek, hogy mi tartsuk el őket. Többnyire egyáltalán nem együttműködők, a legtöbben nem akarnak semmit sem tenni a saját körülményeik javítása érdekében, ugyanakkor követelnek. Követelnek, és mindezt általában nagyon rossz stílusban teszik, félelmet és ellenszenvet keltve minden jóérezésű emberben.

Mindig is megvoltak a más higiénés szokások, de komoly fertőzésveszély, tiltott élvezeti cikkekkel való visszaélés és a prostitúció nem volt jellemző; sajnos, mára már talán az. Mindig voltak a menekülteknek anyagi természetű vágyai, de ezt csak nagy ritkán gondolták más javainak az eltulajdonítása által megszerezni. Sajnos, manapság már ez sem igaz.

Mindig voltak olyan kérelmezők, akikről nehéz volt elhinni, üldözöttek, de az átlagos anyagi körülmények között élő magyar emberek számára sokszor elérhetetlennek tűnő okostelefonokat és tableteket használó, feltűnően jól öltözött, márkás külföldi rendszámú autókön furikázó üldözöttekre a helyiek szerint nem életszerű napi 4500 forintot költeni közpénzből. Az elmúlt években is voltak a más kulturális gyökerek okán kirívó antiszociális esetek, de brutalitás, erőszakosság, rámenős követelőzés sohasem volt idáig jellemző, mindaddig; sajnos mára már az. A bicskei emberek igazságérzete segítségért kiált. Azt követeljük, hogy a menekültügy ismét a valóban üldözöttekről, a valós menekültekről, a megsegítésükről szóljon. Követeljük, igen, követeljük azt, hogy ismét jó szívvel segíthessünk az arra rászorulóknak, és újra átélhessük azt, hogy jót tenni jó.

Őszintén remélem, hogy a nemzeti konzultáció bevándorlást érintő kérdéseire adott válaszok elég municióval vertegethik fel Magyarország kormányát a kialakult veszélyes helyzetet megnyugtató megoldására. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője a következő hozzászóló. Tessék!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Szent István-i intelmeket tendenciózusan elferdítő szélsőliberálisok által folyamatosan támadott Szent Korona eszmeiségének jegyében évszázadokon keresztül kálizok, úzok, besenyők, jászok és nagyon sok más nemzetiség lelt befogadásra itt, Magyarországon. Itt lehetett egyébként nádor, tehát a király utáni második ember az a besenyő származású Tomaj Dénes, aki aztán majd a muhi csatában életét is adta Batu kán ellen harcolva ezért az országért. Itt történt meg az, hogy az Alföld közepére telepített kunok identitásukat őrizve büszke magyar hazafivá váltak.

II. András királyunk adománylevelével, amelyet a német történészek Goldener Freibriefnek hívnak, itt jöhetett létre Európa első területi autonómiája a Dél-Erdélybe telepedő szászok számára, és míg más-

hol tört ült Szent Bertalan éjének elvakult fanatizmusa, addig itt nálunk, Tordán bizony határozatot hoztak a vallásszabadságról, és itt, a Szent Korona országában történhetett meg az is, hogy a Zrínyiket egyként tiszteli a legmélyebb főhajtással egyszerre két nemzet is. Bizony itt, Magyarországon válhatott egy nemzetiség, a kárpátaljai ruszinság dicső kuruc szabadságharcunk legvitézesebb népévé, és nevezhette őket II. Rákóczi Ferenc fejedelem leghűségesebb népének, a gens fidelissimának.

Tudjuk, hogy a XVIII. században a Délvidékre telepített svábok milyen óriási szorgalommal társultak be az akkor nekik még teljesen új ország török megszállást követő újjáépítésébe. Tudjuk azt is, hogy hiába próbálta őket a bécsi udvar germanizációs céljaihoz felhasználni, hiszen ahogy a német származású kiváló magyar író, Herczeg Ferenc is megírta A hét sváb című művében, németjeink roppant lojalitással védték a magyar hazát, mondjuk, 1848-49-ben. Mintaértékű az a kitartó munkálkodás is, ahogy például szűkebb pátriám, Somogyország legrosszabb, kataszteri holdanként 9 aranykoronás földjeire telepített svábok felépítették Szulok községét. Nálunk, Magyarországon történhetett meg az a más országban felfoghatatlan, páratlan csoda, ami az Aradon kivégzett mártír honvéd tábornokokban testesült meg, ahol osztrák, német, sváb, horvát, szerb, örmény és magyar összeforva egy közös ügyért, hazánk felvirágoztatásáért küzdött.

Itt fordulhatott elő, hogy Sopron és a környező települések többségében nemzetiségi lakossága ki nyilvánította Magyarország mellett való maradását és tette Sopront civitas fidelissimává, a hűség városává. Bizony, legyünk rá büszkék, nálunk történt meg az a dolog, hogy a második világháború idejére a térképről is leradírozott Lengyelország szerencsétlen menekültjeinek a világon egyedülálló módon Balatonbogláron gimnázium nyílhatott. A sor még biztos folytatható volna pró és kontra egyaránt, hiszen azt sem hallgathatjuk el, hogy sok helyütt mi lett a kisebbségekbe szorult őshonos magyarság sorsa Trianon után a Kárpát-medencében, és Trianon után, illetve Trianonban hogyan szakítottak el óriási területeket a korábban itt menedéket lelt, ide befogadott szerbek vagy éppen románok.

A pozitív példaként felhozott esetek, ha tetszik, korabeli bevándorlók és leszármazottaik történetei, ezek az emberek soha nem gondolták azt, hogy egy olyan ország életébe csöppennek, amelyiknek ne lett volna történelme már előttük, ne lett volna Magyarországnak saját történelme és hagyományrendszere azelőtt, mielőtt ők ideérkeztek. Soha nem gondolták azt, hogy a már itt élőknek kellene hozzájuk alkalmazkodni. Mielőtt itt családfakutatásba kezdene, mondjuk, a baloldal, akkor az én esetemben is közlöm, hogy így gondolták apai felmenőim is, akik jó kétszáz esztendővel ezelőtt Tirolból érkeztek Somogyországba, ők sem gondolták, hogy majd az itt találtak alkalmazkodni hozzájuk, ellenkezőleg, integrálódni akartak, és a nemzet részévé kívántak

válni. Nem követelöztek, hanem ahogyan a német származású aradi mártír tábornok, Aulich Lajos utolsó szavai is bizonyítják, szolgáltam, szolgáltam, mindig csak szolgáltam forrón szeretett magyar népem és hazám.

Az a multikulti katyvasz és tömeges bevándorlás, amit a szép új világ Európát sírba döntő megmondóemberei, ezek a polkorrektnek hívott gondolkodók kitaláltak, viszont nem ezt a hagyományt követi. Elég, ha most csupán a világ egyik legismertebb politológia-professzorára, a Harvard Egyetemen tanító Robert Putnamre utalok, az ő kutatásai bizony-bizony alaposan megrengették a multikulturális dogmákat.

A vén kontinenst előzölő, európai normákkal szembeszegülő, azokkal azonosulni képtelen jövővények önként kialakított gettóiban, ahová az őket eltartó európaiaknak mint amolyan ellenséges társzolidumok belépnie sem tanácsos, párhuzamos társadalmak épülnek, ahol a frusztráció szülte agresszió az úr, amelynek kiáradása csak idő kérdése. A Jobbik viszont nem kér ebből a jövőképből, még akkor sem, ha a jó évszázaddal ezelőtti magyarelles rágalomhadjárat mai Seton Watsonjai és Wichkam Steedjei minden bizonyára teleóbégatják majd mantráikkal az étert, hogy nincs még egy ilyen szélsőséges, kirekesztő nép, illetve párt egész Európában vagy talán a világon, mint amilyen a magyar, illetve a Jobbik.

Már megszoktuk, és azt is tudjuk, hogy ezt miért teszik, ugyanis mi nem akarunk saját szülőföldünkön pannon palesztinok lenni vagy bantusztnba zárt óslakók, esetleg ha a még rosszabb forgatókönyveket, scenáriókat nézzük, akkor zsákmányállatok sem kívánunk lenni. A globalizálódó világban már-már modern népvándorlásról beszélhetünk. Természetesen vannak humanitárius kötelezettségeink, de az integrálódni nem akaró vagy arra képtelen bevándorló tömegek nyomorának keresztjét nem vehetjük a vállunkra.

(15.10)

Azt oldják meg a periféria országait kizsákmányoló, ott polgárháborúkat szító nagyhatalmak és az onnan óriási profitot bezsebelő multinacionális vállalatok.

Nem túlzás, ha Novák Előd képviselőtársam felszólalásához kapcsolódva én is azt mondom, hogy hazánk legfontosabb kihívása bizony a döbbenetes népességfogyás, a rohamos előregezés és az etnikai átstrukturálódás, aminek társadalmi következményei a jó strucc módjára viselkedő politikailag korrektek számára teljes mértékben felfoghatatlanok; az elosztórendszerek fenntarthatatlanná válnak, a magyar társadalom pedig hatalmas krízissel fog szembesülni előbb vagy utóbb. Mindezeket a problémákat ráadásaként még egyfajta ilyen tömeges bevándorlással is megtétni, azt hiszem, történelmi bűn lenne az elkövetkezendő generációkkal, gyermekeinkkel szemben.

A bevándorlást ezekre a kihívásokra, mármint a népességfogyásra való gyógyírként felkínálni végtelen nagy ostobaság és történelmi felelőtlenség, ehelyett kormánypárti képviselőtársaimhoz szólok: valóban olyan gazdaságpolitikát kellene folytatni, amelyik hazavonzaná a kint becsülettal dolgozó magyar fiatalok százazreit, és igenis arra buzdítaná a még itt maradt fiatalokat, hogy bátran merjenek gyermekeket vállalni. Baloldali képviselőtársaimnak pedig csak azt tudom mondani, hogy ideje lenne, mondjuk, az egykori Beszélőnek „Az idegen szép” című cikkét szépen összegyűrni és beledobni abba a papírkosárba, ahova egyébként való. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Vantara Gyula képviselő úr, a Fidesz képviselője kap szót, de először ügyrendben kell megadnom a szót, hiszen Latorcai János képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjának tagja, az Országgyűlés alelnöke, ügyrendben jelentkezett. Ön a szó először.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Az ügyrendi javaslatom technikai javaslat: a KDNP képviselőcsoportja időkeretéből *(Novák Előd: Köszönjük szépen.)* 12 percet átad a Fidesznek. *(Novák Előd: Ja, már azt hittem! - Derűtség.)*

ELNÖK: Világos, egyértelmű, még ha némelyek kétkedtek is korábban, most megtudhatták, hogy mi a szándék. Na, hát akkor Vantara képviselő úr, fel a felszólalásra! Ön következik, parancsoljon!

VANTARA GYULA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy csatlakozva Dunai Mónika képviselő asszony felszólalásához - és nagyon sajnálom, hogy Harangozó képviselő úr nincs itt -, egy szintén alulnézetből történő hozzászólással egészítsem ki, bővítssem és csatlakozzak az elmondottakhoz!

Annyit tudni kell, hogy ez az állomás, ez a központi állomás Békéscsabán van. Békéscsabán köztudottan - nehezemre esik, de a jobbikos képviselőtársam által felolvasott Klebelsberg-részletben szereplő település, amely a török időkben kihalt, és utána újratelepült, sok-sok nemzetiség lakja - az évszázadok során kialakult egy olyan befogadó közeg, hogy az ideérkező idegenek, más vallásúak barátra leltek, és a ki- és betelepítettek mindig otthonra találhattak.

Csatlakozva tehát a Dunai képviselőtársam által elmondottakhoz, hivatalosan a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal menekültügyi őrzött befogadó központjáról beszélünk, amely központhoz tartozik a már többször emlegetett, Bicskétől kezdve Debrecenen át az állomások többsége. Itt a nevéből is kiderül, hogy zárt és őrzött intézményről van szó, tehát ez az a kategória, ahol a bevándorlók útlevél nélkül vagy egyéb okok miatt őrzésben részesülnek. Ez volt a mai vitánap talán egyik legérzékenyebb pontja, ami

a velük való bánásmódról szól. A 185 férőhelyének többsége foglalt, és napi háromszori étkezést kapnak az állomáson a központban tartózkodók, ebből kettő melegétkezés, 24 órás egészségügyi felügyeletet kapnak, szociális munkások törődnek a gyermekekkel, pedagógusok, óvodapedagógusok segítik a munkájukat és a bevándorlók mindennapi életét. Ezenfelül szabad internethasználat jár, kondicionálóterem, sportcsarnok, tévészoza és kulturális programok sokasága. Ez azt mutatja, hogy az állomáson, a központban a befogadottakat olyan, EU-normákat meghaladóan látják el, amit a működést felügyelő ügyészség rendszeres vizsgálatai is alátámasztanak.

Összefoglalásul tehát elmondhatjuk, hogy nem igazak azok a hírek, amelyek az ellátás minőségéről szólnak, és itt többször ellenzéki képviselői oldalról ezt hallhatjuk. Azt is elmondhatjuk, hogy erőn felül gondoskodik a magyar állam a bevándorlók ezen köréről, és a mai napon már többször elhangzott, hogy az érintett országok - Ausztria, Németország - nyári várható intézkedéseivel kapcsolatban Magyarországon kell olyan megoldást keresni, ami csak összefogással, együttműködéssel, a politikai szereplők együttműködésével, de legfőképpen, úgy gondolom, a széles körű konzultáció megoldási javaslatait is figyelembe véve valósítható meg, nem pedig pillanatnyi vagy hosszabb távú sanda politikai célok mentén.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakács László képviselő úr a szó, az MSZP képviselőcsoportjából.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hullámzó minőségű vita a mai, én úgy gondolom, már azon is gondolkoztam, hogy mi, szocialisták vagyunk-e azok, akik a mexikói határon átmenekítünk vagy embercsempésziünk, vagy fideszesek azok, akik a debreceni, pizzájukat ki nem fizető bevándorlók után futnak. Ez valahol érzékelhető probléma, valahol nem érzékelhető probléma; önök ezt a mai vitanappal mindenféle képpen érzékelhető problémává akarják tenni.

Azzal nincsen semmi baj, ha egy kormánypart tematizálni akarja a politikai életet, csak én úgy gondolom, hogy most átmentek egy határon. Azért mentek át egy határon, mert eddig is ezt tették, hiszen nem olyan régen még itt csillogó vértben állt előttünk a rezsi, utána csillogó vértben állt az államadósság, visszafogott sikereket értünk el ezekben az ügyekben, de a politikai közbeszédet tematizálja a kormánypart.

Most azért léptek át önök egy határt, mert amivel önök most tematizálnak, annak arca van, neve van, gyermeke van, családja van. Nem állítom, hogy mindjünk jó szándékú, egyikünk sem tudja eldönteni. Ez egy teljesen szakmaiatlan vita. Vannak erre szakavatott szervek, amelyek előterjesztést, javaslatot tehettek volna, hogy hogyan lehet kezelni azt a menekültáradatot, amelyet várunk, látunk, tapasztal-

unk, azt élénk hozzák, azt megvitathatjuk, arról lehet vitatkozni. Szakma nélkül politikai vitanapot tartani, ahol hiszterizálni lehet, a másikat lehet szidni, és egyébként pedig közbeszédet is lehet tematizálni, azért nincsen értelme, mert hús-vér embe-kről beszélünk.

Kezdődött ez akkor, amikor a párizsi merénylet után... - és félreértés ne essék, mielőtt mindennel megvádolnak, hogy mennyire vagyok liberális. Nem, ha valaki kinyilvánítja a véleményét, azt nem szabad agyonlőni, üldözendő a terrorizmus - elmegy Párizsba a miniszterelnökünk, és gondoljuk, hogy hátha csalódást okoz nekünk, kellemes csalódást: oda-megy, tisztességgel fejet hajt az áldozatok mellett, kiáll azok mellett a jogok mellett, szabadságjogok mellett, amelyeket 25 éve azért még jobban ismert, mint ma. Ehelyett már megvan erre a kommunikációs varázslat, hogy akkor mostantól a bevándorlók állnak majd előttünk pajzsban, ellenük fogunk harcolni, és olyat mond a miniszterelnök, hogy nem akarunk tőlünk különböző kulturális tulajdonságokkal és háttérrel rendelkező jelentős kisebbséget látni magunk között. Halkan mondom, őket a magyar törvények is védik, jelenleg tizenháromat. Hogy mondhat ilyet a miniszterelnök?!

Ha emellé még hozzátesszük azt, amit Staudt Gábor mondott, azzal részben egyet is lehet érteni, hogy vannak európai értékek, vannak európai értékek. *(Dr. Staudt Gábor: Ne akarj nekem rosszat!)* Nem akarok rosszat. *(Közbeszólás: Majd kivizsgáljuk!)* Van a római jog, van a katolikus értékrend, de van még egy, ami Európa értékrendjébe tartozik a XV-XVI. század óta: ezt humanizmusnak hívják.

(15.20)

Aki emberek ellen hisztériát keltett, azt Európában nem túrték meg. Hozzanak ide előterjesztést, mondják meg, hogy hogyan legyen ezután, mik legyenek a szabályok és hol kell szigorítani, és akkor tudunk valamiről dönteni. A hisztériakeltést pedig azért hagyják abba, mert az látszik, hogy önök most csak egyetlenegy dolgot mértek meg, azt, hogy az előítéletesség ma Magyarországon a politikában jobban fizet.

Ezért csinálják ezt az egész napot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Balla Mihály képviselő úr a következő felszólaló, a Fidesz képviselőcsoportjából. Tessék!

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Kicsit meglepődve hallottam az előző felszólalást. Én a felszólalásomban leginkább arra szeretném terelni a szót, hogy amiért ma itt vagyunk, az nemcsak Magyarország, hanem Európa szempontjából is egy óriási kihívás, hiszen az a menekültáradat, amely ma megcélozza Németországot, Ausztriát, adott esetben Magyarországot, és

terheket ró ezekre az országokra, európai probléma is. De ugyanígy beszélgethetnénk az olaszokkal ugyanerről vagy a franciákkal, vagy beszélgethetnénk képviselőtársainkkal Spanyolországból arról, hogy számukra milyen problémát jelent a migráció kérdése. Az Országgyűlés NATO parlamenti közgyűlésének a delegációját vezető képviselőként tudom, hogy a tárgyalásokon gyakran felvetődik az európai és az Európán belüli migrációs probléma, migrációs kérdés.

Itt tulajdonképpen az illegális bevándorlás növekedéséről beszélünk. Lehet, hogy szigorú gondolatokat lehet megfogalmazni erről, ahogy azt Szakács képviselő úr is tette, de a tények is elég szigorúak, hiszen az elmúlt egy évben közel 800-szorosára növekedtek az illegális határátlépési adatok, illetve az ezzel együtt járó ügyek száma a 2010-11-12-es adatokhoz képest. S ez nem csak ránk van hatással. Ha megnézzük egy európai embercsempészeti vagy migrációs térképet, akkor azt tapasztalhatjuk - ha Görögországból vagy Törökországból indulunk el -, hogy a 11 milliós Görögországban nem hivatalos adatok szerint mintegy egy-másfél milliányi menekülttel próbálnak valamit kezdeni. Ezenkívül természetes, hogy azok az irányok, ahol a menekültek elindulnak Európa közepe felé, azok az útvonalak, ahol ezt meg is tudják tenni, ahol lehetőséget kapnak arra, hogy átjössenek különböző országokon, akár szervezett bűnözői keretek között is, és el fogják érni Magyarországot, Magyarországon keresztül pedig Ausztriát és Németországot.

Tudjuk jól, hogy ez Németországban is egyre nagyobb kihívást jelent. Több tartományban is jelezték már, hogy költségvetésileg nem tudják tartani az illegálisan odaérkező menekülteket - hangsúlyozom, a schengeni határokon túli területekről érkező menekültekről beszélünk -, és azt tervezik, hogy szigorítanak a szabályokon. 2014. január 1-je óta a dublini rendelet megerősíti azt, hogy a különböző országokból érkező menekülteket ugyanoda visszavihetik. Magyarul, ha Németországban vagy Ausztriában hoznak egy ilyen döntést, akkor százezres nagyságrendben érkehetnek vissza Magyarországra menekültek, azok, akik nem tudják bizonyítani, hogy politikai okból vagy az életük védelme miatt kérnek menedékjogot, és ezért kiutasítják őket az adott országból.

Ez azt jelenti, hogy ez a probléma Magyarországon fog halmozódni. Ezért fontos az, hogy elgondolkodjunk egy olyan szabályrendszerről, amely szigorít, és a következő időszakban talán lehetőséget fog adni arra, hogy ha így gondolkodunk, ebben egységet formálunk, konzultálunk a magyar emberekkel, és kiállunk elébük egy olyan állásponttal, hogy azt szeretnénk elérni, hogy ez halmozottan ne hulljon vissza Magyarországra.

Nem az a probléma, amit képviselőtársaim felvetettek, azaz nem a humanitárius célú megközelítéssel van a gond. Balassagyarmaton, ahol én képviselő vagyok, van egy olyan közösségi szállás, ahol 60-100 fő között - mikor hogy - olyan emberek élnek,

akik menekültstátusért folyamodtak. A hatóságok sok esetben azt se tudják megállapítani, hogy ezek az emberek honnan érkeztek és milyen nemzetiségűek. A közösségi szálláson egyetlenegy portás van, és ott mindenki ki-be járthat. Ezek az emberek ott ellátást kapnak. Elsősorban családok, gyermekes családok vannak ott, de vannak köztük olyan felnőttek is, akik nem kötődnek családhoz. És ha Balassagyarmaton bármilyen kisebb esemény, szabálysértés, esetleg komolyabb bűncselekmény történik vagy annak a gyanúja merül fel, akkor az indulatok fölhergelődnek, pontosan azért, mert nemegyszer azt lehet látni, hogy bár ezek az emberek kapnak segítséget, kapnak ellátást, kapnak védelmet, mégis sokszor előfordulnak olyan ügyek, amelyekben a rendőrségnek is lépnie kell, és szabálysértési vagy bűnügyi eljárást kell indítani.

A probléma alapvetően nem a humanitárius megközelítéssel van. A probléma azzal van, hogy milyen hatással van a helyi közbiztonságra, milyen hatással van azoknak a településeknek a közbiztonságára azoknak a bevándorlóknak a helyzete, akik elindultak valahova, ahova nem tudtak elérni és kiutasítják őket. Hogy miket válthat ez ki, azt bízunk a szakemberekre. De ha megnézzük az európai folyamatokat, akkor azt látjuk, hogy ez egyre több országban súlyos problémát jelent, köztük Magyarországon is, hiszen Olaszország után Magyarországon követik el a második legtöbb illegális határátlépést, amely sok esetben úgy zajlik, hogy átlépi a határt, és szó szerint megadják az ott járórőző rendőröknek, határt védő rendőröknek magukat. S közben ezek olyan problémát jelentenek, amit a menekültügyi hatóságnak vagy a Bevándorlási Hivatalnak, amely az ügyeket viszi, el kell döntenie.

Gondoljuk el, hogy megnyolcszázszorozódtak az ügyek. Közben meg itt hallok azt az értékelést, hogy az ügyek intézésének idejét le kellene csökkenteni, meg hogy a minél gyorsabb eljárást kellene biztosítani. Ez is igaz. Én viszont úgy gondolom, de mi úgy gondoljuk a Fidesz-frakción belül is, hogy ezeken a szabályokon - adott esetben elindítva az európai gondolkodásmódban is a szabályok szigorítását - változtatni kell, és talán elérhetjük azt az eredményt, hogy vissza tudjuk állítani az egyensúlyt. Mert ma Európában alapvetően arról is szól a menekültügyi helyzet, hogy felborult az az egyensúly, ami három-négy évvel ezelőtt még jellemezte az Európai Közösséget. Ez az egyensúly borult fel azzal a hatalmas menekültáradattal, amely az elmúlt egy-másfél-két évben érkezett Európába, sok esetben közvetlenül Közép-Európába Magyarországon keresztül vagy adott esetben magyarországi céllal.

Tehát amikor itt vagyunk és ezekről az ügyekről beszélünk, akkor legfőképpen azt kell tisztáznunk, hogy össze tudunk-e fogni egy olyan közös célkitűzésért, hogy vannak szabályok az illegális bevándorlással kapcsolatban, amelyeket szigorítani kell, amely szigorítást akár az európai ügyekben is meg kell jelezni, adott esetben vitatva bizonyos álláspontokat

az európai közösségen belül. Ezt a vitát le kell folytatni, ehhez viszont szükséges egy országban a támogatottság. Erre szolgál az a nemzeti konzultáció, amit többen kezdeményeztek és többen kezdeményezzük, hogy ez menjen végig, és kérjük hozzá a kormány támogatását. De ez mind arról szól, hogy visszaálljon az a kezelhető egyensúly, ami három-négy-öt évvel ezelőtt jellemezte ezt az országot.

Mellesleg a balassagyarmati szállásról talán még azt is érdemes elmondani, az még 2009-es döntés volt, az akkori kormány döntése, hogy azt a szállást létrehozza. Úgy gondolom, hogy ez bizonyos humanitárius szempontból jó döntés volt, viszont sok szempontból - ami a közbiztonságot vagy a felfokozott indulatokat érintheti Balassagyarmaton - nem feltétlenül. Például sokat segítene az, ha bizonyos eljárásokban, bizonyos ügyekben szigorúbb menetrendet lehetne követni a különböző szabályokon és eljárási rendeken keresztül.

Köszönöm szépen a figyelmet. Arra biztatom jelen lévő képviselőtársaimat, támogassák azt a törekvést, hogy ezt az ügyet napirenden tartsuk. Egyébként nem arról szól a dolog, hogy most ellenségképet kell kreálni, nem arról szól, hogy Magyarország vagy mi, képviselők bármilyen humanitárius feladatot nem szeretnénk ellátni, hanem arról, hogy vannak bizonyos keretek és szabályok, amiket azért kell szigorítani, mert megbillent az az egyensúly, ami az elmúlt három-négy-öt évvel ezelőtti Európát, Közép-Európát és Magyarországot jellemezte. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője a Jobbik-képviselőcsoportból a következő felszólaló. Tessék!

(15.30)

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt az elmúlt órákban a kormánypárti képviselők rendkívül színes szavakkal és képekkel ecsetelték azt az egyébként valóban rettenetes helyzetet, amit a jelenlegi menekültügy ma Magyarországon fest. Ez annál is érdekesebb, mert arról a kormánypárti képviselők kevesebbet beszéltek, hogy vajon melyek azok az alapdokumentumok, amelyek meghatározzák Magyarország politikáját e tekintetben. Én most bevezetésképpen az egyik ilyen alapdokumentumról szeretnék önöknek beszélni.

Ez az 1698/2013. kormányhatározat, és ez a migrációs stratégiája ma Magyarországnak. Ezt a - még egyszer mondom a számát: 1698/2013. - kormányhatározatot 2013 októberében fogadta el a magyar kormányzat; tehát alig 16 hónappal ezelőtt, akkor, amikor már minden józan magyar állampolgár számára kezdett nyilvánvalóvá válni, hogy itt a menekültügy terén jelentős változtatásokra lenne szükség. Tehát az a szélsőségesen liberális politika,

amit tőlünk megkövetel az Európai Unió, a továbbiakban már nem lesz járható.

Ennek ellenére az önök kormánya, még egyszer mondom, laza 16 hónappal ezelőtt elfogadta a migrációs stratégiát, amiről most én röviden szeretnék beszélni. Egy-két mondatot szeretnék ebből kiemelni, ha hajmeresztő lesz, elnézést kérek, ezt tartalmazza a dokumentum. Például rögtön itt vannak a stratégia alapelvei. Az első alapelv, amit kifejt ez a dokumentum, az az, hogy Magyarország támogatja a migráció minden formáját. Magyarország támogatja a migráció minden formáját.

A második egy másik nagyon fontos dokumentumra, az úgynevezett külpolitikai stratégiára alapoz, és oda utal vissza, onnan vesz át mondatokat, például a következőt: a hazai népességfogyás mellett a növekedést, az újraelosztást és a nyugellátás fenntarthatóságát is segítheti elő majd a migráció. Igen, itt Novák Előd, illetve Ander Balázs képviselőtársam a magyar nemzet egyik sorskérdéséről beszélt, arról a tragédiáról, amit a népességfogyás, a demográfiai katasztrófa jelent számunkra. De önök, úgy tűnik, ezen migrációs stratégia alapján a migrációval, a menekültekkel gondolják megoldani azt a nem kis problémát, ami ma Magyarországon például a nyugellátás fenntarthatóságát jelenti, vagy a népességfogyást.

De megyek tovább: a harmadik ilyen pontja, ami szerintem érdekes, és érdemes róla beszélünk, egy SWOT-analízis, ezen belül a lehetőségek között említi a magyar kormányzat Magyarország vonzó célponttá tételét, azaz célországággá tételét. Ezt tartalmazza tehát ez a dokumentum.

Ezek után, erre a dokumentumra alapozva a Belügyminisztérium körülbelül három hónappal ezelőtt, igen, önök, államtitkár úr, kiküldtek minden magyar önkormányzat számára egy felhívást, hogy ajánljanak fel 5 ezer négyzetméteres, beépíthető és közművel ellátott ingatlant idegenrendészeti objektum létesítése céljából. Tehát mind a 3200 önkormányzat kormányzati nyomás alá lett helyezve a tekintetben, hogy menekülttábor létesítésére ajánljon fel igen nagy jelentőségű ingatlanokat, ingyen természetesen és nyilvánvalóan.

Történt ez azután, hogy 2014 decemberéig már látni való volt a statisztikákban, hogy nem lineárisan, hanem exponenciálisan, tehát megállíthatatlanul növekszik a bevándorlók száma Magyarországon. Ezek után önök, még egyszer, minden magyar település nyakába varrták volna azt a hallatlan felelősséget, hogy objektumonként 150 főt befogadó telepet hozzanak létre. Tudjuk, sajnos több önkormányzat élt ezzel a lehetőséggel. Például Újfehértó önkormányzata ajánl fel ilyen hatalmas területet, vagy Kunszentmárton település is följánlott ilyen területet. Mi minden alkalommal, amikor ez tudomásunkra jutott, helyi népszavazási kezdeményezéssel próbálunk ez ellen tenni, mert mi komolyan gondoljuk, hogy ez a menekültügyi politika Magyarországon fenntarthatatlan, szemben a kormányzattal, illetve a

kormányzat jelen lévő jeles képviselőivel. Mert úgy gondoljuk, hogy az a felelősség, amit egy ilyen menekülttábor jelent, nem varrható a településeink nyakába. Elég gondjuk-bajuk van már nekik egyébként is önöknek köszönhetően. Még egy ilyen hatalmas terhet már nem lehet kihelyezni oda. Úgy látszik azonban, e tekintetben egyedül vagyunk, mert valószínűleg minden települési önkormányzatnál, ahol ez felmerült, a fideszesek támogatták, hogy azon a településen igen, legyen menekülttábor. Hiszen nyilván nem mentek szembe a saját kormányzatukkal.

Itt az előbbieken annyi kormánypárti képviselőtől hallottunk olyan jellegű adatokat, például Tessely Zoltántól, Pósan úrtól vagy pedig éppen Balla Mihálytól is, hogy milyen ütemben növekszik a bűncselekmények száma azon településeken, illetve azon települések környékén, ahol menekülttábor létesült. (Balla Mihály a fejét ingatja.) Ugye, nem győz ön is mosakodni, hogy a balassagyarmati menekülttábor nem az önök idején lett odatéve, hanem már egy korábbi, mondjuk, szocialista döntés eredményeképpen. De látható, hogy pontosan önök kezdeményezték volna akár minden magyar településen menekülttábor felállítását. És becsomagolták ezt egyébként abba az eléggé hazug és álságos kommunikációba, hogy ezekkel a menekülttáborokkal önök munkahelyeket akarnak létesíteni az adott településeken. Hála istennek, azért aránylag kevés település volt az, amelyik komolyan is vette ezt az ostoba propagandát. Hiszen milyen típusú munkahelyeket hozhat létre alapvetően egy menekülttábor? Biztosan nem termelő munkahelyeket, amikre valójában szüksége lenne ennek a hazának, de mondjuk, például bűnügyi helyszínelőkből biztosan több fog kelleni azon a településen vagy annak környékén, ahol egy menekülttábor megvalósul.

Na most, térjünk vissza arra a stratégiára, amit önök hoztak létre, amit önök fogalmaztak meg, tisztelt államtitkár úr. Mondja már meg nekem most, hogy január 15-e után lejárt ez a bizonyos pályázat, hány önkormányzat jelentkezett, hogy az önök fantasztikus migrációs stratégiáját betöltve menekülttábor akar létesíteni a saját településén! Tehát hány önkormányzat volt? Kettő. Ugyan, értesítették-e már őket azóta arról, hogy 15-e után körülbelül két héttel már Magyarország miniszterelnöke úgy nyilatkozott, hogy be kell reteszelné Magyarország ajtaját, tehát, hogy egy kicsit megváltozott már a szél, és már nem gondolják önök sem komolyan, hogy valójában minden magyar településen menekülttábor kéne létrehozni?

Ugyan, mondja már meg nekem, hogy mikor akarják visszavonni végre ezt a migrációs stratégiát! Itt az előbb Dunai Mónika elmondta nekünk, hogy azért vagyunk itt, azért vagyunk ezen a vitanapon, hogy közösen alakíthassuk ki a magyar kormányzat, egész Magyarország migrációs politikáját. Oké, jó, tegyük meg ezt! Kérem, ahhoz, hogy önöket komolyan lehessen venni, a következő kormányülésen egy percet szánjanak arra, hogy visszavonják ezt a mig-

rációs stratégiát. Akkor ténylegesen el lehetne hinni önöknek, hogy az, ami itt most folyik körülöttünk, nem egy olcsó színjáték, hanem valóban komolyan gondolják, hogy ma Magyarországnak másfajta migrációs politikára van szüksége. Addig ez csak színjáték.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (Szórványos taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalás következik, Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik. Tessék!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Hogy a konkrét számoknál maradjunk, az Eurobarométer egy felmérését szeretném önök elé tárni, ami nem mond mást, mint hogy az Európai Unió lakosainak 57 százaléka nem szeretné, hogy további bevándorlásnak legyen kitéve Európa, illetve a saját országa. 57 százalék! Egyébként ez Magyarország esetében 67 százalék. Tehát a magyar lakosság kétharmada nem szeretné, ha bevándorlók nagy számban érkeznének az országba. Egyébként hozzáteszem, még mielőtt azt lehetne mondani, hogy a magyar lakosság idegengyűlölő lenne, és mindenféle előítéllettel állna más népcsoportokhoz, hogy ezek a számok jóval kisebbek, az Eurobarométer kimutatása alapján, az Európán belüli mozgás szabadságával bíró nemzetek vonatkozásában. Tehát az Európai Unió lakosai tökéletesen tudják, hogy mi a különbség aközött, hogy valaki az Európai Unión belülről érkezik, és munkát vállal az ő országukban, vagy esetleg az Unión kívülről.

(15.40)

És valóban, bár lehet ez ellen ágálni, de az USA is egy jó példa lehet, Mexikóban lezárták a határokat, mert tudják, hogy ha megnyitnák, és azt mondanák, hogy jöjjön, aki akar, akkor az egy olyan terhet jelentene még a világ legerősebb gazdaságának is, amibe belerokkannának, és teljes mértékben borítaná fel a jelenlegi erőviszonyokat.

Hozzá kell tenni azt is, és amikor Európának a keresztény gyökereiről beszélünk, akkor beleértjük ezt is, hogy ha megnyitnánk a határokat, hogy bárki jöjjön Európába, aki szeretne, aki a jobb élet reményében, egy magasabb fizetés reményében jönni szeretne, akkor bizony néhány évtized vagy akár még annyi se kellene, és nem beszélhetnénk keresztény Európáról, Európa megszűnne annak lenni, ami jelen pillanatban.

Egyébként nagyon érdekes cikkek jelentek meg pont a koszovói bevándorlás kapcsán a napokban az interneten, olvassák el, nem is a legszegényebbek jönnek Koszovóból, és nem is azok, akik sokszor a legkiszolgáltatottabbak, hanem akik valójában a saját életszínvonalukkal nincsenek ott megelégedve, eladnak mindent és jönnek. Tehát demagógia az,

amit a liberális oldalról hallhattunk. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Kétperces felszólalásra több jelentkező képviselő nincs, ezért visszatérünk az előre bejelentett hozzászólásokhoz. Kara Ákos képviselő úr következik, a Fidesz-frakcióból.

KARA ÁKOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kicsit másfelől szeretném röviden közelíteni a témát. A szolidaritás oldaláról közelítve azt kell mondanom, hogy az elmúlt esztendőben Magyarország, de választókerületem, Győr és a környező települések is jó példát mutattak arról, hogy bevándorlásügyben, menekültügyben szolidáris tud lenni a magyar ember, és szolidáris Magyarország.

De azt gondolom, hogy ennek megvannak a határai. És azt gondolom, hogy most nyugodt lelkiismerettel tudom mondani, mint aki közelmúltbeli tapasztalatokat szerzett egy intézménynyitásból, hogy bár szolidárisak vagyunk, de elérkezett az a határ, illetve látjuk annak a végét, hogy határozottan új megközelítésre is van szükség a szolidaritás mellett, és nagyon határozottan kell európai fórumok figyelmét felhívni arra, hogy menekültügyben, bevándorlásügyben teljesen új megközelítéseket kell használni Európában.

Mit tudunk tenni? Nyilván mi elsősorban a magunk szemszögéből tudunk tenni valamit, és azt kell mondjam, ha van egy szolidáris közösség, és ilyen volt a győri és vámoszabadi közösség, és azt mondta, hogy végül mégiscsak legyen befogadóállomás Vámoszabadi településen, és ott becsülettel, tiszteleggel azok, akik rászorulnak - férfiak, nők, családok, gyerekek -, ők ellátást kapnak, ez rendjén is van, de azt a hihetetlen mennyiségű menekültet, amely az elmúlt két hónapban is, de akár az elmúlt esztendő második felében érkezett Magyarországra, azt képtelenek vagyunk vállalni.

A helyzet az, hogy ha valóban nem azt szeretnénk, hogy minden magyarországi településen befogadóotthon létesüljön - Harangozó képviselőtársunk településén vagy egyáltalán bármely más képviselő településén -, akkor azt kell mondanunk, hogy teljesen új megközelítésre van szükség, és ennek az új megközelítésnek nyilván kell lennie egy sajátos magyar intézményrendszerének, döntéssel kialakuló rendszerének, hiszen azt is látjuk, hogy Európában bizonyos politikai erők nem értik meg ezt a problémát, nem fogják fel úgy ezt a problémát, mint mások.

Hála istennek, ahogy olvasom az újságot, például Bajorországban már léteznek olyan politikusok, akik teljesen más módon mernek Németországban is új megközelítést mondani, de azt gondolom, hogy nekünk az a felelősségünk most a parlamentben, és az a felelősségünk a leendő nemzeti konzultáció során, hogy a magyar emberek lehető legnagyobb támogatásával próbáljunk egy olyan jövőt, jövőképet teremteni, ahol bizony a szolidáris települések, szoli-

dáris magyar közösségek mellett legyen egy nagyon határozott és egy nagyon komoly védekező mechanizmus is azért, hogy a magyar családok, magyar emberek számára is egy biztonságot, biztonságos jövőképet tudjunk adni megélhetésben és minden másban.

Köszönöm szépen a figyelmüket (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Demeter Márta képviselő asszony, MSZP. Tessék!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az EU tagállamai már '99-ben elkötelezték magukat egy közös európai menekültügyi rendszer kidolgozása mellett azért, hogy eredményesebben kezeljék a tagállamokban felmerülő menekültügyi problémákat. A kezelésének központi elve soha nem a menekültektől való megszabadulás eszközeinek a kidolgozása volt, hanem a menekülőkkel szembeni tisztességes eljárás, ember-séges elbánás és a tagállamok közötti tehermegosztás. Mindehhez a tagállamok menedékjogi rendszerét, eljárását, összességében a tagállami menekültügyi rendszereket össze kellett hangolni.

Az EU létrehozta a menekültügyi alapot, ezen keresztül anyagi eszközökkel támogatja a tagállamokat menekültügyi rendszerük működtetésében, és ezen túlmenően pedig létrejött az a közösségi alapú informatikai rendszer, amely alkalmas ujjlenyomatok ellenőrzésére és annak megállapítására, hogy nem nyújtott-e be kérelmet a menedékkérő másik tagállamban is.

Az európai harmonizációt célzó irányelvek és rendeletek ellenére az látszik, hogy még mindig vannak különbségek a tagállamok között a védelemmel kapcsolatban alkalmazott megközelítésekben, befogadási körülmények tekintetében. Merthogy ezek a körülmények nemcsak azt jelentik, hogy milyen életkörülményeket biztosít az adott ország egy menekült elhelyezése során, hanem azt is, hogy a menekült megfelelően tájékoztatják-e a kérelmével kapcsolatos tudnivalókról, milyen hosszúra nyúlik az eljárás, korlátozzák-e és miként a menekült mozgásszabadságát. Itt utalnék arra, amit Rogán Antal már többször fölvetett, hogy milyen eszközöket vetne be ezzel kapcsolatban.

És most néhány mondat az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága által közzétett jelentésből. Szerte a világon az otthonuk elhagyására kényszerült emberek száma messze meghaladja az 50 milliót, amire soha korábban nem volt példa. Az érintettek egy része belső menekülteként, a hazájában keres menedéket, mások pedig országokon kívül igyekeznek biztonságba jutni. De az utóbbiak túlnyomó többségét a világ legszegényebb országai fogadják be.

Itt felhívnam a figyelmet, Magyarország tranzitország, nem pedig célország. A fogalmakkal óriási problémák vannak, ahogy láthatjuk. Itt a gazdasági bevándorlóktól kezdve keverik az illegális migrációt

a bevándorlással, de az biztos, hogy 42 ezer menekült regisztráltak tavaly, 500-an kaptak összesen menekültstátust, tehát egy hisztériakeltésről beszélünk, ami a kormány kommunikációját illeti.

Kérdés, hogy miért nem elegendő a 30 nap az eljárás lefolytatására, merthogy egyébként minden eszköz megvan a kormány kezében. Két dolgot szögezzünk le: az egyik az, hogy a magyar szabályozás az Európai Unió legszigorúbb szabályozása; a másik pedig ez, amit már említettem, hogy Magyarország tranzitország.

Tehát egyszerűen végre kellene hajtani a szabályozást. Itt látom, hogy nincsen koherencia Rogán Antal és Kontrát államtitkár úr nyilatkozatai között. Tehát azt gondolom, hogy erről önök beszélgetnének. Ha felmerül az, hogy bármilyen szabályi változtatást csinálnak, csak úgy merülhet fel, hogy összeurópai megoldás keretében, és nagyon rajta lesz a szemünk azokon a próbálkozásokon, amiket látunk, hogy úgy csinálnak jogkörbővítést, jogszabályi változtatást, hogy ez a Fidesznek az önös saját hatalompolitikáját szolgálja.

Ez után a rengeteg hazugság után, amit itt elmondtak a mai napon, nem tudom, hogy hogy fogunk tudni tükörbe nézni. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kulcsár Gergely képviselő úré a szó, Jobbik. Tessék!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én is debreceni szemüvegen keresztül nézem ezt a kérdést, Pószán László képviselőtársamhoz hasonlóan. A képviselő úr mondanójával nagyjából-egészében egyetérték. Azt szeretném kiegészíteni, illetve majd a Jobbik álláspontját a debreceni helyzettel kapcsolatban tolmácsolni, illetve megoldási javaslatokkal élni.

Nem hangzott el, hogy 2015-ben milyen állapotban van a debreceni befogadóállomás. Januárban körülbelül ezer menekült érkezett, február első két hetében pedig 700-an érkeztek a debreceni menekülttáborba. Ezek a számok is riasztóan magasak.

Ahogy már több képviselőtársamtól elhangzott, a közbiztonság az, ami leginkább megsínyli Debrecenben a menekülttábor ottlétét. Elképedve állok az előtt a megfogalmazás előtt, amit Schiffer András mondott, és nagyon sajnálom, hogy most nincs itt, hogy véleménye szerint a menekültek inkább a bűncselekmények áldozatai, mint az elkövetői. Én egyetlen ilyen esetről se tudok, legalábbis olyan esetről, ahol magyar emberek bántalmaztak volna menekülteket, ellenkező esetben számtalan példa van, hogy ezek a jöttmentek követnek el bűncselekményeket magyar emberekkel szemben. Igenis jöttmenteknek hívom azokat a bevándorlókat, akik bűncselekményeket követnek el, bűnöző életmódot folytatnak Magyarországon. Debrecenben mindennaposak azok az észrevételek, hogy ittas állapotban garázdálkodnak, kötekednek mind az utcán, mind a buszon, zaklatják a magyar embereket, kiemelt tekintettel

magányos hölgyekre, a közszeméremsértéstől sem visszariadva.

A helyzet súlyosságát az is mutatja, hogy 2013 januárjában Debrecen belvárosában két iraki bevándorló bűnöző kis híján halálra késelt egy magyar fiatalembert. Szórakozóhelyeken is egyre több olyan esetet hallani, hogy tetteleg bántalmaznak vagy inzultálnak magyar fiatalokat.

(15.50)

És bár nincs itt Szabó Timea képviselőtársam, de neki mondanám, hogy ezeket a cselekményeket nem a Debreceni VSC idegenlégiósai követték el.

A debreceni rendőrkapitány hivatalos tájékoztatása szerint, egy debreceni jobbikos önkormányzati képviselő kérdésére az egyik önkormányzati ülésen elmondta, hogy egy hét alatt 12 garázdaság, egy súlyos testi sértés és 14 tulajdon elleni szabálysértési ügy miatt intézkedtek a rendőrök a menekültekkel szemben. Még egyszer ismétlem, kihangsúlyozom: mindez egy hét alatt történt Debrecenben.

Arról már volt szó, hogy két algériai megtámadott két fiatal magyar lányt, és kést szorítottak a torkukhoz, kirabolták őket, ezt elmondta képviselőtársam, illetve a súlyos tömegverekedésről is volt már szó a debreceni menekülttáborban. Az ismert bűneseteken túl a teljesség igénye nélkül még mondanék néhány esetet, amit a helyi, debreceni emberek mondtak el nekünk, illetve a helyi újságíróknak. Ezekben az esetekben nem történt feljelentés, ez nem szerepel a bűnügyi statisztikákban, de megtörtént esetek. Volt olyan fiatal hölgy, aki arról számolt be, hogy a táborral szembeni utcában négyen utánuk rohantak, őután a és az édesanyja után, és az erdőbe kellett bemenekülniük; szerencsére egy rendőr járőrautó érkezett, és elmenekültek a támadók. Egy szintén menekülttábor-lakó kezdett zaklatni egy fiatal lányt a buszon, fogdosta, és nem sok híja volt, hogy más tettelességre is sor kerüljön. Egy fiatalasszony pedig arról számolt be, hogy amikor kismama volt, még akkor is beszóltak neki, nem is akárhogy, szexuális ajánlatot tettek neki a „menekültek” - ezeket én nem tartom menekülteknek. Egy idős asszony pedig azt mondta el, hogy egy lány és a barátnője menekült be az ő házába, miután megindult utánuk egy csapat táborlakó. Többen nem engedik a gyerekeiket kíséret nélkül még nappal sem sehova a környéken.

Az is elhangzott már Lukács László képviselőtársam szájából, hogy közegészségügyi kockázatot rejt ez a téma, és valóban, a debreceni emberek is félnek a fertőzésektől. Ez a félelem jogos, hisz - gondoljunk bele az előző számokba! - hogyha ezer embert, ezer menekültet fogadott be az állomás Debrecenben, akkor heti 200-300 embert szinte lehetőség tüzetesen megvizsgálni, tüzetes orvosi vizsgálat alá helyezni és ezt megtenni, ezért a közegészségügyi kockázat is valós. Illetve azt is bele kell venni a pakliba, hogy Szegedről, Budapestről, Győről ér-

keznek ezek az emberek kíséret nélkül, ahogy már volt erről szó, és rengeteg emberrel kerülnek kapcsolatba, sok helyen megfordulhatnak.

A kérdés helyi kezelésével kapcsolatban kiemelnék néhány dolgot. Egyrészt köszönet illeti a debreceni rendőrséget, a munkájuknak köszönhetően több bűncselekményt akadályoztak meg, növelték az emberek biztonságérzetét. Ez egy pozitívum. Viszont vannak negatívumok is, például az, hogy a közelmúltban 112 millió forintot költöttek a debreceni befogadóállomás komfortosabbá tételére, teakonyhákat, konditermeket, sporttermeket hoztak létre. Úgy gondolom, hogy ez nagyon rossz irány. Ezt az összeget arra is költhették volna, hogy mondjuk, Debrecen városából lakott területen kívül hozzanak létre menekülttábor vagy újítsanak fel valami épületet erre a célra; ha még ez az összeg nem is lett volna elegendő, de legalább elkezdődhetett volna ez a folyamat. Az pedig, hogy a Helsinki Bizottság csak arról tud beszélni, hogy szegény menekülteknek milyen nehéz a sorsa a debreceni menekülttáborban, ez nem igaz, én is meglátogattam személyesen a menekülttábor körülbelül másfél évvel ezelőtt, nem igaz az, hogy sanyarú körülmények között élnek; ez az igazi hisztériakeltés, és ezt kellene megszüntetni. Arról nem is beszélve, ami a Demokratikus Koalíciónak a véleménye - és nem véletlenül nincsenek itt a képviselői -, hogy az illegális bevándorlást legálissá kell tenni, a legális migrációt pedig fel kell élénkíteni. Ezt a hozzáállást és álláspontot inkább nem kommentálnám.

Viszont mit kellene tenni? Szigorúan kellene venni azt, hogy amíg teljes körű orvosi vizsgálaton át nem esnek, addig ne engedjék a táboron kívülre a menekülteket. Többször elhangzott már jobbkios képviselők, jobbkios politikuskok szájából, hogy zárttá kellene nyilvánítani a debreceni befogadóállomást, és ebben az ügyben várnánk a kormány álláspontját, hisz többször feltettem a kérdést Konkrét Károly államtitkárnak is, és ő általában megkerülte erre a választ, hogy a zárttá tétellel kapcsolatban mi az álláspontja a magyar kormánynak, hisz most, ebben a pillanatban tüneti kezelésként ez megoldaná a közbiztonság problémáját Debrecenben. Hosszabb távon viszont el kell költöztetni a lakott területekről ezeket a befogadóállomásokat, Debrecenről beszélek, vagy akár a többi városról, ahol ilyen menekülttáborok vannak, ezzel megkímélnék a debrecenieket és az ott élőket, javítanák a közbiztonságot. És ami még egy másik szempont, és a debreceni befogadóállomás környékén élők hívták fel rá a figyelmemet, hogy őket nemcsak a közbiztonsági kérdések sújtják, hanem a környéken lévő ingatlanárak is lementek már, azok nagymértékben csökkentek az utóbbi időben, és itt is a magyar, a debreceni emberek isszák meg ennek a kérdésnek a levét.

Még egyszer kihangsúlyozom: várnánk a kormány álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a debreceni menekülttábor zárttá tételét támogatják-e vagy sem, illetve hosszabb távon pedig a lakott területek-

ról való elköltöztetés lenne a legjobb megoldás véleményünk szerint. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces hozzászólások következnek. Először Gúr Nándor képviselő úr, MSZP - felhívom a figyelmét, hogy nincs teljes két perce.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Bevándorlás, kivándorlás. Szóval, azt szeretném javasolni a kormánypárti képviselőknek, hogy lebegjen mindig a szemük előtt, hogy Európa más országaiban hogyan néznek arra a félmillió-hatszáz ezer magyarra, aki gazdasági üldözöttként éli ott a mindennapjait. Azt szeretném, hogyha tudomásul tudnák venni azt, hogy London Magyarország lakta ötödik legnagyobb városa, tehát Magyarország ötödik legnagyobb városa lenne, hogyha a magyar lakosok számát vennék alapul. Azt szeretném, hogyha tudnák, hogy mennyien akarnak elmenni ebből a hazából máshol normálisabb, jobb életkörülményeket teremteni maguknak, és kik ezek: alapvetően a fiatalok, és olyan arányban, ami borzasztó. *(Balla Mihály közbeszól.)* És miért? Mert nincs munkahely, azért, mert nincs normális megélhetés. Ezt teremtették önök öt év alatt. És tudják, az a baj, hogy ezeknek a dolgozó embereknek a többsége nem kíván hazajönni.

És az utolsó mondatom az, hogy a nemzeti konzultáció helyett inkább azt ajánlom a figyelmükbe, hogy a dolgukat, a kötelességüket lássák el, és akkor nem kell ilyenfajta parlamenti vitanapot szervezni, mint a mai nap. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps és közbeszólások az MSZP sorából: Úgy van!)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik, tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magam nagyon veszélyesnek tartom azt, hogyha a kivándorlás és a tömeges, több száz ezres kivándorlás kérdését a fideszes képviselők a szabadság részeként értelmezik vagy akár kalandvágyként. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Szégyen! Gyalázat!)* Életveszélyes dolog így felfogni Magyarország kiürülését és a magyar nemzettest veszélyeztetését. Éppen ezért kezdeményeztem a Jobbik annak idején a kivándorlásról is vitanapot. Ez most a „bevándorlásról” szóló vitanap, de éppen ezért, hogy ennyi érv ütközött, és azért tényanyag is jócskán elhangzott, adódik az igény a kormányzat felé, hogy valóban reagáljon konkrét kérdésekre. Hajlandó-e Balassagyarmat, Debrecen és a többi érintett város népességét megsegíteni azt illetően, hogy lezárja az ottani menekültszállásokat, és megszünteti a ki-be járkálást addig, amíg nem garantálható az ottani lakosság szubjektív és objektív biztonsága, biztonságérzete? Továbbá adódik a kérdés,

hogy hajlandó-e a határőrizet tisztességes eszközparkkal történő visszaállítására, hiszen tudjuk jól, hogy kik építették le a határőrséget. És arról is beszélnünk kell, hogy hajlandóak-e hosszú távon csak lakott területen kívül elhelyezni hasonló szállókat; itt az önkormányzati körlevélre sem reagáltak. Tehát nagyon sok olyan kérdés van a levegőben, ami nélkül nem lehet tisztességesen felállni most már ettől az asztaltól, és látni kellene, hogy mit akar a kormányzat, mi az a konkrétum, amit ezután tesz. Elmondta egy vitanapon a maga álláspontját, felerősített retorikai tuninggal, és aztán hazamegyünk, és nem történik semmi? Hol vannak a törvényjavasataik? Hol vannak a jobbító szándékuk papírra vetett verziói?

Tehát igenis erős az elvárás, hogy a feltett kérdésekre válaszoljanak, konkrét cselekvésbe torkolljon, amiről beszéltünk, de a legfontosabb az legyen, hogy Magyarország határait bármikor, bárkivel szemben megvédjék, és az itteni lakosság szubjektív biztonságérzete végre visszaállhasson *(Az elnök csenget.)*, hogy aztán foglalkozhassunk a legfontosabb problémával: Magyarország újrabeépítésével. Köszönöm. *(Taps és közbeszólások a Jobbik soraiból: Úgy van!)*

ELNÖK: Normál szót kérőként az időkeret maximumáig Teleki László képviselő úr, MSZP.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Azt gondolom, hogy a Fidesz hátradőlhet, mert újra eljátszotta azt, amit egyébként el szokott játszani: hogy kegyet gyakorol akkor, amikor egy ilyen vitanapot elindít, és igazán kedvezni akar a Jobbiknak, hogy ő a szélsőséges nézeteit ki tudja fejteni.

(16.00)

Itt arra gondolok, hogy ma nem hallottunk mást, mint azt, hogy kirekesztés, megbélyegzés, a demográfiai hullámoknak a csökkentését hogyan lehetne elérni. Azt gondolom, hogy a Fidesz jó irányba megy, hogy a Jobbiknak az erősödése megtörténjen, mert ma is nem hallottunk mást - mint ahogy mondtam -, csak ezeket.

Ezért tehát ma is bebizonyította a Fidesz, hogy alkalmatlan a kormányzásra. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Megkérdem, hogy bárki, már aki olyan frakcióhoz tartozik, akinek van még időkerete, kíván-e szólni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem kíván szólni senki. Ez azt jelenti, hogy a képviselői felszólalások végére értünk.

Így aztán megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. 20 perce van maximum, államtitkár úr. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a szót. Köszönöm, hogy a Fidesz-KDNP-frakciósövetség kezdeményezésére az Országgyűlés napirendre tűzte a megélhetési bevándorlás kérdését. Szeretném megköszönni minden frakciónak és minden képviselőnek, aki kifejtette véleményét a vitában.

Fontos ügyről van szó, amely joggal foglalkoztatja a magyar embereket, a magyar közvéleményt. Úgy gondoljuk, hogy ezzel a mai vitanappal jelentős lépést tettünk a tekintetben, hogy a megélhetési bevándorlás ügyében megfontolt és a magyar érdekeket mindenben érvényesítő döntések születhetnek.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az elhangzottak alapján azt mondhatjuk, hogy ne legyen kétségünk afelől, hogy amennyiben nem születik hatékony megoldás a menekültáradat kezelésére, úgy hamarosan Magyarország is célországgá válhat, ami azt jelenti, hogy a menekültek tartósan Magyarország területén maradhatnak.

A menekültek jelentős része nem valódi probléma elől menekül, nincs háború a hazájában, nem üldözik sem őt, sem a családját, nincs életveszélyben nemzetisége, vallása vagy politikai hitvallása miatt; biztonságos országból érkezik, gazdasági okból menekül el szülőhazájából. Céljuk a könnyebb megélhetés, a megélhetési bevándorlók így visszaélnék a nemzetközi jog által nyújtott védelemmel.

Az is látszik, tisztelt Országgyűlés, hogy ha nem lesznek időben szigorú törvényeink, nem tudjuk megvédeni Magyarországot az itt rekedő gazdasági menekültektől. Magyarország menekülttáborrá változhat. Úgy gondolom, hogy ezt nem engedhetjük meg. Mi úgy gondoljuk, arra van szükség, hogy a kérdésben egységesen és egyértelműen lépjen fel a magyar közvélemény. A kormány továbbra is kiáll amellett, hogy a magyar embereknek kell dönteniük minden fontosabb kérdésben, így a menekültkérdésben is, hiszen a mindennapi életükre vannak befolyással a megélhetési bevándorlók.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig a vitában elhangzott néhány felvetésre szeretnék reagálni.

Harangozó Tamás képviselő úr - nem tudom, itt van-e még - felvetésére, az eljárások gyorsításával kapcsolatban azt kérdezte, hogy miért nem fejeződnek be gyorsan ezek az eljárások. Elmondom a válaszbán, hogy a hatóság az eljárásban soronkívüliséget ad a nyilvánvalóan megalapozatlan kérelmek elbírálásánál. Amennyiben az ügyfél a hatóság rendelkezésére áll, tehát ott marad, és nem tűnik el azonnal, a döntés néhány napon belül, egy-két napon belül megszülethet. Hangsúlyozni kell, hogy ez csak akkor lehetséges, hogyha az ügyfél nem távozik el ismeretlen helyre. Tapasztalati, gyakorlati tényadat, hogy 80 százalékuk néhány nap alatt eltávozik.

Hogyan tűnhet el? 90 százalék esetében a tartózkodási helyként befogadóállomás kerül kijelölésre az eljárás időtartamára, amelyet napközben az adott befogadóállomás házirendje alapján szabadon elhagyhatnak. Tehát nem állnak szabadságkorlátozás alatt, ők ezt a jogszabályi lehetőséget kihasználják, és továbbállnak, továbbutaznak. Mi is egyetértünk az- zal, hogy biztosítani kell, hogy az ügyfél megvárja a döntéshozatalt. Ez azonban csak őrizetbe vétellel lehetséges, ezt ki kell mondani.

Azt a megjegyzését, hogy a bevándorlók nem akarnak Magyarországra jönni, némiképp cáfolják a legális migrációval kapcsolatos statisztikák. Ez is érintve lett a mai vitában. Szeretném elmondani és jó hírt mondani, hogy ezek azt mutatják, hogy a tartózkodásiengedély-kérelmek száma, valamint a letelepedést biztosító kérelmek száma is megnövekedett az elmúlt években. Ez azt mutatja, hogy Magyarország vonzereje nő, és ennek valamennyien örülhetünk.

Nem igaz az a megállapítás, hogy a kormány tétlenkedett volna, az illegális migráció visszaszorítása érdekében számos kormányzati intézkedés született, a technikai fejlesztésektől kezdve az erők átcsoportosításáig. Ennek az eredménye, hogy a határrendészet 95 százalékban felfedi az illegális határátlépőket az államhatáron, ezen túl pedig a schengeni szabályoknak megfelelő mélységi ellenőrzés során is eljár az illegális migránsokkal szemben, amire éppen a pályaudvarokon alkalmazott intézkedések szolgálnak. Ezt több képviselőtársunk is kifogásolta, hogy ezek látszatintézkedések.

Tisztelt Országgyűlés! Ezek nem látszatintézkedések, hanem az uniós kötelezettségből eredő mélységi ellenőrzést szolgáló intézkedések, amelyeket a magyar rendőrség ellát.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr a rendőrség erejét, illetőleg a rendőri erőket, a határrendészeti erőket kifogásolta, illetőleg azok létszámával kapcsolatban mondta el hozzászólását, és a technikai feltételekkel is foglalkozott.

A rendőrség határrendészeti szervei, a határrendészeti kirendeltségek megfelelő technikai eszközökkel és személyi feltételekkel látják el a schengeni határ-ellenőrzési feladatokat, és a mélységi ellenőrzésnél is figyelembe kell venni ezentúl, hogy az ország mélységében minden rendőr köteles egyben az idegenrendészeti érdekeket szolgáló ellenőrzés lefolytatására, tehát minden rendőr. Ez azt jelenti, hogy ha visszagondolunk a tényadatokra, a határőrség-rendőrség integráció 2008. január 1-jével következett be. Akkor, 2007 decemberében a határőrség létszáma 11 ezer fő volt körülbelül, a rendőrség létszáma pedig 46 ezer fő. Tehát nagyobb erő látja el a feladatot e tekintetben.

Ezzel persze nem azt mondom, hogy minden rendőr határrendészeti feladatot is ellát, de elvileg minden rendőrnek megvan az a kötelezettsége, hogy ha úgy alakul, ha ilyen parancsot kap, akkor ezt a feladatot ellássa.

Ami Ásotthalom kapcsán tett kijelentését illeti, meg kell jegyeznem, hogy a schengeni külső határon a határőrizet nemcsak a stabil hőkamerára épül, a járőrök több vonalban helyezkednek el, rendelkeznek mobil hőkamerákkal és éjjellátó készülékkel is, amelyek lehetővé teszik, hogy ha a hőkamerás észlelés nem lehetséges, akkor is el tudják fogni a tiltott határátlépőket. Úgy gondolom, hogy ezt a gyakorlati számok is bizonyítják. S az is elhangzott a vitában, hogy az utóbbi időben jelentős mértékben megerősítettük a magyar-szerb határon szolgálatot teljesítő határrendészek számát, és a technikai felszereltség is erősödött, úgyhogy úgy gondolom, ez jelentős előrelépés.

Az sem igaz, itt valaki felvetette, hogy a migránsok ellenőrizetlenül haladnak át az ország területén, ugyanis az illegális határátlépés felfedezését követően a rendőrség, ha menedékkérőről van szó, tehát hogyha menedéket kér, akkor a bázis rögzíti a kérelmező adatait: ujjlenyomat, fénykép, éppen abból a célból, hogy a szükséges ellenőrzések végrehajthatók legyenek a különböző nyilvántartásokban. A menekültügyi eljárás folyamán a befogadóállomáson tartózkodók esetében a rendvédelmi szervek, az Alkotmányvédelmi Hivatal, a TEK is ellenőrzéseket végeznek.

Az Unióval pedig folyamatos egyeztetéseket folytatunk, a belügyi tanácsülésen akár miniszter úr, akár magam több alkalommal felvetettük a szigorítás és a közös fellépés szükségességét. A közös fellépés a Frontexszel, az uniós határőrizeti ügynökséggel, illetőleg az osztrák, szerb, illetve német hatóságokkal jelenleg is folyamatosan tart ezen a területen. *(Szilágyi György: Szóval minden rendben van.)* Nincs rendben minden, képviselő úr, de ha megengedi, akkor folytatom, és köszönöm szépen a türelmét.

Schiffer András képviselő úr, akit most is köszöntök, és aki úgy tűnik, csak lélekben van jelen, de most a parlament üléstermében nem tartózkodik: a menekültügyi eljárásokban az Alkotmányvédelmi Hivatal és a TEK szakhatóságként működik közre, ezáltal kiszűrhetők a terrorizmus szempontjából kockázatot jelentő személyek.

Az elmúlt évben is több esetben került sor kérelmezők kiszűrésére, és 13 esetben volt olyan intézkedése a TEK-nek, 13 kérelmező esetében történt ilyen intézkedés. A TEK szorosán együttműködik a tagállami szervekkel is, rendszeres az információcsere.

Az elismerések számának alacsony voltát sérelmezte Schiffer képviselő úr. Azért ennyire alacsony az elismerések száma, mert az ügyfelek nagy többsége kivonja magát az eljárások alól. Erről is esett szó. Tény, hogy ha nagyobb arányban maradtak volna jelen az eljárás lefolytatásáig, akár a 10 ezret is meghaladta volna a nemzetközi védelemben részesítettek száma.

A menekültügyi őrizetet csupán szűk körben lehet elrendelni, amely szabálynak mindenképpen szükséges a megváltoztatása. Ennek az őrizetnek

nem célja, hogy elrettentse a kérelmezőket, hanem hogy lefolytatható legyen az eljárás.

(16.10)

Szeretném megköszönni azoknak a képviselőknek a felszólalását külön is, akik a befogadó-állomások mellett élőket képviselve a választókerületekben élők tapasztalatait megosztották velünk, akár Debrecen, Bicske, Vámoszabadi, Balassagyarmat, Nyírbátor vagy Nagyfa állomásokról legyen szó. Úgy gondolom, hogy köszönetet kell mondani az azokon a településeken élő embereknek a türelemért, a szolidaritásért, azért, hogy ezek a befogadóállomások ott működhetnek.

Tisztelt Országgyűlés! A vita során az is világossá vált, hogy ha Magyarország erőteljesen fel tud lépni a megélhetési bevándorlók tömeges megjelenése ellen, akkor a Balkánon is világossá válik, hogy jogellenesen nem érdemes Magyarországra jönni. Én abban bízom, hogy a mai vita is hozzájárult ahhoz, hogy olyan szabályokat tudjunk elfogadni, olyan szabályokat, olyan törvényeket alkosson meg az Országgyűlés, amelyek a magyar érdekeket kifejezik; szigorúbb törvények ezek, olyan törvények, amelyek az eljárást gyorsítják, amelyek lehetővé teszik, hogy a megélhetési bevándorlók célszárnya ne legyen Magyarország, a magyar emberek érdekében olyan szabályokat tudunk alkotni, amelyek a Magyarországon élők érdekeit szolgálják.

Bízunk abban, hogy a nemzeti konzultáció is segítséget nyújt a törvényalkotóknak, a jogszabályalkotóknak a helyes jogszabályok megalkotásában, és ez is hozzájárul Magyarország érdekeihez, Magyarország biztonságához, ahhoz, hogy nagyobb biztonságban éljünk.

Engedjék meg, hogy végezetül én magam is megköszönjem még egyszer (*Szilágyi György: Mik a tervek?*) a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal munkatársainak, a rendőrség munkatársainak, a TEK munkatársainak, minden hatóság és minden szervezet munkatársának, akik ebben a nagyon fontos feladatban részt vesznek, és valamennyiünk biztonsága érdekében dolgoznak, azt a szolgálatot, amely nélkül nem tudnánk azt elmondani, hogy Magyarország egyrészt ellátja azokat a feladatokat, amelyek az uniós kötelezettségből erednek, másrészt pedig az ő tevékenységük nagyban hozzájárul ahhoz, hogy biztonságban éljünk.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyszer szeretném megköszönni minden frakciónak (*Közbeszólás a Jobbik soraiból.*), minden képviselőnek, hogy részt vett a vitában és elmondta a véleményét. (*Szilágyi György: Milyen változások lesznek? Államtitkár úr, ne hagyja abba!*) Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A politikai vitát lezárom.

Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából ügyrendben kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciójának a nevében szeretném kezdeményezni a Házbizottság összehívását hétfő délelőttre 10.30-ra a jövő heti ülésrenddel kapcsolatban, és ezzel kapcsolatban hivatalosan is a Jobbik frakciója kezdeményezni fogja ezt a megfelelő formában. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatni fogom erről a Ház vezetését. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Most általános vitákkal folytatjuk munkánkat.

Soron következik a **nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Kucsák László fideszes képviselőtársunk önálló indítványát T/3119. számon ismerhették meg.

Elsőként megadom a szót Kucsák László úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben, aki felszólalását innen, az emelvényről mondja el. Megvárjuk, míg képviselő úr felérkezik. Köszönöm szépen, képviselő úr. Öné a szó, parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A törvénymódosításra irányuló önálló képviselői indítványom a nemzeti köznevelési törvénynek a települési önkormányzatok köznevelési intézmény működtetésére vonatkozó és az ezzel kapcsolatos feladatokat érinti.

Érdemes talán felidézni, hogy ebben a tárgykörben két kategóriát hozott létre a köznevelési törvény, a 3 ezer főt meghaladó lakosságszámú településeket, illetve a 3 ezer főt meg nem haladó lakosságszámú településeket. Fő szabály szerint a jelenleg hatályos törvényi passzus úgy rendelkezik, hogy a 3 ezer főt meghaladó lakosságszámú település esetében egy működtetési kötelezettséget ír elő, a 3 ezer főt meg nem haladó települések esetében pedig a kötelezettséget az állam fő szabályként magára vállalja. Egészen pontosan tehát a 3 ezer főt meghaladó lakosságszámú települési önkormányzat köteles gondoskodni - a jelenleg hatályos szabályozás szerint - a szakképző iskola kivételével az illetékességi területén lévő összes, saját tulajdonban álló, az állami intézményfenntartó központ által fenntartott köznevelési intézmény feladatainak ellátását szolgáló ingó és ingatlan vagyon működtetéséről.

Másik kategóriában a 3 ezer főt meg nem haladó lakosságszámú települési önkormányzat pedig vállalhatja - szintén a szakképző iskola kivételével - az illetékességi területén lévő összes, saját tulajdonában álló, az állami intézményfenntartó központ által

fenntartott köznevelési intézmény feladatainak ellátását szolgáló ingó és ingatlan vagyon működtetéséről való gondoskodást.

A működtetési kötelezettség alól az összes intézmény vonatkozásában lehetőség van felmentést kérni, ugye ez a 3 ezer főt meghaladó lakosságszámú települések esetében érvényes, illetve a 3 ezer főt meg nem haladó lakosságszámú települési önkormányzatnak is kérelmeznie kell, ha annak ellenére, hogy ez nem kötelessége, mégis működtetni kívánja az illetékeségi területén lévő, az állami intézményfenntartó központ, tehát a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, rövidítve KLIK fenntartásában működő köznevelési intézményeket.

Érdemes talán megemlíteni, hogy mindkét esetre jelenleg is vannak példák. Egészen pontosan jelenleg 120 olyan köznevelési intézmény van, amely 3 ezer főt meghaladó lakosságszámú települési önkormányzat esetében a települési önkormányzat felmentést kapott a működtetési kötelezettség alól, és 55 olyan, 3 ezer főt meg nem haladó lakosságszámú települési önkormányzat van jelenleg, amely átvállalta az államtól a működtetést. Mindkét kérelem, tehát a működtetés alóli felmentés, illetve a működtetés önkéntes vállalása záros határidőhöz kötötten nyújtható be, és egy helyi önkormányzati választási ciklusra szól.

A köznevelési törvény 76. § (4) bekezdése szerint így hangzik ez: „a települési önkormányzat a helyi önkormányzati képviselők választását követő év március 31. napjáig nyújthat be kérelmet, ha a következő tanévtől a működtetést az államtól képes átvállalni vagy a működtetést nem képes vállalni”. Az a települési önkormányzat, amely a működtetési kötelezettség alól felmentést kap, meghatározott összegű hozzájárulást köteles fizetni. A hozzájárulás megállapítása a helyi önkormányzati képviselők soron következő választása évét követő szeptember 1-je és az azt követő önkormányzati képviselőválasztás évét követő augusztus 31-ével bezárólag terjedő időszakra havonként azonos összegben történik. A felülvizsgálatra a helyi önkormányzati képviselők soron következő választását követő évben kerül sor. Nemzeti köznevelési törvény 74. § (6) bekezdése.

A benyújtott javaslatban a fentiekben jelzett március 31-i határidőt kívánom/kívánjuk június 15-re halasztani, ezen kívül pedig minden érintett települési önkormányzat számára, amelynek területén a KLIK által fenntartott köznevelési intézmény települési önkormányzati tulajdonú épületben működik, függetlenül a lakosságszámtól, nyilatkozattételi kötelezettséget írunk elő.

A határidő halasztásának indoka, hogy a települési önkormányzatok működtetési kötelezettségét érintő változásokat egységesen lehessen kezelni, ugyanakkor több időt biztosít az érintett települési önkormányzatok részére a szükséges adatszolgáltatások elkészítésére. A nyilatkozattételi kötelezettségre pedig azért van szükség, hogy csökkentsük az ön-

kormányzati adatszolgáltatásból adódó esetleges hibalehetőségek számát. Vagyis ne legyen kétséges, hogy a törvény fő szabályától eltérő önkormányzati szándékot meg kell erősíteni akkor is, ha 2012-ben a kérelmének helyt adtak.

(16.20)

Fontos, ezért a javaslat szerinti rendelkezés kimondja, hogy nyilatkozat hiányában a törvény fő szabályai szerinti állapot lép életbe, vagyis a 3 ezer főt meghaladó lakosságszámú települési önkormányzat működtetésre köteles, a 3 ezer főt meg nem haladó lakosságszámú települési önkormányzat illetékeségi területén lévő KLIK-fenntartású intézmények működtetéséről pedig - a fenntartás részeként - a KLIK gondoskodik a helyi önkormányzati képviselők választását követő év szeptember 1-jétől.

A nyilatkozattételi kötelezettség előírása kezeli azt a helyzetet, ha egy adott települési önkormányzat úgy értelmezné a törvényi rendelkezéseket, hogy nem kell újabb kérelemmel megerősítenie a 3 évvel ezelőtti, tehát 2012. évi mentesülés iránti kérelmét, pedig ennek hiányában a működtetési kötelezettség 2015. szeptember 1-jétől visszazárna rá a KLIK-től. Ugyanez igaz a működtetés vállalására is: újabb kérelem hiányában a KLIK működtet 2015. szeptember 1-jétől a 3 ezer főt meg nem haladó települési önkormányzat területén. A törvényjavaslat pontosítja az érintett jogszabályi rendelkezéseket, még egyértelműbb, mondhatni, részletező szabályokat határoz meg, a törvény eredeti jogalkotói szándékának megfelelő értelmezését erősíti.

Összegezve tehát: több időt hagy a javaslat a nyilatkozattételre, március 31. helyett ezt a határidőt június 15-ére tolná ki, és teljes körű adatszolgáltatással egységes ügykezelés lenne megvalósítható azáltal, hogy minden érintett önkormányzatnak nyilatkozattételi kötelezettséget írunk elő.

Kérem a tisztelt képviselőtársakat az elhangzottak mérlegelésére és a javaslat támogatására. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Czunyiné dr. Bertalan Judit államtitkár asszonyt, hogy a kormány részéről kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár asszony!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. A kormány részéről a Kucsák képviselőtársam által előterjesztett törvényjavaslatot támogatjuk, az abban foglaltakkal egyetértünk, s kérem a tisztelt Házat, hogy az intézmények működtetésének biztonsága és az önkormányzatokkal való korrekt együttműködés okán a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a Fidesz és a KDNP képviselőcsoportja jelezte, a vita későbbi szakaszában ismertetik majd a frakciók álláspontját.

Elsőnek tehát megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának 15 percben. Parancsoljon, képviselő asszony!

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Államtitkár Asszony! Az előttünk fekvő javaslat nem más, mint pusztán egy következmény. Az elmúlt években végignézhattük, ahogy a magyar oktatási rendszert a Fidesz-kormány megkísérelte hozzáigazítani saját világképéhez, mindahhoz a töredékes és jelentős részben téves valóságértelmezéshez, amivel egyáltalán önök rendelkeznek.

A Fidesz-kormány oktatáspolitikája kinevezett néhány problémát az elmúlt években. Ezek közül volt, amely kétségtelenül valós probléma volt, és a rendszerváltás óta görgették maguk előtt jobb- és baloldali kormányok, nehezen tudtak mit kezdeni vele, és volt olyan, ami egész egyszerűen nem létezett, csak az önök fejében, és kitaláltak rá egy intézményt, és sokszor sajnos egy egész ideológiát kreáltak hozzá.

Ilyen probléma, ami valós probléma volt, létező probléma a magyar közoktatás rendszerében, és önöknek törekedni kellett volna a megoldására, és előrébb kellene már, hogy tartsunk, például a szegregáció kérdése, ehhez képest önök súlyosbítják. De ilyen a magyar iskolarendszernek a súlyos szelekciós kérdése, amely szintén nagyon nagy problémát vet fel. Ugyanilyen probléma, hogy az oktatási rendszerünk hátrányerősítő működése esélyteremtés helyett esélyeket csökkentő sajnos.

Létező probléma ma a közoktatás rendszerében, és önök nem tettek semmit, és ne nézzenek rám nagy szemekkel, mert ez az apró javaslatmódosítás is pont arról szól, hogy egy álproblémával próbálják orvoslani a saját maguk által generált problémát, ez a túlközpontosítás, és nem a valós problémákkal néznek szembe. Ilyen valós probléma például az, hogy funkcionális analfabétákkal van teli az ország, és önök semmit nem tettek azért, még csak nem is törekednek arra, hogy ezt felszámolják, hogy a magyar oktatási rendszerben a szövegértés problémája, a gondolkodásképeség, a differenciált gondolkodás, a logikai képessége a gyerekeknek nagyon csekély, a tanulás képessége, a hibázni merés képessége.

Önök uniformizálnak, centralizálnak, és semmit nem tettek azért, hogy egy modern világban meg tudják állni a helyüket a gyerekek, és egy olyan oktatási rendszert építsenek fel, amely az alkalmazkodóképességét segíti nemcsak az oktatási rendszernek,

de a szereplőknek és a gyerekeknek is. Nem tettek semmit azért, hogy új pedagógiai kultúra alakuljon ki Magyarországon és olyan új osztálytermi kultúra, amely hozzásegíti a fejlődéshez a magyar iskolarendszert. Ehhez képest önök egy merev, uniformizált rendszert és egy túlközpontosított rendszert hoztak létre. Olyan nem létező problémákkal erőszakolják tele a rendszert, mint az ideológiai nevelés hiánya korábban. Erre semmi szükség nem volt, de semmilyen szüksége nem volt a magyar iskolarendszernek egy olyan nemzeti alaptantervre, amely véleményünk szerint megtanulhatatlan és megtaníthatatlan mennyiségű lexikális tudást tartalmaz. Belefulladnak a pedagógusok és a gyerekek ebbe a rengeteg tanulni-valóba, fölöslegesen, mert a képességeik valójában ezáltal nem javulnak. De ilyen, nem olyan probléma, amihez nem kellett volna hozzányúlni, a tankönyvel-látás rendszere. Nagyon felesleges volt például az iskolák önállóságának az elvétele, szintén nem volt probléma; de a tankötelezettség is olyan volt, amihez nem kellett volna hozzányúlniuk, az igazgatók jogköréről és annak csorbításáról és lefokozásáról már ne is beszéljünk; sorolhatnám.

Arra kívántam csak felhívni a tisztelt Ház és a kormánypárti képviselőtársaim figyelmét, hogy az állam ma erőszakosan bemegy oda, ahol semmi keresnivalója nincs, és onnan kivonul - és legyen ez oktatás, egészségügy vagy szociális rendszer, hiszen nem lehet egyedül csak az oktatás problémájáról beszélni, bármikor is essen szó ebben a Házban oktatásügyről szó, csak komplexitásában -, onnan kivonul az állam, és önök kivonják az államot, ahol egyébként elképesztő nagy szükség lenne. Például a gyerekek kezét fognia kellene az államnak, a szegény gyerekek kezét.

Igen, a probléma a finanszírozással volt. Az elaprózódott önkormányzati rendszerben az iskolák helyi finanszírozása egyre nagyobb problémát okozott az államnak és az önkormányzatnak közösen. A probléma azzal van, képviselőtársaim, hogy önök a legrosszabb választ adták talán, amit a politika ki tud facsarni magából, és ez pedig a teljes központosítás. Említettem ezt önöknek úgy, hogy az előző szociáldemokrata kormányoknál a döntés-előkészítési folyamatban ez az ötlet, az állam ilyen szerepvállalása felmerült, de más dolog, hogy egy kormányzatnál a döntés-előkészítésben felmerül egy probléma, és más az, ha valaki ostoba módon meg is csinálja, és ezt is rosszul.

Tehát államosították a teljes szektort, egy központ alá rendelték minden iskolát. A következménye látható, kérem szépen: hiányok a rendszer minden pontján, működési zavarok ezrei, hiányzó kréta, hiányzó tábla, döbbenetes forráshiány mindenütt; voltak tanárok, akiknek nem fizették ki a járulékait, számos iskolában nem adták a tanítás alapvető feltételei, hiányzik a papír vagy a festék, a nyomtató. Egész egyszerűen nem tudták önök felfogni azt az elmúlt években, hogy egyetlenegy központból, egy minisztériumi szobából nem lehet egy ekkora, ret-

tentően sokszereplős rendszert működtetni sem technikailag, sem pedagógiailag. És amikor maga a miniszterelnök úr kérte a biztos urat, hogy menjen már be a Klebelsberg Intézményfenntartó Központba, nézze meg, hogy mi történik, mert egész egyszerűen léteziketlen, hogy nem tudunk egy intézményt akadály- és gördülésmentesen felállítani, és egyébként még csak azt sem vártuk, hogy minden flottul menjen, mert mindig vannak hibái egy rendszernek, ha ekkora átalakítás van, de hogy törvénytelenégeket tártak fel, alapvető működési problémák és forráshiányok vannak, ezt szerintem maga a miniszterelnök úr sem és a kormányzat, de még a biztos úr se gondolta. Megmondom, én magam se gondoltam volna, hogy ennyire színvonalatlanul sikerül megcsinálni még az önök által támogatott és miáltalunk nem támogatott központosítást is.

Itt meg kell említenem a tankönyvpiac államosítását, hiszen az egész módosító javaslat az államosítás egyik csavargatásáról és hibajavításáról szól. Itt önök államosították a tankönyvgyártást, a -terjesztést, és a -fejlesztést is most már begyűrte az állam szintén maga alá.

(16.30)

El kell hogy mondjam, hogy a tankönyvpiac rendjéről szóló törvényt az első Orbán-kormány hozta, az egy nagyon jó tankönyvtörvény volt. Mi, szocdemek két cikluson keresztül óvtuk és védjük. Sajnos, önöknek sikerült államosítani ezt is. Vállalkozásokat tettek tönkre, majd ennek eredményeképpen a diákok hamarabb kapták meg a félévi bizonyítványt, mint egyes iskolákban a tankönyveket. És az egyentankönyv silányságáról, azt hiszem, említést sem érdemes tenni, mert ez valami botrány.

A példákat a végtelenségig sorolhatnám. Az a helyzet, hogy a tervgazdaság nem véletlenül bukott ám meg, kedves kormányparti képviselőtársaim. Az sem véletlen, hogy az államosítás két nagy zászlóshajója - a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ és a Könyvtárellátó - elsöre kinevezett vezetői már megbuktak. Államtitkár asszony, az ön elődje - aki egyébként az egész államosítást lemenedzselte - sincs már a helyén.

Amit önök kitaláltak, az egész egyszerűen nem működik, nem passzol ugyanis a hétköznapi valósághoz. Teljesen egyértelmű, hogy fogalmuk sincs, hogy milyen oktatási forradalom zajlik ma a világban, fogalmuk sincs az egységes közoktatási évekről, a korai fejlesztésről, az általános iskolai kezdeti fejlesztési évek megváltozott jelentőségéről, a toleráns, a befogadó, együttműködésre ösztönző, kreatív és demokratikus - de-mok-ra-ti-kus - iskola alapjairól, kedves képviselőtársaim.

Azt hiszik, hogy az ipari társadalom iskolája tervgazdasággal kombinálva jó megoldás, csak eddig nem jól csinálták meg. Ezért ezt valamiféleképpen jobban kellene csinálni. Ki kell ábrándítanom önö-

ket. A tervgazdaságot nem lehet jól csinálni 2015-ben. A nagyon sokféle gyermek nagyon sokféle fejlesztési igényét a mai technológiai környezetben így egész egyszerűen nem lehet megoldani. Most pedig, hogy 2-3 éve futó programok csúfos kudarcot halmoznak, látványosan rontják a gyermekek teljesítményét, látványosan nem passzolnak a valósághoz, és egy generáció tanulmányi eredményein már elkerülhetetlenül meglátszanak majd ezek, most elindították a bütykölést.

Ez a módosító javaslat nem más, mint egy Mekk mesteri bütykölés. Egy hibás elképzelést még több erővel, kicsit itt-ott módosítgatva próbálnak valahogy átszervezni, és még várom, hogy valami ideológiát is gyártsanak rá. *(Kucsák László: Ez kemény! Olvasd el! - Dr. Aradszki András: Melyik iskolában tanított?)* Kucsák képviselő úr, az ideológia már elmaradt, úgy látom, gyengül a rendszer. Tessék felkészültebbnek lenni, legalább a saját paradigmájukhoz tartsák saját magukat. De a legnagyobb probléma, hogy minden évben az önök kormányzása alatt egy újabb generáció 6-7 éves gyermekcsereg megy be az iskolákba, és használhatatlan tudással jönnek ki onnan, képességek nélkül.

A most előttünk fekvő törvényjavaslat sem osztja el az átgondolatlanság érzetét. Tulajdonképpen beismerő nyilatkozat. Kizárólag olyan határidőket tol ki és olyan funkciókat épít be, ami a rendszer működésképtelenségéből fakadó hibákat igyekszik pontosítani, menteni a menthetőt. Kitolja például a működési kötelezettségét vállalni nem tudó önkormányzat jelentési lehetőségeit július 15-éig, mint írják, azért, hogy az önkormányzatok a költségvetésüket felelősséggel tudják megcsinálni. Nos, az időpont nincs összhangban az önkormányzatok költségvetésének elfogadási határidejével.

Ugyanúgy kérdést vet fel az adatszolgáltatás átrendezése. Mondanám önöknek, hogy a Kulturális bizottság legutóbbi ülésén Sipos Imre köznevelésért felelős helyettes államtitkár úr meglepő megjegyzést fűzött a javaslatához. Elmondta, hogy az adatgyűjtésre vonatkozó szabályok átírására annak érdekében van szükség, hogy minden iskola, függetlenül attól, hogy mekkora lélekszámú településen működik, tehát a 3 ezer fő alatti települések iskolái is, időben adatokat tudjanak szolgáltatni a minisztériumnak. Kérdés: a további adatgyűjtési lehetőség milyen adatokra vonatkozik egyáltalán? Kiterjednek-e ezek a további adatgyűjtési lehetőségek személyes vagy egyéb különleges adatokra? Nyugtassanak meg, hogy ez nem így van. És az időpont március 31-ről június 15-re való tolása vajon azzal magyarázható-e, hogy több adatgyűjtéshez több idő kell? Mindezen felül a KLIK nem bizonyította sajnos az elmúlt években, hogy ha mondjuk, június 15-én tudomására jut valami, hogy át kell vennie egy intézményt, akkor azt meg is tudná oldani fennakadás nélkül, úgyhogy még mindig vannak félelmeink ezzel kapcsolatban.

Tulajdonképpen ez a módosítás valahol a KLIK működésképtelenségének beismerése. Ha ugyanis át

kell rendezni az adatok bekérését, bővíteni kell a lehetőségeken, illetve módosítani a bekérés határidejét, akkor a KLIK tulajdonképpen nem alkalmas feladatai ellátására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az államosítás eredeti célja is az lett volna, ugye - és ezt önök mondták -, hogy az állam egy központból jobban lásson el mindent a rendszerben. Hatékonyabb legyen, olcsóbb legyen, gördülékenyebb legyen, és kiküszöbölje az összes olyan problémát, amit az elmúlt években kormányok - jobb- és baloldali kormányok - nem tudtak megoldani, vagy egyre nehezebben tudtak megoldani. Kérem, úgy sikerült önöknek államosítani, hogy mára a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ a problémák fő forrásává vált sajnos, nem a megoldás kulcsává. *(Dr. Szűcs Lajos: Kucsák! - Nevetve:)* Kucsákává.

A teljes koncepció rossz és működésképtelen, szerintünk továbbra is a decentralizációra, a helyi döntéshozatal megerősítésére van szükség, végső soron pedig a teljes központosítási örület lebontására. Ahogy eddig, továbbra is ezt képviseljük, és a következő szocdem kormány pedig ezt fogja kezdeményezni, a szakmával együtt meg is valósítani.

Ehhez a további romboláshoz mi nem járulunk hozzá. Természetesen nem támogatjuk a törvényjavaslatot. Térjenek észhez, kedves képviselőtársaim! Nagyon köszönöm. *(Taps az MSZP padsorában. - Czunyné dr. Bertalan Judit: Szépen tudsz olvasni. Szánalmas!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Dúró Dóra képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem ígérem azt, hogy egy egyoldalas törvénymódosításról, mondjuk, tizenhárom és fél percet fogok tudni beszélni, ahogy ezt előttem Kunhalmi Ágnes tette, és azt sem ígérem, hogy annyira szabadon fogom értelmezni a házszabályt, amennyire ő tette. Tehát nem szeretnék most idekeverni egyébként jogos és nagyon fontos kritikákat, amiket elmondott akár a tankönyvpiac rendjéről, akár a KLIK működésével kapcsolatban, mert egész egyszerűen nem ez a témája a törvényjavaslatnak.

Itt az adatszolgáltatási határidő megváltoztatása az a legfontosabb módosítás, amit ez a - még egyszer mondom - két paragrafusból álló törvénymódosítás előterjeszt, ahol a 2. § már csak a hatályba léptetés, tehát érdemben egy paragrafus az, amiről beszélünk kell.

Valóban, hogy lássuk az egész hátterét, azt jogosnak tartom, hogy egy kicsit az állami fenntartásba vétel logikáját, illetve a 3 ezer fő alatti települések és a 3 ezer fő feletti települések helyzetét áttekintsük az oktatással, az oktatási intézményekkel való kapcsolattartásukra vonatkozóan. Fő szabály szerint a 3

ezer fő alatti települések a működtetői az iskolájuknak, tehát bizonyos tárgyi feltételeket, amelyek nem az oktatással függenek össze szorosan, azokat biztosítják, ezenkívül nincs beleszólásuk a saját iskolájuk érdemi életébe.

Ezzel szemben fordított a helyzet: a 3 ezer fő feletti településen megmaradtak működtetőnek, míg 3 ezer alatt még ezt a feladatot sem látják el fő szabály szerint. Ha ezen változtatni szeretnének, tehát ez alól a fő szabály alól szeretnének kikerülni, akkor van lehetőségük erre a nyilatkozattételre, aminek határidejét tolják ki. Helyettes államtitkár úr elmondta, hogy miért van az, hogy ez az általam elmondott... - és egyébként már a bizottsági ülésen megfogalmaztam, hogy későinek tartott június 15-ei határidőt kénytelenek bevezetni, egy másik, május 31-én lejáró határidőhöz kell igazítani. De úgy látom azért továbbra is és a KLIK eddigi működését figyelembe véve is, hogy nem lesz gördülékeny ezeknek a működtetőváltásoknak a folyamata.

Június 15-én már a tanévnek is vége van, vagy egy-két nappal később van vége, de mindenesetre ezt a működtetőváltást gördülékenyen egy nyári időszak alatt nehezen tudom elképzelni, hogy le tudják folytatni. Egyrésztől nemcsak a KLIK működését kell figyelembe venni, hanem nyilván az önkormányzat részéről is vannak különböző kötelezettségek, részvétel ebben a folyamatban. A nyári időszakban minden ügyintézés lassabb, nemcsak az oktatásban, hanem az egyéb területeken is, tehát ezért mi is aggályosnak, későinek tartjuk ezt a június 15-ei határidőt.

Ha a május 31-ei határidőhöz viszonyítjuk, akkor természetesen elfogadható lenne, de érdemes lenne az egész folyamatot végignézni, hogy minden határidő indokolt-e és nem lehet-e mindegyiken esetleg szorítani egy kicsit, hogy a június 15-e is egy kicsit előrébb kerüljön, hogy biztosan és gördülékenyen le tudják ezt folytatni.

(16.40)

Az állami fenntartásba vételnél gyakorlatilag nem volt választásuk az önkormányzatoknak, a fenntartója gyakorlatilag egyetlen önkormányzat sem maradhatott a saját településén lévő iskoláknak. Mi ezt már akkor is bíráltuk, és ma is úgy gondolom, hogy ez nem volt jó döntés. Mind a 3 ezer fő alatti, mind a 3 ezer fő fölötti települések esetében kizárni a fenntartásból az önkormányzatokat, úgy gondolom, hogy elhibázott lépés volt. Nagyon sok olyan település volt ugyanis, amelyik akár más ágazatok terhére, de a saját iskoláját kedvezményezve olyan döntéseket hozott meg, amivel ezt az iskolát becsben tartotta, szívéen viselte, és évtizedeken keresztül sokat harcolt akár azért, hogy megmaradjon maga az iskola. Ilyenkor az önkormányzatokban sokszor fájó döntéseket kellett meghozni más ágazatokkal szemben, mégis az iskola minden településen egy utolsó

mentsvára magának a település megmaradásának is, főleg kistelepülések esetében, hiszen ha már a gyerekek kiskoruktól, 6 éves koruktól el fognak a településről menni, akkor sokkal kisebb az esélye, hogy utána ott fogják munkavállalóként vagy bármilyen más módon az életüket folytatni.

Másrészről vannak olyan önkormányzatok, ahol nemcsak az egyéb ilyen társadalmi szempontok figyelembevétele lenne indokolt, hanem a konkrét oktatási eredmény, tehát mondjuk az, hogy az adott iskola az önkormányzat fenntartásában rendre az országos átlag felett teljesített a mérésekben. Úgy gondolom, hogy ha ilyen helyzet előállt, akkor azt mondhatjuk, hogy ez az önkormányzat jó gazdája volt annak az iskolának, hiszen a gyerekek az országos átlag feletti tudással kerültek ki ezekből az intézményekből, és ilyenkor igenis úgy gondolom, fontos lett volna az, hogy megtarthassák, saját gazdájuk maradhassanak ezeknek az intézményeknek, és nem kerültek volna olyan megalázó helyzetbe, hogy csak a technikai eszközök biztosítása tartozik a hatáskörükbe.

A KLIK működéséről kell még néhány szót ejtenünk, pontosan azért is, mert gyakorlatilag egy 6 hetes időszak az, amikor le kell vezényelni ezt az újabb átadás-átvételt, ami talán nem lesz tömeges jelenség várhatóan, de magának az önkormányzatnak az életében nagy dolog egy iskolának még a működtetését is átvenni vagy visszaadni a KLIK-hez. Tehát a KLIK részéről reméljük, hogy nem lesz fennakadás, nem lesz tömeges ez az átadás-átvétel, de azért látjuk már, hogy különböző eszközbeszerzések tekintetében is több hónapos csúszásokra képes ez a mamutintézmény, aminek a hatékony működését még mindig nem sikerült beindítani. Ez is egy olyan aggály lehet, ami nem tartja indokoltnak, hogy ezt a június 15-i nagyon késői határidőt vezessük be e tekintetben.

Azt kérem, hogy az egész folyamatot kezeljük átfogóan, és az összes határidőt esetleg hozzuk előrébb, nemcsak a költségvetésekre figyelemmel, hanem a már említett május 31-i határidőre vonatkozóan is. Ebben a formában így tehát ezt nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Ikotity István. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Menetrendszerűen befutott a köznevelési törvény legújabb módosítása. Ezeknek a folyamatos változtatásoknak már se szeri, se száma. Az előző ciklusban Michl József és alkalmi társai, Hoffman Pál és Hoppál Péter végezték el ezt a kisiparos, törvényfaragó munkát, egyéni képviselői indítványokkal próbálták kezelni a köznevelési rendszer folyamatos működési problémáit.

Nem is olyan régen, még tavaly év végén tárgyaltuk a parlamentben az Emberi Erőforrások Minisztériuma által beadott oktatási salátát, annak egy része szintén vonatkozott az oktatási intézmények működtetésére. Most is ezzel kell foglalkoznunk. 2015 februárjában Kucsák László siet a nemzeti köznevelési rendszer segítségére. Egyéni képviselői indítványa műfajából következően kikerüli az egyeztetések és a konzultációk kénytelen és kellemetlen lebonyolítását. Ahogy korábban is, most is az Emberi Erőforrások Minisztériumának illetékes főosztálya mondta tollba a változtatásokat. Későn ébredtek, bizonyos határidők miatt gyorsan kell változtatni a működtetéssel kapcsolatos szabályokon, ki tudja, hányadik alkalommal már.

Kucsák László konkrét javaslatát röviden az önkormányzatok működtetésével kapcsolatos nyilatkozattételi kötelezettséget egységesítendő, és ennek határidejét tolná ki. Hoffmann Rózsa iskolafenntartói koncepciója alapján ugyanis alapesetben 3 ezer főt meghaladó lakosságú települési önkormányzatok az intézmények működtetői. A 3 ezer főt meg nem haladó lakosságú települési önkormányzatoknak viszont még a működtetést sem biztosítják. Amennyiben mégis máshogy tennék, ezt a szándékukat kérelem benyújtásával tudják jelezni. Ennek részletei módosultak most kismértékben.

Nem is ez az érdekes, hanem sokkal inkább az, hogy még mindig egy alapjaiban elhibázott iskolafenntartói rendszer szabályozását toldozgatják, foltozzgatják tovább. Az sem érdekes igazából, hogy ezt most megint nem minisztériumi előterjesztéssel, hanem egyéni képviselői indítvánnyal teszik meg. A lényeg az, hogy még mindig nem arról beszélünk, hogyan lehetne változtatni ezen az alapjaiban elhibázott fenntartói, működtetői rendszeren. A görcsös központosítás, a rendszeridegen mamutintézmény, ami a KLIK, az állandósult forráshiány - a szakértők szerint közel 200 milliárd forint hiányzik ugyanis a költségvetésből -, a folyamatos módosítások, ezek mind-mind hozzájárulnak a működési problémákhoz, rendszerhibákhoz és a napi szintű zavarokhoz. Bár volt már arról szó, hogy felülvizsgálják a jelenlegi szisztémát, nem tudjuk, hogy ez folyamatban van-e, és milyen változások következnek ebből. Egyelőre csak az látszik, hogy Czomba Sándor foglalkoztatáspolitikáért felelős államtitkár vezetésével a Nemzetgazdasági Minisztérium kiemeli a szakképző intézményeket a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ fennhatósága alól. Nem tudjuk, ez milyen változást hoz, de a jelenlegihez képest rosszabb már csak nem lehet.

A Lehet Más a Politika nem csak a kritikát fogalmazza meg, igyekszünk konstruktívak lenni, a fenntartás-működtetés kapcsán is egy köztes megoldást képviselünk. A rendszerváltás után egy centralizált, széttagolt önkormányzati fenntartói modell épült ki. A rendszerben meglévő jelentős egyenlőtlenségek oka nagy részben az, hogy a kisebb önkormányzatok pénzhiány miatt nem tudtak olyan minő-

ségi oktatást kínálni a helyi lakosoknak, mint a jobb helyzetben lévő önkormányzatok. A szabad iskolaválasztás lehetőséget teremtett az intézmények közti vándorlásra, a szülők elvihették gyerekeiket nagyobb városokba, jobb iskolákba. 2010 után azonban átes-tünk a ló másik oldalára. Az állami fenntartásba vétel és a mindenre kiterjedő központosítás bemere-vítette, befagyasztotta a rendszert, megkötötték a pedagógusok kezét, megkötötték az iskolaigazgatók kezét, az intézmények mozgástere megszűnt. A rend-szerbe azonban nemhogy több, de a pedagógusbér-emelésig egyre kevesebb pénz kerül. Bár a pedagó-gusbér-emelés valóban jelentős forrásokat pumpál a köznevelés rendszerébe, és nagy szükség is van rá - zárójelben megjegyzem, hogy az életpályamodell és a munkaterhek növelése persze már egy kevésbé sikertörténet -, de ez a működtetési, fenntartási kér-déseken nem segít.

Az LMP köztes megoldása arról szól, hogy a központi, állami helyett a helyi közösségek fenntartói szerepét kell erősíteni, és ott, ahol az önkormányzat kéri, vissza kell adni az iskolákat a helyi közösség részére, az államnak pedig a vállalt pluszfeladatok ellátásához szükséges forrásokat biztosítani kell. Természetesen tisztában vagyunk vele, hogy máról holnapra nem lehet átalakítani a rendszert, a KLIK-et sem lehet csak úgy bezárni. De minél előbb meg-oldást kell találni az iskolafenntartás, -működtetés kérdésére; a korábbi liberális decentralizált modell és a jelenlegi, szocializmusba visszatekintő, államosít-tott, központosított közoktatás sem működik. A megoldás valahol a kettő között van. Farigcsálások helyett ezt kellene minél hamarabb megalkotni, egyeztetni és a megfelelő előkészítés után bevezetni. Köszönöm a szót. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisz-telt Ház! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kucsák László képviselő úr mint előterjesztő kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egyrészt elhangzott elnök úrtól, hogy a Fidesz, illetve a KDNP képviselőcsoportja később fejti ki álláspontját a ja-vaslattal kapcsolatban. Arról tudom tájékoztatni a tisztelt jelen lévő képviselőtársaimat, hogy a két em-lített képviselőcsoport tagjai támogatásukról biztosít-ták ezt a javaslatot, ezért ez nyilván testet öltött már abban a szavazásban is, amin Hiller István volt miniszter úr ugyan nem volt jelen a Kulturális bizott-ság ülésén, de többségi támogatással határozottunk a tárgysorozatra vételről.

(16.50)

Engedjék meg, hogy egy-két dologra e helyütt röviden reagáljak. Érdekes volt hallgatni azt, hogy egy nem túl hosszú javaslat kapcsán meglehetősen

eltérő időtartamú és színvonalú hozzászólásokat hallhattunk. Ha megengedik, nem illetlenségként, de az időrendben visszafelé haladnék. Elég érdekes minősítéseket is hallhattam magammal kapcsolat-ban, ezeket feljegyeztem. Ikotity István bizottsági tagtársunk, alelnöktársam talán kisiparosnak emle-getett. Ha egyetértünk abban, hogy a kkv-szekort támogatjuk, akkor én ezt semmiképpen nem tekin-tem negatív megjegyzésnek. S ha majd megegyezünk abban, hogy milyen tevékenységi körben vagyok én kisiparos, akkor nagyon szívesen állok rendelkezés-re, és igyekszem segítséget nyújtani, ahogy ön szerint ebben az ügyben is.

Dúró Dóra bizottsági elnök asszony a Jobbik ré-széről a tárgyszerűséget igyekezett szem előtt tartani, mondandója nem nagyon terjedt túl azon, amit ez a javaslat céloz és megfogalmaz; jóllehet azért egy általános kitekintést itt is hallhattunk. Ezeket a vitá-kat lefolytattuk már az elmúlt időszakban, de nyilván lesz még terítéken a továbbiakban is.

Ugyanakkor - s ezt már leginkább Kunhalmi Ágnesnek, az MSZP képviselőjének szeretném mon-dani - ismeretes a különféle törvényjavaslatok, mó-dosító javaslatok és egyebek műfajában a salátajelle-gű javaslatok műfaja. Az öné egy salátajellegű hozzá-szólás volt egy rövid, konkrét, szerintem célra- és lényegre törő módosító javaslat kapcsán, amelyben egyébként segítettem is, kedves Ágnes, az elején, ugyanis megjelöltem azt, hogy a nemzeti köznevelési törvényben a települési önkormányzatok köznevelési intézményeinek működtetésével összefüggő kérdése-ket célozza ez a javaslat. Nem túl hosszú, ennek elle-nére ebben a salátajellegű hozzászólásban - bízunk benne, hogy emberi fogyasztásra alkalmas salátajel-legű hozzászólásban - egyfajta nemzethalál-víziót hallhattunk ismét Kunhalmi Ágnes-től. Félek tőle, hogy egy régi beszédet sikerült elővenni, ezt ugyanis hallhattuk már, mindannyiszor nagy érdeklődéssel. Természetesen szakmai alapokon nyugszik mindaz, amit megfogalmaz, kétségünk nincs afelől, hogy ön a pedagógus szakma, a módszertan, a szegregáció, az ideológiai nevelés, a finanszírozási kérdések és min-den egyéb ön által vázolt kérdéskörben autentikus forrás, és csak tiszta forrásból táplálkozunk mind-annyian. Úgyhogy munkájához a továbbiakban is sikereket kívánunk és jó egészséget. *(Kunhalmi Ágnes: Salátán élek!)*

Ugyanakkor szerencsés lenne, ha egy ilyen ja-vaslatnál ön is arra tudna fókuszálni, amit céloz ez a bizonyos javaslat, egészen pontosan azt, hogy a tele-pülési önkormányzatok - nem a köznevelési intéz-mények, a települési önkormányzatok - nyilatkozna-nak, jelenleg március 31-ig. Ugye, talán egyetértünk abban, hogy egy, a jelen választási ciklusokat is figye-lembe véve, öt esztendőre szóló nyilatkozattétel kap-csán indokolt erre minél több időt hagyni. Ebben egyébként - és ezt kicsit Dúró Dórának is mon-dom - természetesen lehetőség van arra, hogy az a szándék már korábban megfogalmazódjon az adott önkormányzat részéről, hogy tartja-e a korábbi

mainstreamtől vagy fő szabálytól eltérő álláspontját vagy sem. Ez nyilván hamarabb is kialakulhat, mint június 15-e, de ez a határidő szerintem azért is indokolt, mert a jelenlegi szabályozórendszer kereteiben gondolkodva fél évtizednyi intézményműködtetésről szól ez a döntés. Azt gondolom, a települési önkormányzatok számára is fontos az, hogy ezt a döntést minél több ismerettel és felelősségteljesen tudják meghozni.

Ágnes, annyit tudnék javasolni, hogy ne csak azt az egy lemezt használja, ami jelenleg a rendelkezésére áll. Szerencsés lenne, ha nem esne abba a hibába, mint - talán ismeri - a Picasso kalandjai című remek filmben, amely szórakoztató formában dolgozza fel a jeles alkotó életét, és abban megjelenik egy színes szereplő, a finn dizó, aki csak egy dalt tudott, azt is finniül. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tájékoztatni szeretném a tisztelt Házat, hogy kétperces felszólalásra pillanatnyilag még nincs lehetőség. Most Szabó Szabolcs független képviselő úr következik rendes felszólalásra, és utána lesz lehetőség kétperces felszólalásokra. Addig mindenkit kérek türelemre. Köszönöm szépen. Szabó Szabolcs képviselő úré a szó.

Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ígérem, nagyon gyors leszek, és mindjárt lesz lehetőség a kétpercesekre. Egyrészt azért sem fogok salátajelleggel hozzászólni, mert Kucsák képviselőtársam elég részletesen elmondta, hogy miről szól ez a törvénymódosító javaslat, Kunhalmi Ágnes meg nagyon részletesen elmondta, van egy olyan érzése az embernek, hogy egyébként egy nem működőre kialakított rendszer bütykölése folyik. Iktóty képviselőtársam azt mondta, hogy toldozgatják-foldozgatják a rendszert, én meg hozzátenném, hogy szerintem ez sufnituning, és akkor a salátamegjegyzéseket ezzel le is zártam. Én inkább néhány fontosabb technikai jellegű észrevételt tennék ehhez a valóban rövid módosító javaslatához.

Egyrészt az valóban érdekes kérdés, amit Dúró Dóra részletesen feszegetett, mégpedig a június 15-ei határidő. Én abszolút értem azt, amit Kucsák László mond, hogy öt évre előre az önkormányzatoknak. Az újonnan felálló képviselő-testületnek nyilván meg kell ismerni ezt a rendszert, ez alapján kell az új képviselőknek és polgármestereknek döntést hozniuk, de akkor is azt gondolom, abban nagyon nagy igazság van, amit Dúró Dóra mondott, hogy gyakorlatilag a nyár közepén születne erről döntés, mert azt tudjuk jól, hogy a határidőket Magyarországon mindig úgy szokták betartani, hogy az utolsó pillanatra készül el minden. Én is azt javaslom, még egyszer fontolják meg, hogy nem lehetne-e egy kicsit hamarabbra hozni ezt a határidőt, akár úgy is, hogy a kapcsolódó május 31-ei időpontot is egy picit előrébb

kell hozni. Ha egyszer már törvényt módosítunk, akkor végül is belefér más határidő módosítása is.

Ami szintén érdekes ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban: ahogy Kucsák László is elmondta, voltaképpen azért van egy nagy érdekesség benne, mert nemcsak a fő szabálytól eltérő önkormányzatoknak kell most nyilatkozniuk, mint eddig, hanem minden önkormányzatnak, ami első ránézésre elég furcsa. Nekem az kicsit nyakatekert érvelésnek tűnik, hogy azért írták elő mindenkinek, nehogy elfelejtsék. Amikor a bizottsági ülésen a tárgysorozatba vételt tárgyaltuk, akkor a tárca képviselője azt mondta, voltaképpen azért van erre szükség, hogy a különböző tárcáknál lévő adatbázisokat összefésüljék. Én akkor visszakérdeztem, hogy milyen adatbázisokról van szó, de a választ nem értettem, és a mai napig is ezen töröm a fejem. Ezért most még egyszer megkérdezném, hogy egészen pontosan milyen adatbázisok összefésüléséről van szó. Ez tényleg érdekelne. Másrészt feltételezem, hogy valamilyen külön eljárási szabályt még kodifikálni kell ehhez a nyilatkozattételhez, feltételezem, rendeleti szinten. Erről lehet-e esetleg már valamit tudni?

Azt is megjegyezném, hogy én ugyan nem vagyok jogász, és a jogi bikkfanyelvet általában nehezen tudom olvasni és értelmezni - ezt különösen nehezen sikerült -, de amikor a jogásznak azt mondta, hogy van benne olyan mondat, amit neki tízszer kellett elolvasni, akkor meggyőződtem róla, hogy nem feltétlenül velem van a hiba. Ezért legfeljebb javaslatként megfogalmaznám azt, hogy esetleg egy picit finomítsanak a szövegen, hogy érthetőbb legyen. Erre a módosítók kapcsán lesz még lehetőség. Köszönöm szépen, ilyen rövid lettem volna.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Meg is adom a szót az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének. Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyt pedig arra kérem, hogy maradjon a bejelentkezése úgy, ahogy volt rendes felszólalásra, mert két percre egy frakcióból csak egynek van lehetősége, és ön fog következni utána rendes felszólalásra. Parancsoljon, jegyző úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Kucsák képviselőtársam, én azt gondolom és úgy tudom a házszabály szerint is, hogy egy általános vita keretei között nem feltétlen módon kell ahhoz ragaszkodni, ami a törvénytervezetben megfogalmazásra kerül, hanem tágabb értelemben is tárgyalható mindaz, ami ezzel a gondolattal összefügg. Csak azt szeretném megalapozni, hogy az a fajta kritikája, ami Kunhalmi Ágnes érinti e tekintetben, az legalábbis kérdéses.

De nem ez az én alapvető problémám. Az én alapvető problémám az, hogy abban a rövid összefoglalójában, keresnem kellene a szavakat, hogy kiket nem kezdett el megsérteni.

(17.00)

Mondjuk, a kisiparosok szövetségéhez való viszonya, úgy látom, nem túl erős, bár szeretném jelezni is, jegyezni is, hogy ha valaki kisiparosnak mondhatta magát az elmúlt időszakban, azok általában szakértelemmel bíró emberek voltak. Önnek, aki a köznevelés tekintetében és az oktatás viszonyrendszerében közel állónak tekinti magát a témához (*Kucsák Lászlónak*), tudnia kellene, tudnia kellene mutogatás nélkül, hogy mit is jelent valójában egy kisiparosi lét.

Harmadjára pedig magához a kérdéskörhöz illesztetten annyit szeretnék mondani, hogy tudja, akkor, amikor a Klebelsberg keretei között az elmúlt esztendőben annyi torzóval találta magát szembe a társadalom, de nem akarom a társadalmat mondani, csak a közneveléssel foglalkozó emberek sokasága, akkor talán erről a kérdéskörrel is érdemes lenne egy kicsit tágabb értelemben beszélni. Illetve arról is, hogy mondjuk, a szakképző intézmények ugyan milyen ok folytán kerültek most ki, vagy kerülnek most ki ezen égisz keretei közül.

Biztos van ennek oka. Biztos van ennek hathatós oka és sok minden egyéb más, ami idáig vezetett el. Úgyhogy a törvénytervezet ekképpen boncolgatására is érdemes sort keríteni. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Szórványos taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk a felszólalásokat. Rendes felszólalásra Kunhalmi Ágnes képviselő asszony következik, az MSZP-ből.

Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Elnök úr, köszönöm szépen. Kedves Képviselőtársam! Megértem, hogy kínosan érzi magát, és kínos önnek végighallgatni az én salátám elemeit. Higgye el, az én salátám egészségesebb, mint az öné. Nehogy a torkán akadjon! Én elhiszem, hogy védi magát ettől.

De inkább a személyeskedésen és a minősítgetésen túl még két kérdést tennék fel önöknek, államtitkár asszonynak és önnek, hátha tudnak rá válaszolni. Ugye, a korábbi fosztogató kormányzati és parlamenti döntések ismeretében kérdéses számunkra, hogy ellentételezésként milyen további költségvetési tételekkel kurtítják meg a feladatot átadó önkormányzatok bevételeit. Tudható-e, hogy ez a szándék mekkora elvonást jelent majd?

A másik kérdésem; azok az önkormányzatok, amelyek eddig az iskoláik működését megtartották és finanszírozták, legalább valamilyen módon kapcsolatot tarthattak a korábbi intézményeikkel. Mi lesz ezután, kedves kormánypárti képviselőtársaim? Teljesen megszűnik a kapcsolattartás lehetősége az intézménnyel? Azoknál az intézményeknél, ahol a szülők joggal várják el a település képviselőtestületétől, hogy képviseljék és érvényesítsék iskolai kérdésekben is a települések lakosainak érdekeit, a szülők érdekeit, azok kikhez fognak ezután fordulni?

Mert eddig, amíg működtették az iskolákat, legalább valamilyen módon a települési önkormányzat ott volt.

Sokszor nagyon sok település polgármesterétől, képviselőitől, pedagógusoktól kaptunk olyan információt, hogy addig legalább, ha nem volt krétájuk, akkor így-úgy az önkormányzat még segített nekik. Ha volt valami probléma, mert hiányzott, a KLIK-kel még kapcsolatot sem tudtak tartani, mert olyan bürokratikus volt, hogy egész egyszerűen nem találtak senkit. Mindenki fölfelé mutogatott, hogy majd a jogszabályban megkeresik a megoldandó problémára a választ. Sokszor az önkormányzat még gyorssegélyt adott. Ezután mi lesz, kedves képviselőtársam? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem állt szándékomban eredetileg hozzászólni ehhez a napirendhez, de így, hogy világossá vált az, hogy az általános vitában bizony lehet a javaslatnak egy tágabb politikai és szakmai környezetét is vizsgálni, ilyenkor tényleg csak egy dolog az, ami felmerült bennem így, hogy megnéztem ezt a kétoldalnyi anyagot. Szerintem ez támogatható. Miért ne lehetne? Semmi olyan nincs benne. Ha hosszabbítani akarnak, hosszabbítsanak. Az, hogy most májusig vagy júniusig, ez olyan szakmai kérdés, amit meg kell szakembereknek vitatni.

Amit nem értek az egészben: amikor Kucsák képviselő úr ránéz a magyar közoktatásra, a közoktatás rendszerére, akkor valóban ez a legnagyobb probléma, amit a közoktatásban lát, hogy ehhez kell hozzányúlni? Olyan komoly felhatalmazást kaptak önök a magyar társadalomtól a kétharmadukkal, hogy át tudnának alakítani mindent, mindent jobbá tudnának tenni.

Ugyanakkor vannak a falusi kisiskolák, amiket az MSZP annak idején bezárt a kormányzása alatt, de semmi nem történt a helyreállításuk érdekében. Összeomlott a magyar környezeti nevelés rendszere, gyakorlatilag megszűnt az összes. A mai napig kötelező lenne erdei iskolákat tartani, és környezeti nevelésben részesíteni a gyerekeket, de nincs pénzügyi háttér. Ott voltak a költségvetési módosításaink, amelyek ilyen irányú javaslatokat tettek, egytől egyig le lettek seperve.

Tehát teljes mértékben megértem azt, hogy az adminisztratív kötelezettségek teljesítése érdekében néha hozzá kell ehhez nyúlni. Most nem az első és nem is az utolsó alkalom, amikor egy olyan jogszabályhoz kell nyúlni, ami korábban esetleg nem kellő körültekintéssel lett meghatározva. Csak azt hiányolom, hogy ha már megvan önöknek a felhatalmazás, hogy bármihez hozzányúljanak, akkor miért nem próbálják a problémák valós gyökereinél kezelni és

átnézni azt a rendszert, hogy hol vannak a tényleges és nagyobb hibák. A közoktatási rendszerben szerintem jócskán lenne olyan, amivel foglalkozni kellene, és ha már egyszer valaki, egy egyéni képviselő felébred egy önálló képviselői indítvánnyal éjszaka, hogy heuréka, benyújtok egy módosítót, hogy legyen más a dátum, akkor milyen jó lenne, ha ezeket esetleg szakmai szempontok alapján próbálná megválaszolni, lényegesen tágabb körben.

Én csak erről szerettem volna beszélni, hogy a közoktatásnak bizony lenne jó néhány más területe is, amivel foglalkozni kell. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel kormánypárti képviselő nem jelentkezett, így a körnek vége van, és lehetőség van kétperces felszólalásra. Közben Kucsák László képviselő úr kért szót. Akkor Kucsák László képviselő úré a szó. Innen lesz majd kétperces.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Ígérem, hogy nagyon rövid leszek. Gúr Nándor képviselő urat most nem látom ugyan az ülésteremben (*Jelzésre:*) - bocsánat, jegyző úr, igen, köszönöm szépen, de valószínűleg valami elkerülhette a figyelmet. A kisiparos kifejezést nem én alkalmaztam, én csak reagáltam rá. Képviselőtársam vont egy ilyen párhuzamot, és az erre való reakciómat hallhatta. Ebben semmi sértő nem volt, sőt igyekeztem magam ebbe a kategóriába beemelni, és Ikotity képviselő úrra bíztam, hogy mely terület az, ami esetleg ebben szóba jöhet.

De akkor ezen túllépve, amit Sallai R. Benedek említett, az így van. Nyilván a köznevelési területnek is számos eleme újragondolásra méltó. Ez a munka egyébként folyik is, szeretném jelezni. Konkrétan ez a javaslat, amiről szó van, egy időben nem túl távol lévő időpont továbbhalasztását célozza, ezt Kunhalmi Ágnesnek szeretném jelezni, ami egyébként semmilyen szűkítést nem jelent az eddigi iskolai, szülői vagy önkormányzati feladat- vagy szerepvállalásbeli jogokhoz képest. A jelenleg hatályos köznevelési törvényhez képest itt a nyilatkozattételi határidő március 31. helyett június 15-re tevődne át, és abban szélesedik ez a kör, hogy minden egyes olyan települést érintene ez a nyilatkozattételi kötelezettség, ahol köznevelési intézmény fenntartásával kapcsolatos működtetői feladat bármilyen módon megjelenik vagy megjelenhet.

Tehát az önkormányzat, ha működtető kíván lenni, nyilatkozhat erről, nincs benne szűkítés. Ha kötelező lenne működtetni a fő szabály szerint, de ettől szeretne eltérni, akkor ezt kezdeményezheti, itt nincs eltérés. Abban van eltérés, hogy ezt nem március 31-ig kell végső határidőként megtennie az érintett önkormányzatnak, hanem június 15-ig. Ezért is említettem az előbbi felszólalásomban azt, hogy érdemes megnézni magát a javaslatot, hogy miről szól egészen pontosan. Ez ezen a bizonyos körön nem terjeszkedik túl.

Ez egy fontos momentum mindenféleképpen megannyi önkormányzat számára, és az önkormányzatok által működtetett köznevelési intézmények számára, ezáltal a gyerekek, a szülők és minden egyes érintett, természetesen a benne dolgozó pedagógusok és a pedagógusmunkát segítő alkalmazottak számára is. Erről szól ez a javaslat. Én azt indítványoztam, természetesen tiszteletben tartva a szólás-szabadság intézményét, hogy talán hangsúlyosan érdemes erről szót váltanunk.

Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalás következik. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Érdekes volt figyelni államtitkár asszony metakommunikációját itt a vita alatt. Mondhatom azt, hogy azt gondolom, ez az államtitkári poszt egy kicsit többet érdemel, mint hogy ilyen arcokat látunk az államtitkár asszonytól, mint ahogy itt figyeltem, meg a téma is egy kicsit komolyabb. Lehet, hogy ez a módosítás nem annyira sok oldalon lett beterjesztve, meg szélességében nem érinti a témát, de azt hadd mondjam már el önöknek, hogy érdekes lenne az, ha néha vennék a fáradságot, az önkormányzatok éves beszámolóiban az oktatási intézmények éves beszámolóit megtalálhatók, és érdekes lehet ebből szemezgetni néha.

(17.10)

Ajánlanám figyelmükbe, hogy néha ezeket a jegyzőkönyveket olvassák el, függetlenül attól, hogy melyik település jegyzőkönyve. Főleg érdekes lehet még a fideszes települések éves beszámolóit elolvasni, ahol mondjuk, fideszes vezetés alatt álló települések közoktatási intézményeinek van fenn a beszámolója. Érdekes dolgokat lehet ott találni, nagyon-nagyon sok kritikát a mostani rendszerrel szemben. Onnan, megígérem maguknak, a következő ülészakra fogok szemezgetni és fogok hozni belőle. Ott aztán tényleg, higgyék el, a településeken működő oktatási intézmények vezetői írják le, hogy mi a baj a rendszerrel, és higgyék el, őszintén írják le ezt az éves beszámolóikban.

Ha nekünk és mondjuk, Kunhalmi Ágnesnek nem hisznek, akkor legalább nekik higgyék el azt, hogy mi a baj a mostani oktatási rendszerrel. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Teleki László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Igazából azért kértem szót, mert az elmúlt héten, éppen szombati napon kértek a Mura menti települések önkormányzati vezetői, polgármesterei, hogy találkozzak velük, mert az a problémájuk, hogy az óvodáztatást nem tudják teljes mértékben felvállalni. A közneveléshez hozzátartozik ugyanis, de olyan kevés finanszírozást kapnak, amit nem tudnak kipótolni a költségvetésükből a bérekre és a fenntartásra. *(Czunyiné dr. Bertalan Juditnak:)* Ezért lehet integritás, de kéne egyeztetni az önkormányzati polgármesterekkel. Az volt a felvetésük, hogy nézzek utána, mit lehet tenni azért, hogy az önkormányzatok ne mondják fel az óvodáztatást.

Megkerestem a szószólókat, az elnököket, hogy mi a helyzet ezzel a kérdéssel. Ő is azt mondta, hogy valóban nincs megoldva ez a kérdés, hogy a nemzetiségi óvodáztatást, és ahol van iskola, az iskoláztatást kezeljék. Ebből adódóan az a kérdésem, hogy kíván-e ezzel a kérdéssel úgy foglalkozni, hogy több empátiát, nagyobb odafigyelést adnak az önkormányzatoknak, és az egyeztetés formáit legalább betartják. Mert azok az önkormányzati képviselők és polgármesterek, akik megkerestek, azért tették ezt, mert hiányolják, hogy nem tudnak kellőképpen kommunikálni a kormányzattal, és ezért beleeshetnek olyan helyzetbe, amit nem szeretnének, azaz óvodákat kellene bezárni.

Beszéltek a bérekről, amelyeket nem tudnak ki-gazdálkodni, és beszéltek a fenntartásról, tehát két olyan költségről, amely mindenképpen érinti a településeket. Nem titok egyébként, ezt hangosan is mondom és jegyzőkönyvbe is, Murakeresztúr települése, Fityeház települése volt, ahol meg kell kérdezni a polgármestereket, hogy mi ezzel a probléma. Ha nekem elmondták, akkor bizonyára önöknek is el szeretnék mondani, habár azt a reakciót kaptam, hogy nem tudnak a kormánnyal kommunikálni, mert nem értik meg ennek a problémának a súlyát; horvát településekről lévén szó, ahol több évtizede az óvodáztatás, az iskola fenntartása nem jelentett problémát, most viszont nagy problémát jelent.

Ebből adódóan tehát az ő védelmükben és érdekükben kívánom feltenni azt a kérdést, hogy milyen százalékban kapnak forrást ezek az önkormányzatok ahhoz, hogy fenn tudják tartani az óvodákat, illetve ha van iskola, akkor az iskolákat. Ez nagyon fontos, azt gondolom, az ország számára, mert tudni kell és tudják is bizonyára önök is, hogy az oktatás mellett elég komoly szakmai munka folyik a horvát településeken, a nyelv megőrzése, a hagyományápolás, a kultúra megőrzése. Most csak róluk beszéllek, de ugyanúgy a németről is lehetne beszélni, vagy éppen más nemzetiségi önkormányzati fenntartású intézményekről, nagyon fontos tevékenység ez.

Önök nagyon sokszor mondták és mondják, hogy a nemzetiségeknek sok mindent kell megadni, ezért tehát fontos lenne ezt a kérdést ebből az aspektusból is megvizsgálni, hogy a nemzetiségi óvodák,

iskolák helyzetével mi fog történni a következő időszakban és az önkormányzatok, ahol maradtak óvodák, kapnak-e önkéntől támogatást, segítséget ahhoz, hogy tovább tudják működtetni és fenntartani azokat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra Gúr Nándor képviselő úr következik, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem fogom tovább ragozni a történetet, de az örömteli, nyugtázni szeretném, hogy Kucsák képviselőtársam második körben eljutott odáig, hogy a kisiparosi lét pozitív megfogalmazást nyert, és magára nézve is ezt a fajta megjelölést jó szívvel veszi.

Nem azzal van baj, képviselőtársam, hogy egy törvény betervezése úgy zajlik, hogy a képviselő egyéni indítványként betervezi mindezt, mert joga van ehhez. De azzal baj van, hogy a kormány - jelesül nem ennél a törvénytervezetnél akarom én ezt forszírozni, hanem nagyobb fajsúlyú törvénytervezetknél - alapvetően így kerül ki a társadalmi egyeztetést, gyakorlatilag mindazt, amit szükségszerűen el kellene végezni az adott ügyek tekintetében.

A másik dolog, amit szóba akarok hozni, államtitkár asszonyt nagy tisztelettel szeretném arra kérni, ne a végén mondjon három mondatot, ötöt, vagy tizenkettőt azokra a kérdésekre vonatkozóan, amelyek adott esetben felvetődnek, hanem a vitába kapcsolódjon be. Jó lenne tudni, hogy a szakképző intézmények miért is kerülnek ki a korábbi irányítási felület alól. Jó lenne tudni, hogy milyen hatástanulmányok voltak a háttérben, amelyek megalapozták mindezt a változtatást. Jó lenne tudni, hogy milyen ésszerű érvek indukálták mindezt a folyamatot, ha vannak ilyen ésszerű érvek, amelyek idáig juttatták el a képviselőtársamat, hogy ilyen előterjesztést terjesszen be, amellyel természetesen, úgy látom, a kormány azonosul.

Jó lenne tehát, ha beszélni lehetne erről és nem csak majd az okosságokat úgymond a zárógondolatok tekintetében meghallgatni. Köszönöm szépen. Remélem, hogy megteszi. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatni szeretném jegyző urat, hogy az ön felszólalásának kezdeti pillanatában az államtitkár asszony szót kért, de akkor már nem akartam megakadályozni, hogy ön a kétpercesét elmondhassa. Úgyhogy államtitkár asszony következik. Parancsoljon!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Nem szeretnék visszaélni képviselőtársaim idejével, és valóban az ügy és a köznevelés méltóságának megfelelően szeretnék hozzájárulni. Mégis, engedje meg Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársam, hogy egy olyan ember, aki volt a

katedrának azon az oldalán, amellyel szemben gyermekek ültek, az arcrezgéseivel jelezzen. Az normális egy osztályteremben vagy egy vizsgaszituációban, hogy az ember az arcvezéseiével üzen a felelőnek vagy üzen a diáknak. Elnézést kérek, hogy vannak ilyen természetes rezzenéseim, amikor, mondjuk, olyan furcsaságokat hallok, amelyeknek köszönő viszonya sincs az előterjesztéshez vagy a valósághoz.

Ilyen arcrándulásokat láthatott képviselőtársam, amikor Kunhalmi Ágnes hozzászólásában hallottam felsorolni jó néhány korábról gyökerező, köznevelési intézményeket érintő problémát. Bevallom őszintén, hogy örömmel hallottam volna korábban is, ha ezeket a problémákat ilyen hangosan és harsányan kéri számon a szocialista oktatási miniszterektől vagy a szocialista oktatásirányítás szakembereitől. Bizony, jó néhány kérdésre kellett volna már akkor választ adni, és akkor nem ahhoz az eszközhöz kellett volna 2010-11 után nyúlnunk, ami egy egységes fenntartói rendszeren keresztül megpróbál az esélyteremtésre, megpróbál a lemorzsolódásra, megpróbál a felzárkózási kérdésekre és megpróbál a köznevelés tartalmi kérdéseire a jövőt tekintve választ adni. Jó lett volna, ha ezek az aggodalmak, ezek a hangos szavak akkor is elhangoznak, amikor éppen a köznevelési rendszernek, a vidéki iskoláknak a szétverése zajlik, amikor éppen iskolákat zárnak be vidéken, amikor a 2006-os országgyűlési tárgyalásokon a 2007. évi önkormányzati költségvetési fejezetből elvonják az önkormányzatok fenntartói normatíváját. Örömmel hallgattam volna ezeket az aktív és valóban erőteljes hozzászólásokat az ön részéről akkor is.

Aztán valóban megrezdül az arcom... (Dr. Kovács Zoltán: Nem volt képviselő!) De aktív tagja volt az MSZP-nek, azt gondolom, képviselőtársunk ilyen módon tudott volna már akkor is véleményt formálni. Megrezdült az arcom, vagy valóban a homlokom összerездült, amikor a működtetésre vonatkozó adatkérés tekintetében, amely a Belügyminisztérium és az önkormányzatok költségvetési zárszámadásához kapcsolódó adatszolgáltatást jelent a gyakorlatban az államháztartás szabályainak megfelelően, vizionál mindenféle olyan bővített adatkérést, amely személyes adatokat érintene. Tájékoztanám róla, ha ráklikkelne az államháztartási törvényre és ráklikkelne annak megfelelő szakaszaira, akkor tudhatná, hogy a működéssel összefüggésben milyen adatokat rögzít, tárol, alkalmaz és kezel az önkormányzat vagy a Magyar Államkincstár, vagy bármely olyan központi költségvetési szerv, amely adatok ezen, mondjuk úgy, határidő-módosítást érintő köznevelési törvényi szakasz kapcsán előkerülhetnek, vagy jelenthetnek kérdést.

(17.20)

Néhány esetben természetesen megértem, hogy amikor adódik az alkalom és a lehetőség, akkor elő kell venni a paneleket, és a kommunikációs panel-

gyarakat ismét lendületbe kell hozni, és el kell mondani általános kritikákat. Nem zárjuk be ezt, hiszen valóban így van: az általános vita módot, teret ad arra, hogy kicsit tágabb összefüggésekben is beszéljünk a köznevelés rendszeréről. Éppen ezért ha megengedi Gúr képviselőtársam, mégiscsak megnyugtatónám, hogy a szakképzést érintően az a folyamat, amelyről ön beszél, az igényel törvénymódosításokat; lesz bőven módja, alkalmá a tisztelt Ház előtt a szakképzést és a szakképzés okán a köznevelést érintő törvénymódosításokat véleményezni, illetve nyilván annak a normális országgyűlési vitájában, bizottsági vitájában részt venni.

Eme szakasznak valóban egy, az önkormányzatoknak korábban is lehetőséget biztosító, az önkormányzati választást követő fél évben meghozható döntéséről van szó, amely a működtetési jogot érintően a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ felállítását követően is megmaradt. Ennek a jelzésnek, ennek a bejelentésnek a határideje módosul Kucsák képviselőtársam javaslata szerint - ennyiről, és nem többről van szó. Ráadásul összhangban mindazzal a törvénymódosítással, hiszen január 1-jével módosultak a működtetésre vonatkozó, önkormányzati és KLIK közötti, mondjuk úgy, hogy szabályok, és egyszerűsödtek, világosodtak a működtetésre, fenntartásra vonatkozó szabályozók és előírások. Azt gondolom, hogy ez is indokolja, hogy egy, az önkormányzati zárszámadást követően tiszta képpel, egy júniusi határidővel, egyébként kapcsolódik még hozzá gyakorlatilag a köznevelési törvényben található átszervezési döntések idejére vonatkozó határidő is, így ennek a kettőnek az egymásmellettségével, azt gondolom, hogy biztosítható ezeknek az önkormányzati szándékoknak a kivitelezése.

Nem mellesleg azért hadd mondjam el azt, hogy itt nem arról van szó, hogy kötelező erővel bírna, hiszen olyan is elhangzott Kunhalmi Ágnes képviselőtársam hozzászólásában, hogy akkor már ahhoz sem lesz joguk az önkormányzatoknak. Ez lehetőség volt, lehetőség is marad a köznevelési törvényben a későbbiekben is, egészen pontosan le van írva a képviselőtársam által benyújtott törvény általános és részletes indokolásában, hogy ez lehetőségként ott van a 3 ezer feletti településeknél, és a 3 ezer alatti települések esetében pedig pozitív lehetőségként, ha akarja, képes rá, akkor a működtetését is átveheti. Nem gondolom, hogy itt tömeges bejelentkezésekre kell számítani, így tehát azok az aggodalmak, amelyek mondjuk, az adminisztrációval összefüggő aggályokat érintik, kevésbé megalapozottak az én olvasatomban, ismervé ezeknek az átadás-átvételi protokolloknak a gyakorlatát.

Tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom tehát, visszatérve a köznevelési törvényt módosító egyéni képviselői indítványhoz, hogy az átadás-átvétel, illetve a működtetés jogának az önkormányzatoknál lévő döntés alapján történő megerősítése okán ennek a határidőnek a kitolását javaslom, és tényleg tisztelettel kérem önöket arra, hogy ez a téma és az ön-

kormányzatoknak az ebben a döntésben álló szabadsága is egy picit több méltóságot érdemel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Rendes felszólalásra Kunhalmi Ágnes képviselő asszony következik, az MSZP képviselőjében.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Államtitkár asszony, egyetértünk abban, hogy az oktatásról csak méltóságteljesen, és higgye el nekem, ha lehetőségem lenne az országban, ha először lehetne valahol nemzeti minimumot kialakítani Magyarországon, az az iskola-rendszernek a kérdése lenne. És pont ezzel van a probléma, 2010-ig ugyanis jobb- és baloldali kormányok együtt törekedtünk arra, ebben konszenzus volt Magyarországon, hogy egy modern, európai, a gyermekekre koncentrált, folyamatosan változtató oktatási rendszerre van szükség, amely nyitott és demokratikus *(Dr. Pószán László közbeszól.)*, erre törekedtünk. Nem voltunk mindenben tökéletesek, sok mindent nem tudtunk megoldani, de nagyon sok területen nagyon jó folyamatok indultak el, és azt, ami az első Orbán-kormány vívmánya volt, azt mi védtük, és sokkal több szakmai és civil egyeztetés volt még az első Orbán-kormány alatt is. Ezt értsék meg, hogy 2010 után borult fel minden, és mondtak le nemcsak a szegény gyerekekről, akiket kizárnak a rendszerből *(Dr. Pószán László közbeszól.)*, de már a középosztálybeli gyerekek sem kapják meg azt a képességet, mert kívül veszik meg a tudást. *(Dr. Pószán László közbeszól.)* És önnek ezt pontosan kellene tudnia, mert ha valakivel még lehetett érdemi párbeszédet folytatni *(Dr. Pószán László közbeszól.)*, az pont ön, ön volt az egyik képviselő.

Szeretném elmondani a jegyzőkönyv kedvéért, hogy nem zárt be a szocialista kormány egyetlen kisiskolát sem, önkormányzatok zárták be. *(Derűtség a kormánypártok és a Jobbik soraiban.)* De kérdezem én: önök hányat... Nem, ne legyünk félszívűek, önök hányat nyitottak ki? És ha mi a kisiskolákat elkezdjük rombolni, akkor azt kell hogy mondjam, hogy önök az egész oktatási rendszert tették jégre.

A maradék húsz másodpercemben annyit szeretnék önöknek mondani... *(Közbeszólás: Normál hozzászólás!)* Ja, normál! Nagyon jó! Tehát, visszatérve az eredeti témához, csak hogy önök is megnyugodjanak, Kucsák úr elmondta, hogy a szülőket semmilyen szűkítés nem érinti, ugyanúgy, tehát az iskolának a közössége továbbra is hozzá fog férni az információkhoz, a problémáikra megoldást fognak találni, ugye? Bólintson, kedves képviselőtársam, ha ezt állította, hogy ezek után is ez van az iskolarendszerben. *(Kucsák László lassan bólint. - Derűtség.)* Megvolt a bólintás, köszönöm. A probléma azzal van, hogy ez nem így van. *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)* Tehát hiába bólintott képviselőtársam - *(Kucsák Lászlónak:)* ne legyen ilyen megen-

gedő egy ellenzéki képviselővel, sokkal több figyelmet várok öntől *(Czunyiné dr. Bertalan Judit: Mi ez?)*, még egyszer mondom: a saját paradigmájában is őrizték meg legalább a saját akarataikat, ha már ennyire nem veszik figyelembe a mi javaslatainkat. Ma azzal van a probléma, ha felmerül a magyar közoktatásban, egy településen egy iskola életében bármilyen probléma, nem csak forráshiány, technikai probléma, egy megoldandó konfliktus, akkor mi történik? Az önök által átalakított rendszerben a szülő fordul az igazgatóhoz vagy a pedagógushoz, a pedagógus lesi az igazgatót, az igazgató lesi a tankerületi vezetőjét, a tankerületi vezető lesi a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ vezetőjét, az lesi az államtitkárát, az államtitkár a minisztert, az meg a miniszterelnököt, hogy milyen kádári rendszerű oktatást csináljon még. Hát nem működik! Nincs jog és kötelezettség normálisan egymáshoz rendelve, minden konfliktust jogszabályban akarnak rendezni, nem mernek dönteni a pedagógusok, nincs az iskoláknak önálló, szabad akarata, az igazgatókat lefokozták.

Értsék meg, abban az országban, ahol nem tudnak a helyi önkormányzatok a lakosokkal együtt normális iskolarendszert működtetni, azok máshol sem lesznek képesek dönteni, és kiszolgáltatottak lesznek. Pont ez a problémánk az egész államosítással. Korábban egy választópolgár az adott településen nemcsak arról szavazott, hogy a polgármester tatarozza ki az iskolának az oldalát, hanem arról is, hogy legyen informatikai labor abban az iskolában, mert ha nem valósította meg vagy nem lobbizta ki, akkor lehet, hogy leváltották. Nem volt ez minden településen így természetesen, nem azt mondom, de egy demokratikus Magyarországon a rendszerváltás utáni 25 évvel ennek az alapjai az iskolarendszerben kezdődtek. Amilyen ma az iskola fenntartása, amilyen kultúra van a településeken a fenntartásnál, amilyen kultúra van az osztálytermekben, olyan lesz holnap Magyarország. És ön is tudja, államtitkár asszony, ön már konzolidálni jött ezt a rendszert, mert az előző államtitkár csúfosan megbukott. Nemcsak az ellenzéki oldalról, hanem bizony a demokratikus jobboldali hangok is megszólaltak. Ebben nekünk vissza kellene térni ahhoz a rendszerhez, ami 2010 előtt volt, ehhez kérem az önök támogatását.

Higgyék el, egyetlenegy olyan felszólalást vagy kritikát nem tudnak tőlünk hallani, ami ne konstruktív lett volna. A gyerekeinkről van szó, akik kisiparosok lesznek, és - visszatérve a szakképzésre még egy mondat: - kisiparos ide vagy oda, ne kádári rendszerű szakképző intézményrendszert hozzanak létre, mert amit önök csináltak, sorolhatnám az elemeit, az már a Kádár-rendszerben is kevés lett volna. Ma, a modern világban nem fogadhatom el, hogy egy szakképzési vitánál legutóbb azt üvöltötte át az egyik fideszes képviselő, hogy minek az autószerelőknak, elég csak egy csavarhúzó. Nem hiszik el, hogy ma már nem Trabantokat, hanem bizonyos nyugati típusú autót szerelnek. És azt sem fogadom el, hogy

egy kozmetikusnak csak szépülni vágyó nők valók, mert ez is biztos benne van valamelyik jegyzőkönyvben, mert elhangzott a képviselők szájából.

A világ változik körülöttünk, Magyarországnak alkalmazkodnia kell hozzá. Nem lehet az országhatáron lehúzni a rolót, nem lehet antidemokratikus iskolát csinálni, alkalmazkodnia kell pedagógusnak, szülőnek és a politikának is a modern környezethez, amiben Magyarországnak boldogulnia kell, és ennek az alapja az iskolarendszerünk. Kérem, ebben működjenek együtt, és segítsenek nekünk. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(17.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kétperces felszólalások következnek. Elsőnek Dúró Dóra képviselő asszonynak adok szót, a Jobbik-képviselőcsoportból.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Először Kunhalmi Ágnesnek néhány kijelentésére reagálnék. Tehát az, amikor ön szocialista képviselőként beszél arról, hogy ki mondott le itt a szegény gyerekekről meg a szegény gyerekek oktatásáról, és ezzel vádolja egyébként a KLIK-nek a rendszerét, ha valami indokolt volt, az az, hogy a finanszírozási különbségeket csökkentjük az önkormányzatok között, és erre egyébként alkalmas lenne az az alapvetés, ami miatt a KLIK meg az állami fenntartásba vétel létrejött. *(Kunhalmi Ágnes: Lefelé nivellál.)*

Az egy más kérdés, hogy ebben a konkrét megvalósulásban ez nem jöhet létre és nem valósulhat meg. Azt hittem, amikor itt elkezdte elemezni, hogy ki kit les, az igazgató a tankerületi vezetőt, egészen a miniszterelnökig, azt hittem, hogy ennek is Putyin lesz a vége, hogy majd ő irányítja a magyar közoktatást meg az iskolaigazgatókat *(Derültség. - Kunhalmi Ágnes: Hogy jutott eszedbe Oroszország? Milyen reflexek alapján?)*, mert annyira sokszor említik ezt.

Valóban jogos kritikának tartom azt, hogy egyéni indítványként terjesztették ezt be, illetve nem Kucsák képviselő úr személye ellen van kifogásom, de valóban azért érdekes helyzet volt a bizottsági ülésen, amikor feltettük a kérdéseinket, és helyettes államtitkár úr csak úgy magától odafáradt az asztalhoz, és ő válaszolt a kérdéseinkre az előterjesztő helyett. Nyilván nincs ez ellen kifogásom, hogy ha a tárca a szívéen viseli ennek az indítványnak a sorsát, de azért mégis úgy gondolom, hogy ez nagyon beszédes.

Az, hogy június 15-ei a határidő, és az átadás-átvétel ügymenetével kapcsolatban itt államtitkár asszony utalt arra, hogy nem várható tömeges átadás-átvétel, illetve hogy gyakorlatilag szinte formanyomtatványokon ezek megtörténhetnek, azért a KLIK eddigi működése alapján nem lehetünk nyu-

godtak. Tehát számos olyan dolog, amiről azt gondolná az ember, hogy egy vagy két hét alatt meg lehet csinálni józan paraszti ésszel, az a KLIK-nek több hónapba is került.

Tehát éppen ezért javasoljuk inkább azt, hogy az egész ügymenetet tekintsük át, mert az eddigi működés nem támasztja alá, hogy megnyugtató lehet a június 15-ei határidő. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Gúr Nándor képviselő úr következik kétperces felszólalásra. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A remény megvolt, amikor felállt államtitkár asszony. Akkor azt gondoltam, hogy talán a kérdéseinkre is választ kapunk, de az azt hiszem, közel 7 perces megszólalásból az első 3 perc nagyjából arról szólt, hogy mi is történt valamikor az „őskorban”. Tudja, 5 éve kormányoznak, öt éve. *(Dr. Völner Pál: Nem 8.)* Tudja, ez a szakképzés intézményrendszerén keresztüli átfutási időt meghaladó időszak, mondhatnám, tudja, és sok minden egyéb mást mondhatnék.

Úgyhogy nem kell már olyan messzire visszamenni, elég 5 évre, 4-re, 3-ra, és megvizsgálni azt, hogy mi történt ebben az időszakban. Megnézni azt, hogy mondjuk, a közoktatás, de akár általában véve az oktatás rendszerén belül forrásoldalról hogyan néz ki a történet, mennyire bővültek - ön is érzi, hogy ez egy kicsit cinikus megjegyzés - a források e tekintetben. Akkor, amikor az egyharmadát elvették például a felsőoktatás - tudom, most köznevelés, közoktatás - rendszeréből, de akkor hogyan lehet olyan nyugodt szívvel, csak 5 évvel, 8 évvel, 12 évvel ezelőttre visszatekinteni? Miért nem erről az időszakról beszélünk, ami itt a hátunk mögött van, az 5 év, ami lassan már az egy kezemen nem fér el.

A másik dolog pedig az ebben a fél percben, hogy jó lenne, hogyha tényleg a kérdésre válaszolna. Tehát én nem arra voltam kíváncsi, hogy ön tartson egy exozét valamiről, ami nem a feltett kérdésekre adott válasz, hanem azt szerettem volna, hogyha a kérdésekre válaszol. Teleki képviselőtársam is kérdezett, én is kérdeztem. Nem arra kérdeztem, hogy majd milyen törvények keretei között fogok én valamikor valamivel találkozni, hanem arra, hogy ha most szóba kerül a szakképző intézmények rendszere, annak a kikerülése valamilyen égisz alól, miért van ez. A Klebelsberg és a szakképző intézményeknek az egymáshoz való viszonya hogyan néz ki, miért kell ezt a változást megtenni? Szóval, a kérdések erről szólnak, államtitkár asszony.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Nem is tudom, milyen szépen, klasszikusan fogalmazott a jegyző úr az elején, hogy a remény elszállt. Bennem

is elszállt a remény, hogy végre vissza tudunk-e térni ahhoz a témához, amivel foglalkozunk, mert úgy látom, hogy mind a kétperces, mind a más felszólalások közben sok más kérdést érintünk, amelyik nem vág ide. És mivel kérdésekre és válaszokra van műfaja, kimondott műfaja az Országgyűlésnek, ezért tisztelettel arra kérek mindenkit, hogy ennek keretében tegye fel a nem a témához vágó kérdését. Most pedig megkérdezem a tisztelt Házat, hogy kíván-e valaki még felszólalni ebben a vitában. *(Nincs jelzés.)*

Jelentkezőt nem látok, így az általános vitát lezárom. Megkérdezem Kucsák László képviselő urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Kucsák László: Igen.)* Igen, kíván. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr! Kérem a hangot kiadni Kucsák László képviselő úrnak.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen, hogy ennyi időt szántak, szántunk a köznevelés témakörnek. Azt viszont külön nagy nagyrabecsüléssel köszönöm azon képviselőtársaimnak, akik elolvasták a javaslatot és a javaslatról szóltak hozzám, hozzánk, merthogy ahogy elnök úr is említette, mégiscsak ez lett volna a napirendje ennek a beszélgetésnek. Ha lehántjuk róla mindazokat, amiket korábban már meghallgathattunk, akkor tulajdonképpen ez egy rövid és talán célravezető beszélgetés vagy vita lett volna.

Én illő tisztelettel arra szeretnék kapacitálni mindenkit, hogy ha megnézi ezt a szöveget, akkor látja, hogy ez egy jobbító szándékú javaslat, amely nagyobb időbeli laufot, lehetőséget ad az önkormányzatok számára a nyilatkozattételre, egy teljes körű nyilatkozattétel kapcsán pedig abszolút egységes kezelhető információnk lesz arról, hogy a következő, várhatóan 5 esztendőben a működtetői feladatok ügyében mely önkormányzatok tartják magukat a fő szabályhoz, és mely önkormányzatok szeretnének ettől eltérni.

Ez a javaslat ezt célozza, ez egy jó szándékú, jobbító szándékú javaslat *(Kunhalmi Ágnes: Rossz rendszerben.)*, ehhez kérem minden jó szándékú képviselőtársam támogatását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a módosító javaslatok benyújtására február 25-én, szerdán 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most soron következik az **egyes felsőoktatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/3017. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető volt.

Elsőként megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időke-

retben. Államtitkár úr a helyén mondja el a felszólalását. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Országgyűlés! Az egyes felsőoktatási tárgyú törvények módosításáról szóló, a tisztelt Ház előtt lévő T/3017. számú törvényjavaslat nagyobb részében a Nemzeti Közszerződésről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény, rövidítve az NKE-törvény módosítását tartalmazza. Emellett az NKE-törvény módosítással összefüggésben, igaz, kisebb terjedelemben, a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény, a továbbiakban Nftv., valamint a katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló 1996. évi XLV. törvény egyes rendelkezései is módosításra kerülnek.

A Magyar Országgyűlés 2011-ben a XXXVI. törvénnyel alapította a kormány javaslatára a Nemzeti Közszerződés Egységét. A törvény preambuluma megfogalmazta az alapvető célokat, korábban szerteágazó és részben sajátos szabályozással érintett közszolgálati jellegű képzéseknek az egységesítését. Az akkor megfogalmazott célok helyessége az eltelt időszakban véleményünk szerint beigazolódtott.

A közszolgálaton belül a polgári közigazgatás, a rendvédelem, a honvédelem és a nemzetbiztonsági szolgálatok személyi állományában a hivatástudat és a szakértelem erősítése összehangolt és tervezett utánpótlásképzést tesz szükségessé. A pályaelhagyás helyett a társadalom számára hatékony munkavégzés biztosítására a közszolgálati életpályamodell támogató továbbképzési rendszert kell működtetni. A közszolgálati felsőfokú szakemberképzés egységes intézményi alapjai a Nemzeti Közszerződés Egység kereteiben megvalósulni látszanak.

(17.40)

Az egyetem a felsőoktatási szerepe mellett az elmúlt években egyben a továbbképzés általános és központi intézményévé is vált. A magyar felsőoktatási rendszer integráns részét képezően, de a sajátos közigazgatási, rendészeti, katonai s nemzetbiztonsági képzésekhez igazodóan alakult ki az NKE-törvény, amely a nemzeti felsőoktatásról szóló törvénnyel együtt biztosítja a szükséges jogi kereteket az egyetem működéséhez.

Jelen törvényjavaslat, amely a tisztelt Ház előtt fekszik, az úgynevezett NKE-törvény, tárgykörökben és tartalomban mintegy hét pontban módosul. Ezeket szeretném röviden ismertetni a tisztelt képviselőtársakkal.

1. Az NKE-törvény jelenleg a közigazgatási felsőoktatás, a rendészeti felsőoktatás, a katonai felsőoktatás és a nemzetbiztonsági felsőoktatás kategóriáját ismeri. Újként kerülne beemelésre a nemzetközi

és európai közszolgálati felsőoktatás. Ez az új felsőoktatás a közszolgálat nemzetközi feladatainak ellátására és diplomáciai feladatokra történő felkészítést célzó, a közigazgatási, rendészeti és katonai képzési területhez tartozó szakokat jelentene.

2. Az Nftv. szerint, azaz a jogállási törvény szerint az Oktatási Hivatal a felsőoktatási intézmény működésének engedélyezésével, a képzések indításával és a doktori iskola létesítésével kapcsolatos ügyekben köteles beszerezni a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság, közismert nevén a MAB szakvéleményét.

A törvényjavaslat ezen ügyek közül a legfontosabb, legalapvetőbb területet, az intézményi működési engedélyekkel kapcsolatos ügyeket nem érinti. Ezek továbbra is a MAB kizárólagos szakértői működése körében maradnak.

Az NKE működésének egyes területei - ez adódik az egyetem speciális rendeltetéséből és jogállásából - kizárólagos tevékenységet képeznek, annak folytatására Magyarországon más felsőoktatási intézmény nem jogosult. A törvényjavaslat szerint ezért lehetővé válik, hogy az NKE fenntartói testülete kezdeményezze, hogy az Nftv. szerint a MAB kizárólagos szakértői hatáskörébe tartozó egyes ügyekben, így a közigazgatási, rendészeti, katonai, nemzetbiztonsági, valamint nemzetközi és európai közszolgálati felsőoktatási képzések indításával és a doktori iskola létesítésével kapcsolatos szakvélemény elkészítésében külföldi, azaz az Európai Felsőoktatási Minőségbiztosítási Szövetség teljes jogú tagjaként működő szervezet járjon el. Tehát a külföldi szervezet igénybevétele csak egy többlet lehetőség, alkalmazása nem kötelező, hiszen fő szabály szerint továbbra is a MAB jár el ezekben az ügyekben.

3. Jelenleg az NKE-törvény rögzíti a szenátus pontos összetételét az egyetemen. A gyakorlati tapasztalatok rávilágítottak arra, hogy a törvényi szintű szabályozás túlzottan merev szabályozásnak mondható, lassan képes közvetíteni az intézmény felépítésének változásait, illetve az azzal kapcsolatos fenntartói igényeket. Véleményünk szerint optimális megoldás lehet a szenátus összetételének a Közszolgálati Egyetem szmsz.-ében történő rögzítése, az Nftv.-ben az arányokra vonatkozó előírások szigorú alapulvételével. Tehát kerettörvényként jelenne meg az Nftv., de a részletszabályok - optimális megoldásként - szmsz.-ben történő rögzítésére kerülne sor. Mivel az Nftv.-ben foglalt arányokra vonatkozó egyes előírások az egyetem sajátosságaira való tekintettel nem tarthatók, az arányok speciális szabályai kerülnek rögzítésre az NKE-törvényben. A speciálisan nem szabályozott kérdésekben értelemszerűen a jogállási törvény előírását kell alkalmazni.

4. Az Nftv. 40. § (2) bekezdése szerint alapképzésre és osztatlan képzésre történő felvétel feltétele az érettségi vizsga sikeres teljesítése, feltétele lehet meghatározott szintű nyelvtudás, feltétele lehet egészségügyi, szakmai pályaképesítési vizsgálat, következik ez az egyetem speciális jellegéből. Ezek a

speciális képzések szükségessé teszik különösen a katonai és rendészeti felsőoktatás területén szélesebb körben meghatározni az előírható felvételi feltételek körét. Ilyen például egy olyan nyilatkozat, amelyben a jelentkező hozzájárul ahhoz, hogy a tanulmányok megkezdéséhez szükséges nemzetbiztonsági ellenőrzést, illetve kifogástalan életvitelre vonatkozó ellenőrzést az illetékes szervek elvégezzék; fennálló foglalkoztatásra irányuló jogviszony vagy ilyen jogviszony létesítésének vállalása meghatározott szervnél; tanulmányi szerződés megkötésének vállalása, és még lehetne néhány példát sorolni.

5. Az Nftv. szerint a kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendelettel szabályozza egyebek mellett az alap- és mesterképzés képzési területeit, képzési ágait, szakjait. Tekintettel arra, hogy az NKE alapvetően a fenntartók által meghatározott képzési igényeket elégíti ki, a törvény kiegészül az Nftv. ezen felhatalmazó rendelkezéséhez képest egy speciális szabállyal. A közigazgatási, a rendészeti, a katonai, a nemzetbiztonsági, valamint a nemzetközi és európai közszolgálati felsőoktatás vonatkozásában az alap- és mesterképzés szakjait és a szakok képzési és kimeneti követelményeit, valamint az alapképzés képzési ágait miniszteri rendeleti szinten kell megállapítani. Ebben az esetben a négy fenntartó minisztérium, a Miniszterelnökség, a Belügyminisztérium, a Honvédelmi Minisztérium és az Igazságügyi Minisztérium egyetértése szükséges a rendelet kiadásához.

6. Az Nftv. kiegészítésre kerül a támogatási idő számítására vonatkozó speciális szabállyal. A felsőoktatási támogatási idő számításakor nem kell figyelembe venni azt a félévet, amelyet a hallgató az egyetem egyes képzésein vett igénybe, ez az előírás kormányrendeleti szinten jelenleg is létezik, azonban a jogszabályi környezet változása miatt törvényi szinten indokolt megjeleníteni, mivel ez az adekvát jogforrási szint. A speciális szabályt az indokolja, hogy a már korábban diplomát szerzett, közszolgálatban dolgozó személyek átképzése, ezáltal az életpályák közötti átjárhatóság biztosított legyen, hiszen ezért is jött létre a Nemzeti Közszolgálati Egyetem, hogy ezekben az ágazatokban az átjárhatóság minél jobban biztosított legyen. Az állam ezzel gondoskodik a megszerzett tudások továbbhasznosításáról, például katonai pályán adott esetben egészségi okokból maradni nem tudó személyek képzése közigazgatási munkakörre.

7. A törvényjavaslat a jogszabályi környezet változásából adódó egyéb pontosításokat is végrehajt. E körben a katonai és rendvédelmi felsőoktatási intézmények vezetőinek, oktatóinak és hallgatóinak jogállásáról szóló '96. évi XLV. törvény néhány rendelkezése is pontosításra kerül a Nemzeti Közszolgálati Egyetemről szóló törvény módosításával összefüggésben a koherencia fenntartása érdekében.

Kérem a fenti célok megvalósítása érdekében a tisztelt országgyűlési képviselőket, hogy a törvényjavaslatot megtárgyalni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőnek megadom a szót Pósan László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, 15 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PÓSAN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Az előtűnk fekvő törvényjavaslat, azt gondolom, alapvetően mégiscsak inkább technikai természetű módosításokat tartalmaz, jóllehet egy-kettővel kapcsolatban nekem is van kérdésem.

Szerintem az nagyon helyes, hogy megjelenik a nemzetközi és európai közszolgálati felsőoktatás, leegyszerűsítve, ha jól értem, ez a magyar diplomataképzés irányába történő elmozdulás; szerintem ez egy hasznos dolog.

Azt is értem, hogy az akkreditációval kapcsolatban bővíteni kívánják a mozgásterüket, tulajdonképpen még így első olvasatra kifejezetten progresszívnek tűnő gondolat ez, hogy az Európai Felsőoktatási Minőségbiztosítási Szövetség tagjai közül bárkit erre felkérjenek, ne legyen a MAB ebben illetékes. Hogy ez jó vagy nem jó, ezen nyilván lehet vitatkozni. Azt is meg tudom érteni, hogy nem egy esetben vannak fenntartások a MAB eljárását illetően is, hiszen jó néhány példát lehet arra hozni, hogy valóban menet közben vagy nagyon gyors ütemben változnak bizonyos feltételek a MAB berkein belül, ami nem egy esetben komoly problémákat okoz.

(17.50)

A legnagyobb problémát én alapvetően abban látom, bevallom őszintén, hogy akármilyen minőségbiztosítással foglalkozó szervezetet is kérünk fel, abban nem biztos, hogy előremozdulás történik, hogy az akadémiai jellegű tudományosságot és számos olyan területet, ami ebbe a körbe viszonylag nehezebben beilleszthető, hogy és mint lehet valamilyen módon, közös módon összerendezni. A MAB erre tett kísérletet vagy egyáltalán a magyar akkreditációs rendszer. Ez láthatóan nem megy vagy nem működik. Nyilván differenciáltabban kell hozzáállni, hiszen itt jó néhány olyan terület van, ahol nem feltétlenül az elméleti tudományos munkásság számon kérése, hanem sokkal inkább a gyakorlati jártasság jelent érdemi tartalmat, akár rendészeti vagy akár katonai ügyekre gondolunk.

Ugyanakkor viszont fontosnak tartanám azt valamilyen módon jogszabályban vagy akár rendeleti szinten garanciaként beépíteni a rendszerbe, hogy a külföldi minősítők eljárása esetén is magyar jogszabályi, illetve tudományos sztenderdek figyelembevételével kell megtörténnie a minősítésnek, hiszen enélkül gyakorlatilag Magyarországon akkor többféle mérce is meg tudna jelenni. Azt gondolom, az még-

sem helyes, mégsem szerencsés, tehát van teendő itthon is szakmai oldalon, másik oldalon pedig jogi szabályozás terén. Hogy ezt milyen szinten kell megtenni, bevallom őszintén, ezt most nem tudom. Lehet, hogy elég a rendeleti szint is bőven. Azt az előírást meg kellene tenni, hogy ilyen értelemben a magyar jogszabályok, tudományos sztenderdek mégiscsak vezérfonalat jelenthessenek.

Bevallom őszintén, hogy a szenátus összetételével kapcsolatos módosítást nem különösebben tartom indokoltnak, ugyanis a jelenlegi hatályos törvény is alapvetően kereteket szab meg, és az intézmények saját maguk az szmsz-en belül, a törvényi előírások kereteit betartva rögzítik, hogy milyen is lesz pontosan a működési szabályzatuk, és ezen belül milyen lesz a szenátus összetétele. Tehát ebből a szempontból nyilván maradhat is benne, de ha nincs benne, akkor sincs semmilyen probléma, mert úgy ítélem meg, hogy a jelenlegi törvényi keret ugyanazt a lehetőséget biztosítja, mint ami itt olvasható. Lehet, hogy szépsészeti szempontból ez így szerencsés, ezt, bevallom őszintén, nem tudom.

Az összes többi olyan javaslat, amivel kapcsolatban olvashattunk az előterjesztést illetően, azt gondolom, hogy technikai, például a hallgatóknak a részletfizetés, és így tovább. Úgy ítélem meg, hogy ezek kifejezetten az intézmény napi normális működéséhez tartozó előírások lennének, szerintem ezek támogathatóak, és alapvetően azt gondolom, hogy az egész előterjesztés összességében támogatható. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hiller István képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Egy olyan törvénymódosítás van előtűnk, amely akár elegáns is lehetne. Azért mondom, mert vannak olyan részei, amelyek kimondottan mintha elrugaszkodnának egy földhözragadt valóságtól, és olyan dimenziókat mutatnak be, amelyek nemcsak Magyarországon egy felsőoktatási intézmény, hanem Európában vagy Európán kívül is, távoli, fejlett felsőoktatási régiókkal rendelkező országok esetében is példaértékűek lehetnek.

Miről van szó? Azon pontról szeretnék beszélni, amit államtitkár úr az előbb, hasonlóan más egyéb pontokhoz, ismertetett. Tudniillik, hogy az akkreditáció esetében ne a Magyar Akkreditációs Bizottság végezze el a szakmai felülvizsgálatot, vizsgálatot és döntsön erről, hanem hasonlóan az európai felsőoktatási, sőt minőségbiztosítási szervezet egy elismert tagja, annak megbízottjai valóban európai sztenderdek alapján végezzék el ezt akkreditációt. Innentől

kezdődően, ha ez a megfelelő válasz, akkor ostoba az az ellenzéki, aki ezt kifogásolja, büszke minden kormánypárti, hogy idáig jutottunk, és tulajdonképpen azt lehetne mondani, hogy itt az irány, ez a megfelelő és valóban a nemzetközi szintet, sőt a nemzetközi próbatételt minden szinten vállaló magyar felsőoktatás.

És aztán vissza kell szállni a földre, és meg kell nézni, hogy valójában mi történik. Hogy mindenki számára érthető legyen, még egyszer: tehát a Nemzeti Közszerológati Egyetem meghatározott területein nem a Magyar Akkreditációs Bizottság végzi el a felülvizsgálatot, hanem egy európai. Ez a törvény-módosítás lényege. No, de miért?

Tisztelt Ház! Azért, mert itt van előttem egy döntés, amelyet a Magyar Akkreditációs Bizottság hozott 2013. február 1-jén Balázs Ervin, a Magyar Akkreditációs Bizottság elnöke aláírásával, amelyet ha szabad, teljes egészében nem ismertetek, de a lényege elmond mindent. Történetesen, és akkor mondom a szöveget, inentől kezdődik az idézet: „A Magyar Akkreditációs Bizottság 2013/2/IV/1/2/537. számú határozata a Nemzeti Közszerológati Egyetem 216 azonosítási számú rendészeti tudományok besorolású doktori iskolájáról. A döntés: a Magyar Akkreditációs Bizottság a doktori iskolát 2013. február 1-jei hatállyal nem akkreditálja.” Ezután jön az elutasítás részletes szakmai véleménye, aminek az utolsó két mondatát emelem ki: „A Nemzeti Közszerológati Egyetemen nem folyik képzés rendészeti elméleti mesterképzési szakon, így aztán nem lehet doktori iskolát itt megvalósítani. A Magyar Akkreditációs Bizottság ebből a szempontból aggályosnak találta azt is, hogy a szükséges tudományos háttér az intézményben kizárólag ez a mesterszak biztosítsa, ezért nem támogatja a rendészeti vezető mesterképzési szak elismerését rendészettudományi doktori iskola alapjául.”

Az is tudható a történetből, hogy itt ezután az egyetem, annak vezetése fellebbezni próbált. Ezt a fellebbezést elutasították. Majd a Magyar Akkreditációs Bizottságot felügyelő kormánytaghoz fordult, ez teljesen rendben van, ez esetben Balog Zoltán miniszter úrhoz, aki miniszterként szintén nem támogatta a doktori iskola létesítését. Magyarul, mindazok a magyarországi formák, amelyek magyarországi felsőoktatási intézmény akkreditációja tekintetében kötelezőek, legyen az budapesti tudományegyetem vagy vidéki főiskola, legyen egy részterületet felölelő egyetem vagy egy teljességre törekvő, jelenleg még főiskola, ők időről időre a törvényeink szerint a Magyar Akkreditációs Bizottság által látogatóbizottságok révén lebonyolított akkreditáción kell hogy átmenjenek, és elmondja a látogatóbizottság javaslata alapján a Magyar Akkreditációs Bizottság, annak testülete, majd a határozatot aláíró elnök, hogy ezt az akkreditációt megfelelőnek tartva elfogadja a MAB vagy nem.

Önök is tucatjával tudják mondani az olyan példákat, amikor a Magyar Akkreditációs Bizottság azt

mondta, hogy igen, és nem kevés alkalommal azt is tudtuk mondani, hogy nem. Ebben az esetben az adott felsőoktatási intézmény meg kellett hogy tegye azokat a korrekciókat, amelyeket a törvény értelmében a Magyar Akkreditációs Bizottság előírt. Ha megtette ezt a korrekciót, abban az esetben fordulhatott a Magyar Akkreditációs Bizottsághoz.

No, nézzük meg, megtörtént-e ez. Meg. 2015-ben újabb beadvány készült. Ez a jelenleg még nem akkreditált fázisban van, ugyanakkor összehasonlítva - mint azt a felsőoktatással foglalkozó munkatársaim megtették - az derül ki, hogy a 2012-es beadvány, amit elutasítottak, és a 2015-ös beadvány között az égedta egy világon semmi lényeges különbség nincs.

(18.00)

Ezért azt kell feltételeznem, hogy amit elutasított 2012-ben az Akkreditációs Bizottság az előbb említett határozatával, azt nagy valószínűséggel, sőt biztosra lehet mondani, 2015-ben is el fogja utasítani, abban az esetben, hogyha ki kell egyáltalán kérni a Magyar Akkreditációs Bizottság véleményét. Mert van egy másik út - hiszen miniszter úr sem hiszem, hogy megváltoztatná azon véleményét, amit egyszer már 2012-ben elmondott -, hogy ha nem a törvényt tartjuk be, hanem csinálunk egy másik törvényt, akkor mennyivel egyszerűbb, mert nem a Magyar Akkreditációs Bizottság minősítésének kell megfelelni, hanem egy másik szervezet, egy, az előbb említett kritériumok szerint működő szervezet, amely ezt majd megteszi, értelemszerűen erre a magyar törvény nem vonatkozik, merthogy miért vonatkozna, hiszen a magyar felsőoktatással kapcsolatos törvény, törvények a Magyar Akkreditációs Bizottságra vonatkozó előírásokat tartalmazhatják csak.

Azt kell mondjam tehát, hogy elegancia helyett itt nincs más, mint egy „személyre szabott” újabb politikai szégyenteljes vállalkozás. Arról van szó, hogy létrehoznak egy egyetemet, amelynek körülményeiről nagyon sokat vitáztunk, és fölösleges feleleveníteni. De ha már ennyi pénz beletettek meg beletesznek, infrastruktúrába, képzésbe, oktatói bérbe, nem kevés reklámra, akkor legalább a saját önnön maguk által szabott szabályokat próbálják betartani, különösképpen, hogyha ez a felsőoktatás minőségéről szól.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Gondolják, hogy bármit előbbre visz a színvonal tekintetében, hogyha egyszer a Magyar Akkreditációs Bizottság, amelyet ráadásul összetételében már önök határoztak meg, sőt a Magyar Akkreditációs Bizottság összetételében az európai akkreditációs testületek, illetőleg a minőségbiztosítási szervezetek európai szövetsége épp azt kifogásolta, hogy olyan

nagy a kormányzati túlsúly, hogy azért vonta meg a teljes jogú tagságot, mert nem garantálható a teljes és semleges, kimondottan a színvonalra vonatkozó döntés, mert a kormány által kinevezett tagok létszáma 50 százalék fölött van, és még az elnököt is a kormány nevezi ki. Ehhez képest az önök által kinevezett bizottság, az önök által kinevezett elnök szakmai tisztességéből azt mondja egy próbálkozásra, hogy emberek, ez nem felel meg a szakmai kritériumoknak, és egy határozatban leírja, hogy ezt az akkreditációt nem támogatja. Erre fordul az egyetem az oktatásért felelős miniszterhez, kormánytaghoz, aki azt mondja, hogy édes emberem, ez nem felel meg a szakmai színvonalnak, miniszterként nem írom alá.

Ezek után nem azt az utat választják, hogy mégiscsak jobb lenne korrigálni, hát azért valami mégiscsak lehet abban, hogyha az önök által kinevezett Akkreditációs Bizottság, az önök kormányának oktatásért felelős tagja azt mondja, hogy ez így nem jó, hogy aztán a tartalmon érdemes változtatni; nem, önök inkább egy új vajattal egy új vakondot küldenek a rendszerbe, és nem azt csinálják, ami a legnormálisabb, hogy próbálunk hibát helyrehozni, hanem valaki mást fölkérni, hátha az mást mond. Ráadásul ezért a Magyar Országgyűlés elé törvényjavaslatot nyújtanak be.

Ennek formailag érthető magyarázata az, hogy miközben mi itt beszélünk és hallgatjuk a törvényelőterjesztést, én próbálom elmondani a mi véleményünket, akkor velem szemben nem a magyar kormány felsőoktatásért felelős államtitkára ül, aki egyébként - föltételezve eddigi szakmai tapasztalatait - 1. ezzel nem fog tudni egyetérteni, 2. mivel egy józan gondolkodású embernek tartom, ezért nem lesz ostoba, hogy saját miniszterének ellentmondjon a magyar parlamentben. Következésképpen azt a törvényt, ami a magyar felsőoktatás egy intézményének tevékenységét módosítja, esze ágában nincs az azt felügyelő, felsőoktatásért is felelős monsterniszterium képviselője előterjeszteni - van Magyarországon felsőoktatásért felelős államtitkár, na, ő az, aki nincs itt, van Magyarországon oktatási ügyekért is felelős miniszter, ő sincs itt -, hanem fölkérnek az egyébként tiszteletre méltó államtitkár urat a Miniszterelnökségtől mint előterjesztőt.

Kérem szépen, ebből így nemhogy a felsőoktatás minőségének megtartása nem lesz, hanem olyan mély zuhanás, ami a finanszírozás megvonása, a szerkezeti átalakítás és a sorban félredobott koncepciók és azok váltása után valóban mélyütés a felsőoktatásnak.

Tessék megmondani nekem akkor, hogy ha ezt a törvényt elfogadják, ez egy, a törvény által elfogadott lehetőség: legközelebb egy másik intézménynek mit fognak mondani? Mi lesz akkor, ha egy olyan városban, ahol működik egy nagy tudományegyetem, és egyébként a város képviselője a tisztelt kormánypártok képviselője, az akkreditációját visszadobták Y tudományágból, hogy akkor kéri a módosítást, mert

ha egy tudományág, egy tudományegyetemhez képest csekély tapasztalattal és múlttal rendelkező Nemzeti Közzolgálati Egyetem megcsinálhatja azt, hogy őmiatta külön eltérnek a felsőoktatás minőségi szabályaitól, akkor egy több száz éves tudományegyetem már nehogy ne csinálhassa meg, hogy kikerüljön a Magyar Akkreditációs Bizottságot. Sőt, mi lenne, ha ő maga állítaná össze azt a felsőoktatási ellenőrző testületet, amely majd őt magát fogja ellenőrizni, és ezt törvényben kérné, mert hát mégiscsak egy megfelelő út az, hogy ezt megbeszéljük.

Szóval, én azt gondolom, hogy helyes dolog lenne, ha próbálnánk együtt a magyar felsőoktatás színvonaláról, nemzetközi beágyazottságáról a legjobb tapasztalatok és a legjobb remények szerint politikai és szakmai vitákat folytatni, mi ebben most is és a későbbiekben is partnerek vagyunk, de ehhez a förmedvényhez mi nem adjuk a nevünket. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DÚRÓ DÓRA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, a legnagyobb jelentőségű pontja ennek a törvényt módosításnak a MAB működésével kapcsolatos, illetve a Nemzeti Közzolgálati Egyetem és a MAB viszonyával kapcsolatos, mert gyakorlatilag erről kell alapvetően beszélnünk.

Lehet megkérdőjelezni a MAB különböző döntéseit, lehet kritikákat megfogalmazni a MAB elmúlt időszakban, elmúlt években tett működésével kapcsolatban, sőt azt hiszem, hogy egy kormányzatnak és egy felelős felsőoktatási vezetésnek dolga is az, hogy a felsőoktatás területén nagy jelentőséggel bíró döntéseket hozó testület működését átvizsgálja, megnézze, rendszeresen ellenőrizze, és esetleg az ebből a működésből levont tapasztalatok alapján előterjessen olyan törvényt módosítási javaslatokat is, amelyek indokoltak a működés tapasztalatai alapján.

Itt erre nem került sor, sőt mondhatnám, hogy itt megint nem került erre sor, holott Pósnak képviselő úr is mondta, hogy vannak vitás döntései a MAB-nak sok esetben. Jó lenne, hogyha ezekkel tudnánk egyébként az Országgyűlésben is akár foglalkozni vagy a bizottság keretei között is, ezt értelmes vitának tartanám, ha erre sort tudnánk keríteni, mert fontos lenne valóban.

Önök nem ezt választották, hanem azt, hogy a saját embereikkel, a saját maguk által kinevezett emberekkel teleültették a MAB-ot is, nem megátalkodva attól sem, hogy az európai beágyazottság, az európai elismertsége a MAB-nak, a rendes tagsága veszélybe kerüljön.

Ha ilyen mértékben képesek a saját embereikkel feltölteni egy testületet, akkor nem értem, hogy mi-

ért félnek a saját maguk által létrehozott egyetem vonatkozásában az ő döntéseire bízni az egyetem életét.

Hogy ez az előterjesztés valójában miért jött létre, azt rendkívül jól ecsetelte előttem Hiller István is. Néhány dologgal azért ki kellene egészítenem.

Az elfogadható, hogy ezekre a rendészeti, katonai, nemzetbiztonsági és a közszolgálati felsőoktatás körébe tartozó szakokra, képzésekre speciális szabályokat állapítunk meg, ez a törvényjavaslat is tesz ilyeneket, ezekre később ki fogok térni, mert ezzel kapcsolatban is van néhány olyan pontatlanság, amit, úgy érzem, hogy nem engedhetünk meg egy törvényhozás során.

(18.10)

Azonban, ha megnyitjuk azt a kaput, hogy egy bármely felsőoktatási intézménynek bármely szakán a MAB fennhatóságát gyakorlatilag megszüntetjük, akkor egy nagyon veszélyes úton indulunk el. Ha azt mondjuk, hogy megjelent egy új tudományág Magyarországon, ami eddig még nem volt, nem volt ilyen képzés - jelen esetben ezt a diplomataképzésnek nevezhető európai közszolgálati felsőoktatást tekinthetjük ilyennek, de a többi tudományág, amit felsorol a törvény, nem ilyen. Ezek a képzések eddig is folytak Magyarországon, tehát a MAB-nak lehetősége van arra, hogy megalapozott döntést hozzon. És az, hogy ebben az esetben mennyire megalapozott volt a MAB döntése, azt az is mutatja, hogy Balog Zoltán is egyetértett ezzel a döntéssel.

Tehát az elfogadható lenne, úgy gondolom, ha az akkreditáció esetében olyan tudományterületeken hívnánk segítségül valamilyen európai testületet, amelyeknek a területén nincsenek még magyar szakemberek, akik megfelelő szakmai döntéseket tudnának hozni ezzel kapcsolatban. De az, hogy egyébként speciális szabályokat állapítunk meg a képzés természetére vonatkozóan rendészeti, katonai, nemzetbiztonsági képzésekben, az nem jelenti azt, hogy a MAB fennhatósága alól ki kellene vonni őket. Megint egy személyes vita áll ennek a törvénymódosításnak a háttérében tehát, és nem az, hogy átfogóan, szakmai alapon előrébb vigyük akár a MAB működését, akár a Nemzeti Közszolgálati Egyetem szakjainak az indítását.

Rátérve a szenátus kérdésére, elég kacifántos egyébként több részében is ez a törvényjavaslat. A szenátusnak, ha jól értem - és itt Pósnán képviselő úrhoz csatlakozva egy kérdést szeretnék megfogalmazni -, az NKE szenátusának létrehozásáról egyrészt az Nftv. gondoskodik, a fő szabályokat ott határozzák meg; ami attól a fő szabálytól eltér, azt határozzák meg ebben a törvényben; és egyébként a harmadik pedig magának az NKE-nek az szmsz-ében fog létrejönni, tehát három helyen kell majd kutakodni, ha szeretnénk az NKE szenátusának az összetételéről és a pontos működéséről mindent megtudni.

Nyilvánvaló számomra, hogy a szenátusra vonatkozó szabályok módosítására azért van szükség, hogy ha egy új szakot el szeretnének indítani, akkor módosulni fog az egyetem létszáma, a hallgatói létszám, oktatói létszám, és ezért ennek meg kell jelennie a szenátusban. Tehát hogy megnyitják ezt a részt, ezt elfogadhatónak tartom, de azt, hogy három helyről kell összeollózni az egyetem szenátusának összetételét, azt nem tartom szerencsésnek. Talán jobb lenne akár az Nftv.-t ebben a törvényben megismételni, mert így például, ha valaki csak ezt a törvényt nézi, akkor a hallgatók vagy a szakszervezetek tagjai egyáltalán nem jelennek meg a szenátusban.

A harmadik, amire rá szeretnék térni, a felvétel és a hallgatói jogviszony létesítésének feltétele. Ezeket nagyrészt most egy KIM-rendeletben szabályozzák, illetve ott még pontosabban leírják különböző más rendeletekre, szabályzatokra hivatkozva, hogy mik lehetnek a konkrét feltételei annak, hogy a különböző szakokra felvételt nyerhessen egy illető.

Amit itt egyrészt kifogásolni szeretnék, az az, hogy például ez a törvény lehetőséget ad arra, hogy akár közigazgatási szakokra is feltételül szabják például a magyarországi lakóhelyet vagy a nemzetbiztonsági ellenőrzöttséget. A főtitkár úrral, az egyetem főtitkár urával egyeztetünk a vitát megelőzően, és ő elmondta, hogy ilyen szándék nincsen, ennek az a magyarázata, hogy szeretnének egy átfogó alapot bevenni a törvénybe, amit aztán később alacsonyabb rendű jogszabályban fognak részletezni. Úgy gondolom, az nem egy jogállami garancia, hogy jelenleg az egyetem vezetőségének nincsen szándéka arra, hogy olyat írjon elő, ami egyébként alkotmányos indokkal szerintem nem indokolható.

Másrésztől az egyetemre történő felvételnek is a feltétele lehet egy olyan nyilatkozat megtétele, amivel a jelentkező hozzájárul ahhoz, hogy az illetékes szervek elvégezzék a nemzetbiztonsági ellenőrzést. Adott esetben egy nemzetbiztonsági ellenőrzés időtartama 60 napig is eltarthat, és ha a felvételnél feltételül szabunk egy eljárást, ami 60 napig is eltarthat, akkor könnyű belátni, hogy ez olyan esetben is előfordulhat, hogy egy kiskorú személy fog nyilatkozni arról, hogy az ő nemzetbiztonsági ellenőrzése megtörténjen. Tehát mindenképpen fontos lenne az, hogy a törvényes képviselőnek lehetővé tegyünk ilyenkor a nyilatkozást, illetve valamilyen módon rendezni szükséges ebben a törvényben azt, hogy ilyen esetekben, amikor kiskorúról van szó, akkor hogyan fogják ezt az ellenőrzést végrehajtani.

Ezek csak apróságok, tehát a szenátus és a felvétel feltételei. Nem látom azonban indokolhatónak, hogy a magyarországi lakóhelyet a közigazgatási képzés esetében is megkövetelhesse az egyetem. A legnagyobb probléma az előterjesztésnek a háttére, és az, hogy nem átgondolt módon nyitják meg a lehetőségét annak, hogy a MAB fennhatósága alól kijöhessen egy intézmény, és az Európai Minőségbiztosítási Szövetség irányába mozduljanak el. Így ebben a

formában ezt az előterjesztést nem tudjuk támogatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A most tárgyalt javaslat a Nemzeti Közszerződési Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló törvényt kívánja módosítani. A változtatás legfontosabb része, hogy a Nemzeti Közszerződési Egyetemhez rendelnénk egy új felsőoktatási területet, ez pedig a közszerződés nemzetközi feladatainak ellátására és a diplomáciai feladatokra történő felkészítést célzó, a közigazgatási, rendészeti és katonai képzési területhez tartozó szakokat jelenti. Ezen túl kisebb változtatásokat is be akarnak vezetni, például a Közszerződési Egyetem szenátusának összetételére vonatkozóan. A módosítás egyébként a korábbi hírekhez kapcsolódik, miszerint a Nemzeti Közszerződési Egyetem lesz a magyar diplomataképzés bázisintézménye.

Hogy miért tartja a Lehet Más a Politika problémásnak ezt a javaslatot? Vajon mit jelent a bázisintézménnyé válás, elsőként? A törvényben már most is található arra utalás, hogy bizonyos képzéseket a Közszerződési Egyetem Magyarországon kizárólagosan végezhet. Ez felveti annak a lehetőségét, hogy az egyetemhez kerülő új képzési területet, vagyis a diplomáciával és a külpolitikával kapcsolatos szakokat az NKE monopolizálni fogja. Hogy mit jelent mindez a többi egyetem általában társadalomtudományi karán meghirdetett nemzetközi tanulmányok, nemzetközi kapcsolatok szakokra nézve, az még nem világos. Elképzelhető, hogy a jövőben ezeket a szakokat igyekeznek háttérbe szorítani, akár finanszírozásuk csökkentésével, akár az innen kikerülő szakemberek háttérbe szorításával az állami, közigazgatási, külügyi vonatkozású álláshelyek betöltésénél.

Másodsorban több vezérszónokiban is elhangzott már a rendkívül aggályos eljárás, ahogy a Magyar Akkreditációs Bizottságot megkerülik az új képzések elindításakor, azok engedélyezéséhez ugyanis elegendő lesz az Európai Felsőoktatási Minőségbiztosítási Szövetség bármely teljes jogú tagjának véleményét kikérni. Miért tartanak vajon a MAB-tól? Miért félnek a MAB véleményezésétől az engedélyezési eljárás során? Valóban, hogyan lesz itt azonos mérce?

A szenátus kapcsán is felmerül a kérdés, hogy vajon miért nem az egyértelműsítés történik meg, hiszen átláthatatlan és kusza ez a rendszer.

Miért akarják bázisintézménnyé tenni a Közszerződési Egyetemet? Hiszen a magyar diplomataképzés színvonalával nincsen különösebb probléma. A nemzetközi tanulmányok, kapcsolatok, nemzetközi

gazdálkodás szakokra az átlagosnál jóval magasabb pontszámmal lehet csak bekerülni, de a legmagasabb felvételi pontszámok mellett egyéb szempontból is erősnek számítanak, igen magas minőségű képzésekről van szó.

Az külön érdekes kérdés, hogy vajon az Emberi Erőforrások Minisztériuma miért nem tudja saját pozícióit megvédeni. Hogyan van az, hogy a különböző lobbierdekek állandóan befolyásolják az EMMI szakpolitikájának alakítását? Gondoljunk csak a szakképzés és Parragh László kapcsolatára, a duális képzés sajátos magyar formájának erőltetésére, vagy hogy nemsokára a szakképző intézmények át fognak kerülni a Nemzetgazdasági Minisztérium valamilyen újonnan létrehozott fenntartójához.

(18.20)

De ugyanezt látjuk a felsőoktatásban is. Ennek újabb jele a diplomataképzésekkel kapcsolatos friss módosítási szándék. Mindez annak a kockázatát hordozza magában, hogy amennyiben a különböző lobbik és külső befolyások ennyire rátelepednek a területre, akkor még a jelenleginél is kevésbé lesz irányítható az egész oktatási rendszer. Ez nem az egyébként szükséges rugalmasság és komplex látásmód megnyilvánulása, sajnos. Már csak azért is gondoljuk ezt, mert a korábbi időszak tapasztalatai azt mutatják, hogy amennyiben profiltisztítás vagy monopolizálás történik a felsőoktatásban, az mindig valamilyen ideológiai elem megerősödését vonja maga után. Szerintünk nem az ideológiai befolyás erősítésére, hanem a magas szakmai színvonal megtartására és további erősítésére van szükség a diplomataképzések esetében is, mint ahogy mindenhol máshol is. Márpedig ezt, vagyis a színvonal megtartását és erősítését célzó változtatásokat egyáltalán nem látjuk ebben a javaslatban, amit a jelenlegi formában nem is fogunk támogatni. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én mindössze egyetlenegy kérdést szeretnék megfogalmazni az előterjesztőhöz a Nemzeti Közszerződési Egyetemet érintően, egy miérettet. Valójában arra keresem a választ, ami a 4. §-ban leírt fel. Ott tíz pont van megfogalmazva, amely gyakorlatilag a hallgatókat érinti, és ebből a tíz pontból az egyik a hallgatónak a nemzetbiztonsági ellenőrzésen és a kifogástalan életviteli ellenőrzésen való átesése, mármint hogy ezen keresztül kell mennie ahhoz, hogy hallgatóvá válhassék.

Amiért ezt igazából nem értem, annak a hátterében az áll, hogy egyrészt a nemzetbiztonsági tör-

vény, másrészt a hivatásosokról szóló törvény tartalmazza ezeket a speciális szabályokat, ilyen értelemben egyrészt felesleges, másrészt pedig egy felvételező, az egyetemi oktatás, a felsőoktatás rendszerébe bekerülő fiatal adott esetben még a nagykorúság létét sem feltétlen módon éri el vagy haladja meg, amikor ezek a helyzetek előállhatnak.

Szóval, egy szó, mint száz, azt szeretném tudni, hogy mi szükség van erre, és hogyan néz ki, mondjuk, a kifogástalan életmód ellenőrzése, mit is jelent ez valójában. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik kettőperces időkeretben Pószán László képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Csak egy pár dolgot szeretnék pontosítani. A MAB-ra vonatkozóan az, amit Hiller képviselő úr mondott, annyiban nem állja meg a helyét, hogy 2014 nyarán volt egy törvénymódosítás, ami változtatott az arányokon, és szó sincs benne kormányzati többségről. Pontosan azért volt ez a törvénymódosítás, mert a korábbi arányokban az fennállt, amit mondott a képviselő úr, és az európai minőségbiztosítással foglalkozó szervezetek visszajelzése alapján ezt a törvényi változtatást meg kellett tenni. Ezt csak annak ismeretében mondom, hogy amikor beszélgettünk a témáról, akkor legalább ez szem előtt legyen.

A másik dolog, ami óhatatlanul szeget ütött a fejemben, hogy a Magyar Akkreditációs Bizottság tagja az Európai Felsőoktatási Minőségbiztosítási Szövetségnek. Következésképpen, ha azt a gondolatmenetet elfogadjuk, amit Hiller képviselő úr mondott, nevezetesen, hogy ha a MAB-nál nem felelt meg, de akkor majd biztosan megfelel valamelyik külföldinél, akkor ezzel azt is kimondjuk, hogy a MAB egy olyan nemzetközi szervezet tagja, amelynek az összes létező külső tagja bármikor felkérhető, mert a MAB-nál alacsonyabb vagy gyengébb színvonalon képes lesz majd valamit elbírálni és arra rábólintani. Ezek szerint a MAB az európai minőségbiztosítás csúcsa, és minden más ehhez képest ez alatt teljesít. Logikailag ebből ez következne. Azt gondolom, hogy ez nincs így.

Nekem önmagában nincs bajom azzal, hogyha külső minősítés van. Nem véletlenül jeleztem azt, hogy nekem egész egyszerűen az a rész hiányzik csak a dologból, hogy az ilyen eljárás során a magyar jogszabályokat és tudományos sztemderdeket az eljáró szervezet - legyen az MAB vagy bárki más - tartsa be, mert akkor van meg egyfajta összehasonlítási alap és egy egységes eljárási rendszer. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces időkeretben kért szót Kovács Zoltán államtitkár úr. Öné a szó.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én nem a felsőoktatásból jövök, tehát azt nem ismerem olyan mélységgel, mint ahogy Hiller vagy Pószán képviselőtársam ismeri. Én a logikára szeretnék alapozni. Ha igaz az, amit Hiller képviselőtársunk mond, hogy feltöltötte a kormány a saját embereivel a MAB-ot, és így sem ért el eredményt az NKE, akkor miért adta be a törvénymódosítás előtt már az akkreditációt, miért nem várja meg a törvényt. Ez számomra nem logikus. A másik: ha úgymond a saját emberekkel feltöltött MAB nem engedélyezi az akkreditációt, akkor majd a nemzetközi, ahol nincsenek saját emberek, engedélyezni fogja? Ezek nem logikus feltételezések számomra, és azt gondolom, hogy rossz az, aki rosszra gondol.

A másik: a nemzetbiztonsági ellenőrzést Dúró Dóra vetette fel. Kedves képviselő asszony, itt, hogy leegyszerűsítsem, titkosszolgálati embereket is képeznek. Miközben C típusú ellenőrzést írunk elő egy okmányirodai vezetőnek, azonközben azok, akik speciális titkosszolgálati eljárásokban tanulnak, netán be kell menniük adott esetben, mondjuk, a Falk Miksa utcába, akkor úgy gondolom, hogy érdemes előzetesen tisztázni az életkörülményeket, illetve azokat a feltételeket, amikkel belevágunk a jövőbe.

Ami pedig Ikotity képviselőtársam felszólalását illeti: nem ez lesz a diplomataképzés bázisa, máshol is folyik diplomataképzés. Itt az államigazgatás oldaláról kerül sor diplomataképzésre a közszolgálati világban, hogy így mondjam. Hiszen vannak, talán ön is tudja, katonai attasék, akik különböző tevékenységet végeznek a diplomáciai testületben. A katonákat itt képzik ezen az egyetemen, és ehhez igazítják ezt az eljárást.

Ezt szerettem volna itt önöknek előljáróban elmondani, és nem vitát gerjeszteni vele.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnenek. Ennek hiányában most már az általános vitát lezárom, és megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e zárszót mondani, vagy az előző felszólalását részben annak tekinthetjük. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem kívánok zárszót mondani. Vegyék úgy, hogy az előző volt a zárszó részben, de majd az elkövetkezendő eljárásokban lesz egy hosszabb, minden kérdésre és felvetésre reagáló zárszó.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására február 25-én, szerdán 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **területi államigazgatási szervezetrendszer átal-**

kításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Az előterjesztés T/3115. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kovács Zoltán úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előadójának. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! A kormány 2014 novemberében létrehozta az Államreform Bizottságot annak érdekében, hogy többek között megvalósíthassa az állami bürokráciacsökkentés programját, amelynek keretében kiemelten szerepel egyrészt a fővárosi és megyei kormányhivatali szervezetrendszer megújítása, másrészt az állami ügyintézés reformja. Mindez része annak az intézkedéssorozatnak, amelynek célja egy valódi szolgáltató állam kialakítása. A szolgáltató állam megteremtésének pedig az egyik legfontosabb előfeltétele az állampolgár-központú államigazgatás megteremtése. A mindennapi ügyintézésben ez azt jelenti, hogy az állami hivatalok nem alá-fölé rendeltségben állnak az ügyféllel, hanem mellérendelt viszonyban kell hogy működjenek és együtt kell hogy működjenek.

(18.30)

Ennek során a hatóság képviselőiben tudatosul, hogy a napi munkavégzésük célja az ügyfelek ügyei intézésének elősegítése kell hogy legyen. Ezzel a szemlélettel nem egyeztethető össze a korábban oly gyakran előforduló, nem megfelelő hangnem, az ügyfelek idejének felelőtlen pazarlása, akár az ügyek intézésének indokolatlan elhúzódása, akár az eljárási költségek emelkedése sem. A szolgáltató állam kialakításának elsődleges terepe ugyanakkor a területi közigazgatásnak kell lennie, ahol az állampolgárok a fővárosi és megyei kormányhivatalokon, illetve a járási, kerületi hivatalokon keresztül találkoznak elsősorban az állammal.

A kialakításnak ugyanakkor párhuzamosan kell futnia szervezeti szinten egy, a mainál hatékonyabban működő kormányhivatali rendszer megteremtéséért és eljárási szinten, amely a kormányhivatali eljárások jelentős racionalizálását kell hogy jelentse. Az első cél megvalósítása érdekében már a tavalyi év végén benyújtásra került az Országgyűlésnek az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/ 2329. számú törvényjavaslat, ennek általános vitáját le is folytattuk annak idején.

Szervezeti értelemben ez a törvényjavaslat biztosítja, hogy az átalakítást követően a feladat- és hatáskörök tekintetében a kormányhivatalok és járási, fővárosi kerületi hivatalok egységessé váljanak, és a feladat- és hatáskör címzettje pedig a kormány megbízott, valamint a járási hivatal vezetője legyen.

Mindezzel biztosítható, hogy egy hatékonyabban működő, gyorsabb reagálású kormányhivatali rendszer jöjjön létre, amely biztosítja, hogy akár váratlan események idején is azonnal átcsoportosíthatók legyenek a kormányhivatali erőforrások, és kiemelten kezelhetők legyenek a sürgős feladatok.

A valódi szolgáltató állam kialakításának másik fontos lépése a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/3115. számú törvényjavaslat, ami a kormányhivatali szervezetrendszer átalakításához kapcsolódó hatósági eljárások jelentős egyszerűsítésére és átalakítására vonatkozó szabályokat tartalmazza.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, sokunk előtt ismert, hogy a hatósági eljárások általános ügyintézési határidejeként korábban 30 nap helyett jelenleg 21 nap lett meghatározva a közigazgatási hatósági eljárásról szóló törvényben. A gyakorlatban ugyanakkor sok-sok eljárás tényleges időtartama ennél jelentősebb hosszabb, hiszen nem számít bele az ügyintézési határidőbe például a szakhatósági eljárás időtartama, az eljárás felfüggesztése, a jogsegélyeljárás időtartama, akár az eljáró hatóság kijelölése, a szakértői vélemény elkészítése, hogy csak néhány példát soroljak a közigazgatási hatósági eljárási törvény, közismert nevén a Ket. 33. § (3) bekezdéséből.

Vagyis, ahogy mondjuk, a bruttó eljárási időtartam akár az általános eljárási határidő többszöröse is lehet, különös tekintettel egyes hosszadalmas, akár energia-szakhatósági, környezetvédelmi eljárásokra. Éppen ezekben az ügyfeleket sokszor bosszantó, ugyanakkor sokszor, talán mondhatjuk azt, önösen felesleges szabályozásokat megszabó, ágazati érdekeket érvényesítő eljárások időbeli elhúzódásának megváltoztatása érdekében átalakításra kerülnek a szakhatósági eljárások azon eljárásokban, ahol az eljáró hatóság a fővárosi és megyei kormányhivatal vagy a járási, kerületi hivatal lesz.

Az integrációt követően ugyanabban az eljárásban a szakhatóság bármely kormányhivatal vagy járási, kerületi hivatal lenne. A szakhatósági eljárások átalakítása kiterjed mind a kormányhivatali szervezetrendszeren belül működő jelenlegi szakigazgatási szervekre, mind a kívülről integrálásra kerülő környezetvédelmi, természetvédelmi felügyelőségekre, illetve bányakapitányságokra, valamint a kormányhivatalokhoz kerülő egyéb feladatokra is.

Ezekben az ügyekben az elsőfokú szakhatósági eljárás hiányában a jövőben megszüntetésre kerülnek a másodfokú szakhatósági eljárások is, fennmaradnak ugyanakkor a szakhatósági eljárások, ha a kormányhivatalon kívüli szerv jár el az adott szak kérdésben, vagy más fővárosi és megyei kormányhivatalon kívüli, külső szerv jár el, például jegyző, akár a vízügyi igazgatóság. Ezen szerv eljárásában kell szakhatóságként közreműködnie a kormányhivatalnak. Ez azt jelenti, hogy nemcsak kintről jöhet be

szakhatósági eljárás, hanem időnként maga a kormányhivatal is megjelenik szakhatósági szervezetként más eljáró hatóságnál.

Mindenképpen hangsúlyozni szükséges ugyanakkor, hogy a változások nem érintik az anyagi jogi szabályokban meghatározott szempontrendszert. Azaz a hatósági eljárás során mindazon kérdéseket tisztázni kell szakkérdésként, amit eddig szakhatóságként, közreműködőként tisztázott. Mindez azt jelenti, hogy azok a szakmai szempontok, amelyeket korábban szakhatóságok vizsgáltak, például az örökségvédelem tekintetében, szakkérdésként továbbra is kiemelten megvizsgálásra kerülnek, és a döntések során a fővárosi és megyei kormányhivatalnak, illetve járási hivatalnak ezen kérdések tekintetében külön rendelkezéseket is kell hozni.

A jelenlegi rendszer kormányhivatalon belüli felszámolásának az állampolgárokra, az ügyfelekre nézve számos előnye lesz. Egyfelől csökkennek az adminisztratív terhek, mivel az ügyeket integráltan, egységes eljárás keretében intézhetik az ügyfelek. Világos és egyértelmű lesz az utasítási rendszer, egy-egy bonyolultabb, több hatóságot érintő ügy elintézése is lényegesen egyszerűbbé válik. A szakhatóságok között működő bonyolult eljárásrendet ugyanis felváltja egy egyszerűen átlátható, ezért jobban irányítható és optimalizálható, szervezeten belüli eljárásrend. Ezáltal minden remény megvan arra, hogy az ügyintézési idők jelentősen csökkennek. Hiszen a korábban „önálló életet élő” szakhatósági eljárások ezután integráltan kerülnek elintézésre, nem lesz lehetőség az egyes hatóságok részéről külön-külön hiánypótlási felhívás kiadására, az eljárás felfüggesztésére. Kiesik a korábban önálló hatáskörben eljáró szakigazgatási szervek közötti postázás, iktatás, kiadmányozás ideje. Ezek mind-mind a belső adminisztráció részét fogják képezni, ezzel a bruttó eljárási időt tudjuk megspórolni vagy rövidíteni.

Az állampolgárok számára ezt a nyereséget a kormányhivatalok, illetve a járási hivatalok belső folyamatszervezéssel tudják elérni, amire az eddigi rendszer sajátosságaiból fakadó eljárási szabályok nem adtak lehetőséget. Természetesen a szakkérdések megvizsgálására elegendő idő kerül biztosításra, ahogy említettem, az adott ügyben érintett hatósági ügyintézőknek, hiszen a szakmai feladatellátás színvonala továbbra sem csökkenhet. További előnye a kormányhivatalokon belüli szakhatósági rendszer megszüntetésének, hogy az egyes eljárási cselekményeket az adott szakfeladatra optimalizáltan lehet megszervezni. A szakértelemmel bíró ügyintézőket rugalmasan lehet bevonni az egyes eljárásokba, ezáltal is elősegítve az ügyfélbarát közigazgatás továbbfejlesztését.

A fentiekén túl a szakhatósági rendszer átalakítása várhatóan az eljárási költségek csökkentését is eredményezi, mivel az egyes szakkérdések vizsgálatával összefüggő feladatok tovább racionalizálhatóvá válnak. Az állampolgárok számára ez azt is jelenti,

hogy a korábban minden esetben kötelező szakhatósági igazgatási szolgáltatási díjak helyett az alapeljárás díjon felül csak azokat a költségeket kell majd megfizetniük, amelyek az adott szakkérdés elbírálásával kapcsolatosan ténylegesen felmerülnek. Tehát az igazgatási szolgáltatási díjak a tevékenységhez fognak igazodni. Azaz, ez azt is jelenti, hogy az ügyfelek a ténylegesen igénybe vett állami szolgáltatásért fognak majd fizetni.

Miután az integrációt követően sem fog valamennyi kormányhivatal rendelkezni valamennyi szakkérdés eldöntéséhez szükséges szaktudással, a szakhatósági eljárások megszüntetése miatt a szakkérdések vizsgálata megtörténhet egyrészt az ügyben a jelenlegi szakemberek közül kormányhivatali érdekből történő kirendeléssel, amit az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló T/3019. számú törvényjavaslat fog biztosítani. Amennyiben ez nem lehetséges, mert a szakkérdés eldöntése speciális infrastruktúrát, adott esetben egy labor igénybevételét igényli, akkor jogszabályban kell meghatározni a szakértőként kirendelhető kormányhivatalt, a korábban eljáró szakigazgatási szerv, területi államigazgatási szerv illetékességi területének megfelelően.

(18.40)

Hogy világos legyen: vannak olyan szakhatóságok, amelyek közül nem minden kormányhivatalnál található meg az a szakigazgatási szerv, hiszen mondjuk, bányakapitányság öt van, mérésügyi hivatal sincs minden kormányhivatalban, illetve zöldhatóság is csak minden második megyében található.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyarországi ügyfelek, akár magánszemélyek, akár vállalkozások adminisztratív terhei európai összehasonlításban magasak, egyes szakértői becslések szerint éves szinten elérhetik az 1000 milliárd forintot. Ezt az összeget, ha csak a vállalkozásokat tekintjük, csak azért fizetik ki sok esetben, mert az állami szabályozás bonyolult, túlbürokratizált és kiszámíthatatlan.

Ha azt akarjuk, hogy Magyarország a kelet-közép-európai régió egyik leginkább vállalkozásbarát, versenyképes országa legyen, el kell érni, hogy az állami szabályozás egyszerű, olcsó - pontosabban inkább azt a kifejezést használom, hogy költséghatékony - és kiszámítható legyen. Ennek fontos része az elektronikus közigazgatási továbbfejlesztés, akár a vállalkozások oldaláról, akár az állampolgárok oldaláról. Ebben a tekintetben mérföldkő a korábban költséges és hosszadalmas eljárások szakhatósági eljárási reformja is, amiről itt már az imént szoltam.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat ugyan ezt az átalakítást csak a kormányhivatali rendszeren viszi egyelőre végig, de ennek az átalakításnak a tapasztalatai is hozzájárulhatnak ahhoz, hogy minél előbb a teljes közigazgatási eljárás szabályozása megújításra és jelentős egyszerűsítésre kerülhessen. Az Igazság-

ügyi Minisztérium komoly erőket mozgósít ennek a jogszabálynak a megalkotására. Mindezen változásokkal biztosítható, hogy ténylegesen megvalósulhasson az állampolgárok érdekében tevékenykedő szolgáltató állam, és ennek érdekében kell biztosítanunk a törvényesen és átláthatóan működő, a közszolgáltatási feladatait maradéktalanul ellátó államigazgatás működési feltételeit.

Ehhez kérem a tisztelt képviselők támogatását és a benyújtott törvényjavaslat megvitatását. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden szeretnék szólni az előttünk fekvő törvényjavaslatról. A kormány február közepén nyújtotta be a most tárgyalt javaslatot, amely az egyes közigazgatási törvények módosítását célozza. A kormány már a nemzeti együttműködés programjában kinyilvánította azon szándékát, hogy a 2010-es évet megelőző időszak sikertelen kormányzásának hagyatékát megszüntesse, és új alapokra helyezze az állam működését. Az általános hatáskörű területi szervként működő hivatalok, korábban közigazgatási hivatalok talán a legtöbbet átszervezett hivatalok közé tartoznak a magyar közigazgatás rendszerében.

A 2010 előtti kísérletek azonban a gyakorlatban mindig kudarcot vallottak. 2010. szeptember 1-jétől azonban a fővárosi és megyei közigazgatási hivatalok olyan erős, a területi államigazgatás tevékenységének összehangolását elősegítő jogosítványt kaptak, amelyben a területi államigazgatás működési integrációja már megvalósult. Mindezek fényében a kormány alapvető szándéka a jó állam megteremtése, amelynek eszközei a közigazgatás gyökeres átalakítása, korszerűsítése, és valódi szolgáltató állam létrehozása. A cél tehát olyan közigazgatás megteremtése, amelynek középpontjában az okmányok és az okiratok helyett az állampolgár és a vállalkozások, a bonyolult hatósági előírások helyett a közigazgatási szolgáltatás, röviden: a jó állam áll.

Ezért indítottuk el a közigazgatás szerkezetének ésszerűbbé tételét, megváltoztatását. A parlamentáris demokráciák hazai történelme folyamán nem volt példa ilyen léptékű átalakításra. A kormány fontos célnak tekinti a közigazgatás átszervezését, ésszerűsítését, amire azért van szükség, mert a jól működő, egyszerű és a törvényes közigazgatás az állampolgárok számára nagyon fontos, a gazdaság talpra állításának egyik feltétele.

Jelen törvényjavaslat alapján a kormány kiemelt célkitűzése az államreformprogram keretében a közigazgatás hatékonyságának növelése az eddigieknél

összefogottabban, ellenőrizettebben. Célja továbbá a költségtakarékosan működő területi államigazgatás megteremtése, ezáltal a kormány területi feladatellátása hatékonyságának és eredményességének megvalósítása. Az államigazgatás átalakításának elsődleges célja az ügyfélbarát közigazgatás megteremtése, a társadalom cselekvési szabadságának biztosítása a közérdek érvényesítése mellett.

2011. január 1-jével létrejöttek a fővárosi és megyei kormányhivatalok, mindez jelentősen csökkentette a korábbi időszakra jellemző területi széttagolt-ságot. Egy egységes, átlátható költségvetés került kialakításra, biztosítva a takarékos kormányhivatali gazdálkodás megvalósítását. Az állampolgárok számára a kormányhivatalok kialakításával számos hatósági eljárás intézése vált sokkal gyorsabbá és egyszerűbbé, különös tekintettel a kormányablakok megyei, majd fokozatosan kerületi, járási szintű kiépítésével. Jelen törvényjavaslat alapján a területi államigazgatás átalakításával az eljárások intézésének gyorsítása várható, amely nem az átlagos ügyintézési idő csökkentésével, hanem a bruttó - amit itt államtitkár úr is mondott - ügyintézési időtartam csökkenésével valósul meg.

A javaslat az ezen törvényi szintű vonatkozáshoz szükséges módosításokat tartalmazza az egyes hatósági eljárásokkal összefüggésben. Mindezek fontosságával úgy gondolom, mindannyian egyetértünk, hiszen ez az ország közös érdeke.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. 2014. december 8-a volt, amikor az egyes közigazgatási törvények módosításáról szóló 2329. számú törvényjavaslat beterjesztésre került. A vitát december 16-án le is folytatta a Ház. Akkor sem voltunk boldogok, annak a vitának a lefolytatásától sem, de legkiváltképp azért nem, ami a törvénytervezetben tartalmi háttérként megfogalmazódott. Az a szándék kézzelfogható, amit a kormány gyakorlatilag 2011 januárjával indított el, mármint hogy a területi államigazgatási szervek integrációjára sor kerüljön, gyakorlatilag a megyei vagy fővárosi kormányhivatalokba történő integráció megtörténjen. Most itt 2015. március 1-jével határozták meg maguknak ezt az időpontot, amíg ezt a kérdést rendezni akarják, mármint a 2329. egyes közigazgatási tárgyú törvények keretei között.

A baj ott volt az én értékítéletem és megítélésem szerint, hogy már az előkészítés olyan volt, amely tekintetében a kormány gyakorlatilag különösebb egyeztetéseket nem tett meg, a hivatalos honlapján

az egyeztetésre bocsátásra való utalás sem szerepelt az én ismereteim szerint. De, államtitkár úr, ha tud ennél jobbat mondani a számunkra, akkor azt szívesen vesszük.

A másik problémája a dolognak az volt, ami a tartalmi kérdéseket érintette alapvetően, hogy minden részében gyakorlatilag azt sugallta, azt üzenté, hogy központosítani kívánnak. Központosítani kívánnak, ez a központosítás viszont olyan típusú, amely a politikai indíttatásokkal és a politikai érdekekkel párosul.

(18.50)

Akkor, amikor a politikai tevékenységnek, a politikai felelősségnek a fokmérője nem más, mint az, hogy hogyan és miképpen tesz eleget, mondjuk, a kormányhivatal vezetője a miniszterelnöknek, hiszen ő az, aki a politikai felettesi szerepet ellátja, akkor azt gondolom, hogy ott gond van, ott baj van, hiszen akkor nem a szakmaiság által vezérelten működik vagy működhethet a kormányhivatal. Én másképp látom, mint az államtitkár úr, én pont annak a veszélyét érzem, hogy itt határidő-kitolódások sokaságával kell majd szembenézni, és nem racionalizálásként és időmegtakarításként fogom fel mindazt, ami történt e tekintetben.

Még egyszer azt akarom hangsúlyozni, hogy nem szakmai, ésszerűségbeli megfontolások, hanem politikai megfontolások alapozták meg mindazt, ami ennek a 2329. számú törvénynek az előterjesztésével párosult, ami szerves együttélésben van a 3115. törvénytervezettel, tehát a most tárgyalt területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával. Ha nem máshonnan közelítjük, csakis onnan, hogy jelen pillanatban a kormányhivatalokba fognak olvadni a környezetvédelmi, a természetvédelmi felügyelőségek, a bányakapitányságok, a Magyar Államkincstárból a családtámogatási eljárások gyakorlatilag kikerülnek a megyei szintről - Korózs képviselőtársam majd ki fogja bontani ennek a visszasságait is -, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár területi szinten ellátott feladatainak egy része is a kormányhivatalba kerül, és gyakorlatilag az állami főépítési feladatok is a kormányhivatalba integrálódnak, akkor látjuk, hogy körülbelül milyen súlyú változásokról van szó.

Azt gondolom, hasonlóan az előbb említett törvénytervezethez illetően, hogy nem jó, nem helyes az, hogyha megint csak hatástanulmányok, különféle, nem azt mondom, hogy variációk, de elképzelések nélkül és legkiváltképp, még egyszer hangsúlyozom, egyeztetések nélkül zajlik mindez a folyamat. Nem jó, már csak azért sem, mert ha az államtitkár úr visszagondol a 2013. évi zárszámadásra - ezt csak példaként említem -, akkor láthatja és tudhatja, hogy a kormányhivatalok esetében milyen helyzet is állt fenn akkor. Az egyik az volt, hogy a

kormányhivatalok olyan helyzetben voltak, hogy a működési feltételeik biztosítása érdekében azon befizetési kötelezettségeiknek, amelyeket egyébként a költségvetés írt elő, nem tudtak eleget tenni; arról már nem is akarok beszélni, hogy egyébként a kormányhivatalokban meglévő munkafeladatok háttérül szolgáló eszközök gyakorlatilag egyharmadában null egyenértékű nyilvántartással párosultak. Azt akarom csakis ezzel üzeni, hogy nem elég az, hogy szervezetiileg strukturálisan valamit az integráció keretei közé vonunk, hanem ott a háttérket is meg kell erősíteni, és azt gondolom, hogy ez elengedhetetlen fontossággal bír.

Ami a mai törvénytervezet tárgyalásánál azért pozitívumként jeleníthető meg, az mindenképpen az, hogy amikor a múltkor, decemberben tárgyaltunk, akkor egy fideszes képviselő ült az ellenzékkal szemben a kormánypárti padosorokban, ha jól emlékszem, Pócs János volt az az egy képviselő, most már talán az egy kezemen még meg tudom számolni az államtitkár úron kívül a képviselők számát, de már nagyobb érdeklődésre tart számot a mai törvénytervezet tárgyalása.

Akkor az államtitkár úr, megint csak, ha jól emlékszem, azt hiszem, Czibere államtitkár úr volt jelen a törvény tárgyaláskor, azzal a nagyvonalúsággal, hogy a kezét zsebre téve mondta mindazt, amit, akkor úgy fogalmazott, hogy amikor hatalomba kerültünk - mondta ő. Szeretném jelezni Kovács Zoltán államtitkár úr számára is, hogy a szolgáltató állam szerintem nem „a hatalomba kerültünk” címszóval párosítandó, hanem azzal, hogy hogyan és miképpen segítünk, és próbáljuk meg megteremteni azokat a feltételeket, amelyek az emberek javát szolgálják. De ha - nem akarok itt nagyon leragadni - a szolgáltató állami mikéntjéről akarunk beszélni, akkor beszélhetünk itt a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról is, arról a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról, amely esetében, mondjuk, az egyfajta szolgáltatásként megfogható, hogy ha egy vállalkozás ellenében intézkedést akarunk foganatosítani, akkor ezt meg is tehetik, és meg is teszik, és a vállalkozás, mondjuk, ha fellebbez ezzel szemben, teljesen mindegy, hogy mit csinál, a fellebbezésétől függetlenül bármit lehet vele tenni, idézőjelbe tetten, akár a vállalkozás rendelkezésére álló eszközparkját is, ha úgy van, el lehet vinni, aminek a következménye, hogy a munkavállalókat kénytelen módon el kell engednie, majd két év múlva, a fellebbezés eredményeképpen a vállalkozásnak igaza lesz, és nyer, ja, csak közben a piaca megszűnt, ja, persze lehet, hogy valami más baráti társaság veszi át azt a piaci területet. Na, ez is egy szolgáltató állam képét mutatja, csak egy másfajta szolgáltató állam képét, a haverok felé való szolgáltató állam képét. Szóval, én ezt nem szeretném erősíteni.

Arra kérem az államtitkár urat is, hogy minden olyan típusú szabályozást, ami gyakorlatilag nem az emberek és nem a vállalkozások érdekeit szolgáló tevékenységet folytat, azt gyomlálják ki ebből a szol-

gáltató típusú állami létből, tehát a szakmai ésszerűség vezérelje, és nem a politikai megfontolás vezérelje a tevékenységüket, azt szeretném ezzel jelezni és kérni.

A területi államigazgatási szervezetrendszer átalakítása tekintetében, mint említettem, nagyon sok mindenki integrálásra kerül. Gyakorlatilag ez az integrálás meggyőződésem szerint sok gondot és problémát fog okozni. Ha csak bevezető gondolatként akarom mondani, akkor 22 ágazati törvény módosítására kell hogy sor kerüljön jelen pillanatban és jelen időszakban is. De ha a tartalmi megfontolások tekintetében akarok közeledni a dologhoz, akkor azt kell hogy mondjam, hogy azon túl, amit említettem, hogy a főépítési feladatok is a kormányhivatal keretei közé kerülnek, akkor például - és vélem, Korózs képviselőtársaim erről is fog bővebben beszélni - az aktív korú ellátottak tekintetében hatályon kívül helyezik azt az önkök által oly sokszor emlegetett, a lakókörnyezet rendbetételével párosuló szabályozási rendszert, azért, mert most a járási hivatalok keretei közé kerülnek az aktív korúak ellátásával kapcsolatos kérdéskörök. Tehát, tudja, azt nem értem, államtitkár úr, hogy ha valami fontos önköknek, akkor utána miért elbújtatott formában, más keretek között változtatják ezt meg, miért nem vállalják fel akkor nyíltan és világosan.

Vagy, mondtam, megszűnik a méltányossági ápolási nyugdíj 2015. március végével, ha jól emlékszem, lehet, hogy 1-jével. A lényeg a dologban, hogy gyakorlatilag azok az emberek, akik ápolási díjat kapnak, kaptak, majd az önkormányzatnak, ha van módja és lehetősége, és finanszírozza ezt a tevékenységet, akkor részesülhetnek például egészségügyi szolgáltatásban is. Mert ha az önkormányzat a nyugdíjminimum, mondjuk, 80 százalékát adja ennek az embernek, és nem azt, amit korábban, hanem kevesebbet, akkor már az egészségügyi szolgáltatás rendszeréből is kikerülnek ezek az emberek. Ez a szolgáltatói állam léte, államtitkár úr? Azt gondolom, ez semmiképpen nem nevezhető annak. Vagy az a szolgáltatói állam léte, amikor a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűnek minősített beruházások esetében egy csomó eljárás metódust meg lehet kerülni, azokat nem kell lefolytatni? Lehet, hogy a budai Vár tekintetében ez egy nagyon fontos feladat az elkövetkezendő időszakra nézve, csak azt gondolom, ez nem a szolgáltatói állam léte. Ez parciális érdekek kielégítéséről szól, és ez az én értékrendem szerint nagyon - nagyon! - nincs rendjén. De ugyanennél a törvénytől azt is mondhatom, hogy az előkészítés tekintetében hasonló hiátusokat lehet felsorakoztatni, mint a korábban említett, ezzel összhangban működő törvény kapcsán, és nyilván a tartalmi kérdések tekintetében is lehet kifogásokat eszközölni.

Mondok még egy-két példát, csak azért, hogy legyen mire válaszolnia menet közben, és ne csak a végén összefoglalót tartania. Érthetetlen volt számomra, amikor a korábbiakban olyan szabályozási

rendszert hívtak életre, hogy az az orvos, aki a keresőképtelenség megállapítását megteheti, az 30 napra visszamenőlegesen, bizonyos dokumentációk rendelkezésre állásával egyetemben ezt 30 napra visszamenőlegesen megteheti, most meg ennek az el-lenszabályozását teszik meg, hogy erre már nincs lehetőség, és ilyen nem is kell.

(19.00)

Valamelyik havernak kielégült most már az igénye, és innentől kezdve most már másnak nem kell kielégíteni, ezért a szolgáltató állam keretei között ezt a fajta változtatást megteremti?

Tehát egyfajta, én úgy látom, hogy ezen gigamega, mega-giga - mindegy - szervezetek keretei között egyfajta ügyviteli káosz kialakulása körvonalazható. Ha csúnya szavakat akarnék használni, idézőjelbe téve, akkor „országrombolásnak” is nevezhetném mindazt, ami felé haladunk e tekintetben. De mondom még egy konkrét példát a szolgáltatói állam létét érintően és a törvénytervezethez kapcsolatosan.

A nemzeti munkaügyi hivatalokat a szolgáltató állam jegyében lenullázták, gyakorlatilag kilúgozták, megszüntették, a munkaügyi központok hálózatát szétzúzták. Szolgáltató állam az az állam, amely gyakorlatilag a korábbiakban a munkáltatók és a munkavállalók által befizetett járulékok nagyjából 200 milliárd forintos nagyságrendű pénzéből a korábbiakkal ellentétben annak az egyharmadát sem biztosítja arra, hogy a munkájukat veszített emberek hozzájuthassanak azokhoz a pénzügyi forrásokhoz, támogatásokhoz, amelyekhez korábban hozzá tudtak jutni.

A korábbi 180 milliárd forinttal szemben most ötven-ötvenegynéhány milliárd forintot irányoznak elő a költségvetésben. Ez a szolgáltató állam? Csak azt szeretném mondani, és azért hangsúlyozom ezt a részét a dolognak, mert egy mega vagy giga szervezet keretei közé való kerülés tekintetében a szakmaiság az, ami szétzilálódik, a szakmaiság az, ami lenullázódik, és ez a fajta szolgáltatói tevékenység érvényesül, ami a politikai szándékok kielégítésével párosul. Ami nem másról szól, csak arról, hogy ha önkök hülyíteni akarják az embereket, akkor olyan statisztikákat állítanak elő, amelyeket akarnak, lásd foglalkoztatáspolitikához illesztett statisztikák sokasága, és azt gondolják, hogy ezzel így rendben van a történet.

Szóval, ha az utolsó mondatokat kell megfogalmazni ebben a történetben, akkor azt szeretném javasolni, hogy azon fontos kérdéseken túl, amelyeket képviselőtársaim érinteni fognak, talán egy kérdést mindenképpen tartsanak szem előtt, ez pedig az, hogy bármilyen szervezetbéli összevonásokat, integrációkat tesznek, a szakmaiságot ne akarják kilúgozni. Bármilyen fajta összevonásokat, integrációkat tesznek, ne a politika igényeit akarják kielégíteni és kielégíttetni a szakmai szerepvállalók sokaságá-

val! Ez egy torz világ építése, ne ezt az utat járják! Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat egy újabb lépés abba az irányba, amit a kormány a jó állam megteremtésének hív, de számos ponton ereszt, és számos olyan hozzáfűznievalónk van az előttünk fekvő javaslathoz, amely nem éppen pozitív, és nem a megfogalmazott elvek miatt vagyunk szkeptikusak, mert az elvek azok szépek. Természetesen mi is szeretnénk azt, hogyha az állam szolgáltató állam lenne Magyarországon, jól látjuk azt, hogy a bürokrácia elviselhetetlen mértékű, és a nyugati országokhoz képest is egy vállalkozónak vagy egy magánszemélynek elképesztő mennyiségű papírt kell kitérnie vagy elképesztő mennyiségű irattal vagy elképesztő mennyiségű hatósággal kell kapcsolatban állnia, hogyha bizonyos ügyeket el akar intézni.

Igaz ez arra is, hogy sok esetben Nyugaton például nem is kell egy eljárásról vagy egy bizonyos tevékenységhez a hatóságoknak a hozzájárulása. Nálunk sajnos sikerült egy túlbürokratizált rendszert létrehozni, holott Nyugaton nem attól működnek jól a dolgok, hogy minden feltétlenül betűről betűre le van fektetve, hanem a törvények elvének kell jobban megfelelni, és a hatóságok valahogy mindig ki tudják szűrni, hogy azokra sújtsanak le, akik valójában megszegik a törvényeket, és ne a jogkövető állampolgárokat minden, a törvény betűjének esetleg nem száz százalékgig megfelelő eljárás vagy magatartás miatt megbüntessék.

Államtitkár úr a felvezetőjében olyan szavakat használt, hogy az átalakítás, ami további szakhatóságokat fog a kormányhivatalokba integrálni, ez egy jobban irányítható rendszert fog létrehozni, a szakhatóságok nem lesznek annyira önállóak, tudni fogják, hogy melyik irányba kell állni, egyértelmű rendszer jön létre. Na most, ez, ahogy elmondtam, jól is hangozhat, hogyha ez valóban az emberek érdekében történne, de azt kellett látnunk, hogy sok esetben inkább az az igény fogalmazódott meg a területi hivatalok és a járási hivatalok irányában, hogy egy adott ügyet nemcsak az állampolgárok, hanem adott esetben a vállalkozó barátok szempontjából is gyorsan el lehessen intézni.

Kritizáltuk oly sokszor eleve a kormány megbízotti rendszert is, hiszen nem jó, hogyha politikai komisszárak állnak hivatalok élén, és ezeket a pozíciókat ennek kell hogy tekintsük, lévén, hogy aktív, akár országgyűlési képviselőket vagy Fidesz-KDNP-s politikusokat neveztek ki ezeknek a hivataloknak az élére. Tehát nehéz lenne azt mondani, hogy csak szakmai kérdések domináltak ebben az esetben, és

bizony, az, hogy a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások is alájuk tartoznak, tehát tulajdonképpen ne gondoljunk arra, hogy itt csak azok a beruházások jöhetnek számításba, amelyek valóban nemzetgazdasági szempontból kiemeltek vagy objektív mércével is azok lehetnének, hanem sokszor lehet ez a kormánynak a kénye-kedve. Nos, ezek az eljárások is időben gyorsan és ellenállásmentesen végigpasszírozhatók a rendszeren.

Egyébként annak idején, amikor a szocialisták bevezették ezt a rendszert, a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásoknak a rendszerét, és azt, hogy ezeket gyorsított eljárásban lehet elfogadtatni, és zárójelbe lehet tenni bizonyos szabályokat, önök voltak, akik a leginkább tiltakoztak ez ellen. Nos, 2010 után nem törölték el ezeket a szabályokat, hanem sajnos nemcsak hogy megtartották, hanem kibővíteni igyekeznek, ami annak tekintetében is fájó, hogy annak idején pont a Fidesz-KDNP volt az, aki kritizálta ezt a rendszert.

Úgyhogy az egykapus rendszert mi abból a tekintetből is értelmezni tudjuk, hogy ha egy vállalkozó esetleg - nem azt mondom, hogy minden esetben ez történik, de ha mondjuk, van egy jó ismeretsége valamelyik kormányhivatal élén, ami Magyarországon elég gyakori sajnos az elmúlt időszak vagy az elmúlt 25 év tapasztalatai alapján, akkor úgymond egykapus rendszerben el tud intézni mindent, és nem lesz semmi fennakadása sem a környezetvédelmi hivattal, vagy akár a bányakapitányságokkal vagy egyéb hatóságokkal. A főnök majd le fog szólni, és minden hatóság ezeket az ügyeket el fogja intézni neki. És ez nem feltétlenül jó. Tehát ez a korrupciónak is egy egykapus rendszert nyithat, vagy a lehetőségét megnyitja.

Azért nem tartunk még ott sajnálatos módon a korrupció elleni harcban, hogy azt lehessen mondani, hogy az állampolgárok érdekében megnyitjuk ezt a rendszert, de hát úgysem lesz visszaélés, mert Magyarországon nem hallottunk olyat, hogy közpénz eltűnt volna. És hogyha már erről a rendszerről beszéltem, felhoztam a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokat, akkor ez a javaslat, amit beterveztetek, egy látszólag apró módosítást irányoz elő, egy „engedélyezési” szót kivesz a jelenlegi törvényből, ami azt jelenti, hogy eddig a közigazgatási hatósági engedélyezési eljárásokra vonatkozhatott ez a kiemelt státusz. Most a jövőben, hogyha ezt töröljük, akkor bármely közigazgatási hatósági ügyre ki lehet terjeszteni, és a törvényjavaslat részletes indokolásában egészen egyszerűen nem találjuk meg az indokát, hogy valójában ezt mi indokolja. Mert számomra nem meggyőző az a néhány gondolat, hogy ez azért jó, mert akkor a jövőben azok az ügyek is, amelyek eddig nem értek bele, vagy nem lehetett elintézni kiemelt gyorsasággal, amelyek nem voltak engedélyköteles ügyek, akkor most megnyílik a lehetőség, hogy ezekben az esetekben is félre lehessen tenni az általános szabályokat.

Vártunk volna azért itt egy részletesebb kimutatást, hatástanulmányt nem merek mondani, mert azt nem szoktunk látni, de legalább a részletes indokolásnak egy részletes kifejtését, hogy akkor ez pontosan milyen ügyekre is vonatkozik. Most akkor tulajdonképpen a jövőben már mindent zárójelbe lehet tenni, és elég egy kormánydöntés, és utána, mondjuk, egy területi kormányhivatalnak a vezetője vagy egy kormány megbízott, és utána egy adott ügynek mindenféle adminisztrációs és engedélyezési eljárását egy tollvonással el lehet intézni?

(19.10)

Mert sajnós ennek nyitjuk meg a lehetőségét, és ahogy elmondtam, Magyarországon nem uralkodnak olyan állapotok, hogy ehhez egy biankó csekket ki tudjunk tölteni. Az a fájó tanulsága vagy megállapítása a Jobbik véleményének, hogy sajnálatos módon önök túltesznek azon a szocialista kormányon, amely annak idején ezt a szabályozást bevezette, és oly mértékben nyitják tágra a kapukat, ami ellen önök a leginkább tiltakoztak volna. Annak idején tiltakoztak is, még ennek a tizedéért is.

Itt persze fel lehetne sorolni, és Keppli Lajos képviselőtársam a környezetvédelmi hatóság szempontjából el fogja mondani, hogy miért káros és szakmailag miért nem jó, ha integráljuk egy nagy szervezetbe, egy kormányhivatalba az eddigi szakhatóságokat: a munkavégzés rovására fog menni. Még akkor is, ha ezt a legjobb szándékkal teszik. Egyszerűen ennyi szakigazgatási feladatot, ennyi szakmai területet nem lehet gigaszervezetekbe integrálni. Még a minisztériumok esetén is gyakran gondot jelent a megfelelő szakmai felügyelet ennyi terület esetében, hát még azoknál a területi államigazgatási szerveknél, ahol nyilván annyi szakmai munkaerő vagy tőkeerő azért valószínűleg nem áll rendelkezésre, mint az egyébként a minisztériumoknál meg lenne.

Az állami főépítést is felváltja a fővárosi, megyei kormányhivatal, illetve a járási hivatalok. Ez szintén olyan terület, érzékeny terület, ami az építésszügyet illeti. Jobbnak tartottuk volna, ha a jelenlegi szabályozás marad fenn, és nem integrálják ezt a területet is a kormányhivatalokba.

És van még az előterjesztésben egy olyan pont, amire külön ki szeretnék térni, azon túl, hogy a centralizációnak ezt az állapotát vagy a tovább bővítését természetesen nem tudjuk támogatni, pont amiatt, hogy nem látunk garanciát arra, hogy ez visszaélésektől mentes lesz, de a hatályt veszítő rendelkezések között szerepel az, amit előttem már egyébként elmondtak. És ennek nyilván van oka, hogy a hatáskör átkerül, de az eddigi szabályozás, ami a települési önkormányzatot felhatalmazta, hogy rendeletben az aktív korúak ellátására való jogosultság feltételeként előírhatta, hogy ezeknek a kérelmeknek a benyújtója vagy jogosultja a lakókörnyezetét tartsa rendben, ennek rendbetételét biztosítsa. Ez lehet akár tisztán-

tartás, higiénikus állapotának biztosítása, állagának megóvása. Most ez a rendelkezés kikerül a törvényből, lévén, hogy ha az önkormányzatoktól elkerül ez a hatáskör, akkor értelemszerűen az önkormányzat már nem is tud majd rendeletben ilyen előírásokat bevezetni.

Azt kérdezném államtitkár úrtól, hogy lesznek-e hasonló előírások, tehát a jövőben is számíthatunk-e arra, hogy mondjuk, a segélyek vagy különböző, a köz irányából juttatott források esetében legalább a lakókörnyezet rendben tartását el fogja várni immáron az állam, ha az önkormányzatoktól elveszi ezt a feladatot. Annak idején ráadásul - és ez benne van a hatályt veszítő rendelkezésben is - határidők voltak felállítva arra is, hogy ha valaki ezt nem teszi meg, akkor először egy felszólítást kapott. Ötnapos határidőről volt szó, ott még a jegyző volt az, aki ezt a felszólító levelet kiküldte, és ha ezt nem tette meg a felszólítás ellenére a jogosult, akkor akár a rendszeres szociális segély összegének folyósítását is fel lehetett függeszteni.

A vidéki valóságot, főleg a vidéki valóságot, de sajnós sokszor a budapesti valóságot is látva ez sok szempontból hatékony rendelkezés, hogy legalább arra rábírjuk a közösségi erőforrásokhoz folyamodó honfitársainkat, hogy a saját lakókörnyezetüket tartsák rendben. Ha az önkormányzatoktól a hatáskört elveszjük, illetve rendeletben ilyen nem írhatnak elő, akkor ebben az esetben elveszünk, államtitkár úr, hiszen hatályukat veszítik ezek a rendelkezések; illetőleg gondolom, államtitkár úr arra gondol, hogy magukat a juttatásokat nem az önkormányzat fogja adni, akkor ebben az esetben a kérdés úgy vetül fel, hogy az állam fog-e hasonló kötelezettségeket kiróni. Erre nagyon kíváncsiak lennénk, hogy más passzusokban ezt vissza fogják-e hozni. Mi úgy gondoljuk, hogy erre szükség van, és úgy gondoljuk, hogy már ha ez a rendszer ebben az elemében változik, és ezt mi nem tartjuk jó irányba történő változásnak, akkor már emiatt sem tudnánk támogatni.

Természetesen államtitkár úrnak lehetősége van, hogy rávilágítson, hogy esetleg hol marad benne a törvényben ez a kíváncsi. Nagyon bízunk benne, hogy államtitkár úr erre magyarázatot tud adni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az előtünk fekvő törvényjavaslat a kormány központosítási törekvéseinek újabb állomása. A tendencia már eddig is egyértelmű volt. Az önkormányzatoktól egyre több államigazgatási feladatot vontak el és adtak át az állami szervezetrendszer intézményeinek. A kormány célja ezzel hivatalo-

san a hatékony közigazgatás, az állam minél jobb működtetésének megteremtése. Ugyanakkor nem lehet nem észrevenni, különösen, ha azt nézzük, hogy a kormányhivatalok élén kifejezetten kormánypárti pártpolitikusok tevékenykednek, hogy az egész átalakítás célja nem a hatékonyság növelése, hanem a kormánypárt hatalmának alsóbb szintre való kiterjesztése volt.

A nagy szervezeti átalakítások során mindig azt vizsgáljuk, hogy a kinyilvánított cél milyen eszközökkel érhető el legkönnyebben, melyek azok, amelyek a legkisebb megterheléssel járnak. A közigazgatás működésén véleményünk szerint a legkönnyebben a közigazgatás személyi állományának fejlesztésén keresztül lehet javítani. Hatékonyabbá teszi a működést az is, ha a folyamatok jól vannak szabályozva. Ezekben a területeken nem történt előrelépés az elmúlt öt évben.

A struktúraváltás a lehetséges eszközök közül a legköltségesebb és a legkisebb hatékonyságú eszköz. A fő probléma a közigazgatás átalakításával éppen az, hogy a nagy strukturális változtatások közepette elsikkad azon eszközök alkalmazása, amelyek az érdemi javuláshoz szükségesek lennének. A kormány-tisztviselői kar esetében például azt látjuk, hogy ahelyett, hogy a szakmaiságot, a tudást becsülnék meg, a legfőbb érték a lojalitás lett, a felettesektől történő függést erősítik, csak a központi vízfejet növesztik. A területi közigazgatás folyamatos alakításának eredményeképp állandó a bizonytalanság, az ügyfeleknek folyamatosan újra kell tanulni, hogy melyik ügyükkel hova fordulhatnak. A nagyobb átalakítások költségeiként mindig megjelenik az átállások effektív munkavégzést hátráltató hatása, vagyis hogy az átszervezés előtt és után konkrét ügyekben fél évig szinte semmi sem történik. Mindezt már sokadjára kell majd átélni az ügyfeleknek és a hivatalok munkatársainak is.

A Lehet Más a Politika szerint, ha valóban egy jobb közigazgatást akarunk kialakítani, akkor az összes rendelkezésre álló eszközt alkalmazni kell, és minden aspektusra kiterjedő, komplex javaslatot kell kidolgozni. A kormány ehelyett politikai okokból megváltoztatta az alapstruktúrát, miközben egyáltalán nem tett semmit az eddig létező hibák kijavítása érdekében.

De térjünk rá konkrétan a most tárgyalt törvényjavaslat szűkebben vett tartalmára! Ennek lényege, hogy még több hatósági eljárást rendel a kormányhivatalok hatáskörébe, és a legtöbb helyen megszünteti a korábban szakhatóságoknak nevezett eljárásokat. Azok ezentúl az egységes hatósági eljárásokon belül egy szakkérdés vizsgálatának fognak minősülni, amit az eljárásokon belül ugyanazon hatóság - tehát a kormányhivatal - egy másik szervezeti egysége fog lefolytatni.

Korábban kormánydöntés született már róla, hogy egyes területi államigazgatási szervek - például a környezetvédelmi és természetvédelmi felügyelő-

ségek, bányakapitányságok - fővárosi és megyei kormányhivatalba történő integrálása miképp történik. A kormányhivatalokba bekerülnek egyes bevándorlási és egészségbiztosítási ügyek.

(19.20)

Az állami segélyeket, a munkanélküliség, betegség esetén járó járulékokat vagy a szülés esetén járó támogatásokat az állam a járási hivatalokon keresztül biztosítja a lakosság részére. Sajnos, az a tapasztalatunk, főképp a környezetvédelmi intézményrendszer vonatkozásában, hogy az átalakítások szinte mindig a kormány számára kevésbé fontos területek önállóságának csökkentésével a szervezetrendszer által képviselt érdekek érvényesítését csorbítják. Az LMP semmilyen olyan javaslatot nem tud támogatni, amely tovább csökkenti a környezetvédelmi és természetvédelmi intézményrendszer hatáskörét.

A törvényjavaslatban szerepel többek között a kiemelt beruházásokról szóló törvény módosítása is, amely részben az ombudsman által megfogalmazott jelentős aggályokat próbálja kezelni. A Lehet Más a Politika az egész kiemelt beruházási törvényt rossznak tartja, és annak feldolgozását sem tartjuk elfogadhatónak, viszont felháborító, hogy a módosítással több kérdésben további engedményeket kaptak a kiemeltnek minősített beruházók. A változást elsősorban az ombudsman által felvetett problémákkal próbálják igazolni, de túl azon, hogy lényegében azt sem kezelik, még egy további kérdésben inkább rontják az eddigi helyzetet.

A kiemelt jelentőségű ügyek tekintetében az a gyakorlat alakult ki, hogy az egyedi kormányrendeletekben a jogalkotó előírta, hogy a döntéseket az eljárás során személyesen az ügyfeleknek szóló végzések kivételével hirdetményi úton kell közölni. Az alapvető jogok biztosának vizsgálata során azonban mindez az ügyféli jogok gyakorlása és a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jog biztosítása szempontjából problémásnak minősült. A javaslat nem hoz érdemi változást, csupán annyit rögzít, hogy ezt követően általános jelleggel kerül előírásra az a rossz gyakorlat, hogy a kiemelt jelentőségű ügyekben a hatóság a döntést hirdetményi úton közli. Ezzel párhuzamosan, ha a döntés az ügyfél számára kötelezettséget állapít meg vagy alapvető jogát vonja el, vagy korlátozza azt, az ügyfelet a hatóság egyidejűleg egyéb kapcsolattartási forma alkalmazásával is tájékoztatja, de joghatás nem ehhez a tájékoztatáshoz, hanem kizárólag a hirdetményi úton történt közléshez kapcsolódik. Nem tudjuk támogatni ezt a javaslatot, amely ilyen alapvetően sérti a közigazgatási ügyfelek jogait, és ilyen súlyosan egyenlőtlen helyzetet teremtenek a nagyberuházók javára. Elfogadhatatlan, hogy egy közigazgatási döntésről az érintettek csupán hirdetményi közléssel legyenek értesítve.

A javaslat másik, a kiemelt beruházási törvényre vonatkozó módosítása is rossz irányú véleményünk

szerint. Semmiképpen sem támogatható, hogy a kiemelt beruházások kapcsán a könnyített eljárást kiterjesszék, és hogy a beruházáshoz kapcsolódó, azok megvalósításával összefüggő, de nem engedélyezési jellegű hatósági ügyek esetén is legyen lehetőség a kiemelt jelentőségűvé nyilvánításra, illetve hogy ezáltal a beruházással összefüggő bármely közigazgatási hatósági ügy kiemelt jelentőségűvé nyilváníthatóvá váljon.

Mindezekre tekintettel az LMP a törvényjavaslatot nem tudja támogatni. Köszönöm. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, MSZP-képviselőcsoport.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. A környezetvédelmi felügyelőségek felszámolását iktatná be ez a törvénymódosítás anélkül, hogy a kormányhivatalokba olvasztás hatásait vizsgálták volna előre. De ehhez már egészen hozzászoktunk. Az átszervezés alól a környezet- és természetvédelmi intézményeket sajátosságaik miatt ki kellene venniük. Szerencsére a természeti törvények állnak leginkább ellen a kormányzatnak és az ember által elharmarkodott törvénykezésnek is. A természet szerencsére kitart az önök megalomán hatalom-központosítása ellen is, de sajnos a szakhatóságok ezt nem tudják megtenni.

A kormányhivatal részévé váló hatóságok hatóságocskákká válnak, hiszen ezzel önök lefokozzák ezeket a hivatalokat. Könnyű préda lesz majd a kormány megbízottnak, akinek a miniszter vagy a miniszterelnök úr részéről csak egy utasítást kell adni és politikai alapon majd eldől, ugye, minden. Egy a fontos: komoly döntéseket majd nem lesz idő hozni, mert úgyis elveszik a hatóság, a kormányhivatal sűrűjében a döntés, és majd a kormány megbízott urak és hölgyek irányítanak mindent, akik maximum a véleményüket, ahogy láttuk az elmúlt hetekben Tolna megyében, a benzinkutakon egymással való vitázás közben tudják elintézni, hiszen ott van igazán csak nagy szájuk. Köszönöm. *(Taps az MSZP padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásokkal folytatjuk a munkát.

Megadom a szót B. Nagy László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

B. NAGY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, tisztelt elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem kétperces felszólalásra lehetőséget, mert ami ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban elhangzott ellenzéki oldalról, az messze nem fedi a valóságot.

Volt szerencsém az elmúlt 3-4 évben kormányhivatalt vezetni, és élőben találkoztam azokkal a vállalkozókkal, emberekkel, akik jogosan voltak felháborodva a magyar bürokrácia állapotán, helyzetén. Próbáltam és minden kormány megbízott próbálta a bürokráciát csökkenteni, próbálta úgy átalakítani az állam szerepét, az állam ügyféllel való kapcsolatát, hogy az végül is egy szolgáltató feladat legyen. Ennek érdekében egyébként országosan a 19 kormányhivatal és a budapesti kormányhivatal is, úgy gondolom, jó munkát végzett. Az a vád hangzott el, hogy politikusok a kormány megbízottak. Ha tetszenek emlékezni az összeférhetetlenségi törvényre, ez már nem így van. *(Heringes Anita: Nem, Horváth Kálmán sem az!)* Egyáltalán nem így van.

Egyébként meg nagy jelentősége volt annak az igen jelentős mértékű átalakulás során, ami 2011. január 1-jétől elindult, hogy bár nem volt könnyű, át kellett vinni a szervezeten azt a fajta gondolkodást, hogy az ügyfélnek igaza van, és az ügyfélnek mindig igaza van. Ez egyébként a versenyszférában már rég bevett szokás, de az államigazgatásban nem működött. Ez a mostani átalakítás viszont rettentően racionális az előzőhöz képest, és a képviselő asszony a felszólalásában a környezetvédelmi hivatallal jött elő, az ügyfél szempontjából, aki beruház például, mert az mindig szembekerül a különböző hatóságokkal, akik egyébként különböző szervezethez és ágazathoz tartoznak. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Ha tetszene beszélni ilyen társasággal, akkor elmondanák önnek, hogy mi volt eddig a legnagyobb problémájuk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknél adom meg a szót. Írásban előre jelentkezett felszólalásra Korózs Lajos képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. *(Kepli Lajos felszólalásra készül, ezt Szilágyi György kézmozdulattal jelzi.)*

KORÓZS LAJOS (MSZP): Éppen csak vita van, elnézést, elnök úr, hogy kétperces lett volna. *(Kepli Lajos: Nem, nem, nem!)*

ELNÖK: Képviselő úr *(Korózs Lajos: Igyekeztem udvarias lenni!)*, én egy jelzéssel hibáztam, mert az írásban előre jelentkezett képviselői felszólalások következnek *(Korózs Lajos: Világos!)*, ezért ön a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Nem kívánom megismételni, hiszen Gúr Nándor képviselőtársam a vezérszónoki mondandójában elmondta álláspontunkat, amelyet még múlt év decemberében kifejtettünk. De továbblépve az államtitkár úr felvezetéséhez, néhány keresetlen mondatot azért szeretnék

hozzáfűzni, elsősorban a szociális területet érintő államigazgatási átalakításokat illetően.

Véleményem szerint egy újabb integráció nem a szakmai ésszerűsége, hanem a politikai megfontolásokon alapul, még akkor is, ha a képviselőtársam megesküdt arra, hogy akik évtizedeken keresztül fideszes politikusok voltak és most nem ülhetnek a parlamentben, mert kormányhivatal élén vannak, azok már most nem politikusok. Ezt a meccset majd le kell játszani nagy valószínűséggel a benzinkúton. Ismeretes, hogy ott az igazgató hölgy egy mae gerit bevitt a kormányhivatal vezetőjének.

A most előttünk fekvő törvényjavaslat ezeket a módosításokat vezeti át 22 ágazati törvényen, ahogy utaltunk már erre. Eszerint az integrált hivatalokra tekintettel a korábbi szakhatósági eljárások jelentős része megszűnik, szakhatósági állásfoglalás helyett a kormányhivatal a hatósági eljárás részeként dönt szakkérdésekben. Hogy ez hova fog vezetni, lelki szememmel látom, itt borzasztó nagy káosz fog kialakulni néhány hónap múlva.

(19.30)

A változások több ponton érintik a szociális ellátásokat, családi támogatásokat. Lehetséges, hogy ezek az ügyfél számára nem lesznek különösebben érzékelhetőek, ám senki sem tudja, hogy a rendszer miként és mikorra válik üzemszerűvé. Veszélybe kerülhet akár a családi támogatások megállapítása és kifizetése is. Megjelentek ugyanis olyan hírek még az átalakítás első elemét jelentő, decemberben benyújtott javaslat kapcsán, hogy az átállás nem lesz zökkenőmentes. Hangsúlyozni szeretném, ezt kormányzati politikusok mondták, tehát ez nem egy légből kapott állítás.

Ez adott esetben azt is jelentheti, hogy több száz ezren maradhatnak juttatás nélkül, vagy legalábbis csúszhat a juttatások kifizetése, így a családi támogatások, a családi pótlék, a gyász, gyász, anyasági támogatás, nem akarom mindet felsorolni, vagy a fogyatékosági támogatás kifizetése is veszélybe kerülhet. Jelenleg ezekkel ugyanis a Magyar Államkincstár foglalkozik, a jövőben viszont ezek is átkerülnek a kormányhivatalokhoz.

A kapkodás és a visszasságok ellenére a sajtónak miniszter úr megerősítette, hogy az átalakítás márciustól elkezdődik, és hozzátette, idézem: „legfeljebb papír alapon fogadják majd el a támogatási kérelmeket”. Államtitkár úr, erre ez a válasz a XXI. században, a digitális világban, hogy legfeljebb majd papírokat tologatunk egymásnak, hordják egyik irodából a másik irodába? Ráadásul azóta az már erősen kétséges, hogy miként fog mindez márciusban megkezdődni, hiszen az említett javaslat már megcsúszott a törvény-előkészítés folyamata kapcsán, de az előttünk lévő javaslat is csak áprilistól lépne hatályba.

Az külön érdekessége az egésznek, hogy az Államkincstárnál az adminisztratív feladatok meg-

könnyítése érdekében több mint másfél milliárd forintos uniós támogatásból építették ki a TÉBA rendszert. Ez egy elektronikus rendszer, amely több millió magyar állampolgár adatait tartalmazza. Egyelőre nem tudni, hogy az új igazgatási rendszerben ezt gond nélkül tudják-e majd használni. Ezzel kapcsolatos írásbeli kérdésünkre a következő választ adta Lázár János miniszter úr: folyamatban van az átalakítások előkészítése, amelynek megkezdésére a problémák elkerülése érdekében van szükség. Az a sajtóban is megjelent, hogy egyes beosztottak feladatukra máris változott.

Ugyanakkor, még ha a szabályozás elfogadása előtt meg is kezdték az átalakítást, akkor sem biztos, hogy zökkenőmentes lesz a váltás. Emlékeztünk még, azt hiszem, arra is, hogy amikor 2013-ban az Államkincstár bevezette az új informatikai rendszert, akkor is problémák adódtak, nem kicsik, meglehetősen nagyok. Voltak, akik csak nagyon késve kapták meg a havi juttatásukat, most pedig ismét jön két év távlatából egy másik átalakítás.

Csak szeretném emlékeztetni a tisztelt Házat arra, hogy már több mint ezer nappal ezelőtt a rokkantnyugdíjak megállapítása és a felülvizsgálatok kapcsán nyolc kérdést intéztem az államigazgatási szervekhez, és a mai napig egyetlen választ nem kaptam rá. Több mint ezer napja! És nagyon egyszerű kérdések voltak; például rendelkeznek-e megfelelő informatikai rendszerrel, az informatikai rendszereket ütköztették-e egymással, magyarul, tudja-e dekódolni a megkapott információkat. Megkérdeztem, hogy a felülvizsgálat és a határozat között mekkora idő telik el, a határozat megszületése és a folyósítás megkezdése között mekkora idő telik el, és a mai napig nem tudott erre senki egy értelmes választ adni, több mint ezer napja.

Van, aki úgy gondolja, folytatva a törvényhez kapcsolódó véleményemet, az átalakítás elsődleges oka a miniszter úr irányítása alá tartozó szervezet ügynevezett „tartalommal való feltöltése, mely igazolja annak létjogosultságát”. Hát ilyet azért egy miniszternek nem volna szabad hagyni, hogy a keze közül kikerüljön, mármint egy ilyen mondat. Más, gyanakvóbb források sokkal borúsabb képet festenek: szerintük az átcsoportosítás a politikai megrendelések könnyebb végrehajtását, például engedélyek kiadását szolgálja.

Akárhogy is, az mindenképpen érdekes - bár azt hiszem, hogy nem egyedi - ebben a történetben, hogy úgy fognak bele egy átalakításba, hogy az arról szóló törvényt még el sem fogadták, illetve ki sem hirdették. Mintha egy javaslat már érvényes szabályozás lenne. Ez sok mindent elárul arról, miként tekint a kormány a parlamentre, a demokráciára és a jogállamra.

Tisztelt Ház! Tegyük fel, jó, amit terveznek. Tegyük fel, nincs mögötte semmi gonoszság, és nincs semmiféle hátsó szándék. Akkor áruházi, miért nem lehet ezt a jelentős, több millió ügyfelet és több

tízezer dolgozót, kormánytisztviselőt érintő átalakítást megfelelően előkészíteni, elfogadni és arra megfelelő beüzemelési időt hagyni. Miért? Nem olyan bonyolult ez.

Tudják, az államigazgatás pontosan az a terepe az állami feladatoknak, az irányításnak, amihez mindig hozzá kell nyúlni. Nem azt állítom, hogy nincs egy ilyen intézkedésnek éppen létjogosultsága, mert tényleg mindig hozzá kell nyúlni, hiszen változnak az idők, változnak az eljárásrendek, változik az emberek problémája, az informatikai rendszerek fejlettsége, a tudás, nagyon sok minden átírhatja ezeket, az új tudások átírhatják ezeket. De ezek intézéséhez időre van szükség.

Nézzünk egy másik javaslatot, Gúr Nándor képviselőtársam utalt már rá. A szociális törvény módosítása érinti a közgyógyellátás megállapításával kapcsolatos szabályozást. Úgy tűnik, erre is az átalakítás miatt van szükség. Majd meglátjuk, reméljük, nem lesz belőle probléma.

A méltányossági ápolási díjjal kapcsolatban azonban már lényegesen érdekesebb a javaslat. Ma délután én interpelláltam ebben a kérdésben éppen államtitkár úrhoz, hiszen március 1-jével nagyon sok támogatási forma meg fog szűnni. A kormány szerint ennek helyét az úgynevezett települési támogatás veszi át. Ez esetenként települési szabályozástól függően pótolhatja a korábbi ellátást. Ugyanakkor a jövőben már nem lesz semmilyen törvényi garancia arra, hogy ezt miként és milyen összegben állapítsa meg.

A segélyezés átalakításáról sok problémát felhozhatnánk, de most itt nem akarom részletezni, itt azonban most egyet érdemes kiemelni, amit a törvényjavaslat is szóba hoz. Eddig, aki méltányossági ápolási díjban részesült, ahogy említette Gúr képviselőtársam is, jogosult volt egészségügyi szolgáltatásra is, tehát mondhatnánk azt, hogy volt tb-je, bár most Magyarországon hivatalosan az Alaptörvény szerint nincs társadalombiztosítás, de mi mégis tb-nek hívjuk, a jövőben megszűnik ez az ellátás. Miért is? Mert hogyha csak a minimálnyugdíj 80 százalékát képes egy települési önkormányzat adni annak, aki ellátásra szorult eleddig, és ezt kapta, akkor nem lesz jogosult gyakorlatilag egészségügyi szolgáltatást igénybe venni - nem lesz!

Érdemes néhány szót ejteni az egészségügyi pénzügyi ellátásokról is, amelyek szintén átkerültek a kormányhivatalokhoz az OEP-től. A táppénz szabályozására szeretnék kitérni néhány mondat erejéig. A táppénz szabályozását érintő szankció módosítása azt jelenti, legalábbis, ha én jól értem, hogy a jövőben nemcsak orvos, hanem bármilyen szakértő dönthet arról, hogy ki keresőképtelen. Bárki, aki bent dolgozik egy kormányhivatalban, egy kormányablakban, eldöntheti szakértők helyett, hogy ki keresőképtelen.

A megváltozott munkaképességű személyek ellátásáról szóló törvény módosítása is az átalakításá-

ból fakadó módosításokat tartalmazza. Ugyanakkor érdemes kiemelni a hatályát veszítő rendelkezések közül, hogy a jövőben a rehabilitációs hatóságnak nem kell biztosítania az együttműködést az állami foglalkoztatási szervvel; igaz, azok szintén megszűnnek vagy integrálódnak. Ezek szerint a jövőben már meg sem próbál semmit tenni az állam, ahogy én kiveszem ebből a szabályozásból, hogy a megváltozott munkaképességű embereknek munkát találjanak. Igaz, eddig se nagyon tették, vagy legalábbis a hatékonysága igencsak megkérdőjelezhető volt.

A törvényjavaslat szerint a szakhatóságok megszűnnek. Ebből súlyos problémák adódhatnak véleményem szerint, hiszen az eddig eltérő szerveknél megállapított ellátások, különösen a rokkantellátások más-más minisztérium irányítása alatt és más-más ágazati szabályozás szerint működtek, eltérő informatikával. Egy szakember szavaival szeretnék élni, és itt idézek egy hosszú interjúból: „Teljes lesz az irányítási és főleg a feladatellátási-ügyviteli káosz. Mindent a politikának rendelnek majd alá.” Mindez ráadásul szerintem a szakmaiság kárára fog történni.

Az ellátásokat érő változások úgy tűnhetnek, mintha valóban ésszerűsíténék az eljárásokat, valóban hatékonyabbá tennék a rendszert, talán így is lesz, de egyáltalán nem biztos, hogy csupán ez a kormány célja, hogy a valódi célok az ügyfelek érdekét szolgálják-e. Én ezt kétkedve fogadom.

Gondoljanak csak bele: lényegében a kormányhivatal fog megállapítani minden jelentősebb ellátást, amit a családok kapnak, az előbb már említettem, a gyest, a gyetet, a gyedet, a gyermekágyi segélyt és még számtalan más ellátást. Sőt, a jövedelemplótló segélyek járási hivatalokhoz való delegálásával még több minden kerül lényegében egy kézbe.

(19.40)

Aztán akár egy tollvonással bevezethetik a segélyplafont vagy éppen a szociális kártát - kinek hogy tetszik -, amire annyira vágynak egyesek a jobb-, sokszor a szélsőjobboldalon, elfeledkezve vagy tudomást sem véve annak szörnyűségei következményeiről, a szegregálásról, a megbélyegzésről, az elszegényedés további lehetőségeiről. Jaj, bocsánat, nem is szabad kimondani, hogy szegénység van Magyarországon.

Tekintettel arra, hogy lényegében politikai vezetés alá kerülnek ezek az intézmények, én azt hiszem, hogy ez a kézi irányítás hamarosan be fog következni, hiszen nincs kétségem afelől, hogy az Országgyűlés el fogja fogadni, de legalábbis a jobboldali többség meg fogja szavazni ezt a törvénytervezetet, és bizony ez a törvénytervezet kihirdetését és érvénybe léptetését követően nagyon sok feudális elemet fog mutatni.

Lehet, hogy önöket most elkeserítettem a hozzá szólással, de azért egy jó hírt szeretnék az Országgyűléssel tudatni: Farkasházy Tivadar megnyer-

te a pert Andy Vajnával szemben. *(Dr. Staudt Gábor: Kit érdekel?)* Ez azért így szombatra elég jól jön nekünk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Fel szólalásra következik Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ikotity István képviselőtársam már érintőlegesen említette a környezet- és természetvédelmi intézményrendszerrel kapcsolatos aggályokat, ezt szeretném részben kifejtteni, ugyanis ez a folyamat az, ami részben politikai tevékenységből adódóan, részben korábbi életemből adódóan leginkább aggaszt.

El kell mondjam, hogy ezt a folyamatot 2005-ben a Gyurcsány-kormány kezdte el, amikor a nemzetipark-igazgatóságoknak az önálló természetvédelmi hatósági jogkörét elvonta, és létrehozta a kötevéket, a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi főfelügyelőségeket. Már akkor egy nagyon nagy természetvédelmi érdeksérelem következett be abból adódóan, mert míg korábban, ha volt egy fejlesztés, szakhatóságként közreműködő önálló szakhatóságnak a véleményét figyelembe kellett venni, az ezt követően felálló együttes hatóság esetében ezt nem kellett, hiszen ha volt egy vízügyi engedélyezés, mondjuk, akkor a vízügyi osztály megkapta az engedélyezést, és a társosztály esetleges véleményét kikérve vagy figyelembe vette azt, vagy nem vette figyelembe.

Ennek a folyamatnak a csúcspontja az, amit most látunk, hiszen már nem is szakmán belül, nem is természetvédelmi és nem is környezetvédelmi rendszerről beszélünk, és nem is arról, hogy olyan emberekhez kerüljön, hanem minden egyes szakigazgatást összekutyulunk, azt feltételezve, hogy itt olyan kormányhivatalok vannak, ahol mindenre van kompetens szakember. Pedig a tapasztalat az, hogy ez lehetetlen, mert nincs mindenre kompetens szakember, mert nem lehet hatékonyságot növelni úgy, hogy mindenkit megtartunk, hiszen teljesen más a hatóságok létszáma, és nem lehet ugyanannyi közigazgatási hivatalban a lényegesen más számú szakhatóságok létszámát beolvasztani. Ez az aggály azért kiemelkedő, mert gyakorlatilag a legnagyobb nyomás, a legnagyobb probléma a természeti erőforrások túlhasználataból adódik.

Egy normális, fenntartható gazdaság alapja az ország természetierőforrás-tartaléka. Ezt tudja a miniszterelnök úr édesapja, aki olyan helyeken csinál bányát, ahol Natura 2000-es területek vannak, és nyilván zavaró a környezetvédelmi szakhatóság esetleges jelenléte, de tudja minden egyes földműves is, hiszen a termőföldek fölötti rendelkezés a természeti erőforrások fölötti rendelkezés, és az a gazdaság alapjának a megteremtése. Ebből adódóan a környezeti és természetvédelmi szakigazgatásnak lenne az a

feladata, hogy határokat és korlátokat szabjon, hogy mi a használat fenntartható mértéke.

Azonban egy olyan rendszerben, ahol ezeknél a hatóságoknál nincs megfelelő szakigazgatási személyzet, és esetlegesen - ahogy a jelenlegi jogszabályban is szerepel - szakértő kirendelésével kell álláspontot megismerni, ez nem lehetséges. Azért nem lehetséges, mert míg van egy önálló szakhatóság, addig a szakhatósági álláspont figyelembevételére van kötelezettsége az alpból eljáró hatóságnak, addig ezt követően erre nem fog sor kerülni, ezt követően mondhat, amit akar a szakértő vagy egy társosztály, mert úgyszólván a kormányhivatal fogja a döntést meghozni. Ez hosszú távon nyilvánvalóan Magyarország természetiérték-gazdagságának a károsodásával jár együtt.

De hogy ez ne következessen be, van is a magyar jogban erre tapasztalat, hiszen nemcsak a jelenlegi Alaptörvényben, hanem az ezt megelőző alkotmányban is alkotmányos alapjog volt az egészséges környezethez való jog. Az egészséges környezethez való jog tekintetében az Alkotmánybíróság számos esetben hozott különböző döntéseket, és egyik ilyen döntés az az alaphatározat, ami tiltja a környezetvédelmi jog követelményeinek megváltoztatását. Ebből adódóan bennünk nyilvánvalóan felmerül - és majd a részletes vitában el is mondjuk -, hogy ez az intézkedés alapvetően alkotmányellenes, ugyanis az említett alaphatározat tiltja az anyagi normák tekintetében a visszalépést, az eljárásjogi rendelkezések tekintetében a visszalépést és a szervezeti normák tekintetében például környezetvédelmi és más hatóságok összevonását és megszüntetését.

Abból adódóan, hogy ez az alkotmányos korlát rendelkezésre áll, eleve felmerül az egész jogszabálytervezet jogszerűsége, mindamellett, hogy jó néhány egyéb problémát is felvet. Mikor első olvasatra megnéztem ezt a tervezetet, akkor is aggályokat keltett bennem, hogy itt esetlegesen valami disznóság van a dolog mögött, de onnantól kezdve, hogy Vas képviselő úr képviselte a kormánypártok álláspontját, már szinte biztos voltam benne, mert órá osztják - szegényre - mindig az ilyen hálátlan feladatokat, mikor valamit el akarnak bűjtetni. Nyilvánvalóan erre találtam nyomokat azzal, hogy ez megalapozhatja nemcsak a környezet- és természetvédelmi intézményrendszer önálló felszámolását, de megalapozhatja az önálló természetvédelmi intézményrendszer szakigazgatáson kívüli felszámolását is, úgy, mint például a nemzetipark-igazgatóságok esetében ez felmerülhet.

Jelen pillanatban ugyanis ez egy nagyon furcsa hatósági helyzet, hiszen a nemzetipark-igazgatóságok nem hatóságok, ellenben az általuk foglalkoztatott természetvédelmi őrszolgálat hatósági személyek, közvetlenül a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi főfelügyelőségeknél kellene hogy helyet kapjanak. Ez a jogszabály ennek a rendszernek a feloldásával járhat, ami azt jelenti, hogy

gyakorlatilag megszűnhet az, hogy a terepen környezet- és természetvédelmi szakismerettel rendelkező emberek felügyeljék hazánk környezet- és természetvédelmi értékeit.

Nyilvánvalóan a részletes vitában lesz mód módosítókkal és egyéb eszközökkel pontosan feltárni azt, hogy mi miatt is jelent veszélyt ez a tervezet a környezet- és természetvédelemre, de addig is áruklódó jó néhány dolog, ami Kovács államtitkár úr felvezetőjében elhangzott.

Először is: a hét folyamán Bangóné képviselő asszony már felolvasta azt a szöveget, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma hogyan változtatta meg a köznyelvben használt kifejezéseket, stadiont sportlétesítményre és szegénységet rászorulókra, én már akkor szóvá tettem, hogy a kormányzat pedig a gazemberségre a hatékonyság szót használta mint politikailag korrekt kifejezést. A hatékonyság itt is ezt szolgálja.

Én nem tudom, hogy az államtitkár úr tapasztalat alapján miért gondolja azt, hogy a közigazgatási és szakigazgatási eljárásoknak a legfontosabb indikátora a határidő, mert az én véleményem szerint nincs így. Lehet ügyfélbaráttá tenni, de akkor meg kell szüntetni a hatóságokat, meg kell szüntetni azt, hogy engedélyezési eljárásokhoz kell kötni, ha nem akarják ezt. De arra, hogy egy-egy ügynek a környezeti hatásait meg lehessen vizsgálni, hogy az európai uniós joggal az hogyan fog harmonizálni, erre nem biztos, hogy a gyorsított eljárások alkalmasak lesznek.

Ugyanígy egy kicsit álszentnek érzem azt az eljárási költségek tekintetében megfogalmazott érvet, hogy az eljárási költségek jelenleg magasak, és majd az összevont hatóságokkal ez megváltozik, és lényegesen olcsóbb lesz. Kérem szépen, jelen pillanatban senki nem tart a kormányzat fejéhez egy fegyvert, hogy fenn kell tartani az eljárási díjakat. Azt meg lehetne úgy is szüntetni, ha az önálló szakigazgatási rendszert megtartom. Meg lehet tartani úgy a környezet- és természetvédelmi szakigazgatási intézményrendszert, hogy az eljárási díjak mértékét lecsökkentem vagy megszüntettem. Ez lenne a helyénvaló. Az lenne a helyénvaló, ha valójában azt szeretné a kormány, hogy csökkenjenek és egyszerűsödjenek az eljárások.

Mikor az ilyen Habony-műhelyből kijött kifejezéseket, hogy bürokrácia-csökkentés, hallom, akkor nyilvánvalóan felmerül jó néhány érv, hogy az elmúlt időszakban a járési hivatalokkal, az összevont hivatalokkal nem ezt láttuk, bonyolult rendszer jött létre, az emberek kistelepüléseken, a saját lakóhelyükön nem férnek hozzá alapvető közigazgatási eljárásokhoz. Ez nem bürokrácia-csökkentés, ez utazásnövelést igénylő rendszer növekedése.

Ugyanígy felmerült ez, mikor néhány héttel ez előtt az Igazságügyi bizottságnál jártam, hogy azon jogszabály-módosító javaslatomat védjem meg, hogy miért lenne szükséges az, hogy egységes ügyfélszolgálatok jöjjenek létre a magyarországi hivataloknál,

akkor a kormánypárti többség ezt a javaslatot elvetette. Érveltem azzal, hogy alapvetően egy-egy szakigazgatási szakmai személyzet, egy természetvédelmi mérnök, egy biológus, vagy akár egy szociológus vagy egy jogász nem kell hogy azzal az empátiakészséggel rendelkezzen, hogy minden egyes ügyfelet türelmesen meghallgasson, kedves szavakat tudjon intézni hozzá, hogy segítse az eligazodásban. Azt mondtuk, hogy jöjjenek létre olyan ügyfélbarát hatóságok, ahol van ilyen ügyfélszolgálat. A kormánypárti többség azt mondta, hogy erre nincs szükség, nem támogatják ezt.

Ugyanígy azt mondtuk, hogy milyen jó lenne, ha a részönkormányzatok szabályozását visszavonná a kormánypárt. Ezen a héten voltam az Igazságügyi bizottságnál, mert azt mondtuk, hogy milyen jó is volt az a rendszer, mikor gyakorlatilag a helyben élő emberek tudtak fordulni esetleg demokratikus rendszerből adódóan részönkormányzatokhoz.

(19.50)

Az Igazságügyi bizottságban ezt sem támogatta a kormánypárti többség. Tehát amikor nekem bürokrácia-csökkentésről és hatékonyságról jönnek érvekkel, akkor azért nem szabad elvetni azt, hogy a kormánypárt az ilyen irányú indítványainkat folyamatosan nem fogadja el és leszavazza.

Ugyanígy felmerül az, hogy az optimalizált döntéshozási rendszer - azt hiszem, hogy államtitkár úr az optimalizált szót is használta - miért lesz jobb az összevont hatóságoknál. Mindez azt feltételezné, hogy bemegy egy ember építési engedélyezési ügyben a hatósághoz vagy bármi ilyesmihez, akkor ebben az esetben ott mindenre megfelelő szakigazgatási személyzetet fog találni. *(Dr. Kovács Zoltán: Ott van a jegyző is!)* De ezt nem feltételezhetjük így. És ha környezetvédelmi hatóságról beszélünk, hogyha már szíves ezt megemlíteni jegyzőként, akkor a környezetvédelmi hatósági szint jelen pillanatban is megosztott, mert a jegyző is gyakorolhat környezetvédelmi hatósági feladatokat és a szakigazgatási szerv is. És azért, hogy ezt beteszik a közigazgatási hivatalba, vannak olyan helyi rendelkezések, amelyeknél megmarad helyi szinten a hatósági feladat. Ezáltal nem oldották meg ezt a problémát, mert ugyanígy nem lehet mit kezdeni.

Annak idején az MSZP azt mondta, hogy barát-ságos környezetvédelmet csinál, és egyablakos ügyfélszolgálatot a környezetvédelemben. Ebből lettek a kötevéfék, amelyek már akkor elkövették azt a hibát, hogy gyakorlatilag a természetvédelmi szakszemélyzet átvétele nélkül próbálták ezt a feladatot ellátni. Most már kialakult egy rendszer, van a kötevéféknek egy folyamatos párbeszéde a természetvédelmi őr-szolgalattal, ami lehetővé teszi azt, hogy folyamatos kommunikációval felügyeljék hazánk természeti örökségét, hogy olyan engedélyezési folyamatok történjenek. Ennek a felborítására készül most a

kormányzat. Ez anélkül, hogy bármilyen szinten politikailag korrupciót emlegetnék vagy bármi ilyesmit tennék, egyértelműen egy hibás döntés, egyértelműen egy elhibázott lépés, mert ezt csak hazánk természeti értékgazdagságának a veszélyeztetésével lehet megtenni. Csak úgy lehet megtenni, hogyha a létrejövő kormányhivatalok tekintetében kihagyjuk azt a szakmaiságot, ami egy-egy szakterülethez tartozik.

Ez az, ami rendkívül aggasztó, mert ahogy látjuk a kormány környezetvédelmi szakpolitikáját, gyakorlatilag ez a folyamat zajlott az elmúlt öt évben: hogy lehet a környezet- és természetvédelmi intézményrendszer felszámolni, hogy lehet először államtitkári szintre csökkenteni, majd egy összevont államtitkári tevékenységgé tenni, hogy lehet a hatóságokat még inkább korlátozni, és most gyakorlatilag ennek az intézményrendszernek a felszámolására törekszik a kormány.

Azért aggasztó ez, mert amikor a miniszterelnök-helyettes úr egy héttel ezelőtt a vadászati fegyver- és horgászati kiállításon bejelentette, hogy harmonizált természetvédelmi, vadgazdálkodási és környezetvédelmi szabályozást szeretne létrehozni, akkor már eleve felmerül az, hogy ha valaminek az önálló jogszabályi szintje megszűnik, mint ahogy 1995-96-ban ez létrejött az akkori viszonylag bölcs szabályozással megszületett szakmai szempontok alapján, akkor az már megágyaz az intézményrendszer felszámolásának. Márpedig a környezet- és természetvédelmi intézményrendszer nélkül nincs civilizált állam, és ennek a felszámolása - nem tudom, hogy hány európai példát néztek meg - nem jellemző. A környezet- és természetvédelemnek kell lenni annak a korlátnak, ami a környezet- és természetvédelmi erőforrások használatának határt szab. A kormányhivatalok rendszere erre nem alkalmas. Nem alkalmas, és nem is lesz az, mert mindaz a szakszemélyzet és mindaz a hivatalos szakembergárda, aki jelen pillanatban még szétszórta van az országban nemzetipark-igazgatóságoknál és kötevíféknél, nem fog tudni átmenni automatikusan minden egyes kormányhivatalhoz, mint mondtam, létszámi okok miatt. *(Dr. Kovács Zoltán: Integráció!)*

Az integráció összességében azt jelenti, hogy a szakhatósági szinttel járó jogok elvétele valósul meg. S mindaddig, míg egy eddigi eljárásban a szakhatósági feladatokat vagy előírásokat be kellett tartani, most mindez megszűnik, és a kormányhivatalok egységes hatóságként fognak eljárni. Ez van a jogszabályban, és ez derül ki egyértelműen a különböző szakaszokból, amit a részletes vitában nyilvánvalóan ki fogunk fejteni.

A jogszabálytervezetet én a magam részéről - de az LMP hivatalos álláspontja is ugyanez volt - elfogadhatatlannak ítélem. A környezet- és természetvédelmi intézményrendszer nélkül nincs civilizált állam. Ennek a felszámolása egy rendkívüli módon elhibázott lépés. Minden más szakterületet pedig

lehet érinteni más szakembereknek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron kívül kért szót Kovács Zoltán államtitkár úr. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért kértem szót, mert rossz irányba megy a vita. Nem is figyelték a felszólalók, hogy mi hangzott el az expozéban, ezért fel szeretném olvasni, különösen Sallai Benedek képviselőtársamnak. Megismétlem még egyszer, lehet, hogy akkor még nem volt itt a teremben.

Mindenképpen hangsúlyozni szükséges ugyanakkor, hogy a változások nem érintik az anyagi jogi szabályokban meghatározott szempontrendszer. Tehát a szabályozás oldaláról az anyagi jogi szabályokat nem érinti egy szervezetrendszeri eljárási változás. Azaz a hatóságok eljárása során mindazon kérdéseket tisztázni kell szakkérdésként, amelyeket eddig szakhatóság közreműködésével tisztázott. Tehát ami miatt ön aggódik, az nem változik. Mindez azt jelenti, hogy azok a szakmai szempontok, amiket korábban a szakhatóságok vizsgáltak például a környezetvédelem, az örökségvédelem tekintetében, azok szakkérdésként továbbra is kiemelten megvizsgálásra kerülnek. A döntések során a fővárosi és megyei kormányhivatalnak e kérdések tekintetében külön rendelkezést kell hoznia.

Tehát amiről ön itt körülbelül tíz percet beszélt, az az expozéban egy percben elhangzott, elmondtam, hogy nem erről van szó. A szervezeti rendszer pedig - nézzük meg a székesfehérvári környezetvédelmi hatóságot - ugyanott lesz, ugyanazok az emberek dolgoznak ugyanazoknál a számítógépeknél, ugyanazokkal a jogszabályokkal.

Tehát én azt gondolom, hogy a vészharang ilyen irányú megcsengetése nem indokolt ebben az ügyben. Azt gondoljuk egyébként, hogy a funkcionális tevékenységből tudunk előbbre menni az egységes informatikával, az egységes care-rendszer, a postázás bevezetésével, az adminisztratív belső határidők csökkentésével. Ez pedig az ügyfelek érdeke, hiszen az ügyfélnek az az érdeke, hogy minél gyorsabban el lehessen érni azt az eredményt, amit ő mint kérelmező megcéloz.

Egyébként pedig a közigazgatásban nincs vége az eljárásnak, ott van még a bíróság második jogorvoslati lehetőségként. Tehát az államigazgatási határozattal nem fejeződik be az eljárás, hanem még lehet bírósághoz fordulni jogszabálysértés esetén. Azt pedig talán nem mondhatja, hogy csupa fideszesek ülnek a bíróságon, tisztelt képviselő úr. Ezt szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a képviselői felszólalásokat.

Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Lassan elfogyunk itt az ülésteremben. Én sem fogom hosszúra húzni. Bár először egy nagyobb ívű felszólalásra készültem, de azt gondolom, ennek igazából nincs értelme az üres padsorok előtt, pláne, hogy az ország nyilvánossága sem láthatja. *(Dr. Kovács Zoltán: Ti is csak ketten vagytok itt!)* A jelenlévők természetesen mindig kivételek.

Engem nem nyugtatott meg államtitkár úr a tekintetben, hogy az anyagi jogi szabályok megtartása mellett az eljárési jogszabályok nem fognak oly módon változni, hogy az a hatósági jogok, az eddigi jogkörök csorbulását eredményezze a környezetvédelmi hatóságok tekintetében. Én végigkövettem a környezetvédelmi igazgatás, a környezetvédelmi hatóságok elmúlt tíz évét. 2004-ben kezdtem el dolgozni a székesfehérvári környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségen, akkor még így hívták, most már környezetvédelmi és természetvédelmi felügyelőségnek. A folyamatos névváltozásokat elég nehéz nyomon követni. A hatáskörök ide-oda vándoroltak, volt, hogy odatartoztak a vízügyi hatósági jogkörök, volt, hogy elvették tőlük, volt, hogy a természetvédelmi hatósági hatásköröket a nemzeti parkoktól átvitték a környezetvédelmi hatóságokhoz, volt, hogy elvitték onnan. Való igaz, hogy minden kormánynak joga a közigazgatást úgy megszervezni, ahogy azt ő a leghatékonyabbnak találja.

Ami zavaró ebben az egészben, az inkább az a tendencia, ami az elmúlt években már az egész környezetvédelmi igazgatásra meg magára a környezetvédelemre Magyarországon jellemző, ez pedig a folyamatos gyengülés és leépülés. Mindig el szoktuk mondani, de megint elmondom, hogy kezdhettük az önálló környezetvédelmi tárca megszűnésével. 2010-ben, amikor ezt felvetettük a parlamentben, azt mondták, attól, hogy nincs önálló környezetvédelmi tárca, még akár erősebb is lehet egy államtitkárságon belül a jogköre vagy az érdekérvényesítő képessége. Hát nem ezt láttuk a 2010-2014-es ciklusban, hanem azt, hogy jócskán gyengült még Illés Zoltán államtitkársága alatt is. Most pedig azt mondhatom, hogy teljesen súlytalanná vált, ebben a ciklusban én sok szerepét, sok súlyát ennek az államtitkárságnak sajnos nem látom.

Mindezek ellenére a további folyamatok is ugyanebbe az irányba mutattak. Tehát önmagában az államtitkársággá való leminősítés még nem jelentette volna a környezetvédelem gyengülését a hazai szabályozásban, azonban egyre inkább azt láttuk, hogy a beruházói érdek előbbre való a környezetvédelemnél, a fenntarthatóságnál. Ebben szerintem teljes ellenzéki egység van. Aki most itt felszólalt, mindenki elmondta, hogy ebben a tekintetben bizony határozott gyengülés tapasztalható az elmúlt években.

(20.00)

Itt nemcsak az önálló jövő nemzedékek ombudsmanni pozíció megszűnéséről vagy az önálló környezetvédelmi minisztérium megszűnéséről van szó, hanem valóban a hatóság folyamatosan gyengült, folyamatosan csökkentek az erőforrásai, anyagi és emberi erőforrásai. Itt azt látjuk a mai napig is, talán ezekről nem teljesen elvonatkoztatható módon, hogy olyan időzített bombák ketyegnek Magyarországon környezeti szempontból a lábunk alatt sokszor vagy a környezetünkben, amelyek nagyobb hatósági létszámmal és egy nagyobb infrastruktúrával hatékonyabban felderíthetőek, beazonosíthatók, és a megfelelő módon kezelhetőek lennének.

Hiszen azt hallottuk éppen a hírekben a minap, hogy a hortobágyi veszélyeshulladék-lerakóban, ugyanúgy, ahogy egy évvel ezelőtt felfedezték, ott vannak a veszélyes hulladékok, szívárognak ki a veszélyes anyagok. Azt láttuk, hogy amikor egy ivóvízbázis egy régi régi ipari szennyezés miatt elszennyeződik, azt utána visszaállítani később már nem nagyon lehet. Tehát amikor a szennyezést olyan időben fedezik fel, amikor az még nem szívárgott be az ivóvízbázisba, akkor még megfelelően lehet kezelni. Ez is a hatósági létszámmal, hatósági apparátussal függ össze.

Szóval, minden abba az irányba mutat, hogy elég erőteljes a gyengülés, és a politika bizony rátelepedett a környezetvédelemre. Sokszor láttuk azt, hogy a beruházásoknál nem érdeke, sőt kifejezetten akadályozza a beruházót az, hogy egy környezetvédelmi hatósági engedélyeztetésnél annyian és oly módon beleszólhatnak. Egyszer inkább csökken a civil szervezetek, a civil zöldegyesetek érdekérvényesítő képessége is, egyre kevésbé tudnak belefolyani a hatósági eljárásokba. Egyértelműen látszik, hogy az a cél, hogy minél gördülékenyebben, akadálymentesebben menjenek keresztül a hatóságokon ezek az engedélyeztetési eljárások.

Ez számunkra aggasztó, hiszen közben Magyarország környezeti állapota nem javul, különösen ami az illegális hulladéklerakók, veszélyes hulladékok, ivóvízbázis-elszennyeződések, régi, elhagyott iparterületek szennyezéseinek felszámolását illeti. Ez a tevékenység gyakorlatilag szinte teljesen megszűnt Magyarországon az utóbbi években, és ez a jövőre nézve rendkívüli kockázatokat rejt magában egy ilyen jogszabály parlament elé terjesztésével, ami ezt a folyamatot tovább erősíti.

Bár államtitkár úr elmondja, hogy ugyanazok az emberek fognak Székesfehérváron vagy máshol ugyanazoknál a számítógépeknél ülni, én mégiscsak attól tartok, attól félek, hogy akár személyiállományváltással, akár az erőforrás vagy az anyagi ráfordítás csökkenésével járhat ez együtt, hiszen a hatékonyság mostanában, ugye, azt jelenti, hogy vagy elvonunk erőforrásokat, anyagiakat, vagy a személyi állományt csökkentjük. Konkrétan jó lenne tudni,

hogy jár-e ez majd környezetvédelmi hatósági munkatársak elbocsátásával, és még egyszer mondom, a költségvetési források csökkenésével, ami máris nagyon minimális az utóbbi években, gyakorlatilag semmire nem elég.

A környezetvédelmi hatósági ellenőrzések olyan szinten a formalitásra, a papírmunkára csökkennek, mivel nincs a hatóságnak pénze mintát venni, elemezni s a többi, olyan terepmunkát végezni, ami valamit föl is tárhatna, ami ahhoz vezet, ha megnézzük például 2010-ben a vörösiszap-katasztrófát, két héttel a katasztrófa bekövetkezése előtt hatósági ellenőrzés történt, ami egy terepbejárást és a papírok ellenőrzését foglalta magában, mint általában. Ugye, a hatóságnak nem nagyon van eszköze arra, hogy például felmentek volna a vörösiszap-tározóhoz, és megnézték volna, hogy milyen a pH-értéke vagy milyen a lúgkoncentrációja annak a folyadéknak, ami a vörösiszap-tározóban van, mert az egyből mutatta volna, hogy hoppá, itt a technológiával valami nem stimmel.

Tehát ezekkel a dolgokkal, még egyszer és sokadszor mondom, csak rossz irányban haladunk, most már nem is csak a második Orbán-kormány hatalomra kerülése óta, hanem mióta én a környezetvédelmi hatósággal szakmai kapcsolatban vagyok, azóta folyamatosan. Ezt kellene inkább megállítani és visszaerősíteni, mert ahogy Sallai képviselő úr is elmondta, a természeti erőforrások megfelelő használata a jövőnk záloga, és a jövő generációk életfeltételeit csorbítjuk meg azzal, ha most rövidlátó, szemellenzős érdekektől vezérelve a környezetvédelmi hatóságot gyengítjük.

Ennyit szerettem volna elmondani, és nagyon remélem, hogy ezek a félelmeink, amit minden ellenzéki párt most itt elmondott, valóban nem fognak bekövetkezni. Sajnos, az eddig történések, az eddig elteltek nem ezt igazolják. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ugye, nincs szerencsénk személyesen ismerni egymást, és nem szeretek senkit megbántani azért, mert más politikai oldalon állunk, de nem való az, amit állít. Itt van előttem kinyomtatva a javaslat, a 66. § a) pontjának (1) bekezdése: „A környezethasználattal járó tevékenység engedélyezésére irányuló hatósági eljárásban környezetvédelmi szempontok érvényesülését szakhatósági közreműködés keretében vagy szakkérdésként kell vizsgálni.” Nem szakhatósági szinten.

Utána azt mondja a 110/A. §, hogy felhatalmazást kap a jogszabály alapján a kormány, hogy rendeletben ő jelölje ki a környezetvédelmi hatóságot, a

vízügyi hatóságot, a környezetvédelmi igazgatási szervet, a vízügyi igazgatóságot, a környezetvédelmi, természetvédelmi hatóságot, és határozza meg a környezetvédelmi és vízügyi eljárások során vizsgálandó szakkérdéseket. Szakkérdésként kezeli ezeket, és egy jó részét nem szakhatósági szinten.

De nem akartam visszareagálni a korábban elhangzottakra azzal kapcsolatban, hogy ugye, Nagy képviselő úr is mondta, hogy márpedig szakemberek vannak a kormányhivatalok élén. Hát pont ez az aggályunk, hogy ez nem így van. Illetve a kormányhivatalokat nem akarom megbántani, de tipikus példa az elmúlt időszak botrányrendszere, amikor az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség élén, ami a környezet- és természetvédelem és vízügy másodfokú szerve volt, és amit egy áldiplomás, áldoktor, álnyelvvizsgás Tolnainé vezetett, most pedig megkapott egy testnevelő tanárt szakemberként. Ők a másodfokú környezet- és természetvédelmi, vízügyi hatóság.

Tehát nekem ne mondják azt, hogy ez nem politikai süllyesztő, ahová el lehet tenni embereket, mert ezért nem vagyok nyugodt. Mert hogyan kezelik szakkérdésként az ilyeneket, ha nem szakemberek vannak ott? Bocsásson meg, államtitkár úr, megbántani nem akartam azzal, hogy valótlanágot mondtam, de itt van előttem a jogszabály, ami szakkérdésként kezeli az eddigi hatósági szintet, hiszen a kötevfék hatóságokként tudtak eljárni. Köszönöm szépen. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a kétperces felszólalásokat. Megadom a szót B. Nagy László képviselő úrnak, Fidesz-képviselő-csoport.

B. NAGY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves Képviselőtársaim! A közigazgatás átalakításáról beszélünk. Egyébként a magyar vállalkozói réteg és az érintettek, akik az állammal környezetvédelmi szempontból szembekerülnek, pontosan az ellenkezőjét mondják annak, amit önök állítanak. De én értem, hogy ez egy erős lobbis, erős támogatottsága van, de azért van ésszerű megoldás. Tehát van az államé, az állampolgároké, van a vállalkozásoké, és Magyarországért teljes mértékben felel.

Ez, ami most a törvény tárgya, arról szól, hogy hogyan lehet az államigazgatást olyan formába átalakítani, ami olcsóbb, gyorsabb és jól működik. Szeretném hozzátenni az előző felszólalásokhoz is, hogy ha szakemberproblémáink vannak az átalakítással kapcsolatban, az elmúlt két évben több tízezer ember lett beiskolázva középfokú és felsőfokú államigazgatási szakvizsgákra, amelyeknek a vizsgatartalma körülbelül egy államvizsgának felel meg. Tehát az a stáb, amelyik jelenleg működteti egyébként az egy pontos kiszolgáló rendszert, csak ilyen vizsgával ülhet oda. De ez nem azt jelenti, hogy ezek az emberek, akik ott ülnek, minden szakhatósági munkát el

tudnak végezni. Ők az a pont, ahol az ügyfél eléri az államot.

De a szakértelem ugyanott marad, ahol eddig volt, csak más szervezeti formában fog működni, ami az eddigi eredmények alapján mindenképpen olcsóbb, hatékonyabb. És ha beszélnek emberekkel, vállalkozásokkal, akkor, azt hiszem, ennyi pozitív megítélést még nem kaptak az ügyfelektől, mint az elmúlt három évben, az átalakítási folyamat és a szolgáltatási színvonal növelése miatt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoporthoz.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Figyeltem B. Nagy László hozzászólását erről a szolgáltatási színvonal-emelkedésről. Ha ön is figyelte, akkor én elmondtam önnek a szolgáltatói állam mai állapotát, és elmondtam azt is, hogy milyen példák sokaságával fut szembe az ember, és milyen az a „szolgáltatás”, amit önök nyújtanak, akár a kormányhivatalokon keresztül vagy más területeken. Nem szeretném, ha Kovács Zoltán államtitkár úr úgy menne el a teremből, miközben mással foglalkozik (*Dr. Kovács Zoltán: Felvilágosítást nyújtok.*), úgy menne el a teremből, hogy közben azokra az alapvető kérdésekre ne válaszoljon, amiket megfogalmaztunk neki.

(20.10)

Ezért ebből nem sokat, de néhányat újólag felteszek neki, hogy a vitában legyen módja válaszolni, és ne kövesse azt a gyakorlatot, amit az államtitkárok sokasága folytat, hogy majd csak akkor válaszol, amikor már senki más nem tud ezekre a kérdésekre reagálni; ha van egy kis bátorsága, államtitkár úr, akkor tegye meg.

Felvetődött itt nemcsak az én részemről, mások részéről is az aktív korúak ellátásával kapcsolatos átrendezés a járási hivatalok tekintetében és különböző hatályon kívül helyezések kérdése. Hogy látja ezt, államtitkár úr?

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházások tekintetében az eljárások kikerülése úgy mond - sokan mondják - az államilag szabályozott korrupciónak a megvalósítása, ennek a terepének a kialakulása. Hogyan, miképpen látja ezt, államtitkár úr? Vagy az ápolási díjban részesülőket érintő kérdések, amiket most már települési önkormányzatok vesznek át, és adott esetben az egészségügyi szolgáltatástól is elesnek az emberek. Hogyan látja ezt, államtitkár úr?

Vagy az a fajta keresőképtelenség, amely decemberben - említettem - 30 napra visszamenőleg megállapította a keresőképtelenség kérdéskörét, most pedig ezt változtatják úgy, hogy már most nem

lehet. Tudja, a haveroknak rendben van, most már akkor nem kell ez az intézkedés. Hogy látja ezeket? Ez a szolgáltató állam, B. Nagy László úr, képviselőtársam? Ez? Az önök szolgáltató állama. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*)

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Keppli Lajos képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. A B. Nagy képviselő úr által elmondottakra szeretnék reagálni. Azért egy környezetvédelmi hatósági eljárásnál vagy alapvetően egy környezetvédelmi hatóságnál nem feltétlenül az a megfelelő szempont, hogy olcsó, gyors és hatékony legyen. Valóban igaz ez, ha az ügyfél oldaláról nézzük, de ha az államot nézzük, az államigazgatást, akkor elvileg a természeti erőforrásokat, a környezeti erőforrások védelmére kellene szolgálnia. Ebből a szempontból nem feltétlenül az a jó, ami olcsó, gyors és hatékony, hanem ami megfelelően látja el ezt a feladatot, és emiatt aggódunk.

Ügyféli oldalról lehet újabb és újabb könnyítéseket tenni, ami szintén nagyon jó, mert rengeteg adminisztratív teher hárult valóban az ügyfelekre. Én vállalkozóként, környezetvédelmi megbízottként számtalan cégnek végeztem környezetvédelmi engedélyeztetési eljárásokat, tudom, hogy min kell keresztül menni egy-egy ilyen bevállásnál, és nagyon dicséretes, ha csökkennek ezek a terhek, és elektronikusan sikerül összehangolni a különböző bevállásokat. De valóban, nekünk mint parlamenti képviselőknél, a törvényesség keretében azt kell biztosítanunk, hogy a környezet érdekei is képviselve legyenek, nemcsak a vállalkozók vagy az ügyfelek érdekei, és ez pedig azt mondja, hogy nekünk olyan eljárásokat kell lefolytatni, amelyek megtalálják az összhangot az ügyfelek érdekei és a természet, környezet érdekei között. Mint ahogy például az egészségügyben sem lehet egy ilyen versenyszféra- vagy üzleti szemléletet meghonosítani, hogy olcsó, gyors és hatékony műtéteket hajtsunk végre, mert lehet, hogy az a beteg rovására megy. Itt a beteg jelen esetben a magyarországi környezet- és természetvédelem.

Úgyhogy ezt javasolom megfontolásra, egyebekben tartom magam az általam elmondottakhoz. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak, aki a vitában elhangzottakra kíván válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtár-

saim! E késői órában néhány olyan kérdésről szeretnék szólni elsődlegesen, ami inkább nem az egyes felszólalásokra történő közvetlen reagálást jelent, hanem stratégiai kérdést, a jövő államigazgatását, szélesebb értelemben közigazgatását jelenti.

Egyrészt a kormány elfogadta a közigazgatás stratégiáját, amelyik jelentős részben a 2014-20-as szabályozási rendszerben a jövőt illetően határoz meg olyan stratégiai célokat, amelyek jelentős mértékben kihatnak az államigazgatásra is. Ennek az egyik fontos része például az elektronikus ügyintézés, az elektronikus közigazgatás kiterjesztése. Ez ügyben az állam célja az, hogy hosszú távon, 2018-ig 3,5 millió háztartásba elvigye a szélessávú internetet. Innentől kezdve az a probléma nem áll fenn legtöbb esetben, amikor elektronikusan hozzá lehet férni az államigazgatási eljárásokhoz, hogy elektronikusan akár munkaidőn kívül is, akár otthonról is lehet ügyeket intézni. Ez különösen igaz - ahogy B. Nagy László elmondta - a vállalkozásokra is, hiszen a vállalkozásoknak van a legkevésbé idejük arra, hogy adott esetben még egy integrált ügyfélszolgálati ablaknál, az úgynevezett kormányablaknál is sorba álljanak.

Ehhez tartozik az, hogy amennyiben az Európai Unió az operatív programok közül a közigazgatási operatív programot is elfogadja, jelentős uniós forrás áll rendelkezésre majd ezeknek az ügyeknek a kivitelezésére az elkövetkezendő európai uniós költségvetési időszakban. Ez azért fontos, mert az imént elhangzott, hogy nincs közel a szolgáltatás adott esetben az állampolgárokhoz. A mi elképzeléseink szerint minden olyan ügyintézési ponthoz, ahol jelen pillanatban ügyintézés történik önkormányzatnál, ott az állam megjelenik a kirendeltségek útján, illetve az ügysegédek útján. Az ügysegédek kerülnek olyan elektronikai eszközökkel történő felszerelésre, amelyek következtében gyakorlatilag helyben, akár segélyezetti ügyekről, akár más hatósági ügyekről van szó, mintegy 2500 ponton az országban, ahol közös hivatalok vannak, ezt a feladatot elvégezhetik.

Itt csatlóznék vissza egy korábbi felszólalóhoz, Korózs Lajoshoz, aki már nincs a teremben, aki azt mondta, mi az, hogy papír alapon is be lehet venni a családtámogatási rendszert. Pont az a helyzet ebben az ügyben, hogy eddig csak a megyeközpontokban lehetett benyújtani ezeket a kérelmeket. Mi kiterjesztjük, jelenleg még az informatikai rendszer nem tudja, mert még csak a TÉBA rendszer - ami itt előkerült - tudja azt, hogy húsz helyre tudja elvinni ezt a szolgáltatást, mi pedig ezt kibővítenénk 197 helyre, az összes járási székhelyre. De mivel ennek az informatikai kiépítése - hiszen még a törvényjavaslatot tárgyaljuk, tisztelt képviselőtársaim - nem készült el, ezért a járásokban papír alapon is, közelebb az ügyfelekhez tudjuk ezeket a kérelmeket bevinni. Amint kiépül a továbbfejlesztett változata a TÉBA rendszernek, az azt jelenti, hogy a húsz ügyintézési helyet 197-re sokszorozzuk meg az elkövetkezendőkben. Ez

egyébként a szolgáltató állam egyik ismérve, hogy a találkozási pontokat, ahol az állampolgárok találkozhatnak az állammal, megnöveljük.

Ami pedig az ágazati érveket illeti, ha nincs valaminek egy ágazati megfelelője, ha nincs, mondjuk, építésügyi minisztérium, akkor nem épülnek házak? Vagy ha nincs sportminisztérium, akkor csökken az olimpiai aranyérmek száma? Azt gondolom, hogy nem ezen múlik a rendszer, hanem mindig a szabályozás oldaláról kell ezeket vizsgálni, és amennyiben a szabályozás olyan kritériumokat állapít meg egy-egy ágazat oldaláról, amit egyébként az ügyintézőnek minden oldalról végig kell vizsgálni és végre kell hajtani, abban az esetben ezek az ágazati érdekek nem csorbulnak, akármilyen szervezetrendszerben is vannak. Az integráció pont azt jelenti, hogy a puffertidők - már bocsánat, a kifejezésért - szűnnek meg egy-egy eljárásban. Hiszen pont a belső informatikai, szervezeti szakrendszerek összehangolása egy rendkívül nagy feladat lesz az elkövetkező években, mert ma Magyarországon ágazati szakrendszerek működnek, amelyeknek az összehangolását az informatikai fejlesztések során pedig volt - én emlékszem még, Baja Ferenc talán kormánybiztos is a szocialista képviselőtársaink részéről -, aki ezt felügyelte. Ehhez képest ágazati különböző fejlesztések születtek meg, nincsenek interfészek, de nem akarok itt, mivel nem értek hozzá ilyen mértékben, informatikai előadást tartani. Csak szeretném elmondani, hogy az integrációban ezekkel az ügyekkel is meg kell mindannyiunknak küzdeni.

Amit szeretnék elmondani Staudt Gábor képviselőtársamnak: ma közkeletű szóval tudom azt mondani, hogy bizonyos profiltisztítás zajlik az államigazgatásban. Az állami feladatok az államhoz kerülnek a járási hivatalokon keresztül, az ügysegédeken, a kirendeltségeken keresztül. Így például a segélyezési rendszerben a normatív módon adható segélyezési rendszer - ahol megszabja az állam, hogy alanyi jogon milyen normatív szabályok mellett lehet ezeket a segélyeket kiadni - kerül az államhoz, a járási hivatalokhoz.

(20.20)

Ez egy nagyon nagy feladat lesz egyébként, ezek a jegyzőktől átkerült feladatok. Ami pedig az adható segélyeket illeti, amivel kapcsolatban a képviselő úr az aggályát fejezte ki, adott esetben a környezethez való viszony vagy a porta rendben tartásával kapcsolatos kérdéskör, azt a helyi önkormányzat továbbra is szabályozhatja az adható segélyeknél. És hogy miért ez a változás? A helyi településen ismerik leginkább egymást az emberek, ott tudják a segélyek elosztásánál a helyi erőforrásokat leginkább a nehéz sorsú emberek irányába közvetíteni, illetve nyújtani, ezért aztán a szabályozást is ehhez lehet igazítani. Én nem aggódom azért, hogy nincs meg az a belső szolidaritás egy faluban, akár 300-an laknak ott, akár

kétezeren laknak azon a településen, hogy a nehéz sorsú polgártársaikat ne tudnák támogatni.

Ami pedig a főépítéssel illeti - mondom Staudt képviselő úrnak -, azok továbbra is bennmaradnak a rendszerben, a kormányhivatali rendszerben megyei főépítések lesznek, akik továbbra is ellátják ugyanazt a feladatot. Eddig is bent voltak egyébként, jelentem, csak voltak területi főépítések, akik adott esetben két-három megyére látták el a feladatot.

Felmerült a jogorvoslat kérdése is. Erre Ikotity képviselő úrnak részben már válaszoltam, amikor Sallai R. Benedeknek válaszoltam az imént. Szeretném elmondani, hogy a jogorvoslati rendszert is hosszú távon végig kell gondolni, hogy hol lehet ebbe a jogorvoslati szabályozásba olyan új elemeket behozni, amelyek megfelelnek az európai uniós joggyakorlatnak is, és megfelelnek azoknak a belső szabályoknak is, amelyeket mi kialakítunk. Itt végig kell gondolni adott esetben a közigazgatási bíróság létét is, hiszen végső soron a bíróság mondja ki mindig az ügyeket. Az egy régi, szocialista eljárási mód volt még 1990 előtt, hogy a teljes szabályozást tartjuk a közigazgatási rendszeren belül, mert akkor mi döntünk ezekben a kérdésekben, és én azt gondolom, hogy helyes az uniós és az általunk meghozott szabályozás is, mely szerint a végső szót jogszabálysértés esetén a bíróság mondja ki a jogorvoslati eljárás során.

Szeretném megnyugtatni Korózs Lajos képviselőtársamat is, aki már eltávozott a teremből, hogy a TÉBA-rendszert ugyanúgy fogjuk működtetni, mint ahogy az imént is elmondtam, a Magyar Államkincstár részéről átkerülnek, átkerülnek a munkatársak, átkerül maga az informatikai rendszer, ami kifejlesztésre került, ezt mi szeretnénk továbbfejleszteni. *(Pillanatnyi szünetet tart.)* Bocsnát, elnézést kérek, elnök úr.

Én azt gondolom, hogy ez egy szakmai előterjesztés, én a politikai, olyan jellegű felhangokra most nem kívánok reagálni, amelyek néhány képviselőtársam részéről itt megnyilvánultak, hiszen a két törvény, amely a parlament előtt fekszik, amelynek a általános vitáját korábban lefolytattuk, illetve ez a törvény, amelynek az általános vitája az imént, itt a szemünk láttára zajlott le, ez a kettő egymást kiegészíti, összeér, és így alkot kerek egészet.

Ami pedig a határidőt, a március 1-jét illeti, mi is úgy láttuk, és ebben egyetértettünk egyébként a képviselőtársak javaslatával is, hogy egy hónappal arrébb tettük a hatálybalépés időpontját, pont azért, mert a munka nem most kezdődött. Folyamatos egyeztetés zajlik a belső és a külső integrációról az ágazati szervekkel, a szakszervezetekkel, tehát van egyeztetés társadalmi szervezetekkel, tegnap is lefolytattunk egy ilyet, a különböző ágazatokkal illetően, a bányászszakszervezettől az egyéb szakszervezetekig, illetve mind a stratégiát, mind pedig magát az előterjesztést megküldtük a szakmai szervezeteknek is, és ahol tudtuk, a javaslatokat beépítettük a rend-

szerbe. Ez tehát nem önmagában csak egy kormányzati előterjesztés, hanem ez ennél szélesebb, társadalmi egyeztetésen alapuló előterjesztés is. Ezért mondom azt, hogy túlzott aggodalmakat fogalmaztak meg a tisztelt képviselőtársak.

Én azt gondolom, hogy mint ahogy mondjuk, a puding próbája az evés. Természetesen az átalakítás sehol, semmilyen rendszerben nem megy zökkenők nélkül, de ha visszaemlékszünk, ugyanilyen aggodalmakat fogalmaztak meg a járási hivatal kialakításánál, és azért ma már nem vitatott kérdés az, hogy a járási rendszer egy bevált, jól működő államigazgatási egysége, az alsó szintje a területi közigazgatásnak. Amikor az új önkormányzati rendszer bevezetődött 1990-ben, ott is mindenki aggódott, hogy mi lesz, jogszabályok sem voltak, hiszen a régi, szocialista jogszabályok voltak részben érvényben, akkor alakult meg egy új parlament, és az is betöltötte eddig, az elmúlt időszakban azt a szerepet, amit akkor a jogalkotók szántak neki.

Én azt gondolom, adják meg a bizalmat ennek a rendszernek és a területi közigazgatást illetően, hogy fogunk olyan eredménnyel járni, és én azt gondolom, hogy mindig az ügyfél az első, ahogy B. Nagy László is mondta, hogy az ő szempontjukat vegyük figyelembe, természetesen a jogszabályi megfelelést is figyelembe kell venni minden eljárásnál. Ha ezt a kettőt össze tudjuk hozni egy integrált szervezeti rendszerbe, az ügyfelek találkozási pontjától az államigazgatással végső soron a végeredmény eldöntéséig, akkor azt gondolom, hogy talán túlzóak azok az aggodalmak, amelyek a képviselőtársak részéről megfogalmazódtak.

Azt kérem, hogy adják meg a bizalmat ennek a rendszernek, reméljük, és minden remény megvan, hogy a szabályozás beváltja a hozzá fűzött reményeket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úrnak a vitában elhangzottakra adott válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására február 25-én, szerdán 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/3116. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság úgy határozott, hogy a törvényjavaslatot uniós napirendi pontként tárgyalja meg az Országgyűlés, erről az EP magyarországi képviselői értesítést kaptak.

Elsőként megadom a szót Aradszki András úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadó-

ja: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A versenyképesség fokozásához és a fogyasztók számára legkedvezőbb energiaárak biztosításához elengedhetetlen egy olyan, teljes mértékben működőképes és összekapcsolt belső energiapiac létrehozása Európában, amely elősegíti a gazdaság megfizethető és fenntartható energiával való ellátását. A földgázpiaci verseny fokozása érdekében az Európai Unió 2009-ben az úgynevezett harmadik energiacsomagban előírta a határokon átnyúló átviteli hálózatokhoz való tényleges és átlátható hozzáférés biztosítására és fenntartására vonatkozó közös üzemi és kereskedelmi szabályzatok elfogadását.

Az önök előtt levő törvényjavaslat célja az uniós előírásoknak megfelelően elkészült... - és az európai bizottsági rendeletként kihirdetett két szabályzat végrehajtásához szükséges törvénymódosítások átültetése a magyar jogrendszerbe. Magyarországnak 2015. október 1-jétől kötelezően alkalmaznia kell a gázszállítási rendszer-üzemeltetők közötti rendszer-egyensúlyozásra vonatkozó üzemi és kereskedelmi szabályzat létrehozásáról szóló rendeletben foglalt kiegyensúlyozási szabályokat, amelyek célja a rövid távú gáz-nagykereskedelmi piac előmozdítása és kereskedelmi platformok létrehozása. E platformok hatékonyabbá teszik a rendszerhasználók és a szállítási rendszer-üzemeltetők közötti gázkereskedelmet. A szállítási rendszer-üzemeltetőknek arra kell törekedniük, hogy a lehető legnagyobb mértékben szabványtermékek rövid távú gáz-nagykereskedelmi piacon való vásárlásával és értékesítésével elégséges ki rendszer-egyensúlyozási igényeiket.

(20.30)

A 2015. november 1-jétől kötelezően alkalmazandó földgázszállító rendszerekben alkalmazott kapacitásallokációs mechanizmusokat szabályozó üzemi és kereskedelmi szabályzat létrehozásáról és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről szóló rendelet megkülönböztetésmentes szabályokat állapít meg a földgázszállító rendszerekhez való hozzáférés feltételeire a földgáz belső piacának megfelelő működése érdekében.

A szabványosított kapacitáselosztási mechanizmus magában foglalja az Unión belüli érintett rendszer-összekötési pontokra vonatkozó aukciós eljárást, valamint a felkínálható és kiosztásra kerülő szabványos határkeresztesző kapacitás termékeket. Az uniós előírásoknak megfelelően a földgáz ágazati szabályozásában az alábbi főbb változásokat tartalmazza a törvényjavaslat.

A földgázrendszerek működésének egyik alapjává szolgáló, jelenleg július 1-jétől a következő év június 30-áig tartó úgynevezett gázév eltolódik, 2015. év október 1-jétől a következő év szeptember 30-áig fog tartani. A rendszer-összekötési pontokon az éves kapacitáslekötés minden év március első hétfőjén, a

többi betáplálási és kiadási ponton minden év augusztus első hétfőjén történik. A tárolói kapacitások lekötésének napja éves kapacitás esetén szintén március első hétfője, az évesnél rövidebb idejű esetén a földgáz-tároló engedélyes üzletszabályzatában meghatározott nap lesz. A tervezet szerint a 2015. október 1-jétől kezdődő gázévre vonatkozó éves kapacitáslekötéseknek 2015. május 11-éig, a földgáz-tárolók kapacitáslekötésének pedig 2015. április 15-ig kell megtörténniük. Új kapacitáslekötési időtartamokkal bővül a rendszer, a gázéves, a havi és napi lekötés mellett megjelenik a negyedéves és napon belüli lekötés lehetősége is.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk lévő törvényjavaslat alapvetően az EU-s irányelveknek, a harmadik energiacsomagnak való megfelelést szolgálja, és meg kell említenem, hogy hosszas szakmai előkészítés eredménye. Több mint fél éven keresztül egyeztetett a szabályozó hatóság, a minisztérium a piaci szereplőkkel, az érintett rendszerhasználókkal, rendszerirányítókcal. Remélhetőleg, hogy e kellően átgondolt és minden szempontot figyelembe vevő törvényjavaslat elfogadása után a benne foglalt szabályok alkalmassá teszik a magyar gázpiacot, a magyar energiapiacot arra, hogy minél versenyképesebb áron és minél olcsóbb áron tudja a fogyasztók számára a piac által kínált előnyöket érvényesíteni és szolgáltatni a megfelelő mennyiségű és minőségű energiát.

Köszönöm, hogy meghallgattak, és kérem önöket, hogy az európai uniós rendeletek alkalmazhatóságát elősegítő T/3116. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BENCSIK JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő, földgázellátásról szóló törvény gyorsított eljárásban történő tárgyalását az indokolja, hogy a földgázszektorban megszületett uniós rendeletekkel ez év márciusára összhangba kell hozni a hazai szabályozási környezetet is.

A földgázpiaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózata összesen öt szabályzat kidolgozását tervezi, és ezek közül három már elfogadásra került. Ahogy az az előterjesztői expozéban is elhangzott, mindezek elsődleges célja a piaci verseny élénkítése és ennek következtében a kedvezőbb gázárak biztosítása a fogyasztók számára. Ennek első lépése a szűkületkezelésre vonatkozó üzemi és kereskedelmi szabályzatok átdolgozása volt. Miután az átviteli hálózatok, továbbá az uniós tagországok közötti ha-

tárkeresztező kapacitások korlátozottan állnak rendelkezésre, ezért a meglévő és a kereskedők által lekötött kapacitások kihasználtsága korlátozná a piaci versenyt, és árfelhajtó hatást gyakorolna a belső piacokon.

A már bevezetett szabályok arra készítetik az engedélyes kereskedőket, hogy hatékonyan használják ki az általuk elnyert és lekötött kapacitásokat. Amennyiben ez mégsem történne meg, akkor az új szabályozás értelmében elvesztik az általuk lekötött, de ki nem használt kapacitásaikat, és azok visszakérülnek a gázpiacra, ahol ismét meghirdethetővé válnak az engedéllyel rendelkező kereskedőcégek számára. Mindez csökkenti a piaci erőfölénnyel történő visszaélés lehetőségét, de minősített helyzetekben kedvező hatást gyakorolhat az ellátásbiztonságra is.

Miután a kapacitásallokációs, továbbá egyensúlyozási szabályokról szóló kodifikációs javaslatokat ismertette a kormány képviselője, Aradszki államtitkár úr, csak néhány, a hazai gázpiac működését jelentősebben befolyásoló részletszabályozásra hívom fel a figyelmet.

Ezek sorába tartozik, hogy a kapacitáslekötés a rendszer-összekötési pontokon, továbbá a szállítóvezeték valamennyi betáplálási és kiadási pontján, elektronikus alapú kapacitáslekötési platformon, aukció útján, a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatal által jóváhagyott szabályok szerint történik ez év őszétől. A szállítóvezeték valamennyi pontján kilowattóra alapú elszámolás kerül bevezetésre. A gáztárolók üzemeltetésénél ugyancsak kilowattóra lesz a használatos mértékegység, az elosztóvezetéken ugyanakkor marad a megajoule-ban történő elszámolás.

Az egyetemes szolgáltatásra nem jogosult, 20 köbméter/óra feletti mérővel rendelkező felhasználók gázmérőjének jeladóval történő ellátását 2017. január 1-jével kötelezően meg kell oldani az engedélyeseknek.

Tisztelt Országgyűlés! A fenti módosítások nemcsak az uniós rendelkezések által támasztott megfelelési kötelezettségek teljesítését, hanem a hazai gázinfrastruktúra piacsabályozási körülményeinek jobb áttekinthetőségét, ennek következtében a vagyonelemek hatékonyabb kihasználását és ezzel együtt a végfelhasználók kedvezőbb feltételekkel történő kiszolgálását is eredményezhetik. A bevezetendő szabályok elősegíthetik a nemzeti energiastratégiában megfogalmazott nemzeti érdekek érvényre juttatását is. Mindehhez természetesen elengedhetetlen volt az átviteli infrastruktúra elmúlt években megvalósult tervszerű fejlesztése, a szűkös határkeresztező kapacitások fizikai értelemben vett felbővítése, az európai gázhálózathoz történő új hozzáférési pont, a szlovák-magyar határkeresztező kapacitás kiépítése, továbbá a hazai föld alatti gáztárolók közösségi tulajdonba vétele. Mindezen egymásra épülő ágazati és szakpolitikai lépések egyaránt eredményezhetik az ország ellátásbiztonságának növelését,

továbbá elősegíthetik annak a stratégiai célnak az elérését is, hogy Magyarország legyen a regionális közép-európai gázkereskedés központja.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja a fentiekben ismertetett indokok alapján támogatja a törvényjavaslat elfogadását.

Végül engedjék meg számomra, hogy egy személyes megjegyzéssel zárjam felszólalásomat. Az átlátható szabályozás, a piaci verseny erősödése, a hazai közműszolgáltató heteken belüli piacra lépése megítélésem szerint megteremti annak a lehetőségét is, hogy az általános rezsicsökkentés eredményeinek megőrzése mellett immáron a bérből és fizetésből élő, energiaszegénységben lévő fogyasztói csoportok számára további célzott kedvezmény kerüljön biztosításra. Javaslom tehát a tisztelt kormányzat számára az uniós elvekkel nem ellentétes tömbtarifa-rendszer bevezetésének érdemi megvizsgálását. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(20.40)

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Valóban, ahogy elhangzott, a törvényjavaslat alapvetően európai uniós jogszabályoknak való megfelelést jelent, illetve annak a harmonizációs folyamatnak a következő lépése, amit az államtitkár úr és a képviselőtársam, a Fidesz vezérszónoka is ismertett és elmondott. Azonban engedjék meg, hogy ellenzéki képviselőként rávilágítsak a törvényjavaslat egyéb olyan rendelkezéseire is, amelyek már nem feltétlenül csak az uniós jogszabálynak való megfelelést jelentik, hanem bizony jelentik új folyamatok elindítását a gázpiacon, a kereskedelem piacán.

A törvényjavaslat alapján az ukrán és a szerb határkeresztező pontokon történő kapacitáslekötésre eltérő szabályokat kell alkalmazni, amelyeket a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal állapít meg rendeletben. Valóban, az uniós szabályokkal ez nem ellentétes, azonban nem is zárja ki az uniós rendelet alkalmazását. Annál is inkább érdemes akkor ezt figyelembe venni, amikor épp Lengyelországban a miniszterelnök úr az energiaunióról is tárgyalt, bár itt Magyarországon olyan nyilatkozatot tett, hogy például ebben a közös gázbeszerzésben Magyarország nem érdekelt. A lettországi európai uniós elnökség programjában is szerepel az energiaunió elmélyítése, és nyilván az, ami gyakran felmerül: a közös európai fellépés az orosz gázkereskedelem során, amit Magyarország, illetve Orbán Viktor vitat, de az Európai Unióban vannak olyan országok, akik ezt komolyan felvetik. Tehát attól, hogy nem

kell alkalmazni egy uniós rendeletet, attól azt még lehet.

Az eltérő szabályozás miatt, a két határkeresztező ponton lévő eltérő szabályozás alkalmat adhat akár diszkriminatív, egyes piaci szereplőket versenyelőnyhöz juttató szabályozási rendszer kialakítására is. Most engedjék meg, hogy újra - akár a legutóbbi vitában a paksi szerződések titkosítása kapcsán -, megint gyanúperrel éljek, hiszen még a mai napig megvan az a folyamat, amit a MET Zrt. indított el évekkkel ezelőtt a Magyar Villamos Művek és az akkori miniszter asszony közreműködésével, ami azt jelentette, hogy egy jogi szabályozásnak köszönhetően a MET Zrt. behozta Magyarországra az olcsó gázt; nem a drágább orosz gázt, hanem amit a gáztózsdén be lehetett szerezni, és az MVMP-vel összejátszva, a Magyar Villamos Művek kereskedőcégevel összejátszva itt Magyarországon ezt értékesítette, és összességében közel 100 milliárd forintos profitra tett szert. És azt is megtudtuk, hogy ez egy offshore hátterű cég, amely mögött Garancsi István van, a miniszterelnök úr barátja az egyik tulajdonosa, akivel rendszeresen futballmeccseket is meg szokott tekinteni.

Tehát engedjék meg, hogy éljünk a gyanúperrel, hogy ezzel a szabályozással lehetőség nyílik arra, hogy ha az idén a MET Zrt. és a Magyar Villamos Művek közt meglévő szerződés a nyáron lejár, akkor a nyugati határról ezt a tevékenységét átteszi a keleti határra akár az ukrainai vezetékkel kapcsolatban, tehát most már nem az árutózsdén fog majd gázt beszerezni, hanem akár a Gazprommal egy külön szerződés alapján hozhat be Magyarországra olcsó gázt, és folytatja azt a tevékenységet. Nyilván ez feltételezés, de miután ez a nyugati határszélen megtörtént, ezért ez a gyanúper fennáll, hogy ez majd átvédhető a keleti határszélre.

A törvényjavaslat másik olyan pontja, amire szeretném felhívni a figyelmet: a törvényjavaslat egyértelművé kívánja tenni, hogy a földgáz Magyarországon történő betárolásához nem kell földgáz-kereskedelmi, sem korlátozott földgáz-kereskedelmi engedély. Ez a javaslat a gyakorlatban azt jelenti, hogy a Gazprom a saját gázát itt tudja a hazai földgáz-tározókban tárolni, függetlenül attól, hogy azt a későbbiekben Magyarországon vagy más, akár EU-n kívüli államban kívánja érvényesíteni, így egyfelől nőhet a hazai tározók kihasználtsága, ugyanakkor csökkenhet a hazai felhasználási célra betárolt földgáz mennyisége. A miniszterelnök úrral újságírók folytattak háttérbeszélgetést, és a tudósítások arról szóltak, hogy a miniszterelnök úr az eddigi 700 millió köbméter mennyiséghez képest nagyobb kapacitást kíván felajánlani a Gazpromnak 3 milliárd köbméter tekintetében. Tehát tulajdonképpen, amit már egyszer itt a parlamentben tárgyaltunk, és mi elneveztük lex Gazpromnak, az most itt újra szentesítést nyer ebben a törvényjavaslatban.

A harmadik dolog, amire szeretném a képviselőtársaim figyelmét felhívni: a kormány 2014 decem-

berében benyújtott egy törvényalkotási programot, és ez a törvényalkotási program azt tartalmazta, hogy ezen törvényjavaslat részének kell lenniük az egyetemes szolgáltatók 2015-16. gázévre vonatkozó földgázforrásainak biztosítására adott szabályoknak is, de ez a törvényjavaslat ezt nem tartalmazza, valószínűleg nem véletlenül. Mindez azért jelenthet ellátásbiztonsági kockázatot, mert a kormány az évekkal korábbi előkészítő anyagok ellenére még mindig nem döntött a hosszú távú földgázsz szerződés időtartamának lejárta után alkalmazandó földgázpiaci modellről, ugyanakkor az egyetemes szolgáltató és a Magyar Villamos Művek mint nagykereskedő közötti ellátási típusú szerződések 2015. június 30-án megszűnnek, így ezután a jelenleg egyetemes szolgáltatók versenyképes árú földgázforrások nélkül maradhatnak.

Ma megjelent egy cikk egy internetes portálon - most nem fogom ezt a kifejezést használni, ami a cikk címe, inkább egy kicsit enyhítve, hogy összekötöm a lábad, aztán irány a futóverseny. Tehát az egyetemes szolgáltatók - nyilván kivéve a majdani, illetve már bejegyzés alatt lévő Első Nemzeti Közműszolgáltató Zrt.-t - megfelelő árú gáz nélkül maradhatnak, feltéve, hogy sem a hazai kitermeléshez, sem pedig az Ausztria határan lévő HAG-vezetékhez nem férnek hozzá. Említette a képviselőtársam a magyar-szlovák vezeték megépítését; az a baj, hogy még mindig csak a megépítés történt meg. Emlékszünk rá, hogy Orbán Viktor és Robert Fico átadta a még el nem készült beruházást, de még mindig nem kaptunk hírt arról, hogy ez a vezeték most működik-e már; csak arról olvashattunk, hogy tesztüzem alatt áll maga a vezeték, de még a valós működés nem kezdődött el.

Tehát miután ez a törvényjavaslat nem tartalmazza a hosszú távú földgázsz szerződések sorsának rendezését, ezért feltehető, hogy a kormány által nemkívánatosnak tartott piaci szereplők kiszorulnak a gázkereskedelemből megfelelő árú források nélkül, és a hatósági áron történő szolgáltatás veszteségei miatt akár önként elhagyják a magyar piacot. Mindeközben előfordulhat, hogy az Első Nemzeti Közműszolgáltató Zrt. - amibe több tízmilliárd forintot pumpál most bele a magyar állam adófizetői pénzekből természetesen - hozzáférhet ezekhez az olcsó forrásokhoz, és újra lehet egy akciója a Fidesz-kormánzatnak, hogy lám-lám, az állami cég olcsóbban tudja biztosítani a gáz árát a fogyasztók számára, míg az ide korábban benyomult multcégek drágábban, tehát mindenki jöjjön az állami céghez. Azt gondolom, hogy önök versenyképességről, nyitottságról, a gázpiac szereplői közötti versenyegyenlőségről vagy legalábbis a lehetőség biztosításáról beszélnek, miközben ebben a szabályozásban, ebben a törvényjavaslatban nincs benne ezeknek a szerződéseknek a rendezése, és ezzel pont egy kivételezett helyzetet tudnak előállítani.

A Magyar Szocialista Párt mindezek miatt a törvényjavaslatot nem tudja támogatni. Természetesen az uniós harmonizációs rendelkezések támogathatók lennének, de ez az ismételten olyan, személyre szabott törvényjavaslat, illetve feltételezhetően személyre szabott törvényjavaslat, ami itt van előttünk, nem támogatható, és azokról az átláthatatlan háttéralkukról sem tudunk, amelyeket a magyar állam megköt rendszeresen. Ezeknek a részletei általában itt nem hangzanak el a tisztelt Ház előtt, ezért sem tudjuk támogatni a javaslatot.

(20.50)

Államtitkár úr említette, hogy maga a törvényjavaslat versenyképes energiaár és olcsóbb energiaár kialakítására ad lehetőséget. Én szeretném a figyelmüket felhívni és a támogatásukat kérni; én benyújtottam egy törvényjavaslatot, amely arról szólt, és képviselőtársam említett is - úgy látom - egy újabb lehetőséget a gázszámlacsökkentésre, de ez a törvényjavaslat, amit benyújtottam, egyértelműen érvényesítené azt a gázárcsökkenést, ami már tapasztalható a világpiacon. És ugye, ezen a háttérbeszélgetésen az is elhangzott, hogy az orosz gáznál is, ami keleti irányból érkezik, már egy közel 40 százalékos áresés megtörtént, tehát ez érvényesüljön már most a magyar fogyasztók gázszámláiban. Nem kell ezen gondolkodni, nem kell ehhez felvetést tenni, hanem csak annyit kell, hogy egy gombnyomással támogatják a törvényjavaslatomat, ami azt jelenti, hogy átlagfogyasztásig a fogyasztók egy 20 százalékos gázár-csökkenésben részesülhetnek; átlagfogyasztásig, tehát afölött nem, uszoda- és szaunafűtésre ez a kedvezmény már nem járna.

Tehát ne csak ezt a törvényt támogassák kormánypárti képviselőtársaim, hanem támogassák azt a törvényjavaslatot, ami már azonnal tudná ezt a kedvezményt biztosítani. És a bérből és fizetésből élők - amit képviselőtársam említett - általában nem az átlagon felüli fogyasztók, tehát erre is már tudna egy megoldást adni. Nem kell ehhez a kormánynak újabb kodifikációs munkába kezdeni, ott van a törvényjavaslat, kérem, támogassák.

Végezetül, Bencsik képviselőtársamtól hangzott el, hogy az összes gázkereskedelmi, gázpiaci folyamat Magyarországon arra mutat, hogy Magyarország a későbbiekben gázkereskedelmi, gázelosztó központtá váljon Európában, Közép-Európában. Csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a folyamatok inkább arra mutatnak, hogy az orosz gázkereskedelem és az orosz gáz elosztásának a központjává kívánják tenni Magyarországot. Tehát azért, hogyha már diverzifikációról beszélünk, ha nyitottságról beszélünk, ha arról beszélünk, hogy minél több forrásból tudjon táplálkozni a magyar gázellátás, akkor azért azt is figyelembe kell venni, hogy nem kizárólag az orosz gáz, amit nálunk kereskedelmi szempontból központi témává kell tenni.

Ahogy említettem, így a törvényt nem tudjuk támogatni, és szeretném jelezni, hogy két módosító indítványt is benyújtottam, amely ezeket az általam felvetett problémákat kezeli. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ígérem, nem élek vissza sokáig az idejünkkel, már csak azért sem, mert meglehetősen ritkásan ülünk itt az ülésteremben. Ha egy mezőgazdasági hasonlattal akarnám szórakoztatni önöket ezen a késői órán, akkor azt mondanám, hogy mint a krumplibogarak a burgonya levelén.

De tréfát félretéve, azt azért mindenképpen szeretném leszögezni már az elején, hogy maga az európai közösségi rendelet mint olyan, a tagállamokban ugye, közvetlenül alkalmazható anélkül is, hogy bármilyen átültetési cselekményt mi itt megvalósítsunk. Tehát ez a része igazából egy kissé komolytalanra teszi ezt a napirendet, amit tárgyalunk, hiszen európai uniós rendelet gyakorlatilag, amíg az Európai Unió tagjai vagyunk, közvetlenül vonatkozik ránk is. Nyilvánvaló, hogy a bíróságok előtt közvetlenül alkalmazható. Ettől függetlenül persze a földgázszállításról és a földgázellátásról szóló törvények nem lehetnek ellentétesek ezekkel a rendeletekkel. Ezeket módosítani kell, én ezt aláírom, és az is valóban egy jó kezdeményezés, hogy Magyarország földgázellátása diverzifikáltabb legyen a jelenleginél, és az európai uniós földgázszállító, -ellátó rendszerek úgy legyenek kialakítva, hogy a lehető legrugalmasabban lehessen az egyes országoknak a földgázzal történő ellátását megvalósítani.

De ha az egész Európai Uniót mint rendszert nézzük, rögtön felmerül az a kérdés, hogy oké, hogy mi itt egymás között osztogatjuk, ide-oda kereskedünk a gázzal - na de honnan jön az a gáz? Nyilván minden országnak vagy szinte minden országnak van saját termelése földgázból, mint ahogy nekünk is, a felhasználásunk 20 százalékát úgy termeljük meg, és 80 százalékát pedig importáljuk, de ez az import ma még részben kelet felől, vagyis Oroszországból érkezik. Európa fő ellátási forrása az orosz gáz.

Itt pedig már rögtön a következő kérdés szoba kerül, hogy hogyan jut el az orosz gáz Magyarországra. Jelen pillanatban még Ukrajnán keresztül, ahogy ezt Vlagyimir Putyintól hallottuk ugye, december 1-jén, hogy ez valószínűleg már csak 2018-ig lesz így. Hogy utána mi fog történni, hogyan fog ez a földgáz Magyarországra eljutni, arról vajmi keveset hallunk. Vannak különböző ötletek, elképzelések, hogy majd Macedónián és Szerbián keresztül a török-görög határig elvitt orosz gázt felhozzuk ide Magyar-

országra, vagy esetleg még továbbvisszük Ausztriába. Jó lenne, ha ezeknél az ötleteleknél már egy kicsit konkrétabb elképzelésekről is hallhatnánk, hiszen rendkívül közel van.

Ha azt nézzük, hogy egy gázvezeték mennyi idő megtervezni, engedélyeztetni, megvalósítani, rendkívül közel van a 2018-19-es időpont, amikor az orosz fél a jelenlegi álláspontja szerint megszünteti teljes egészében az Ukrajnán keresztül irányuló gáztranzitot. Magyarország pedig és Közép-Európa, a Balkán, Délkelet-Európa nincs meg orosz gáz nélkül jelen pillanatban. Készült ugye egy európai gázstresszteszt, ami azt mutatja, hogy ezek az országok, főként a Magyarországtól délre fekvő balkáni országok, de egyébként Közép-Kelet-Európa országai is, ha teljes egészében elzáródnának az ukrán gázcsapok, rendkívül nehéz helyzetbe kerülnének. Magyarország olyan szempontból van egy kicsit jobb helyzetben, hogy elég nagy tárolókapacitások állnak rendelkezésre, talán olyan 7 milliárd körüli az a tárolókapacitás, amit felhasználhatunk, ha teljes egészében fel vannak töltve ezek a tárolók, de nyilvánvaló, hogy a végtelenségig ez sem elég, tehát valahonnan gázt kell szerezni. Na most azt is látjuk a statisztikákból, hogy az a 80 százalék, amit importból fedezünk, annak nagyjából a fele vagy kicsit több, mint a fele jön kelet felől, a másik fele meg a többi irányból vagy leginkább nyugat felől. Itt most felmerül a kérdés, hogy annak a nyugat felől érkező gáznak hány százaléka az, ami szintén orosz gáz, csak megkerülve érkezik vissza hozzánk, mert akkor diverzifikációt nem annyira jelent, hogyha ugyanazt az orosz gázt, ami mondjuk az Északi Áramlaton keresztül elment Németországba, Ausztrián keresztül ugyanazt kapjuk vissza.

A másik kérdés pedig, hogy valóban versenyképes lehet-e más egyéb beszerzési forrásokból, mondjuk, az LNG-terminálokon keresztül érkező földgáz. Ahhoz, hogy akár a horvátországi vagy a lengyelországi LNG-terminálokból az öböltérségi, akár tengerektől vagy bármilyen más eredetű LNG, cseppfolyósított földgáz ideérkezzen Magyarországra, ahhoz végre meg kéne történnie a határkeresztesztő kapacitások kétirányúsításának. Erről volt szó, hogy Szlovákia felől már nagyon várjuk, hogy mikor fog ez a rendszer végre üzembe helyeződni, és mikor fog végre a rendes kereskedelmi forgalom megindulni rajta.

Illetve egy ugyancsak régóta feszegetett kérdés, amiről államtitkár úrral itt a parlamentben is már többször beszéltünk, hogy Horvátország mikor fogja azt a kötelezettségét teljesíteni, hogy ő is kétirányúvá tegye, hogy Horvátország felől Magyarország felé is érkezhessen földgáz. Ez továbbra is várat magára, és ez meglehetősen megnehezíti a helyzetünket, hiszen jelen pillanatban kelet és nyugat felől tudunk Magyarországra területére földgázt behozni. És a források tekintetében is meglehetősen szűkösek vagyunk, ugyan leginkább orosz gázra vagyunk utalva.

És akkor politikai kérdést lehet abból csinálni, hogy miért tesszük elkötelezetté Oroszország felé Magyarországot, de jelen pillanatban nem nagyon van más lehetőségünk, hiszen amikről a korábbi ciklusokban is szó volt, mondjuk, Nabucco vagy bármilyen más vezeték-elképzelések, azokról mind bebizonyosodott, hogy igazából nem nagyon van realitásuk. A Nabuccónál nincs megfelelő mennyiségű gáz, mert amire az a vezeték idáig elér, és minden ország a saját igényét kielégíti belőle, Magyarországon már jelentős mennyiség nem jelenne meg. Majd ha esetleg a későbbiekben ott több, akár türkmén, iráni vagy más környékbeli országnak a gázát is be lehet csatlakoztatni ebbe a vezetékbe, akkor már egy megfelelő kapacitás jöhetne létre.

(21.00)

Addig azonban, visszatérve valamennyire arra a napirendi pontra, amit most tárgyalunk, kicsit tárgyalva értelmezve ugyan, azt kell megoldanunk nekünk valóban itt Magyarországon, hogy minél több irányból tudjunk hazánkba gázt behozni, importálni, illetve nyilvánvaló, hogy kifelé is, mindkét irányban kereskedni a gázzal.

Az, hogy itt rugalmasabbá tesszük magát a kereskedelmet, és valóban van egy ilyen tendencia, hogy ezek a hosszú távú gázszállítási szerződések kezdenek kimenni a divatból, és inkább ezek a tőzsdei, másnapra vagy éven belüli, vagy hónapon belüli, vagy különböző időtartamokra szóló lekötések jelennek meg, ezek olyan szempontból jók, hogy itt valóban aktuális, éppen napi árfolyamokon lehet gázt beszerezni vagy gázzal kereskedni, azonban nyilvánvaló, hogy egy országnak a stabil ellátása és energia-biztonsága érdekében szüksége van, legalábbis Magyarországnak jelen pillanatban, valamiféle fixen lekötött mennyiségű, hosszabb távon rendelkezésre álló, nagyobb gázmennyiségre, amit eddig az Oroszországgal megkötött hosszú távú gázszállítási szerződés biztosított.

Ami most az Orbán-Putyin-találkozó nyomán tudható, vagy ami a sajtó felé legalábbis kijött ebből a találkozóból, az az, hogy a lekötött, de fel nem használt, körülbelül 20 vagy 22 milliárd köbméternyi mennyiséget majd a 2016. január 1-jétől kezdődő időszakban, a következő években felhasználhatjuk.

Arról, hogy ez milyen áron fog történni, vagy hogyan fog az ármegállapítás folyamata lezajlani, milyen háttéregyeztetések történtek ez ügyben, semmi nem szivárgott ki. Ha jól tudom, jelen pillanatban, vagy a hosszú távú gázszállítási szerződés talán úgy szólt, hogy a hat vagy nyolc hónappal korábbi kőolajárhoz viszonyították a földgáz árát, ez az olajára indexált ármegállapítás. Nem tudom, mivel most elég alacsony a kőolaj ára, nyilván, ha jövő januárban a mostani kőolajárakhoz viszonyítva kaphatnánk a földgázt, az lehet, hogy egy jó üzlet lenne, de igazából ezzel kapcsolatban semmiféle... - talán

államtitkár úr ennél több információval rendelkezik, de mi nem nagyon tudunk ez ügyben semmit elmondani jelen pillanatban.

Ami biztos, hogy arra a 22 milliárd köbméterre valóban szükségünk van. Az, hogy mennyi idő alatt hívjuk le, és milyen módon használjuk fel, megint csak egy másik kérdés. Viszont mire azt a mennyiséget felhasználjuk, addigra pont előáll nagyjából az a probléma, hogy orosz szándékok szerint megszűnik az Ukrajnán keresztüli export.

Tehát újabb hosszú távú gázszállítási szerződést úgy megkötni nem is igen lett volna értelme, hogy azt sem tudjuk, hogy 2019-től honnan fog bejönni az a gáz, mert nincs fix elképzelés arra, hogy a Török Áramlat-vezetéken keresztül Törökországig elvitt hatvanvalahány-milliárd köbméter gáz, illetve abból még levonódik a törökök által lekötött 17 milliárd, tehát mit tudom én, cirka 50 milliárd köbméter hogyan fog onnan, a török-görög határról továbbjönni. Az Európai Unió is egyelőre vagy nem gondolja komolyan, tehát blöffként tekint Putyin ezen elhatározására, vagy keresi a megoldásokat, nem tudom. Mindenesetre egy kicsit ilyen béna kacsaként most tanácsalannak tűnik maga az Európai Bizottság vagy az Európai Unió is, holott tényleg itt nagyon záros határidőn belül valamilyen vezetékverzió mellett dönteni kell.

Nagyon sajnáltuk mi, Jobbik Magyarországért Mozgalom, hogy a Déli Áramlat nem valósult meg, mert amíg az Északi Áramlat-gázvezeték minden további nélkül megvalósulhatott és szállíthatja az orosz gázt Németországba, és az északi országok gázfüggőségét vagy gázigényét kielégítheti, addig mi itt maradtunk megint, Kelet-Közép-Európa mint az Európai Uniónak egyfajta mostohagyermekai, mint ha az EU-nak az nem számítana, hogy Magyarország és a környező országok hogyan fognak földgázhoz jutni. Nekünk pedig rendkívül fontos, bár a földgáz-felhasználásunk az utóbbi években csökkent, ettől függetlenül nem tudjuk, hogy a hosszú távú tendencia mi lesz.

Ennek a csökkenésnek több oka van. Nyilván a gazdasági válság miatt is egyrészt csökkent a fogyasztás, másrészt viszont a gázmotoros erőműveink az utóbbi időkben, utóbbi években meglehetősen alacsony hatékonysággal üzemeltek vagy alacsony óraszámban, mivel importálni jobban megérte az áramot. Ez is nyilván csökkenti az ország gázfelhasználását, gázfogyasztását.

Szóval, rengeteg kérdés merül fel, ami inkább azt mutatja, hogy nekünk nemcsak az útvonalak, hanem a források diverzifikálásán kell gondolkodnunk. Nem tudom, hogy akár LNG-ügyben, vagy akár észak-afrikai földgáz tekintetében vannak-e lehetőségei Magyarországnak, és természetesen az orosz gáz Magyarországra juttatásának tekintetében is.

Én azt gondolom, hogy az Európai Uniónak alapvetően deklarált célja, és ezt nem én gondolom, hanem ezt ki is nyilatkoztatta az Európai Unió, hogy

minél kevésbé függünk az orosz gáztól. Nyilván ennek van gazdasági és van politikai vetülete. Ha a külpolitikai eseményeket nézzük, akkor nyilván nem véletlen ez, hogy az orosz gáztól akar függetlenné válni az Európai Unió, nem kis részben tengerentúli nyomásra. Most a külpolitikai vagy gazdaságpolitikai vonatkozásaiba nem mennék bele, mert ez nem témája a napirendi pontnak. A következő évtizedekben ez nem fog menni, hiszen Oroszország rendelkezik a legnagyobb földgázkészlettel. Ez üzlet. Gyakorlatilag Oroszországnak érdeke, hogy eladja a gázát. Amíg nem épülnek ki Kína felé, Távol-Kelet felé azok a vezetékai a kelet-szibériai gázmezőről, addig neki Európa felé mindenképpen valahogy el kell adni a gázt. Nekünk pedig mindenképpen földgázra van szükségünk, tehát valahogy ennek előbb-utóbb egy megegyezés formájában testet kell öltenie.

A tározókapacitásokkal kapcsolatban még annyit elmondanék, hogy azt mi abszolút egy jó elképzelésnek tartjuk, hogy a jelenlegi tározókapacitás egy nagyobb részét bértározásra felhasználni akár a Gazprom, akár más szereplők irányába, hiszen ez Magyarországnak bevételt jelent, és egy biztonságot is jelent. A gáztározóinkat nyilván minél nagyobb arányban fel kell tölteni, különösen a mostani külpolitikai helyzetben, amikor egy elég nem túl stabil békefolyamat zajlik tőlünk keletre Ukrajnában, és nem tudjuk, hogy ha ez bedől, akkor mi fog történni az energiaellátásunkkal, mi fog történni a gázszállítással is akár Ukrajnán keresztül. Ne adja Isten, hogy ez bármilyen háborús folyamatá eskalálódjon, de ez is benne van sajnos a mai napig is a pakliban. Ezek távolabbi energiastratégiai kérdések, és nem is nagyon húzom tovább, annál is inkább, mert a résszemre rendelkezésre álló időkeret is lejár.

Ahogy eddig is, mi a kormánypártnak és a kormánynak a támogatásunkat és segítségünket ajánljuk minden olyan esetben, amikor azt látjuk, hogy valóban Magyarország energiafüggetlensége irányában mozdul el egy-egy törvényi szabályozás. Most itt csak azt látjuk, hogy egy európai uniós rendeletnek vagy több rendeletnek a magyar jognak való megfeleltetése zajlik. Mivel ezek a rendeletek amúgy is, bármit is teszünk, hatással lesznek ránk és érvénybe fognak lépni, ezért, és azokért az európai uniós energiapolitikai döntésekért, amelyek hazánkra nézve inkább hátrányosak voltak az utóbbi időben, mint előnyösek, nem feltétlenül tartjuk támogandónak ezt a javaslatot.

A nem szavazat és a tartózkodás között vacillálunk, vagy még a döntésünket a későbbiekben fogjuk meghozni. Mindenesetre mi azt gondoljuk, hogy egy más irányt kellene venni az Európai Uniónak és ezen belül Magyarországnak is földgázkérdés tekintetében és energiapolitika tekintetében. Köszönöm szépen. (Dr. Staudt Gábor tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Iktóty István képviselő

úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Magyarország az egyetlen uniós tagállam, amely nonprofit alapra helyezné az energiaszektort.

Miniszterelnök úr egy háttérbeszélgetésben a napokban azt mondta, hogy ha a profit nem tűnik el a rendszerből, akkor soha nem lesz az európai energiaár versenyképes az amerikaival. Azt kell mondanom, ha valóban ez lenne a magyar kormány energiapolitikájának iránya, akkor erről talán lehetne értelmesen vitázni.

Nem biztos, hogy egy hagyományos energiahordozókkal alig rendelkező ország függetleníteni tudja magát a piaci hatásoktól. De azt is megtapasztaltuk már, hogy a profitszempontok kizárólagossága is zsákutcába vezet. Csakhogy a kormány energiapolitikája egészen más irányokat követ a valóságban.

A magyar energiaárak jelenleg nem a profit miatt magasak. A legtöbb lakossági energiaszolgáltató, beleértve az állami Magyar Villamos Műveket is, veszteséges. A magas árak okozója az a rengeteg adó, amit a Bajnai-, majd az Orbán-kormány az energiaszolgáltatókra terhelt. A teljesség igénye nélkül: a Robin Hood-adó, energiaszolgáltatók különadója, közműadó, meg persze a világrekord 27 százalékos áfa. Ezek mind rárakódnak a magyar energia árára.

Az amerikai energia alapvetően azért olcsóbb az európainál, de csak egyes államokban, mert a tengereken nem adóztatják az energiát. A magyar energiaárakban viszont még az európai összehasonlításban is rendkívül magas az adótartalom.

(21.10)

Raadásul a magyar kormány lépéseiből sem olvasható ki, hogy ő nonprofit energiaszektort szeretne. Annál nincs nonprofitabb energiatermelési mód ugyanis, mint ha felszerelnek egy napelemet a ház tetejére, és megtermelik a saját energiaszükségletüket az emberek, a családok. És mit tesz a magyar kormány? Támogatja ezt a lehetőséget? Ellenkezőleg. Megadóztatja a napelemet, a hőszivattyút is, amivel szintén nonprofit módon tudnának az emberek saját maguknak energiát termelni. Ez lenne az energiafüggetlenség igazi formája.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat szintén nem a nonprofit energiaszektorról szól, hanem leginkább arról, hogy milyen magánzsebekbe kerüljön a profit, amit a külföldről olcsón behozott energia itthoni eladásával realizálni lehet. A földgázellátásról szóló törvény módosítását olvasva nyilvánvalóvá válik, hogy az igazi találó neve ennek a szövegnek, ahogy korábban már elhangzott, lex MET vagy lex Gazprom lehetne. Minden jel szerint e vállalatok a profit valószínűsíthető címzettjei.

Csak néhány gondolat erejéig a MET-ről. Tudjuk, hogy egy olyan cégről van szó, ami offshore háttérrel rendelkezik, tudjuk azt, hogy egy olyan cég, amely több tízmilliárd forintos haszonhoz jutott, és ez a magyar költségvetés és a magyar emberek kárára történt.

A szöveg rengeteg uniós jogharmonizációs és technikai módosítást tartalmaz. De nem lehet nem észrevenni a gáztranzit és a gáztárolás egyes szereplőinek kedvező rendelkezéseket sem. Idézek néhányat: „Aki az együttműködő földgázrendszer szabad kapacitásait földgáz Magyarország területén történő átszállítására vagy bértárolására használja, földgázkereskedelmi engedély vagy korlátozott földgázkereskedelmi engedély megszerzésére nem köteles.” Ez áll a jogszabályban. Bértárolást például a Gazprom végez, átszállítást pedig a miniszterelnökhöz baráti szálon kötődő, előbb említett MET. Sajnos világosan látszik, hogy nem a nonprofit működést, hanem az említett cégek profitját szolgálja a rendelkezés.

De nézzük tovább! Idézem ismét a törvény szövegét: „Valamely szomszédos, nem EU-tagállam földgázszállító rendszeréhez kapcsolódó határkeresztesztető gázvezeték betáplálási, kiadási pontja vonatkozásában a hivatal elnöke rendeletben állapíthatja meg a rendszer-összekötési pontokra vonatkozó rendelkezéstől eltérő szabályok alkalmazását.” Az offshore hátterű MET éppen mostanában szerezte meg a GDF Suez gázüzletágát, és most került abba a helyzetbe, hogy az ukrán piacot elláthassa gázzal. Itt mintha épp ennek az üzletnek az előkészítése, a MET profitját növelő speciális szabályok törvénybe iktatása történne. Nem a mostani eset az első, hogy a kormány teljesen átírja a gázkereskedelem szabályozását, hogy megkönnyítse a Gazprom magyarországi üzleteit és a MET gáztranzitját. Mindebből egy szűk üzleti kör profitál, miközben a magyar lakosság továbbra is kiszolgáltatott az orosz gáznak.

A Lehet Más a Politika szerint a magyar érdek a gázfüggés csökkentése, az energiahatékonyság növelése, a megújulókat előtérbe helyezése, ennek érdekében azonban a kormány nem tesz lépéseket. Maga a Fidesz is másként gondolkodott és beszélt ezekről a kérdésekről a közelmúltig. Egy idézet következik: „Az energiaellátás biztonságának legfontosabb elemei az energiatermelés és -forgalmazás, valamint a -tárolás lehetőségei. Ezért vásárolta meg 2013-ban a Magyar Villamos Művek Zrt. az E.ON részvényeit, ezáltal megszerezve a magyar földgáz-kereskedelmi jogosítványokat, a földgáztárolókat, illetve az azokban lévő földgázkészleteket. Ezek a tározók a hazai tározókapacitás körülbelül 70 százalékát jelentik, ezt fokozta a későbbiekben a Szőreg-1 biztonsági gáztároló jelentős részének MOL-tól való megvásárlása, amellyel a tárolókapacitás már mintegy 80-85 százaléka állami tulajdonba került. Ez a tárolókapacitás szavatolja a lakosság és a magyar gazdaság zavartalan földgázellátását.” Ez az idézet a Fidesz hivatalos álláspontja a

gáztározókról 2014 közepéig. Ez a szöveg ma is olvasható a Fidesz honlapján. Ehhez képest a tárolókapacitás jelentős részét már a Gazprom használja, és a Putyin-látogatás során kiderült, hogy négy-szeresére szeretnék növelni az általuk használt kapacitást.

Hogy áll ez vajon összefüggésben a korábban elhangzott Fidesz-állásponttal? Hogyan szolgálja vajon a magyar energiafüggetlenséget és a nonprofit energiaszolgáltatást, ha az az ország szerez befolyást a magyar gáztárolókban, amelytől leginkább függünk a gázimportban? Nem éppen az lenne a magyar érdek, hogy a teljes tárolóterületet magyar tulajdonban lévő gázzal töltsük fel, amiből tudnánk fedezni ellátási fennakadások esetén azokat az igényeket vagy tompítani egy hirtelen áremelkedés hatásait? És hogyan lesz ebből nonprofit szolgáltatás, ha ugyanattól az országtól kell megvásárolnunk a magyar területen lévő gázt, amelyik esetleg az ellátási problémát okozza? Ez a törvénytervezet egyetlen lépéssel sem visz közelebb az energiafüggetlenséghez, a nonprofit energiaszolgáltatáshoz. De sokat segít azoknak, akiknek a zsebébe a kormány eddig is folyamatosan tömködte a magyar gázkereskedelem profitját.

A tervezet az LMP számára elfogadhatatlan. Mi a valódi energiafüggetlenség és a környezeti szempontból is fenntartható energiaellátás pártján állunk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel további képviselői hozzászólásokat nem látok, ezért az általános vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót az államtitkár úrnak.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A reagálásomban vissza kell térnem a legutóbb a Paksi Atomerőmű kapacitás meghosszabbításával kapcsolatos törvényjavaslat vitájához, ahol végighallgattam az MSZP, az LMP képviselőit, és rájöttem, hogy nem olvasták el a jogszabályt, majd amikor elmondtam, hogy mit is tartalmaz a jogszabály, akkor úgy gondoltam, hogy még egyszer ebbe a hibába nem esnek.

De sajnos azt kell látnom, hogy a politikai szándékuk olvasás- és értelmezésképtelenné teszi őket. Csak hogy mindenki előtt világos legyen: most is Tóth Bertalan képviselő úr elmondta, hogy titkosítottuk a paksi beruházás dokumentumait. A törvényjavaslat, amit nem most tárgyaltunk, nem titkosította, hanem szabályozta az információhoz jutás szabályait, minden esetben oly módon, ahogy az eddig hatályos más, egyéb jogszabályokban szerepelt, semmilyen novum nincs benne, és az, hogy titkosítjuk a Paksi Atomerőmű dokumentumait, nem felel meg a valóságnak a benyújtott törvényjavaslat alapján.

Ezt azért vettem elő, mert hasonló téves, politikailag befolyásolt szövegértelmezéseket kaptam itt vissza a törvényjavaslat vezérszónokaitól. Tóth Bertalan képviselő úr elmondta, hogy a paksi szerződések titkosításából jön az, mint Móríckának, hogy mindenről - főleg a gázkérdésben - a MET és az MVM jut eszébe egy olyan törvényjavaslat vitáján, ami az európai uniós jogszabályok kötelező átvételét és adaptálását tartalmazza, annak érdekében, hogy az energiapiac, a földgázpiac minél egyszerűbben és érthetőbben, harmonizáltabban tudjon működni Európában.

(21.20)

És rengeteg olyan dolog hangzott el, amit viszont érdemes megfontolni. Az egyik ilyen kérdés az, hogy az Európán kívüli országokhoz kapcsolódó vezetékknél miért nem azokat a szabályokat alkalmazzuk, amiket a network kódos rendeletek tartalmaznak. Fő szabály az, képviselő úr - ha figyelmesen olvasta volna el ezt a jogszabályt -, hogy ezeket a szabályokat kell alkalmazni. A Magyar Energia- és Közmű-szolgáltatási Hivatal mint szabályozó arra kap felhatalmazást, hogy ha úgy dönt, olyan indokok merülnek fel, akkor ettől eltérően használják a két vezetékkel. Csak zárójelben jelzem önnek, hogy a harmadik energiacsomaggal kapcsolatban az Európai Unió egy pilot eljárást folytat Magyarországgal szemben, és az egyik fontos kifogása az, hogy a magyar parlament, a magyar kormány szerinte elvon hatásköröket a Magyar Energia- és Közmű-szolgáltatási Hivataltól mint regulátortól. Ehhez képest mi ebbe az irányba megyünk, amikor azt mondjuk, hogy az eltérő indokolt szabályozást a független regulátor képes megtenni. Tehát pontosan arról van szó, hogy a fő szabály szerint a network kódos európai uniós szabályozást kell alkalmazni mind a szerb, mint az ukrán relációban, és azzal szemben csak a független energiaszabályozási hivatal tehet más szabályozást.

Többben kifogásolták, hogy a magyar-szlovák vezeték nem működik. A működésnek két feltétele van. Az egyik feltétel az, hogy műszakilag alkalmas legyen, a másik az, hogy a kereskedelmi működéshez szükséges engedélyekkel rendelkezzen. Jelentem, úgy állnak a dolgok, hogy vannak műszaki hibák, amelyek a próbaüzem alatt előfordultak. Egy ilyen vezeték próbaüzeme átlagosan eltarthat három-négy hónapig is, mert mindig jön olyan hiba, amit orvosolni kell, ez várhatóan március végéig kijavításra kerül. A szabályozásnál ott tartunk, hogy az Európai Unió napokon belül megküldi a jóváhagyását, ami alapján a Magyar Energia- és Közmű-szolgáltatási Hivatal kiadhatja azt az engedélyt, amely alapján a kereskedelmi tevékenységet ez a vezeték tudja gyakorolni.

Úgy gondolom, hogy az előttünk lévő szabályozás minden elemében megfelel az európai uniós kö-

vetelményeknek. Azok a sandaságok, amiket feltételeznek, jogszabály-értelmezésből fakadhatnak - én jóindulatúan mondom ezt és nem politikai sandaságot feltételezek -, ami félrevezeti önöket abban, hogy egy helyes értelmezését adják a benyújtott jogszabálytervezetnek.

Nagyon érdekes volt Kepli Lajos fejtegetése az energiahelyzetről. Vártam a mondatban, de meg is kaptam, hogy Nyugatról is orosz gáz jön. Tehát nem kizárólagos dolog Magyarország szempontjából, hogy orosz gázzal fűtünk. A kelet-európai és közép-európai országok mellett Németország a fogyasztását 20 százalékban orosz gázból használja fel. Ez egy adottság. Az viszont szerény véleményem szerint - és azt hiszem, a magyar álláspont is ebbe az irányba fog hatni - az nem fog menni, hogy erre hivatkozással egy másik függőséget hozunk létre. Tehát az orosz gáz úgy tölti be a szerepét Kelet-Közép-Európában, hogyha piaci szereplőként lép fel, és a piaci szereplőként való fellépéshez nagyon kellene az ilyen network kódos szabályok. Nagyon kell ez a szabályozás, mert ez adottá teszi, világossá és transzparenssé teszi a rendszerhasználat feltételeit, és a versenyt elősegítve ez árcsökkenéshez vezet.

Ikotity képviselő úr újdonságot nem mondott. Köszönjük szépen. Egyébként jelzem az LMP-nek, hogy azok között, akik 66 százalékban támogatják a megújulót, én is ott vagyok, azzal a különbséggel, hogy nemcsak a megújulót támogatjuk, hanem ahogy annak idején az energiastratégiában megfogalmaztuk, három lábon kell állni a magyar energiaforrásoknak, az atomerőműből származó energiából, a fosszilis forrásból származó energiából és a megújuló forrásból származó energiából. Úgy gondolom, hogy önnek is, miképpen Tóth Bertalan képviselőtársamnak is, mint Mórckának a viccbe, mindenről a MET, az MVM meg mindenféle mutyi jut az eszébe. Ha figyelmesen elolvasta volna, azt láthatta volna, hogy ez a jogszabály szolgálja a transzparenciát, a versenyt és a világos, harmonizált piaci működés lehetőségét.

Azt gondolom, hogy a tartalmi kérdésekben komoly kifogás nem került elő. Tóth Bertalan képviselő úrnak arra a kérdésére, hogy miképp lesz az ukrán meg a szerb kapcsolat, már válaszoltam. Azzal a vádjával kapcsolatban, mely szerint ki akarjuk zárni az egyetemes szolgáltatókat a gázhoz jutásból, szeretném elmondani, megnyugtathatom képviselő urat, hogy elkezdtük ennek a jogszabálynak az előkészítését, és március hónapban itt fogjuk megvitatni. Szó sincs erről! Azt az internetes újságot természetesen én is olvastam, a szokásos jóindulatú és előspekulációjú cikk jelent meg benne, amiről eszembe jut az a mondás, hogy amikor megkérdezték Moldova Györgyöt Horváth János Kubáról írott könyvében, hogy ez mennyire igaz, Moldova - aki szintén írt egy könyvet Kubáról - azt mondta, kérem szépen, annyira igaz, hogy még az ellenkezője sem az. Erre a cikkre is ezt tudom mondani. Kérem, képviselő úr, hogy

várjuk meg ezt a törvényjavaslatot, és vitassuk meg itt a parlamentben, szakszerűen, de előtte figyelmebben olvassa el, mint ahogy most tette, a Paksi Erőmű beruházásáról szóló törvényjavaslatot. Ha így tett volna, akkor nem mondott volna szögesen ellentétes tartalmú felszólalást a törvényjavaslat tartalmához képest.

Köszönöm a vitában részt vevők megszólalását, köszönöm azoknak a támogatását, akik úgy gondolják, hogy a magyar gázpiac egy fontos törvényjavaslattal van a Ház előtt, és érdemesnek tartják arra, hogy támogassák az elfogadását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására február 25-én 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirend utáni felszólalások következnek.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr: „Lemaradó Balaton régió; helyzetkép a turizmusról a magyar tenger partján” címmel. Megadom a szót 5 perces időkeretben.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselőtársam - hogy egészen pontos legyek. Ha a vendégéjszakák számának növekedése szempontjából állítjuk sorba az ország régióit, akkor a Balaton a kilencedik, vagyis az utolsó legszerényebb mértékű emelkedéssel állt mind a belföldi, mint a külföldi turizmus számait összehasonlítva a napokban megjelent híradásokban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindez nekünk nem ad okot az optimizmusra, ráadásul már év közben látható volt, hogy a balatoni turizmus növekedése nem hozza a kívánt szintet. Míg kevéssel a nyári szezon zárása után mért adatok szerint a belföldi turizmus összességében 8,3 százalékkal nőtt az országban, a külföldi pedig 1,8 százalékkal, addig a Balatonnál csupán 4,4, illetve 0,1 százalékos volt ez a növekedés. Ez a növekedés, mint látható, nem számottevő, és igazán aggasztó, különösen annak tekintetében, hogy sok településen, mint például a Balaton fővárosának is tekintett Balatonfüreden például a 2008-as évhez képest is visszaesést is láthatunk.

Ami a gyér növekedésről elmondható, az az, hogy leginkább a külföldi turisták hiányoznak a Balaton mellől. A Magyar Turizmus Zrt.-nek a Központi Statisztikai Hivatal előzetes adatain alapuló összegzéséből tudható az is, hogy a Balaton régióban 2014-ben 1,7 százalékos mínuszba kerültek a külföldi vendégéjszakák. Ezen belül a németek számaránya esett vissza a legnagyobb mértékben, de osztrák, holland, orosz és olasz is kevesebb érkezett, mint egy évvel korábban. Egy síófoki szakember hívta fel a figyelmet arra, hogy a külföldiek által eltöltött vendégéj-

szakák száma a kereskedelmi szálláshelyeken az 1996. évi 3 millió 300 ezerről 2013-ban 1 millió 900 ezerre esett vissza. A csökkenés 42 százalékos, tehát drasztikus mértékűnek tekinthető.

(21.30)

A Jobbik régóta szorgalmazza a hazai turizmus fejlesztését, kiemelt figyelmet fordítva a Balaton régióra. Egyik legnagyobb nemzeti kincsünk a Balaton, mégis sok területen az elhanyagoltság jelei mutathatóak ki. Sok konferencián, szakmai egyeztető fórumon elhangzik a kerékpáros turizmus fejlesztése, amellyel drasztikusan növelni lehetne a vendégéjszakák számát is. Azonban beszéd helyett itt is tettekre lenne szükség, hiszen a kerékpáros turizmus alapja a jól kiépített kerékpárút-hálózat, ez hiányzik leginkább a turizmus eme ágának fejlesztéséhez. Ha azt szeretnénk, hogy valóban jelentős vendégéjszaka-szám-növekedést produkáljanak a kerékpárosok, akkor nyilván ahhoz haladéktalanul meg kellene kezdeni az infrastruktúra kiépítését, nemcsak a tó körüli, hanem a tó közeli, a tóparttól nem túl távoli településeken is, amelyek szintén szeretnének a balatoni turizmusból erőteljesebb részt vállalni, részt kapni.

A Jobbik régóta szorgalmazza az egészségturizmus fejlesztését is, amely számításaink szerint szintén kiemelkedő növekedést hozna magával az országos turizmusban is és a Balaton régióban egyaránt. Valamint nem elhanyagolhatóan új munkahelyeket teremtené, amivel az egészségügyi dolgozókat is itthon lehetne tartani, hiszen ebben a szférában sokkal jelentősebb jövedelemre tehetnének szert, mint az állami egészségügyben. A Balaton körül jelenleg is jól láthatóan megvannak az alapjai az egészségturizmusnak, csak megfelelő támogatásra vár az ágazat. Örömteli, hogy a Balaton Fejlesztési Tanács tanulmánya is foglalkozik ezzel a témával, amit a Jobbik már régóta szorgalmaz.

Jelenleg a tó vízminősége maximálisan megfelel a jelenleg legfontosabb fürdőturizmusnak, és minden település igyekszik a lehető legtöbb rendezvényt biztosítani az üdülők számára, ezzel is növelve a település vonzerejét. Azonban látható, hogy ez mindössze egy két hónapos időszakra biztosítja a turizmust a tó környékén és az üdülőforgalmat, így mindent meg kell tenni annak érdekében, ezt szintén már sok-sok éve hangoztatjuk, hogy a szezon meg hosszabbítsuk, kitoljuk, kora tavasztól késő őszig vagy akár télen is minél több vendég érkezzen ebbe a régióba, hiszen jelenleg ez az egyik fő bevételi lehetőség az itt élő embereknek.

Akár a kerékpáros vagy egészségturizmusról, vagy horgászturizmusról, vízi sportokról van szó, ezek széles körű népszerűsítése és fejlesztése megoldást kínálhat a problémákra, amelyek megoldása nem várthat sokáig magára, mielőbb konkrét lépésekre van szükség. Ugyanis mi nem szeretnénk azt látni többé, illetve véleményünk szerint elfogadha-

atlan, hogy a Balaton bármilyen turisztikai felmérésben is sereghajtóként, az utolsó helyen szerepeljen, hiszen, még egyszer mondom, hazánk egyik legnagyobb nemzeti kincséről van szó, amelyben sokkal nagyobb lehetőségek vannak, mint amit jelenleg kihasználunk belőle. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „A 9 osztályos általános iskola bevezetéséről” címmel. Megadom a szót, 5 perces időkeretben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Február elején komoly visszhangot kapott Rogán Antal Fidesz-frakcióvezető ötlete a 9 évfolyamos általános iskoláról. Bár a javaslat részleteiről még ma sem tudunk semmit, az alapötlet alkalmas arra, hogy érdemi vitát kezdjünk róla. A 9 évfolyamosra bővített alapképzés ötlete nem új, egyáltalán nem új, legutóbb Pokorni Zoltán vetette fel a 2011-es oktatási törvényalkotás idején.

Korábban több európai ország kezdett bele sikeres oktatási reformba az alapképzés meghosszabbításával. Számunkra elsősorban a lengyel példa szolgál fontos tanulságokkal, hiszen ott érdemi eredményeket értek el a változtatással. Az LMP szerint is nagy szükség lenne az alapfokú képzés reformjára. A szocializmusból megörökölt 8 osztályos általános iskolai szerkezet teljesen elavult. Az alapképzésnek ma már nem alacsony szintű, de komplett tudást kell biztosítani, elsősorban az alapkészségeket kell megerősíteni és fejleszteni a középfokú tanulásra.

Márpedig ebben nagyon rosszul teljesít a magyar iskolarendszer. Kutatások igazolják, hogy a diákok ötöde, negyede funkcionális analfabétaként kerül ki az iskolapadból. Az iskolai kudarcok később százszorososan bosszulják meg magukat a munkaerőpiacon a további életkilátásokat tekintve. Egyéni és társadalmi szinten egyaránt nagyon súlyos következményekkel jár az alapfokú képzés kudarca. A 9 évre bővített általános iskola egy megfelelő iskolaszerkezetben sokkal alkalmasabb lenne az alapkészségek, képességek megerősítésére.

A magyar általános iskola jelenleg túl hamar akarja megtanítani a diákokat írni, olvasni, szöveget érteni. Nem jut elég idő az alapos elmélyítésnek, begyakorlásnak, holott az alapkészségek döntő mértékben határozzák meg a későbbi iskolai pályafutást. Természetesen önmagában plusz egy évfolyam hozzábiggyesztése a 8 osztályos általános iskolához nem old meg semmit. Még egy jól kitalált iskolaszerkezet sem hozhat pozitív változtatást a kapcsolódó területek átgondolása nélkül. Itt elsősorban a tantervre, tankönyvekre, a pedagógusok autonómiájára vagy éppen az egyéni foglalkozások fejlesztésének szerepére kell gondolnunk.

Ebből is látszik, hogy milyen sok egyéb kérdés merül fel a 9 évfolyamos alapfokú képzéssel kapcsolatban. Az általános iskola meghosszabbítása még a hoffmanni reformoktól sújtott közoktatás-szerkezetet is tovább ronthatja, amennyiben a vonatkozó területek reformjai nincsenek megvitatva, kiérlelve, bevezetve. Az iskolaszervezetről vagy éppen a tantervi reform szükségességéről előbb már esett szó, de további fontos kérdések is előjönnek. Mi lesz a közép fokú oktatással, ha egy évvel tovább tart az általános iskola? Megmaradnak-e a kapacitásai, vagy esetlegesen három évre csökken a képzési idő, ahogy ezt már a szakiskoláknál bevezették?

Egy megerősített alapképzés esetén is adódik a kérdés, hogy elég-e három év az érettségire és a továbbtanulásra való felkészülésre. Egyáltalán, hová akarja az oktatásirányítás terelni a diákokat, a felső fokú képzés vagy a szakképzés felé? Az elmúlt időszakban többször téma volt, de az alapképzés reformja is felveti, hogy mi lesz a gimnáziumokkal, azon belül is a 8 és 6 osztályos gimnáziumokkal. Vagy mi lesz a kistélepülési iskolákkal? Hány évfolyamos képzést lesz kötelező egy kistélepülésen biztosítani? Mi lesz a 16 évre csökkentett tankötelezettséggel? Mi lesz a közoktatás állami ráfordításaival? És így tovább.

Tisztelt Ház! Rogán Antal ötletéről ma még nem tudni, hogy újabb figyelemelterelő gumicsontnak

szánták, vagy tényleg újabb reform készülődik. Önmagában a 9 évfolyam bevezetése nem megoldás semmire, de több más intézkedéssel együtt sikeres eszköze lehet a pozitív változásnak. Elsősorban az alapképzés megerősítésére, a diákok alapkészségeinek fejlesztésére lenne szükség. A Lehet Más a Politika ezt nagyon támogatná. A fenntartói modell, a szabályozó rendszer és a tantervi reform tapasztalatai az elmúlt négy évből egyértelműen bebizonyítják, hogy kapkodva, előkészítetlenül nem szabad bevezetni semmit.

Ijesztő, hogy Rogán Antal már 2016-tól életbe léptetné az új iskolarendszert. Ez így nem fog menni. De ha megfelelő időt adnak a részletek kidolgozására és megvitatására, akkor egy jó megoldás nagyon sokat tudna segíteni az oktatás, a későbbiekben a munkaerőpiac, végeredményben az egész ország problémáin. Köszönöm a szót. *(Kepli Lajos tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat. Hétfőn 11 órakor folytatjuk az Országgyűlés ülését. Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 21 óra 38 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)